

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 596 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1967 ΔΡΧ. 5

ΞΑΡΧΑΚΟΣ Ο «ΤΡΙΤΟΣ»

Μια νέα φάση μεγάλης επιτυχίας γνωρίζει τώρα ο Σταύρος Ξαρχάκος — οι τελευταίες δημιουργίες του έχουν ήδη κατακτήσει τους 'Αθηναίους

Ό,τι υάνει τὸ Vim υαμμιά σιώνη υανένα ὑγρό υαδαρισμοῦ δὲν μπορεῖ νὰ υάνη!

**Μὲ τὸ πρῶτο, τὸ Vim
ἐξαφανίζει λιπὴ υαῖ λευέδες,
γυαλίζει, συοτῶνει τὰ μυρῶβια!**

Τὸ VIM, μιά πανίσχυρη εἰδική σκόνη καθαρισμοῦ γιὰ σκληρές ἐπιφάνειες, καθαρίζει σὲ βάθος καὶ ὄχι μόνον τὶς βρωμιές πού φαίνονται. Νεροχύτες, νιπτήρες, μπανιέρες, μάρμαρα, μωσαϊκά, πλακάκια ἀστράφτουν μὲ τὸ VIM.

Μόνον τὸ VIM περιέχει CHLORAX πού ἀφαιρεῖ καὶ τοὺς πιδ δύσκολους λεκέδες, σκοτῶνει τὰ μικρῶβια καὶ ἐξασφαλίζει ὑγιεινὴ καθαριότητα.

Γνωρίστε υαῖ σεῖς τὸ πανίσχυρο Vim!

V/3

Οἱ ἀναγνώστες χοάφρουν οἷς

Τὸ Φεστιβάλ

Μία ἀπογευματινὴ ἐφημερὶς ἐνήργησε ἐρευνᾶν διὰ τὸ Φεστιβάλ. Διάφορες προσωπικότητες ἀπήνησαν εἰς τὰ ἐρωτήματα τοῦ συντάκτου σχεδὸν ὁμοφώνως: ὅτι, δηλαδή, τὸ Φεστιβάλ ἔχει ξεφύγει ἀπὸ τὸν προορισμὸ του μὲ τὴν ὑπερβολικὴ του διάρκειά καὶ, τὸ κυριώτερο, μὲ τὴν ὑπερβολικὴ του οικονομικὴ ἐπιβάρυνση στὸν προϋπολογισμό, ἔχει γίνεῖ διαβλητὸ. Ἡ ἀποτυχία τῆς ἐγκαινισθεῖσης πολιτικῆς ἀπὸ τὸ 1965 καὶ πέρα εἶναι πατανώδης. Θὰ ἦταν ἐνδιαφέρον λοιπὸν νὰ ἀκούσαμε τὰς γνώμας ἐκείνων πού εἶχαν τὴν εὐθύνην τοῦ Φεστιβάλ πρὶν ἀπὸ τὸ 1965: δηλαδή τοῦ τότε Δ.Σ. τοῦ ΕΟΤ, καθὼς καὶ τοῦ κ. Κίμωνος Βουρλούμη, πού ὑπῆρξε καλλιτεχνικὸς διευθυντὴς του.

Ἀθήνηαι Α. ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

Ὅπισθοδρομηση...

Βιάστηκε καὶ χαρὴ ὀ ἀναγνώστης σου πού ὑπογράφεῖ «Περιοικος», στὸ «Ταχυδρομείο» τοῦ τεύχους 593. Ἡ Μονὴ Πετράκη ξεπαθῶσε καὶ πάλι καὶ θέλει νὰ κρατήσῃ ἐκείνη τὸν χώρο τὸν παλαιῶν στρατῶνων, πλάι στὴν ἀμερικανικὴ πρεσβεῖα, γιὰ νὰ κτισθῇ ἐκκλησία. Οἱ καλόγεροι μάλιστα δηλώνουν —ὅπως διαβάζω τουλάχιστον στὶς ἐφημερίδες— πὺς θὰ πέσουν μπροστὰ στὶς μπουλντόζες γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸ ἔργο τους. Τὸ ζήτημα ἔφθασε στὰ δικαστήρια, ὅπου θὰ χρονίσῃ, ὅπως συμβαίνει συνήθως ὅταν μιὰ ὑπόθεση φθάσῃ ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης. Ἐν τῷ μεταξύ χρονίζει καὶ ἡ κατεδάφιση τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀκαλαίσθητης μντρας καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν εἰς τὸν χώρο αὐτὸν ἀκόμη ὑπαρχόντων ἐλεεινῶν καὶ τρισσαθίων παλαιῶν παραπηγμάτων. Τέλος πάντων, ἕνα πράγμα καλὸ δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ γίνῃ στὸ Ἄστυ;

Ἀθήνηαι ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Τὸ συνεχὲς ὄραριο

Νέο θέμα συζητήσεων καὶ διαμάχης μεταξύ καταστηματαρχῶν καὶ ἐμπορο-υπαλλήλων: τὸ συνεχὲς ὄραριο ἐργασίας. Οἱ μὲν τὸ ζητοῦν, οἱ δὲ τὸ ἀπορρίπτουν. Γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὶς ἀπόψεις τους, οἱ μὲν πιθάνον νὰ κάνουν χρήση τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπεργίας

καὶ οἱ δὲ τοῦ κλεισίματος τῶν καταστημάτων τους (μὲ τὴν φοβέρα αὐτῆ ἀντιμετωπίζουσαν τελευταίως οἱ καταστηματαρχαὶ ὅλα τὰ ζητήματα πού τους ἀφοροῦν).

Καὶ ὅμως, τὸ συνεχὲς ὄραριο πρέπει, νομίζω, νὰ καθιερωθῇ, παρ' ὅλες τὶς ἀντιρρήσεις πού ξεσηκώνει πάντοτε κάθε νεωτερισμὸς. Γιατὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ τραπεζικοὶ, οἱ ὑπάλληλοι τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, ἑταιριῶν, ὀργανισμῶν κλπ., ἐργάζονται μισὴ ἡμέρα μόνον καὶ οἱ ἐμπορο-υπάλληλοι νὰ μὴ ἐργάζονται καὶ αὐτοὶ σὲ συνεχὲς ὄραριο, ἀντὶ ν' ἀπαχολοῦνται οὐσιαστικὰ ὀλημερίς, ὅπως τώρα; Ὅσοι θέλουν νὰ φωνίσουν, θὰ κανονίσουν ἀλλίως τὶς ἄρες τῶν ἀγορῶν τους, ἀλλὰ δὲν πρόκειται, θέματα, νὰ τὶς σταματήσουν. Παράδειγμα, τὸ ἐργάσιμο τοῦ ἀπογεύματος τοῦ Σαββάτου γιὰ τὰ καταστήματα τροφίμων. Ὁ κόσμος συνήθισε νὰ κάνει τὰ ψώνια του ἕως τὶς 2 μ.μ. τοῦ Σαββάτου καὶ, ὅταν τὰ μαγαζιά ξανανοίξουν τὸ ἀπόγευμα, οἱ πελάτες εἶναι «τρῆς καὶ ὀ κοῦκος» καὶ ὀδικοὶ ταλαιπωροῦνται ὑπάλληλοι καὶ ἀφεντικὰ, πού θὰ μπορούσαν κάλλιστα νὰ εἶχαν ἠσυχάσει στὰ σπίτια τους.

Ἀθήνηαι Π. ΓΡ.

Γερανοί, σιάθμευση

καί... ἄλλα θάσνα

Σὰς ἀπευθύνω τὴν παρούσαν, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ὅτι ἐκεῖ ὅπου ἀπέτυχον οἱ δημοσιογραφικοὶ ἀγῶνες σας κατὰ τῆς παραλόγου χρήσεως τῶν γερανῶν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα ἡ ἀσθενὴς φωνὴ μου. Σὰς γράφω, ὅμως, διότι πιστεύω ὅτι ἂν ὀλοι οἱ πολιτικοὶ διεμαρτύρουν διὰ τὰ παράλογα ἢ ἀσβαίρετα μέτρα πού ἐφαρμόζει ἐνίοτε κατ' αὐτῶν ἡ διοίκησης, πολλὰ ἄτοπα θὰ ἐδιορθῶνοντο εἰς τὸν τόπον αὐτόν. Σὰς ἀναφέρω, λοιπὸν, τὰ κατωτέρω:

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευῆν, 17ην τρέχοντος, ἔπρεπε ὁ σύζυγός μου —ὑπερήλιξ, ἐλάχιστα ἄλτων καὶ λίαν βαρῆκος— νὰ μεταβῇ πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Χαραμῆ, ὅτις, πολυάσχολος ὢν, εἶχεν ὀρίσει τὴν συνέντευξίν πρὸ 15ῆμέρου. Τὸ κρῦο ἦτο τσουχητέρῳ καὶ φυσοῦσε παγαμένως βοριάς. Ταξὶ δὲν εὐρίσκειτο πουθενά καὶ ὁ σύζυγός μου, πάσχων ἀπὸ βρογχίτιδα, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκτεθῇ. Ἀπεφασίσα, λοιπὸν, νὰ χρησιμοποιήσω τὸ αὐτοκίνητόν μου, πρᾶγμα τὸ ὀποῖον σπαθῶς κάμνω λόγω τῶν δυσκολιῶν σταθμεύσεως. Ἡλπίζω νὰ εὐρω μέρας νὰ σταθμεύσω πλησίον τοῦ ἱατρείου τοῦ κ. καθηγητοῦ διὰ νὰ μὴ ταλαιπωρηθῶ

τὸν σύζυγό μου. Καὶ εὐτυχῶς, ἡ μάλλον δυστυχῶς, εὐρήκα θέσιν ὀπισθεν σειρᾶς σταθμεῦντων αὐτοκινήτων εἰς τὸ μεταξύ τῶν ὀδῶν Ἀλεξάνδρου Σούτσου καὶ Σόλωνος τμήμα τῆς ὀδοῦ Λυκαβηττοῦ, ἐναντὶ σχεδὸν τοῦ ἱατρείου τοῦ κ. Χαραμῆ. Εἰς τοῦτο, διὰ νὰ βοηθῶ τὸν σύζυγό μου καὶ ν' ἀκούσας ὀδηγίας τοῦ ἱατροῦ, ἄφησα τὸ αὐτοκίνητό τὸ πού 15-20 λεπτά. Ὅταν γόγκη, τὸ ἄμάξι μου εἶχεν ἀπαχθῆ, εἰς τὴν θέσιν του ὀμως εὐρίσκειτο ἄλλο, καθὼς καὶ ὀλα ἐκεῖνα τὰ ὀποῖα ἦσαν προηγουμένως σταθμευμένα ἐκεῖ. Δὲν θὰ περιγράψω τὴν κατόπιν ταλαιπωρίαν μου διὰ νὰ εὐρω ταξί, νὰ μεταβῶ εἰς τὴν τροχαίαν ὀπως πληροφορηθῶ περὶ τῆς τύχης τοῦ ἄμαξίτου μου (ἦτο ἡ πρώτη φορά πού ἀπήγετο), ἀπὸ ἐκεῖ δὲ εἰς τὴν Διευθύνσιν τῆς Ἀστυνομίας, ὅπου μὲ παρέπεμψε ἡ τροχαία διὰ νὰ ἐπιτύχῃ (ματαιῶς ὡς ἀπεδείχθη), τὴν ἀπελευθέρωσίν του. Πρέπει, μοῦ ἐξήγησαν, νὰ μείνῃ φυλακισμένο ἐπὶ πέντε ἡμέρας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, διερωτῶμαι: εἶναι λογικὸν νὰ ἐπιτρέπεται ἡ μόνιμος στάθμευσις ἐκατέρωθεν μάλιστα τῆς ὀδοῦ εἰς δρόμους στενοῦς, ὀπως εἶναι λ.χ. ἡ ὀδὸς Κριεζῶτου, καὶ νὰ ἀπαγορεύεται ἡ ὀλιγόλεπτος εἰς ὀδοὺς μεγαλύτερου πλάτους καὶ μόνιμη κατευθύνσεως, ὀπως εἶναι ἡ ὀδὸς Λυκαβηττοῦ, δεδομένου ὅτι ἡ εἰς αὐτὰς στάθμευσις δὲν παρεμποδίζει τὴν κυκλοφορίαν; Διερωτῶμαι ἐπίσης ἂν αὐτὸ πού βαρβαρὸν αὐτοῦ μέτρου, τῆς ἀρπαγῆς τῶν αὐτοκινήτων (λέγω βαρβαρὸν διότι ἡ ἀρπαγὴ γίνετα ἀνεξετάτως, ἐνῶ ὑπάρχουν ἴσως λόγοι δικαιολογούντες τὴν ἐπ' ὀλίγον στάθμευσιν, ἐνῶ δὲν ὑπάρχουν ἀποχρώτες λόγοι ἀρπαγῆς), καὶ μεταφορᾶς τῶν εἰς ἀγνοῦστα γκαράζ —ὀπου πολλὰ ἡμποροῦν νὰ συμβῶν εἰς βάρος τῶν χωρῶν νὰ εἶναι δυνατόν νὰ καταλογισθῇ ἡ εὐθύνη εἰς κανένα— δὲν θὰ ἦτο πῶς λογικὸ καὶ πῶς ἀνθρώπινο νὰ ἐπιβάλλεται πρᾶσι, ἔστω ἀκόμη καὶ τσουχητέρῳ, μέτρο τὸ ὀποῖο δὲν θὰ ἐξέθετε εἰς ταλαιπωρίαν τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν, ὀυτε εἰς κίνδυνον ὀλαθῆς τῆς αὐτοκινήτῃ τῶν, διὰ τὴν κατοχήν καὶ κίνησιν τῶν ὀποῖων βαρβαρῶτε φορολογοῦνται ὀυτοῖ;

Ἀθήνηαι Κ. Α. ΚΑΜΠΙΑΝΗ

Υ.Γ. Χαρακτηριστικὸν εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς: εὐρίσκειται εἰς τὴν τροχαίαν, ἡκουσα τὸν ἀρμόδιον ἀξιωματικὸν νὰ ἐ-

ρωτᾶ ἕναν κύριον, ὁ ὀποῖος εἶχε πάει διὰ νὰ πάρῃ ἄδειαν ν' ἀποσύρῃ τὸ ἄπαχθὲν ἄμάξι του: «Γιατὶ ἀργήσατε 15 ἡμέρες νὰ ἔλθετε;» «Ἀπλοῦστατα διότι μοῦ ἐπῆρατε τὸ ἄμάξι μου μία ὄρα πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀεροπλάνου μὲ τὸ ὀποῖον ἔπρεπε νὰ φύγω», ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ κυρίου.

Ἡ μάστιξ

τοῦ «βραδέος θανάτου»

Συγκλονιστικὴ ἡ πρόσφατη ἐρευνά σας ἐπάνω στὸ θέμα τῶν ναρκωτικῶν καὶ τῆς τοξικομανίας. Πρόκειται, ἀληθινά, γιὰ ἕνα φαινόμενο ἐξαιρετικὰ ἀνησυχητικὸ καὶ ἡ ἐκτασὴ του ἀσφαλῶς δὲν εἶναι καλὸ σημάδι γιὰ τὴν ἐποχὴ μας καὶ τὶς κοινωνίες μας. Διάβασα στὸν πρόλογο τῆς ἐρεύνης σας καὶ στὴ στήλη τῆς ἀλληλογραφίας τῶν ἀναγνωστῶν, ὅτι τὸ φαινόμενο παρουσιάζει ἐξαρση διεθνῶς. Μήπως θὰ μπορούσατε νὰ δώσατε μερικὰ στοιχεῖα ἐπάνω στὸ θέμα αὐτό;

Ἀθήνηαι Α. Β.

● Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ χρήση καὶ ἡ ἐμπορία ναρκωτικῶν, ἔχουν προσλάβει ἐκτασὴ μεγαλύτερη παρὰ ποτὲ, ἰδίως στὶς ὀλικὰ προηγμένας χώρες. Ὅπως εἶχαμε σημειώσει καὶ πρὶν ὀλίγες ἐβδομάδες, ἀπαντώντας σὲ σχετικὴ ἐπιστολὴ ἄλλου ἀναγνώστου, στὴν τελευταία ἐκθεσὴ τῆς Ἐπιτροπῆς Ναρκωτικῶν τοῦ ΟΗΕ ἀναφέρεται ὅτι, κατὰ τὸ ἔτος 1965, κατεσχέθησαν ἀπὸ τὶς ἀρμόδιες ἀρχὲς τῶν διαφόρων χωρῶν τοῦ κόσμου οἱ μεγαλύτερες ποσότητες ναρκωτικῶν παρὰ κατὰ ὀποιοδήποτε ἄλλο ἀπὸ τὰ τελευταία 30 χρόνια. Στὴν τελευταία ἔκθεσὴ τῆς πρὸς τὸ Κοινωνικὸ καὶ Οικονομικὸ Συμβούλιο τοῦ ΟΗΕ, ἡ Ἐπιτροπὴ Ναρκωτικῶν τοῦ Διεθνούς αὐτοῦ ὀργανισμοῦ ἐπισημαίνει «ἀνησυχητικὴ αὐξησὴ» στὴν «κακή» χρήση ναρκωτικῶν καὶ παραοισθησιογόνων. Ἀνάμεσα σὲ ὀλες τὶς δυτικῆς χώρες, ἡ χρήση ναρκωτικῶν καὶ παραοισθησιογόνων ἔχει πάρει τὴν μεγαλύτερη ἐκτασὴ στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες καὶ στὸν Καναδά. Στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες, μάλιστα, ἡ τοξικομανία ἔχει προσλάβει τὴν μορφὴ ἐθνικῆς μάστιγος. Ἄλλὰ καὶ στὴν Εὐρώπη, ἡ πληγὴ αὐτὴ ἔχει ἀνησυχητικὰ ἐπεκταθῇ, ἰδίως ἀνάμεσα στοὺς νέους, ὀσο καὶ ἂν ὀλοποιεῖται σὲ ποσοστιαία ἐκτασὴ, σὲ σύγκρισή μὲ τὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες. Παραδείγματός χάρη, στὴν Μεγάλη Βρετανία, ὁ ἀριθμὸς τῶν σταθμεῦσιν τοξικομανῶν διπλασιάσθηκε μετὰ 1962 καὶ 1966. Καὶ, ὀπως ἀναφέρει ὁ ἀγγλικὸς Τύπος, θὰ ὑπῶχουν τὸ 1970 στὸ Λονδίνο μόνον, 11.000 τοξικομανεῖς ἡλικίας 20 ἐτῶν, ἂν δὲν ληφθῶν μέτρα περιστολῆς τῶν κακῶ. Ὁ ἀγγλικὸς Τύπος, ἐπίσης, κρούει τὸν κῶδων τοῦ κινδύνου, σὲ σχετικῆς ἐρεῖνης καὶ κύρια ἀρῆρας του, ζητώντας δραστηκὰ προληπτικὰ καὶ κατασταλατικὰ μέτρα θεσπιζόμενα νομοθετικῶς καὶ ἐπιτετα ἀπὸ ἐνδελεχῆ μελέτῃ τῆς θαθετήσης αἰτιολογίας καὶ τῆς ὀφῆς τοῦ ὀλου φαινομένου. Ἀνάλογες διαπιστώσεις καὶ ἐκδηλώσεις γίνονται καὶ σὲ ὀλες ἐυρωπαϊκῆς χώρες. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ κ. Θάνν εἰσηγήθηκε στὴν Ἐπιτροπὴ

ΝΕΑ ΤΟΜΠΟΛΑ ΣΙΝΙΑΛ ΔΙΠΛΗΣ ΤΥΧΗΣ

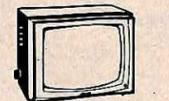
ΚΕΡΔΙΣΤΕ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ!

1^η ΤΥΧΗ

2^η ΤΥΧΗ

Πρόσθετο κέρδος 30.000 δρχ. σε μετρητά με κλήρωση ανάμεσα στους 210 τυχερούς της πρώτης τύχης

Κρις-Κράφτ με μοτέρ **EVINRUDE**

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ 200 ΛΑΧΝΟΙ

ΜΟΝΟ Η ΣΙΝΙΑΛ ΕΧΕΙ ΤΙΣ ΚΟΚΚΙΝΕΣ ΡΙΓΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ 24 ΩΡΕΣ ΤΟ 24ΩΡΟ

Οι κόκκινες ρίγες της ΣΙΝΙΑΛ περιέχουν Έξαχλωροφέν (Hexachlorophene) που είναι το ισχυρότερο στοιχείο για την προστασία των δοντιών. Η δράση του Έξαχλωροφέν συνεχίζεται και μετά το βούρτσισμα, με αποτέλεσμα να προστατεύονται τα δόντια ολόκληρο 24ωρο.

Οι άσπρες/μαύρες γραμμές της ΕΙΚΟΝΕΣ

Ναρκατικών του Διεθνούς Οργανισμού να συστήσει την συγκρότηση εθνικών επιτροπών σε κάθε χώρα που θα ενημερώνουν τις οικείες κυβερνήσεις επάνω στην εξέλιξη της χρήσης ναρκωτικών και παρασιτισιογόνων και θα εισηγούνται τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Εισηγήθηκε, επίσης, την συγκρότηση, σε κάθε χώρα, εθνικών επιτροπών από ειδικούς επιστήμονες, που θα είχαν ως αποστολή την μελέτη της βαθύτερης αιτιολογίας της τοξικομανίας, της εκτάσεώς της σε κάθε χώρα και τους τρόπους αντιμετώπισώς του επικίνδυνου φαινομένου.

Άσπρο και μαύρο

Θά ήθελα κ' εγώ να πάρω μέρος σε αυτή την συζήτηση που γίνεται από τις στήλες σου, γύρω από το επίμαχο θέμα του άσπρου και του μαύρου. Πριν από μερικές εβδομάδες, στις αθηναϊκές κινηματογραφικές αίθουσες, παίχθηκε αυτό το τρομερό έργο, το «Άντιο 'Αφρική». Όπωςδήποτε, η γνώμη που θα σχημάτισαν σχεδόν όλοι όσοι είδαν αυτό το ντοκυμανταίρ θα ήταν καταδικαστική για την μαύρη φυλή. Οι άπλοϊ άνθρωποι, δηλαδή, που πρώτα ένοιωθαν οίκτο και συμπόνια για την ταλαιπωρημένη αυτή φυλή, τώρα έφευγαν με την απέχθεια ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους για τους «εβραμοσαρπάδες». Η βίαιη αντίδραση των μαύρων, όμως, που τόσο σόκαρε, δεν ήταν τίποτε άλλο παρά το φυσικό ξέσπασμα της καταπίεσώς τώων αιώνων. Την ελευθερία τους προσπαθώσαν ν' αποκτήσουν από τους «φιλόανθρωπους» λευκούς, που με άναίδεια και ύποκρισία διακηρύτταν πως είναι ευεργέτες τους. Οι μαύροι άνήκουο σε κατώτερη φυλή, λένε οι ρατσισταί. 'Αλλ' είναι λογικώς άδύνατο ή φύση, που όλα τα έχει σε έξαίσια Ισορροπία, να έχη κάνει κάποια διάκριση, την μία φυλή άνώτερη από την άλλη. Το αίτιο, λοιπόν, πρέπει ν' αναζητηθή στον τρόπο ζωής των μαύρων και, ειδικώτερα στον τρόπο με τον όποιο φέρονται οι δεσπώτες λευκοί στους δούλους των μαύρους. Προσφέρουν, λένε, Ιατρική περίθαλψη και μισθό σ' αυτούς. 'Ιατρική περίθαλψη σ' όσους σκοτώνονται στη δουλειά για να δγάλουν τα προϊόντα που θα πλουτίσουν την τσέπη του άδηφάγου λευκού, και μισθό το ξεροκόμματο που τους πετούν σαν έλεημοσύνη. Κ' έχεις έπειτα τους διάφορους «Έλληνες έκ Κογκό», που περιγράφουν την κατάσταση περίπου οόδινη για τους μαύρους, που Ισχυρίζονται πως τους έχουν... στα πουπούλα. Μά πως μπορεί κανείς να περιμένη να μιλήσουν αντικειμενικά οι άνθρωποι, που κι αυτοί κάποτε θησαύριζαν σε θάρος των μαύρων; 'Ισχυρίζονται πάλι μερικοί έπιστολογράφοι σας ότι οι λευκοί είναι πλούσιοι πνευματικά, γιατί, άπλούστατα, είναι... λευκοί! Έχομε έδω ένα παράδειγμα έγωισμώ της ράτσας μας, που

ΜΑΙΡΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ – ΠΑΠΠΑ
ΙΑΤΡΟΣ
 ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ
 Ειδικώς μετεκπαιθευθείσα εις Παρισίους

Έπιστημονικά Θεραπεία – Αποτριχώσις, άκμή, τριχόπτωση, εύρευγγεία και λοιπά δερματοπαθήματα – ώς και περιποιήσις του προσώπου εν συνδυασμώ με τās νεωτέρας έπιτεύξεις της Ιατρικής.

Λέχεται καθ' εκάστην, πλην Σεσάβτου, 5-7 μ.μ. και επί συνευτέυξει.
 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 180, Τηλ.: 870.478

ΒΛΕΠΕΤΕ ΚΑΛΑ;

ΑΝ ΟΧΙ... Οι έπιστήμονες όπτικοί των φαρμακειών ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ δά άναλάβουν υπεύθυνα την έκτέλεση της συνταγής του γιατρού σας, δίνοντάς σας τα ιδεώδη – άνάλογα με τις άνάγκες σας – γυαλιά. Ειδικώτης των φαρμακειών ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ είναι ή τοποθέτηση

των φακών έπαφής PROFIL. Στά τελειώτατα έργαστήρια όπτικων ειδικώ άναλαμβάνουν όχι μόνον την άκριθή έφαρμογή τους επί μέτρω, αλλά και την δωρεάν μετατροπή των φακών κάθε φορά που δά τό άπαιτούν οι αυξομειώσις της όράσεώς σας.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΓΟΝΙΑ - ΧΑΥΤΕΙΑ - ΚΑΝΑΡΗ 23 - ΚΟΛΟΝΑΚΙ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΛΑΝΑΡΑ-ΚΥΡΤΣΗ

ΤΕΡΜΑ ΚΟΛΟΚΥΝΘΟΥΣ
 ΤΗΛ. 522-816

άνδρικά

γυναικεία

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ
 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ
 ΥΦΑΣΜΑΤΑ

παιδικά

ΣΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ
ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
ΤΗΝ ΑΠΟΘΗΚΗ
ΑΘΗΝ ΛΑΝΑΡΑ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ :
 ΑΘΗΝΑΙ - ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΝ 9 - 11
 ΚΟΛΟΚΥΝΘΟΥΣ-ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ
 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΝ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Οι αναγνώστες
 χάρουν
 ούς ΕΙΚΟΝΕΣ

παραδέχεται σ'άνωτερη απ' όλες αυτή την ίδια μόνο. Αυτό, βέβαια, ίσως από μια μεριά να είναι εύλογο, αλλά μήπως έχουμε σκεφθεί καμιά φορά, γιατί είναι στέφρα σε πνευματικές δυνάμεις ή μαύρη φυλή; Διότι, απλούστατα, ο μαύρος από την στιγμή που θα γεννηθεί, θα έχει στην πλάτη του τον κατακτητή, που θα τον πιέζει και θα τον έμποδίζει ν' αναπτυχθεί, γιατί έτσι τον συμφέρει. Κάθε άνθρωπος, ανεξάρτητα σε ποιά φυλή ανήκει, είναι αδύνατο ν' αναπτυχθεί πνευματικά, αν ζήσει σε ατμόσφαιρα απονικτική, γεμάτη απαγορεύσεις και φοβέρες. Είναι πολύ πολλοί οι λευκοί της Αφρικής γιατί, προσφέροντας λίγα ψίχουλα, καταφέρνουν να κερδίζουν τόσα πολλά. Γρήγορα θα τους εδωχον οι μαύροι αν είχαν πνευματική καλλιέργεια, μα εκείνοι το ξέρουν και παίρνουν τα μέτρα τους. Σ'άν μια απόδειξη ότι, αν θρεθούν οι κατάλληλες συνθήκες, το πνευματικό επίπεδο των δύο φυλών γίνεται ίσάξιο, έχουμε τους νέγρους της Αμερικής, όπου κ' εκεί βέβαια συμβαίνουν παρόμοια, αλλά σε μικρότερη κλίμακα. Τυχαίνει να γνωρίζω μερικούς από αυτούς και μπορώ να δεσφαιώσω τον καθένα ότι δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν από τους λευκούς. Έτσι, λοιπόν, οι ούσιαστικοί υπαίτιοι του ξεπεσμού της μαύρης φυλής είναι οι λευκοί, που, αν νοιάζονταν πραγματικά γι' αυτήν, θα την μόρφωναν και θα την απήλλασσαν από τις ήλιθιες απαγορεύσεις, που είναι σημάδι ότι φοβούνται τους μαύρους και την ανάπτυξή τους.

Αθήνα Φ. ΚΑΒΟΤΚΟΠΟΤΑΟΣ
 μαθητής

Στο υπ' αριθ. 592 τεύχος σου, διάβασα τέσσερες έπιστολές και μ' έπιασε άπελπισία και ντροπή.

Ποτέ, μα ποτέ μου, δεν περίμενα ότι θα ύπθχαν Έλληνες ρατσιστάι, και μάλιστα ρατσιστάι που υπεραμύονται του... αντιαποικιακού πνεύματος, όπως ο κ. Ίωακειμίδης.

Θά προσπαθήσω παρακάτω, ελπίζοντας ότι δεν κάνω κατάχρηση της φιλοξενίας σου, να δώσω σύντομες απαντήσεις.

1. Ο κ. Έλευθερίου προσπαθεί να κάνει διαχωρισμό ανάμεσα στον αμερικανικό ρατσισμό και στο νοτιοαφρικανικό «επαρτχάιντ». Φοβάμαι πως ή μόνη διαφορά που ύπάρχει είναι, ότι οι Αμερικανοί μαύροι έχουν, τουλάχιστον έπίσημα, το δικαίωμα να διαμαρτυρηθούν για την κατάσταση τους και να αγωνισθούν για την βελτίωσή της. Στις βόρειες, μάλιστα, πολιτείες, το έξασκούν αυτό το δικαίωμα, με την συμπράσταση ώρισμένων θαρραλέων λευκών. Είναι δε παρήγορο ότι στις Η. Π.Α. έχει γίνει τόσο πολύ κοινή συνείδηση, πως δεν μπορεί να συνεχισθ ή αυτή ή κατάσταση, ώστε το Κογκρέσσο, ή αντίπροσωπεία δηλαδή του συνέδλου των Η.Π.Α. και όχι μερικών μόνο καθυστερημένων πολιτειών, νομοθέτησε ούσιαστικάτους νόμους για τα πολιτικά δικαιώματα των μαύρων. Αν οι νόμοι αυτοί δεν έχουν ακόμη αποδώσει τους καρπούς τους, δεν έχει τόση σημασία. Σημασία έχει ότι ή αρχή, ή καλή αρχή, έγινε.

Στην Ν. Αφρική, όμως; Ο κ. Έλευθερίου ισχυρίζεται ότι «ο χωρισμός γίνεται ή κοινή συγκαταθέσει λευκών και μαύρων». Από που θγάζει αυτό το συμπέρασμα; Έτυχε, στο Λονδίνο συγκεκριμένα, να γνωρίσω πολλούς μαύρους από την Νότιο Αφρική και δεν μπορώ να πώ ότι μου έπιασαν τα ίδια πράγματα. Οι περιγραφές τους για τον «κοινό μόχθο στα εργοστάσια και τους αγρούς», ήταν μάλλον... φρικτές.

Αλλά για να μη νομισθ, ότι οι πηγές πληροφοριών μου είναι μόνο... μαύρες, θα αναφέρω το ακόλουθο: Έτυχε, εδώ στην Έλλάδα, να γνωρίσω μιά... «ευγενέστατη» κυρία από την Ν. Αφρική, ή οποία μου έπιασε ότι ο μαύρος θέλει κάθε πρωί μιά... καλή κλωστοιά, άλλως δεν δουλεύει...

2. Ο κ. Ίωακειμίδης σημειώνει μερικά «φαιδρά» για το θέμα της Ροδεσίας. Θα ήταν πράγματι φαιδρά τα πράγματα αυτά αν ο κ. Σμιθ εκπροσωπούσε όλο τον λαό της Ροδεσίας. Τον εκπροσωπεί όμως; Έπι 4.050.000 κατοίκων, ο κ. Σμιθ εκπροσωπεί τις 250.000. Ο κ. Ίωακειμίδης δεν αναγνωρίζει στα ύπολοιπα 3.800.000 ούτε το δικαίωμα να είναι... λαός;

Σε άλλο σημείο, ο κ. Ίωακειμίδης λέγει ότι ο κ. Σμιθ «προσπίζει τα καλώς εννοούμενα συμφέροντα των μαύρων». Τόσο ύποτιμά την κρίση 3.800.000 ανθρώπων ο κ. Ίωακειμίδης, ώστε να μη τους θεωρή ήκανους να καταβαίνουν κτά καλώς εννοούμενα συμφέροντά τους; Έξ άλλω, καθώς μάς πληροφορήσε ο κ. Έλευθερίου, στο καθεστώς του «επαρτχάιντ» οι μαύροι έχουν εκαί σχολεία και πανεπιστήμια. Λογικό, είναι, λοιπόν, να ύποθέσω ότι έχουν και άποφοίτους αυτών των ήδρυμάτων, ανθρώπους δηλαδή μορφωμένους και ήκανους να καταλάβουν το «καλώς εννοούμενο συμφέρον τους». Γιατί πρέπει, λοιπόν, να ύποκατασταθ ή αυτοί ο κ. Σμιθ; Μήπως διότι οι μορφωμένοι μαύροι έχουν διαφορετική αντίληψη περί συμφέροντος;

3. Ο κ. Καραβάτας προχωρεί ακόμη περισσότερο. Θαυμάζει τους λευκούς, προφανώς και τον έαυτό του μαζί με τους ύπολοιπους λευκούς, διότι δημιούργησαν τον Παρθενώνα και διότι ή σκέψη τους έφθασε στα ύψη του Πλάτωνος και του Σωκράτη. Και ενώ θαυμάζει το «λευκό» μυαλό για τα ύψη όπου έφθασε, άπορεί πως μπορεί να ύπάρχουν λευκοί που να υπερασπίζονται τους μαύρους. Προφανώς ο κ. Καραβάτας δεν διάβασε ποτέ του τον Πλάτωνα και δεν αντίκρυσε ποτέ με τα μάτια της ψυχής του τον Παρθενώνα. Αν τό είχε κάνει, θα είχε καταλάβει ότι οι λευκοί που υπερασπίζονται τους μαύρους, τό κάνουν ακριβώς βάσει των αρχών που ο Σωκράτης συνέλαβε, ο Πλάτων διέτυπωσε και ο Παρθενών συμβολίζει και θα συμβολίζει. Τών αρχών εκείνων που λέγονται έλευθερία και άξιοπρέπεια του άτόμου. Το κάθε άτόμου, αδιάφορο αν είναι λευκό, μαύρο, κίτρινο ή «άπροσδιοριστου φυλής, χρώματος, γένους και αριθμού», όπως, με άπαραδέκτη ερωνεία έξυβρίζει ο κ. Καραβάτας τους μιγάδες, στους οποίους φαίνεται δεν αναγνωρίζει ούτε το δικαίωμα να... ύπάρχουν.

4. Ο κ. Καραμπέλας είναι ο μόνος που δικαιολογείται. Δικαιολογείται διότι είναι πικραμένος. Η πίκρα του, όμως, τον οδηγεί σε έσφαλμένες άποψεις. Ζητεί να θγάλωμε συμπέρασμα από ένα φίλμ. Από τό ντοκυμανταίρ «Άντιο Αφρική». Είναι πράγματι φρικτά και άπαραδέκτα όσα συνέβησαν στο Κογκό. Αναλογίσθηκε, όμως, ο κ. Καραμπέλας τί θα έκανε ο ίδιος, αν μετά από χρόνια και χρόνια καθημερινής πραινής κλωστοιά σάσασα νότα βαφικά έλευθερος; Δεν θέλω, προς Θεού, να δικαιώσω τους έγκληματίες του Κογκό. Θέλω απλά να έπισημάνω τά έλαφρυντικά τους. Συλλογίσθηκε, επίσης, ο κ. Καραμπέλας, πόσο έσφαλμένο είναι να κρίνης μιά δλόκληρη φυλή από τά έγκλήματα ώρισμένων ανθρώπων; Σκέφθηκε τί θα έλεγαν οι μαύροι για την λευκή φυλή και τον πολιτισμό της, αν έβλεπαν ένα άλλο ντοκυμανταίρ, ακόμη πιο φρικιαστικό, που λεγόταν «Η δίκη της Νυρεμβέργης»; Θα ήταν δίκαιο και σωστό να κριθ ήλη ή λευκή φυλή, όλοι μας δηλαδή, από τό φίλμ αυτό;

Αρζαία Όλιμπία ΑΓ. ΧΡΕΜΗΣ

ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΙΣ 5 ΗΠΕΙΡΟΥΣ

PHILIPS FM-AM DE LUXE

PHILIPS L6 x 38T — Η PHILIPS εδημιούργησε το καλύτερο φορητό ραδιόφωνο του κόσμου, στα σύγχρονα ηλεκτρονικά Έργαστήριά της, γι' αυτούς που διαλέγουν πάντα το πιο τέλειο. Ποτέ άλλοτε ένα φορητό ραδιόφωνο δεν προσέφερε τόσα πολλά:

- 7 κλίμακες κυμάτων • Ηλεκτρικόν μικρομετρικόν σύστημα συντονισμού διά τά βραχεία • Έκτεταμένον μήκος κύματος μακρών δι' επιλογήν ειδικών πομπών • Ειδική προσαρμογή κλίμακος διά ληψιν έκπομπών και σημάτων πλοίων.
- Αυτόματος έλεγχος προσαρμογής διά μείωσιν των παρασίτων εις τά βραχεία • Συνεχής ρυθμισίς ύψηλών και χαμηλών τόνων • Πλήρες σύστημα ένσωματωμένων κεραιών • Ευάισθητος δείκτης ακριβείας λήψεως • Υποδοχαί διά pik-áp και μαγνητόφωνων • Ένσωματωμένον ακουστικόν • Ειδική μεταλλική κατασκευή, άνθεκτική εις όλας τάς κλιματολογικάς συνθήκας • Στρέφεται επί βάσεως ή οποία φέρει ένδειξεις των σημείων του όριζοντος • Φέρει παγκόσμιον χάρτην και παγκόσμιον δείκτην ώρων διά να χρησιμεύση και ως δείκτης προσανατολισμού διά ναυτιλιαν και πλοήγησιν. Τιμή Δρχ. 7.500.

PHILIPS FM-AM DE LUXE

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
ΛΟΥΛΑΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
20 ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΙΡΑΣ
20 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ
ΚΟΜΨΗΣ
ΑΘΗΝΑΙΑΣ

Ο ΟΙΚΟΣ
ΛΟΥΛΑΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
θέτει στην διάθεσι της εκλεκτής
πελατείας του, παραλλήλως πρὸς τὸ
κατάστημα τῆς Χαριλάου Τρικοῦπη 1,
ΤΗ ΝΕΑ ΕΚΘΕΣΙ
Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ΕΡΜΟΥ 7, Α' ΟΡΟΦΟΣ τηλ. 230-436

Μέσα σ' ἓνα περιβάλλον ὑψηλῆς στάθμης, μοναδικό
στὴν Ἑλλάδα, μπορεῖνε νὰ παραγγείλετε καὶ νὰ ἀγορά-
σετε τὰ ἐσωρροῦχα ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ πὸς προβάλλουν
τὴν κομψότητα καὶ ἀναδεικνύουν τὴν θηλυκότητά σας.
ΚΟΡΣΕΛΕΣ-ΣΟΥΤΙΕΝ-ΛΑΣΤΕΣ-ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ-ΝΥΚΤΙΚΑ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΝΤΕΛΛΑ ΜΑΓΙΩ-ΜΠΙΚΙΝΙ
ΠΟΥ ΜΟΛΙΣ ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΠΟΛΥΣ ἢ Ο ΛΙΓΟΣ ΥΠΝΟΣ;

Ὁ δρ Ἄντρέ
ΣΟΥΜΠΙΡΑΝ
συμβουλευεῖ

Ἐποικιστικὸς
τῶν «ΕΙΚΟΝΩΝ»

Στὸ γραφεῖο, οἱ δύο φίλες ἔ-
χουν κάθε πρῶτὴ τὴν ἴδια συζήτη-
ση. Ἡ πρώτη, πὸς φθάνει στὴν
ὥρα τῆς, παραπονεῖται: «Ἀκόμη
μιά ἀύπνη νύχτα! Μὲ πῆρε ὁ ὕ-
πνος στὶς ἑνδεκά καὶ ξύπνησα
στὶς τρεῖς. Μετά, δὲν ἔκλεισα
μάτι». Ἡ ἄλλη, πὸς φθάνει πάν-
τα μὲ καθυστέρηση: «Ἀδύνατο
νὰ ἀκούσω τὸ διαβόητο αὐτὸ
ξυπνητήρι. Δὲν ἔκανα τίποτε τὸ
ἀσυνήθιστο χθές. Ἔπεσα ναρῆς,
κοιμήθηκα δέκα ὥρες καὶ θὰ ἤθε-
λα πολὺ νὰ κοιμηθῶ ἀκόμη ἄλλες
τέσσερις».

Οἱ δύο φίλες δὲν ἀποτελοῦν
ἐξαιρέσεις. Πολὺ λίγοι ἄνθρωποι
καταφέρνουν σήμερα νὰ κοιμη-
θουν ὅσο ἀκριβῶς χρειάζεται, δη-
λαδὴ 7 - 9 ὥρες. Οἱ περισσότε-
ροι κοιμούνται ἢ πολὺ λίγο ἢ πε-
ρισσότερο ἀπὸ τὸ κανονικό. Ἐ-
δῶ θὰ ἀσχοληθούμε μὲ ἐκείνους
πὸς ὀφείλονται νὰ ἐξωτερικέ-
σουν τὴν ἀκαταρξία τῆς ἀνά-
πνοῦς.

τίες: Καταχρησὴ καπνοῦ ἢ κα-
φέ, σκοτούρες σ' ἐκείνους πὸς
δὲν κοιμούνται ἀρκετά, καὶ ξε-
νύχια ἢ ὑπερκόπωση σ' ἐκείνους
πὸς δὲν χορταίνονται τὸν ὕπνο,
ὅσο καὶ νὰ κοιμηθῶν.

● Μπορεῖ νὰ μὴ κοιμάσθε ἀρκε-
τά, ἀλλὰ μὴ λέτε πὸς δὲν κοι-
μάσθε καθόλου, γιὰ αὐτὸ δὲν
εἶναι ἀλήθεια. Ἄν συνέβαινε κά-
τι τέτοιο, δὲν θὰ ἀντέχατε πα-
ραπάνω ἀπὸ τρεῖς μέρες, καὶ θὰ
ἀρχίζατε νὰ ὑποφέρετε ἀπὸ σο-
βαρῆς νευρικῆς καὶ σωματικῆς δι-
σταραχῆς. Μιά ἔρευνα, πὸς ἔγινε
στὴν Ἀμερική, ἀπέδειξε ὅτι, ὅ-
σο παραπονεῖται πὸς «δὲν κοι-
μούνται ποτέ», δὲν κάνουν τίπο-
τε ἄλλο παρὰ νὰ ξυπνοῦν πολλὲς
φορὲς κάθε νύχτα, καὶ πὸς αὐ-
τὸς πὸς λέγεται «βαθὺς ὕπνος»
εἶναι σ' αὐτοὺς πολὺ σύντομος.
Στὴν πραγματικότητα, οἱ χρό-
νιοι αὐτοὶ αὐτοὶ ζοῦν πολὺ κα-
λὰ καὶ πολλὰ χρόνια.

● Ἐσεῖς ἀποφεύγετε τὶς τρεῖς
ἀκόλουθες αἰτίες τοῦ πολὺ ἐλα-
φροῦ ἢ ταραγμένου ὕπνου:

Ζωὴ πολὺ καθιστικὴ
Ἀντικανονικὸ φαγητὸ
Ἐπιβίαση.

● Ἡ ἀνεπαρκὴς κίνηση εἶναι μιά
ἀπὸ τὶς συνθέστερες αἰτίες τοῦ
ἀνεπαρκούς ὕπνου. Μεταξὺ σώ-
ματος καὶ πνεύματος ὑπάρχει,
στὴν περίπτωσή αὐτή, μιά ζωη-
ρὴ διαφάνεια. Τὸ σῶμα αἰσθάνε-
ται λιγώτερο τὴν ἀνάγκη ἀνα-
παύσεως, ἐνῶ τὸ πνεῦμα τὴν θέ-
λει πολὺ. Ἡ καθιστικὴ ζωὴ δὲν
εἶναι συνώνυμη μὲ τὴν χαλάρω-
ση καί, πολὺ συχνά, ἡ νευρικὴ ἢ
πνευματικὴ σύσπαση, πὸς δὲν ἔ-
χει ἀντιταθμισθῆ ἀπὸ σωματι-
κὴ δραστηριότητα, ἐπιδεινώνει
τὴν ἀύπνια.

Συμβουλή: Ἐνα ἐλαχί-
στο ὄριο σωματικῆς ἀσκήσεως
εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ ὅσους ἔ-
χουν δύσκολο ὕπνο. Ἡ περὶ-
πορία εἶναι τὸ πρὸ εὐκόλο καὶ ἀπο-
τελεσματικὸ μέσον.

● Ἀντικανονικὴ διατροφή δὲν
σημαίνει μόνο πολὺ φαγητὸ. Τὸ
ἴδιο, τὸ πάρα πολὺ καὶ τὸ πολὺ
λίγο φαγητὸ δὲν ὑποβοηθοῦν τὸν
ὕπνο.

Συμβουλή: Ἀποφεύγετε
νὰ δειπνᾶτε πολὺ ἀργά. Ἀπο-
φεύγετε, ἐπίσης, τὰ παχιά κρέ-
ατα καὶ τὶς σάλτσες.

● Τέλος, αὐτοὶ πὸς πάσχουν ἀ-
πὸ ἐπιβίαση ἀύπνια, πρέπει νὰ ὑ-
ποπτευθοῦν μὴπὼς ἔχουν μεγάλη
ἀρτηριακὴ πίεση. Στὴν περίπτω-
ση αὐτή, θὰ χρειασθῆ μακρὰ
κόσμη.

Συμβουλή: Ἐξέρετε ὅτι ἔ-

να ζεστὸ μπάνιο καὶ τὰ φυσικὰ
καταπραῦντικά (χαμομήλι κλπ.)
βοηθοῦν στὸν ὕπνο; Μὴ ξεχνᾶτε
ἀκόμη πὸς μιά ἀπὸ τὶς αἰτίες
τῆς ἀύπνιας εἶναι καὶ ὁ φόβος
τῆς ἀύπνιας. Αὐτὸς πὸς δὲν μπό-
ρεσε νὰ κοιμηθῆ χθές, φοβᾶται
ὅτι δὲν θὰ μπορέσει νὰ κοιμηθῆ
καὶ σήμερα, καὶ ἡ σκέψη αὐτὴ
τὸν κρατᾶ ἀγρυπνοῦ.

● Ἀντίθετα, ἐκείνοι πὸς κοι-
μούνται πολὺ πρέπει νὰ ὑπο-
πτευθοῦν δύο αἰτίες:

Γενικὰ ἄχι καλὴ κατάστα-
ση ὑγείας.
Δηλητηρίαση πὸς ὀφείλεται
στὸν κακὸ ἀερισμὸ τῆς κρε-
βατοκάμαρας.

● Τὸ νὰ κοιμάται κανεὶς πολὺ
καὶ νὰ σηκώνεται κουρασμένος
σημαίνει συχνά ὅτι κάτι δὲν λει-
τοουργεῖ καλὰ στὸν ὀργανισμὸ ἢ
ὅτι ὁ ὀργανισμὸς παλεύει μὲ μιά
ὑποὸλη μόλυνση. Οἱ ὑπναράδες
πὸς δὲν ἐργάζονται πάρα πολὺ,
εἶναι συχνά ἄνθρωποι πὸς ὑπο-
φέρουν, π.χ., ἀπὸ τὴν χολῆ τους,
ἀπὸ ἀναιμία ἢ ἀπὸ ἄλλες χρό-
νιες ἀσθένειες, χωρὶς νὰ τὸ ξέ-
ρουν.

● Κατὰ τὸν ὕπνο, ὁ ρυθμὸς τῆς
ἀναπνοῆς καὶ τοῦ καρδιακοῦ παλ-
μοῦ εἶναι ἀργότερος. Ἡ ἀρτηρια-
κὴ πίεση εἶναι χαμηλότερη. Στὰ
ὄργανα αὐτὰ, πὸς θέλουν νὰ ἀνα-
κτήσουν τὶς δυνάμεις τους, πρέ-
πει νὰ ἐξασφαλίσετε τὶς καλύτε-
ρες δυνατῆς συνθήκες καὶ ἰδιαί-
τερα τὸ ὄξυγόνο.

Συμβουλή: Κοιμάσθε μὲ
ἀνοικτὸ ἢ μισοἀνοικτὸ παράθυ-
ρο, ἀνάλογα μὲ τὴν ἐποχὴ.

Χρειάζεται ὁ πολὺς ὕπνος;

Αὐτὸ εἶναι ἓνα ζήτημα καθα-
ρὰ ἀτομικό. Ἀποφεύγετε τὶς ἀ-
πότομες μεταβολές, δηλαδὴ ἀπα-
νωτῆς νύχτες μὲ λίγο ὕπνο, καὶ
μετὰ μιά νύχτα μὲ πάρα πολὺ ὕ-
πνο, «γιὰ νὰ ἀποζημιωθῆτε». Ἀ-
κόμη καὶ νὰ αἰσθάνεσθε τὴν ἀ-
νάγκη τοῦ ὕπνου, περιορισθῆτε
στὶς ἐπὶ ἑκατὸ ὥρες καὶ ἀνακτῆστε
τὴν ἔλλειψη πέφτοντας μετὰ ἐπὶ
μερικῆς νύχτες λίγο ναρῆτερα στὸ
κρεβάτι. Οἱ εἰδικοί ἔχουν ἀπο-
δείξει ὅτι μόνο τὸ ἓνα τρίτο τῆς
διάρκειας τοῦ ὕπνου εἶναι βαθὺς
ὕπνος, ὁ μόνος πὸς στὴν πρα-
γματικότητα ἐπιναφέρει τὶς δυ-
νάμεις τοῦ ὀργανισμοῦ. Τὸ ὑπό-
λοιπο, χωρὶς νὰ εἶναι περιττό,
εἶναι μιά ἀπλή σωματικὴ καὶ
πνευματικὴ ἀνάπαυση, πὸς δὲν
πρέπει νὰ παρατείνεται πολὺ,
τουλάχιστον κάθε μέρα.

Γι' αὐτὸ, μὴ διαλέγετε ξυπνη-
τήρια πολὺ... διακριτικὰ.

Ἄντρέ Σουμπιράν

Ἐνα ἐλαχίστο ὄριο σωματικῆς προσπάθειας, θὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὶς ἀτέ-
λειωτες ἐκείνες στιγμές, ὅπου ὁ ὕπνος φαίνεται νὰ φεύγει μακριὰ σας...

Νέον!

Είς τὸ πλούσιον χρωματολόγιον τοῦ PALETTE προσετέθησαν τώρα τρεῖς νέοι μοντέρνοι χρωματισμοί

Pearl Grey (No. 311) - Matt Brown (No. 320) - Dark Matt Brown (No. 322)
(Ὅδηγιές ἑλληνιστὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ κουτὶ τοῦ σωληναρίου)

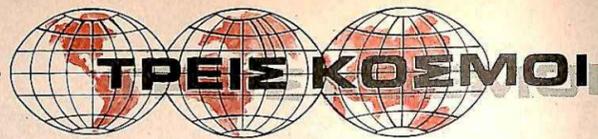
Καὶ αὐτοὶ οἱ μοντέρνοι χρωματισμοὶ τοῦ Χρωμο-Σαμπουάν PALETTE λούζουν καὶ ταυτόχρονα χρωματίζουν τὰ μαλλιά. Μετὰ τὸ λούσιμο τὰ μαλλιά σας ἀποκτοῦν νεανικὴ λάμψη. Οἱ γκριζες τρίχες ἐξαφανίζονται καὶ πέρνουν τὴν ὠραία ἐπιθυμητὴ ἀπόχρωσι τοῦ φυσικοῦ χρώματος τῶν μαλλίων σας.

Ζητήσατε καὶ δοκιμάσατε τὸ PALETTE ὅθι ἰκανοποιηθῆτε ἀπόλυτα καὶ δὰ ἐνδουσιασθῆτε ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα. Τὸ PALETTE εἶναι προϊόν πείρας πολλῶν δεκαετηρίδων τοῦ Ἔργουστασίου HANS SCHWARZKOPF - HAMBURG Διεθνῶς ἀνεγνωρισμένου ὡς τοῦ πλέον ἐδικευμένου εἰς τὸν Κόσμον διὰ τὰ εἶδη κομμώσεως.

Χρωμο-Σαμπουάν PALETTE

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 36.101

Μετὰ 50 χρόνια

Πρὶν ἀπὸ μισὸν ἀκριβῶς αἰῶνα —μέσα Μαρτίου 1917— οἱ καμπάνες τῆς Πετροπόλεως, πού τις συνάδευαν πανηγυρικὲς ὁμοβροντίες, ἀνήγγειλαν τὴν παραίτηση τοῦ τσάρου πασῶν τῶν Ρωσιῶν Νικολάου Β'. Εἶχε γίνῃ ἡ ἐπανάσταση τοῦ Φεβρουαρίου, (πού μετὰ τὸ σημερινὸ διεθνὲς ἡμερολόγιο εἶναι ἐπανάσταση τοῦ Μαρτίου), ἡ ὁποία ἀνέτρεψε τὸ καθεστὼς καὶ ἄνοιξε τὸν δρόμο στὴν Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάσταση τῶν Μπολσεβίκων. Γι' αὐτὴ τὴν τελευταία ἐτοιμάζονται πομπῶδεις πανηγυρισμοὶ τὸν Νοέμβριο. Γιὰ τὴν «Φεβρουαρινὴ» ἐπανάσταση ἐλάχιστος λόγος γίνεται. Περὰ στὴν σκιά, ἂν καί, καθαρὰ ἀστικοδημοκρατικὴ αὐτὴ —ὅπως καὶ ἡ μᾶνα τῆς, ἡ αἰματοπνιγμένη ἐπανάσταση τοῦ 1905— ὑπῆρξε ὁ πρόδρομος καὶ πρόδρομος τῆς ἐξουσίας τοῦ σοσιαλισμοῦ (ἢ κομμουνισμοῦ, κατὰ τὴν δυτικὴ φρασεολογία) στὴν Ρωσία καὶ κατόπιν στὴν σημερινὴ σειρὰ σοσιαλιστικῶν κρατῶν ἀπὸ τὴν Καμτσιάτκα ὡς τὸν Ἑλδα.

Ἐπῆρξε, λοιπόν, ἕνα κοσμοϊστορικὸ ὁρόσημο ἡ ἐκκρηξὴ τοῦ Μαρτίου 1917. Ἡ ἐπιτυχία τῆς οφείλεται σὲ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ τὴν υποβοήθησαν σὲ τεράστιο βαθμὸ οἱ λεγόμενες «ἀντιθέσεις τῶν καπιταλιστικῶν κρατῶν». Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ἰδίως, ἔκαναν τὸ πᾶν γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ τσάρου, ἐπειδὴ —ὅπως γράφει ἡ ἐπίσημη ἱστορία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβ. Ἐνώσεως— φοβόνταν ὅτι τὸ τσαρικό καθεστὼς θὰ ἔκανε χριστιανικὴν εἰρήνην μετὰ τὴν Γερμανία. Καὶ στὴν μετέπειτα ἐξέλιξη, ἡ Γερμανία φρόντισε νὰ μεταφέρει στὴν Ρωσία ἀπὸ τὴν Ἑλβετία τὸν ἀρχηγὸ τῶν μπολσεβίκων Νικολάϊ Λένιν —τοῦ διέθεσε ἀκόμη καὶ εἰδικὸ βαγόνι— ἐπειδὴ ἤλπιζε ὅτι θὰ ἀνατρέψῃ τὸν Κερένσκυ, ὁ ὁποῖος συνέχιζε τὸν πόλεμο στὸ πλευρὸ τῶν Ἀγγλογάλλων.

Ἐτοὶ ὁ θανάσιμος ἀνταγωνισμὸς τῶν δύο ἀστικῶν παρατάξεων τῆς Εὐρώπης, τίς ἔκανε νὰ συνεργήσουν μετὰ τὰ ἴδια τους τὰ χέρια στὴν δημιουργία τῆς κομμουνιστικῆς ἐξουσίας, πού σήμερα εἶναι ὁ ἐφιάλτης ὅλου τοῦ ἀστικοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ ἡ ἐπανάσταση τοῦ Μαρτίου 1917, ἀνοίγοντας τὸν δρόμο στὴν ἐμπρακτικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ μαρξισμοῦ, ἀνέτρεπε ταυτόχρονα καὶ μίαν ἀπὸ τίς θεμελιώδεις ἀρχές του. Κατὰ τὴν κοσμοθεωρία τοῦ Μάρξ, τὸν καπιταλισμὸ θὰ τὸν γκερμίσῃ μόνο ὁ νεκροθάφτης του, τὸ προλεταριάτο. Προλεταριακὴ λέγεται ἡ σοσιαλιστικὴ (ἢ κομμουνιστικὴ) ἐπανάσταση. Καὶ ἡ ἐπαναστατικὴ προοπτικὴ σὲ μίαν χώρα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν βαθμὸ στὸν ὁποῖο στὴν χώρα αὐτὴ εἶναι ἀνεπτυγμένη ἡ βιομηχανία τῆς, ἂρα καὶ τὸ προλεταριάτο τῆς.

Τὶ συνέβη, ὁμως, στὴν Ρωσία τοῦ 1917;

Ἡ χώρα αὐτὴ ἦταν πολὺ καθυστερημένη καὶ ἀγροτικὴ. Ἄλλ' ὁ Λένιν, ἀντὶ τὴν περιμένῃ πρῶτα ν' ἀναπτυχθῇ, κατάρθωσε νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσία μὲ κύριο ὄργανο τὸ προλεταριάτο τῆς Πετροπόλεως καὶ τῆς Μόσχας, νὰ τὴν κρατῆσθαι ὁμοῦ χάρις στὴν μεγάλη ἀγροτικὴ μάζα.

Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἄρχισε στὸν κόσμῳ μίαν ἐκπληκτικὴν ἐξέλιξη: Ὅσο πῖθ ἀνεπτυγμένη εἶναι μίαν χώρα, ἀντὶ τὸ ἐπαναστατικὸς τῆς βρασμὸς νὰ ἀνεβαίνει, τοῦναντίον κατεβαίνει, ὅπως χαμηλώνουν καὶ οἱ γεννησεις... Καὶ ὅσο πῖθ καθυστερημένη εἶναι μίαν χώρα, τόσο πῖθ εὐερέσιμη εἶναι πρὸς σοσιαλιστικὴν («προλεταριακὴν») ἐπανάσταση.

Νομίζει κανεὶς πὼς ἀντιστράφηκε ὁ νόμος τοῦ Μάρξ. Καὶ ἡ αἰτία;

Ἡ αἰτία εἶναι ὅτι κλονίσθηκε καὶ ἕνας ἄλλος νόμος τοῦ Μάρξ: Ἡ ἀπόλυτη ἐξουσία τοῦ προλεταριάτου, πού, σήμερα ἡ πράξις τὸν ἔχει θέσει ἀπὸ ἀρχεῖο.

● Πραγματικὰ, στὶς ἀνεπτυγμένες τουλάχιστον χώρες, δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ κανεὶς γιὰ ἀπόλυτη ἐξουσία τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Ὅστε γιὰ σχετικὴ. Καὶ οἱ ἀνεπτυγμένες χώρες (Δυτικὴ Εὐρώπη, Βόρ. Ἀμερική, Ἰαπωνία, Αὐστραλία), περικλείουν τὰ 165 ἑκατομμύρια ἀπὸ τὰ 210 ἑκατ. ἐργατῶν τοῦ μὴ σοσιαλιστικοῦ κόσμου.

● Στὶς ἠνωμένες Πολιτεῖες, τὰ 74 ἑκατ. τῶν ἐργαζομένων (37% τοῦ πληθυσμοῦ) εἰσπράττουν τὰ 46% τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἐνῶ τὸ 1950 εἰσέπρατταν τὰ 42%. Στὴ Γαλλία τὰ 22% τῶν ἀνεργῶν ἐργατῶν ἔχουν ἰδιωτικῶν ἀνεργῶν ἐργατῶν τοῦ παγκοσμίου προλεταριάτου, χωρὶς νὰ πρόσκεινται νὰ διαλέξῃ μεταξὺ μίαν καπιταλιστικὴν Ἐδὲμ καὶ μίαν στὴν πλειοψηφία τοῦ τὸ σημερινὸ ἀστικὸ καθεστὼς. Καὶ γίνεται ἀντεπαναστάτης.

● Ἀποτέλεσμα: Στὶς ἀνεπτυγμένες χώρες ἡ ἐπαναστατικὴ θράση ἐρίσκειται σὲ χειμερία νάρκη.

● Ἀποτέλεσμα: Προλεταριακὴ ἐπανάσταση ὑπάρχει ὡς πραγματικὴ ἐπανάσταση ὡς πρὸς τὸ προλεταριάτο —πρᾶξιν ἀλλὰ ὡς πρὸς τὸν ἀστικὸν ἀρᾶ τὰς Γραφᾶς— δὲν τὴν ἀκολουθεῖ, ἀλλὰ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ «εἰσχυρὸ ναγκάζεται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ «εἰσχυρὸ σημεῖο» —τὶς ἀνεπτυγμένες χώρες— καὶ νὰ καταφυγῇ στὸ «ἀσθενὲς σημεῖο» καὶ νὰ —τὶς ὑπανάπτυκτες χώρες— καὶ νὰ στραφῇ πρὸς ἄλλα, κατώτερα στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μαχητικότητα, ἀλλὰ ὄχι ὠριμότητα. Καὶ ἐτοὶ ἡ ἐπανάσταση παίρνει δρόμους καὶ μορφὲς ἀέξιες, θάναυτες, πού καταλήγουν σὲ Ἐννεαφικότητες, σὲ διασπᾶσεις, σὲ Ἐννεαφικότητες...

Καὶ ἐτοὶ φέτος, μισὸν ἀκριβῶς αἰῶνα μετὰ τὴν Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάσταση, καὶ αὐτὲς ἰδίως τίς μέρες, πενήντα ἀκριβῶς χρόνια μετὰ τὴν ἐπανάσταση τοῦ Μαρτίου, δὲν μπορεῖ νὰ εἰπῇ καὶ πολὺ ἰκανοποιημένον τὸ «κίνημα». Ὅσοι εἶναι ἢ ἦσαν ἐρωτευμένοι μετὰ τὴν ἐπανάσταση, νουίθων —καὶ ἂς μὴ τὸ δηλογοῦν— ὡς ἀπατημένοι ἐρασταί. Ἡ κοσμοθεωρία μπορεῖ στὴν βάση τῆς νὰ παραμένῃ, ἀλλὰ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς;

Τὸ πῖθ ὀδυνηρὸ σημεῖο εἶναι ὅτι πρὶν ἀπὸ 50 χρόνια, οἱ ἀντιθέσεις τῶν καπιταλιστικῶν κρατῶν ἐξέσπασαν καὶ ἀποτελοῦσαν τίς παντοδύναμες ἐμμεσες ἐφεδρεῖες τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασεως.

Σήμερα, γιὰ τὴν κοίτιδα καὶ Ἀκρόπολιν τοῦ σοσιαλισμοῦ, τὴν Ρωσία, δεσπόζουν οἱ ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν σοσιαλιστικῶν κρατῶν. Καὶ ἀποτελοῦν τίς ὀλέθριες ἐμμεσες ἐφεδρεῖες τῆς ἀντεπαναστάσεως.

● Κάτι χειρότερο: Ποιᾶς ἀντεπαναστάσεως (κατὰ τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασεως;) καπιταλιστικῆς ἢ σοσιαλιστικῆς;

Σόλων

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ ... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

Ἐπισημ. 09/1967M

εἶναι ἡ ἀποθεωσις τῆς μινι-μοδας! Φωτεινά χρώματα, ἐμπνευσμένοι συνδυασμοί, πρωτοτυπες νεανιες ιδεες. Νὰ τι θὰ φορεθῇ τὴν ἀνοιξὴν τοῦ '67!.. *ORLON εἶναι τὸ σῆμα τῆς DU PONT γιὰ τὴν ἀκρυλικὴ ὑφάνισιμ ὕλη τῆς. Ἀποκλ. Ἀντιπρόσωποι γιὰ τὴν Ἑλλάδα «Κ. Γ. Λαζαράκης» Α.Ε. Φωτογραφία Studio «Ἀλλικὴ» Ἀποκλειστικότης νηματοποιήσεως.

Creation για την Ελλάδα.

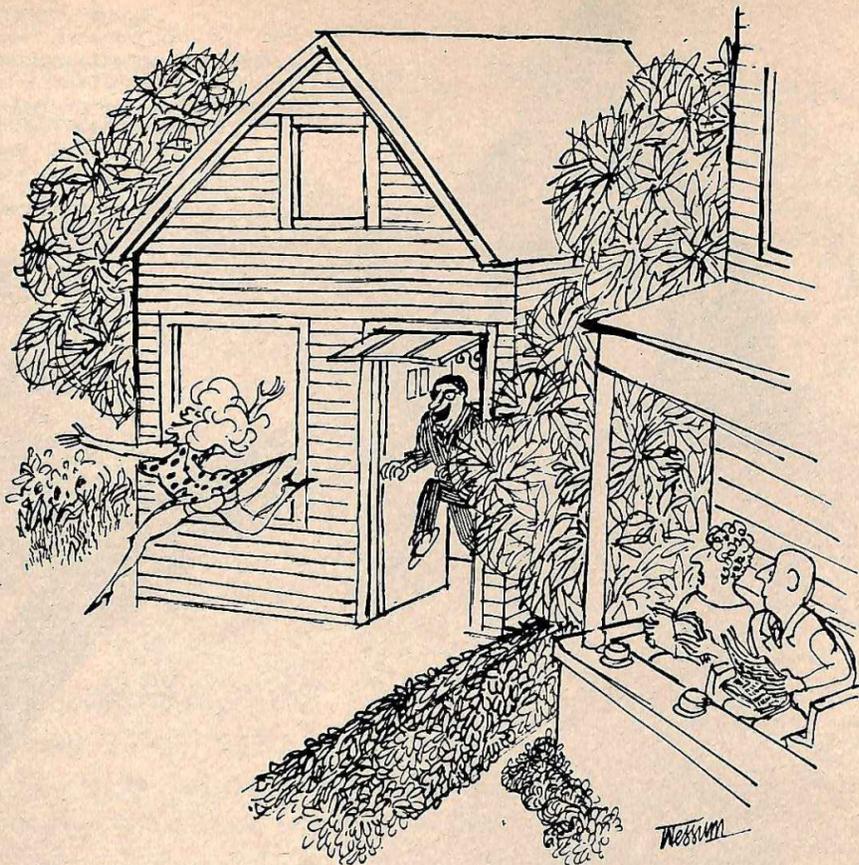
CREATION

ΠΩΛΗΣΙΣ

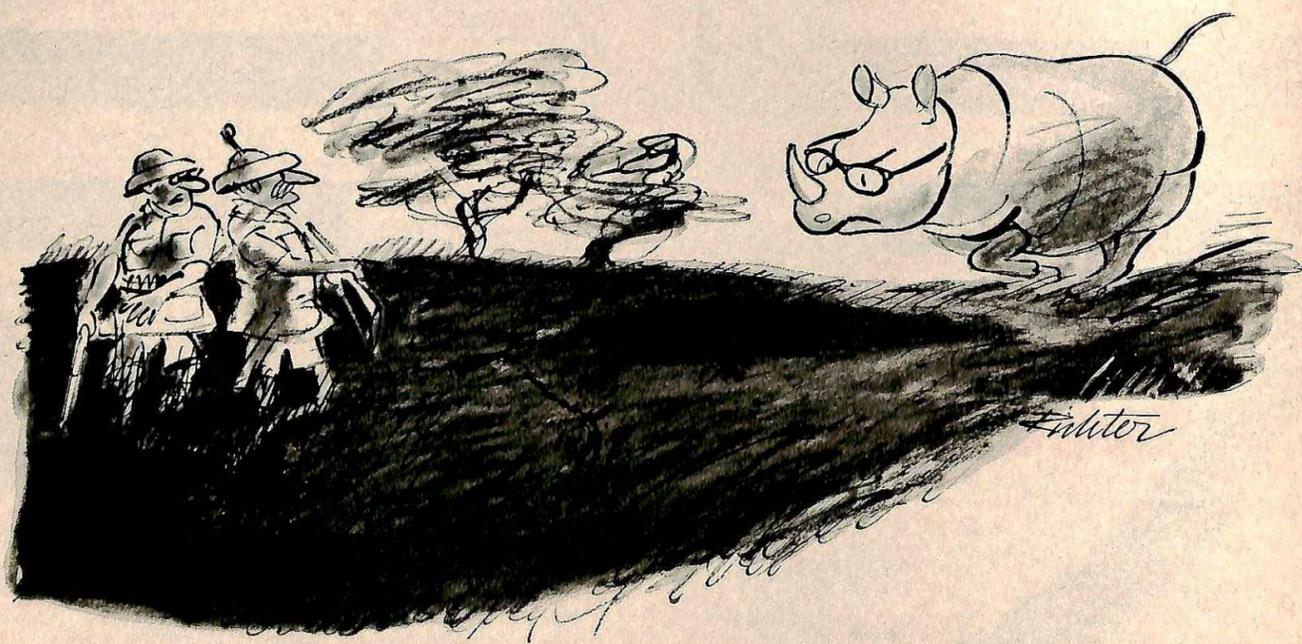
ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ

daisil για μια επαναστατινη εξελιξη του superspun
Orlon* σε μια προσχαρη ανοιξιατινη μορφη

Χιούμορ

«Τόν λυπάμαι τόν καημένο. Έμαθα πώς αυτή μαγειρεύει έλεσινά...»

«Ναί, ξέρω, ότι είναι σχεδόν τυφλός, αλλά αυτός εδώ με άνησχει...»

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΞΑΡΧΑΚΟΥ. Ο νεαρός συνθέτης γνωρίζει τόσα την «δική του περίοδο», σφραγισμένη εντυπωσιακά με τις τελευταίες του δημιουργίες, που σημειώνουν ίση επιτυχία. Μια θεαματική μορφή αυτής της επιτυχίας απέτελεσε η συναυλία του, που δόθηκε την περασμένη Πέμπτη και την οποία διηύθυνε ο ίδιος (φωτογραφία). Στις σελίδες 51 - 55 ένα πορτραίτο του Σταύρου Ξαρχάκου, με τις εξομολογήσεις του νεαρού μουσικοσυνθέτη. Η φωτογραφία του εξωφύλλου είναι του συνεργάτη μας φωτορεπόρτερ κ. Παναγιώτη Δηλητιάδη.

Σβειλάνα: Δυτιιά της Έδεμ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΓΗ ΤΗΣ ΣΤΑΛΙΝΑ (ΣΕΛ. 19 - 22)

Ρυθμιστής τὸ άγνωστο

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΤΙΣ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ (ΣΕΛ. 36 - 41)

Ο πειρασμός υαι ὁ θρίαμβος

ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΟΝ «ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ» ΝΟΥΡΓΕΙΟΦ - ΦΟΝΤΕ'ΥΝ (ΣΕΛ. 27 - 33)

Οι αναγνώστες
γράφουν
ολίς

EIKONES

“Έρχεται...δέν έρχεται...”

Ασάφεια ή έφεκτικότητα:

Εδιάβασα με ζωηρό ενδιαφέρον τὸ άρθρο σας γύρω από τὸν κ. Κ. Καραμανλή, ὑπὸ τὸν τίτλο: “Έρχεται, δέν έρχεται...». Εὐστοχος ὁ τίτλος, διότι, ἐγὼ τουλάχιστον, δέν «μπόρεσα» νά καταλήξω σέ συμπέρασμα ὡς πρὸς τίς ἀληθινές προθέσεις τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ε. Ρ. Ε., σὸν ὁποῖο πάντοτε πιστέψα καὶ ἐξακολουθῶ νά πιστεύω. Νομίζω ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ πού θά ἤθελαν, ὅπως ἐγώ, νά ξέρουν σαφῶς τί πρόκειται νά κάνει ὁ κ. Καραμανλῆς καί, πρὸ παντός, ἂν καὶ πότε θά ξαναγυρίσῃ σὸν ἑλληνικό πολιτικό στίβο. Δέν λέω, βέβαια, ὅτι φταίει ὁ συντάκτης τοῦ άρθρου. Ἴσως ὁ ἴδιος ὁ κ. Καραμανλῆς νά μὴ ἔχη καταλήξει ἀκόμη σέ ὀριστικές ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὸ ἂν καὶ πότε θά ξαναγυρίσῃ σὴν ἑλληνική πολιτική σκηνή. Ἴσως, πάλι, νά ἔχη πάρει τίς ἀποφάσεις του, ἀλλ’ ἀποφεύγει νά τίς ἀνακοινώσῃ, περιμένοντας τὴν εὐθετη στιγμή. Πάντως, δέν μπορῶ νά πῶ ὅτι, ἐπάνω σὸ θέμα αὐτό, πού μενδιαφέρει ζωηρότατα, φωτίσθηκα ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸ ἄρθρο σας...

Ἀθήνα: ΕΥ. ΝΙΚΟΛ.

“Έρχεται...”

Περίλοκα καὶ γεμάτα ἐρωτηματικά είναι αὐτὰ πού γράψατε σχετικά με τὸν ἀρχηγό μας, τὸν Κώστα Καραμανλῆ. Αὐτὰ πού γράψατε γιὰ τὸ ἂν έρχεται ἢ δέν έρχεται, δέν είναι τίποτε. Εἶδα τίς φωτογραφίες του καὶ ἀναγάλισσα ἡ ψυχὴ μου. Τὸ μάτι τοῦ ἀρχηγοῦ ἔλαμπε, καὶ έρχεται. Δέν πέφτω ἔξω. Ὁ Κώστας Καραμανλῆς δέν θά ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔργο του καὶ τὸν τόπο. “Έρχεται, σας λέω, καὶ θά τὸ δῆτε. Καὶ ὅτε ἐρωτηματικά χαρῶν, ὅτε ἀμφιβολίες.

Θεσσαλονίκη Ν. Φ.

Καὶ τὸν κ. Ἄν. Παπανδρέου

Καταπομπικό καὶ ἀρτίο τὸ ἀναλυτικό ρεπορτάζ τοῦ συνεργάτη σας κ. Νικ. Μεταξά, σχετικά με τίς προθέσεις τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ε. Ρ. Ε. κ. Κ. Καραμανλῆ. Ὁ κ. Καραμανλῆς ὄχι μόνον ὑπῆρξε, ἀλλὰ καὶ παραμένει μιά ηγετική φωνὴ τῆς ἐλληνικῆς δημοσίας ζωῆς, πού, ἔστω καὶ ἀπὸ μακριά, ἐπιφέρει τὰ πολιτικά πράγματα τῆς χώρας μας. Νομίζω, ὁμως, ὅτι τὸ καθῆκον ἐνημέρωσος τοῦ ἀναγνωστικοῦ σας κοινῷ ἐπιβάλλει νά μᾶς παρουσιάσετε καὶ τὴν κύρια ἡγετική μορφή τῆς ἄλλης παρατάξεως τῆς Ἐνώσεως Κέντρου, πού είναι ὁ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου. Ὡστόσο, δέν εἶδαμε ἔως τώρα κανένα συνθετικό καὶ καταπομπικό ρεπορτάζ γύρω ἀπ’ αὐτόν, ὅτε φωτογραφίες του σὲ διάφορες στιγμές καὶ στάσεις του. Γιατί;

Ἀθήνα Α. Μ.

“Ἦξεῖς, ἀφήξεῖς...”

“Έρχεται, δέν έρχεται...», ἀναρωτιέσθε σὸ δόμοτιλο ρεπορτάζ, πού δημοσιεύσατε γύρω ἀπὸ τὸν κ. Κ. Καραμανλῆ. Ἀλλὰ καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ δημοσιεύματός σας ἦταν «ἦξεῖς, ἀφήξεῖς...».

Ἀθήνα Μ. ΛΑΚ.

Καὶ ἄλλους..

Ἐνδιαφέρον καί, κατὰ τὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ, ἀντικειμενικό τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Νίκου Μεταξά γύρω ἀπὸ τὸν κ. Κ. Καραμανλῆ, σὸ ὅτι ἀπὸ 595 τεύχος τῶν «Εἰκότων». Ἀλλὰ μὴ περιοριζόητε μόνο σὸν κ. Καραμανλῆ. Νά μᾶς δώσετε τέτοια ρεπορτάζ καὶ γιὰ ἄλλους πολιτικούς, ὅσοι νά μποροῦμε νά σχηματίσουμε μιά ἀλοκλιρωμένη καὶ συνθετική εἰκόνα τοῦ πολιτικοῦ μας «πανθῶου». Μιά εἰκόνα, τὴν ὁποία δέν είναι δυνατόν νά σχηματίσουμε ἀπὸ τὴν καθημερινὴ εἰδησιογραφία καὶ ἀρθρογραφία τοῦ ἡμερησίου τύπου.

Ἀθήνα ΟΡ. ΛΕΝΑΚ.

Κενό...

Στὸ ἐκτενές καὶ ἀναλυτικό ἄρθρο σας γιὰ τὸν κ. Κ. Καραμανλῆ, πού δημοσιεύθηκε στίς «Εἰκότες», ἀναφέρεται —προκόπτει, ἄλλωστε, καὶ ἀπὸ ὅλα ὅσα ἀναφέρονται σὸ ἄρθρο αὐτό— ὅτι ὁ Ἰδρυτῆς τῆς Ε. Ρ. Ε. καὶ πρωθυπουργός ἐπὶ ὀκτώ συνεχῆ χρόνια είναι πάντοτε παρὸν σὴν ἑλληνική πολιτική ζωή. Παρὸν είναι, ἀσφαλῶς. Ἀλλὰ δέν νομίζετε ὅτι δυσίαισι χρόνια ἀπουσίας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα —δυσίαισι χρόνια παραχώρη καὶ πυκνὰ σὲ γεγονότα καὶ περιπέτειες γιὰ τὸν τόπο— είναι μακρὸ χρονικό διάστημα καὶ δημιουργοῦν δυσανασχετημένο κενὸ σὴν στασιθεραία καὶ, φυσικά, σὴν δημόσια δράση ἑνὸς πολιτικοῦ;

Ἀθήνα Α. Ι. Κ.

Καί... ἐμμέτρως!

Πάνω σὸ ἐντυπωσιακό ἐξώφυλλο τοῦ τεύχους 595: “Έρχεται... Δέν έρχεται...» θά ἤθελα νά σας ἀπαντήσω ἐμμέτρως σὴν ἀπορία:

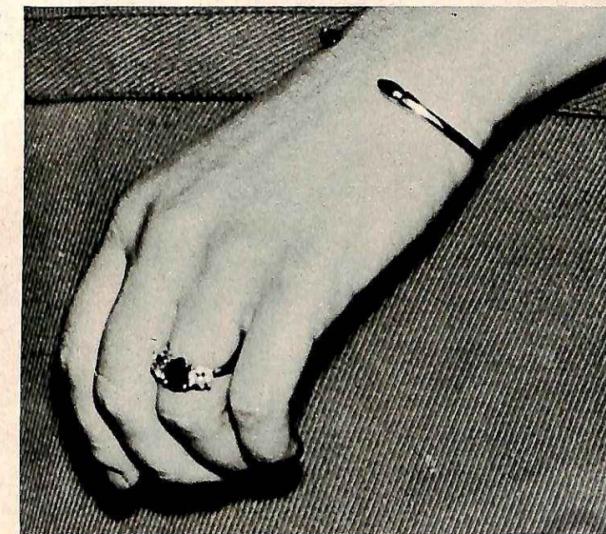
Μὴν μαδᾶς τίς μαργαρίτες, Μὴν πιστεύς παραμόθια, Κοίταξέ τον μέσ' στὰ μάτια, Γιὰ νά μάθῃς τὴν ἀλήθεια!..

Ἀθήνα ΧΡ. ΑΝΤ.

Ἡ ἑκπληξη ἦταν γενική, ὄχι μόνο στο ἐξωτερικό, ἀλλὰ καὶ στὴν ἴδια τὴν Δανία, ὅταν, ξαφνικά, ἀνηγγέλθη ἀπὸ ἐπίσημα χεῖλη ὁ «ἀνεπίσημος» ἀρραβῶνας τῆς πριγκίπισσας Βενεδίκτης καὶ τοῦ Γερμανοῦ πρίγκιπος Ρίχαρντ τοῦ Σάιν Βιτγκενστάιν Μπέρλεμπουργκ. Τὸ εἰδύλλιο εἶχε πλεχτῆ πρὶν ἀπὸ ἕξι μῆνες, ἀλλὰ ὁ κόσμος τὸ πληροφορήθηκε μόνο ὅταν δόθηκε στὴ δημοσιότητα ἡ πρώτη φωτογραφία τους στὰ ἀνάκτορα τοῦ Ἀμαλιενμποργκ.

Ἐνα βαρῦτιμο δαχτυλίδι στὸ δάχτυλο τῆς πριγκίπισσας ἀπέτέλεσε τὸν πρῶτο κρίκο γιὰ τὴν ἔνωση τῶν δύο ἐρωτευμένων. Ἀλλὰ ὁ γάμος τους εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνη πρὶν ἀπὸ τὴν ἔγκριση τοῦ βασιλέως καὶ τῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἐπίσημη αὐτὴ ἀδεια θὰ δοθῆ, ὅπως ὑπολογίζεται, μετὰ τὸν γάμο τῆς διαδόχου πριγκίπισσας Μαργκρέτε καὶ τοῦ κόμισιτος Ἀνρὺ ντὲ Μονπεζά, τὸν Ἰούλιο. Στὴν πρώτη ἐπίσκεψη τοῦ πρίγκιπος Ρίχαρντ στὰ ἀνάκτορα δὲν παρουσιάστηκαν ἄλλα μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Ἡ πριγκίπισσα Βενεδίκτη, τέσσερα χρόνια μικρότερη ἀπὸ τὴν πριγκίπισσα Μαργκρέτε, μέλλουσα βασίλισσα τῆς Δανίας, καὶ δυὸ χρόνια μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν Ἄννα - Μαρία, Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος, διάλεξε τὸν μέλλοντα σύζυγό της ἐκτὸς τῶν ὀρίων τοῦ βασιλείου τῶν γονέων της. Ἀκολούθησε σ' αὐτὸ τὸ παράδειγμα τῶν ἀδελφῶν της — καὶ τὴν φωνὴ τῆς καρδιάς της, ἀπόλυτα ταυτισμένη μετὰ τὴν σύγχρονη ἐποχὴ, πού τοποθετεῖ τὸν ἕρωτα ὑπεράνω ὅλων — μιὰ νέα κοπέλλα πού ζήτησε καὶ κατέκτησε τὰ δικαιώματά της... Σὲ μιὰ τηλεοπτικὴ συνέντευξή της, τὴν ἐποχὴ τῶν ἀρραβῶνων της, ἡ διάδοχος πριγκίπισσα Μαργκρέτε εἶχε πεῖ ὅτι στὸ σπίτι της θάθελε νὰ παίξει τὸν δεῦτερο ρόλο μετὰ τὸν πρωταγωνιστὴ τὸν ἄνδρα της. Ὁ κόμισις Ἀνρὺ ντὲ Μονπεζά, εἶχε χαμογελάσει καὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι ἐδήλωσε πὼς δὲν προτίθεται νὰ εἶναι ἀπλῶς ὁ σύζυγος τῆς συζύγου του, ἔστω κι ἂν αὐτὴ φοροῦσε τὸ στέμμα. Ἡ πριγκίπισσα Βενεδίκτη δὲν εἶπε πρὸς τὸ παρὸν τίποτε γιὰ τὴν μελλοντικὴ της συζυγικὴ ζωὴ. Ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα ἴσως ἀναφέρῃ κάτι γιὰ «ντουέττο», ἀλλὰ εἶναι βέβαιο ὅτι δὲν θὰ μιλήσῃ καθόλου γιὰ δεῦτερο ρόλο. Ἐπαίξε τὸν ρόλο αὐτὸ ἀρκετὰ μεγάλο διάστημα...

Ὅταν ἦταν κοριτσάκι τὴν φώναζαν ἀγριόγατα, καὶ εἶχε κερδίσει ἐπάξια τὸν τίτλο. Σκαρφάλωνε στὰ δέντρα, προσπαθοῦσε νὰ ἱππεύῃ ἀτίθασα ἄλογα πού προκαλοῦσαν τὸν φόβο ἀκόμη καὶ σὲ δεινοὺς ἱππεῖς. Γεννημένη τὴν 29 Ἀπριλίου 1944, ὅταν ἡ Δανία στέναζε ἀκόμη κάτω ἀπὸ τὴν γερμανικὴ κατοχὴ, διετήρησε, παρὰ τὸ πρωτόκολλο, ὅλο τὸν ἐνθουσιασμό καὶ τὴν εὐθυμία τῆς ζωηρῆς φύσεώς της, μέχρι καὶ μετὰ τὴν παιδικὴ της ἡλικία. Ἡ βασίλισσα Ἰνγκριντ θυμάται ἀκόμη τὴν ἀπόγνωσή της, ὅταν ὀλόκληρη ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἦταν ἑτοιμὴ νὰ ξεκινήσῃ γιὰ μιὰ ἐπίσημη τελετῆ, καὶ ἡ πριγκίπισσα Βενεδίκτη ἔκανε τὴν ἐμφάνισή της μετὰ ἕνα μεγάλο ἐμπλαστρο ἑπάνω στὸ ἀριστερὸ τῆς μάτι...

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΗ ΣΕ...

...ΤΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΟΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ...

...ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΗΣ.

Για μιὰ, ἀκόμη φορά ἐνίκησαν οἱ «νόμοι τῆς καρδιάς»

ΜΟΛΙΣ πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια ὁ βασιλεὺς Φρειδερίκος καὶ ἡ βασίλισσα Ἰνγκριντ εἶχαν κοντά τους τὶς τρεῖς κοπέλλες. Πρῶτὴ ἔφυγε ἡ μικρότερη, ἡ πριγκίπισσα, τότε, Ἄννα-Μαρία (δεξιὰ). Ἡ διάδοχος πριγκίπισσα Μαργκρέτε, ἐτοιμάζεται ἤδη ν' ἀνοίξῃ τὸ δίκό της σπίτι. Καὶ δὲν φαίνεται πὼς θὰ ἀργήσῃ νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ κ' ἡ πριγκίπισσα Βενεδίκτη

ΕΝΑΣ μεγάλος περίπατος τῶν δύο μνηστευμένων στοὺς δρόμους τῆς Κοπεγχάγης ἐκλείσει τὴν πρῶτὴ ἡμέρα τοῦ πρίγκιπος Ρίχαρντ στὴν δανικὴ πρωτεύουσα. Ὁ πρίγκιψ, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ πριγκίπισσα, εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ Σουηδὸς καὶ ἡ γλῶσσα ποὺ χρησιμοποιοῦν μεταξύ τους οἱ δύο νέοι εἶναι τὰ σουηδικά.

Πρὸς μεγάλη ἐκπλήξη τῶν συμπατριωτῶν της, ἡ πριγκίπισσα Βενεδίκτη, δευτερότοκὴ κόρη τοῦ Βασιλέως Φρειδερίκου καὶ τῆς Βασιλίσσης Ἰνγκριντ τῆς Δανίας, διάλεξε, ἐπίσης, ἡ ἴδια τὸν μέλλοντα σύζυγό της καὶ διάλεξε Γερμανὸ - τὸν πρίγκιπα Ρίχαρντ τσοῦ Σάιν - Βιτγκενστάιν - Μπερλεμπουργκ, μὲ τὸν ὁποῖο οἱ φήμες εἶχαν ἀρχίσει νὰ συνδέουν τὸ ἔνομά της πρὶν ἀπὸ ἀρκετοὺς μῆνες. Ὅπως καὶ στὴν περίπτωση τῆς πρωτότοκῆς κόρης του καὶ τοῦ κόμπος Ἄνρὺ ντέ Μοντεζά, τὸ βασιλικὸ ζεῦγος τῆς Δανίας ἐγκατέλειπε προφανῶς τὴν μάχη νὰ κρατήσῃ τὸ εἰδύλλιο μυστικὸ μέχρι

μετὰ τὸν γάμο τῆς διαδόχου τοῦ θρόνου, τὸν προσεχὴ Ἰούνιο.

Οἱ ἀρραβῶνες ἤλθαν, ἐπίσης, σὰν ἐκπλήξη καὶ γιὰ καθαρὰ δυναστικούς λόγους. Ἡ πριγκίπισσα Βενεδίκτη, ὅσο ἡ ἀδελφὴ της εἶναι ἐλευθέρη καὶ δὲν ἔχει οὔτε σύζυγο, οὔτε παιδιά, καὶ τὸν ἑαυτὴ της. Εἶπε ὅτι ἀπὸ τὸν πατέρα της κληρονόμησε τὴν ἀγάπὴ γιὰ τὴν κλασικὴ μουσικὴ, ἀλλὰ ὅτι καὶ πολλὰς φορὲς τῆς ἀρέσει νὰ ἀκούῃ τοὺς Μπήτλς. Ντυμένη μ' ἕνα ἀπλό, καλὰ ραμμένο, βαθυπόρφυρο-ταγιέρ, τόνισε ὅτι τῆς ἀρέσει νὰ ράβῃ ἡ ἴδια τὰ φορέματά της. «Πότε-πότε τουλάχιστον», πρόσθεσε χαμογελώντας. Σχετικὰ μὲ τὴν ἀμφιέσι-

Ἄλλὰ τότε τὸ πρωτόκολλο καὶ οἱ δυναστικοὶ νόμοι μπόρεσαν - τουλάχιστον

στὴν σημερινὴ ἐποχὴ - νὰ ἀντισταθοῦν στοὺς νόμους τῆς καρδιάς,

στὴν ἐποχὴ - νὰ ἀντισταθοῦν στοὺς νόμους τῆς καρδιάς, ἡ πριγκίπισσα Βενεδίκτη, ὅσο ἡ ἀδελφὴ της εἶναι ἐλευθέρη καὶ δὲν ἔχει οὔτε σύζυγο, οὔτε παιδιά, καὶ τὸν ἑαυτὴ της. Εἶπε ὅτι ἀπὸ τὸν πατέρα της κληρονόμησε τὴν ἀγάπὴ γιὰ τὴν κλασικὴ μουσικὴ, ἀλλὰ ὅτι καὶ πολλὰς φορὲς τῆς ἀρέσει νὰ ἀκούῃ τοὺς Μπήτλς. Ντυμένη μ' ἕνα ἀπλό, καλὰ ραμμένο, βαθυπόρφυρο-ταγιέρ, τόνισε ὅτι τῆς ἀρέσει νὰ ράβῃ ἡ ἴδια τὰ φορέματά της. «Πότε-πότε τουλάχιστον», πρόσθεσε χαμογελώντας. Σχετικὰ μὲ τὴν ἀμφιέσι-

της, εἶπε ὅτι δὲν ἔχει καμμιά ἀντίρρηση νὰ ἐμφανίζεται δημόσια μὲ τὰ ἴδια φορέματα, μὲ μόνη ἐξαιρέση τὶς ἐτήσιες ἐκδηλώσεις καὶ ἐθνικὲς τελετές. «Τότε, ὠμολόγησε, γράφω λεπτομερῶς τί ἀκριβῶς φορῶ τὴν κάθε φορὰ, ὥστε νὰ μὴ φορέσω τὰ ἴδια καὶ τὸν ἐπόμενον χρόνον».

Ἡ πριγκίπισσα Βενεδίκτη ἔχει, πρὸς τὸ παρόν, μιὰ μακρὰ σειρά ἐπισημῶν καθηκόντων, τὰ ὁποῖα ἐκπληρώνει μὲ τὴν μεγαλύτερη εὐσυνειδησία. Εἶναι πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ὁδηγῶν τῆς Δανίας καὶ ἔχει ὑπὸ τὴν προστασία της τὸ Ἰδρυμα Σπαστικῶν Παίδων. Ὅσοι τὴν γνωρίζουν καλὰ ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχει τα-

λεντο γι' αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς δουλειᾶς καί, τὸ κυριώτερο, τεράστια μνήμη, ἰδιαίτερα σὲ πρόσωπα καὶ ὀνόματα.

Τῆς ἀρέσει, ὅπως ἰσχυρίζεται, ἡ σπιτικὴ ζωὴ, καθὼς καὶ ἡ ἀπασχόληση τῆς διακοσμῆσεως καὶ τακτοποίησεως τοῦ νοικοκυριοῦ της σύμφωνα μὲ τὰ προσωπικά της γούστα. Τελευταῖο δημόσιο καθῆκον της ἦταν ἡ συμβολὴ της στὴν ἐπίπλωση διαμερισμάτων ποὺ προορίζονται γιὰ νεαρὲς ἐγκαταλελειμμένες μητέρες. Ἡ πριγκίπισσα διάλεξε προσωπικῶς τὰ ἐπιπλα γιὰ δύο διαμερίσματα, τὰ ὁποῖα διακόσμησε καὶ τακτοποίησε ἡ ἴδια, ἀπὸ τίς κουρτίνες μέχρι καὶ τὰ πιδ ἄσημαντα σκεῦη τῆς κουζίνας.

ΕΦ' ΟΣΟΝ θά έπεφτε ή κυβέρνησι τοῦ κ. Ι. Παρασκευοπούλου, δυὸ λύσεις ὑπῆρχαν: ή πολιτικό σχήμα, ή ὑπηρεσιακό. Στήν πρώτη περίπτωση τις περισσότερες πιθανότητες νά διαδεχθῆ στήν έξουσία τὸν κ. Ι. Παρασκευόπουλο θά εἶχε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Π. Κανελλόπουλος — κι ἀμέσως μετὰ θά ἤρχετο ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Σ. Μαρκεζίνης. Στήν δεύτερη περίπτωση (ὑπηρεσιακό σχήμα) ή νέα κυβέρνησι θά ἀνετίθετο σέ τέως δικαστικό ή σέ κάποιον τέως στρατιωτικό.

Οἱ εἰκασίες αὐτὲς κυκλοφοροῦσαν ὡς ἐπρόβλεψεις μαζί με τὸν «ψίθυρο» ποὺ ξαφνικά εἶχε ἀρχίσει νά διαδίδεται ἐπιμόνας περὶ τὰ τέλη τῆς περασμένης ἑβδομάδος καὶ σύμφωνα με τὸν ὁποῖο: ή κυβέρνησι τοῦ κ. Ι. Παρασκευοπούλου δὲν θά μπορούσε νά φθάσῃ ἕως τις ἐκλογές — θά μεσολαβοῦσε κυβερνητική μεταβολή καὶ ή νέα κυβέρνησι πλέον ή θά ἐπιχειροῦσε νά σταθῆ κοινοβουλευτικῶς, ή θά προχωροῦσε ἐκείνη στήν διάλυσι τῆς Βουλῆς.

ΓΙΑ ΤΗΝ περίπτωση ποὺ τὸ διάδοχο σχήμα θά ἦταν πολιτικό (θά ἦταν δηλαδή κυβέρνησι ποὺ θά ἐπιχειροῦσε νά σταθῆ στήν Βουλή — καὶ τοῦτο διότι θά ἀπέμεναν ἐκκρεμότητες ποὺ θά ἔπρεπε νά διευκρινισθοῦν μέχρι τῶν ἐκλογῶν), οἱ «μετοχές» τοῦ κ. Π. Κανελλόπουλου στὸ «χρηματιστήριο τῶν πιθανοτήτων» παρουσίαζαν ἐξ ἀρχῆς δελεαστική ὕψωσι. Δραματική κάθοδο ἐσημείωσαν στὸ ἴδιο «χρηματιστήριο» τὴν ἴδια ἐποχή (20 Δεκεμβρίου καὶ μετέπειτα), οἱ «μετοχές» τῶν παραγόντων ποὺ ἐκινούνο στὸν πολιτικό χώρο μεταξύ Ε.Κ. καὶ Ε.Ρ.Ε. Καὶ ἦταν φυσικό οἱ παράγοντες αὐτοὶ νά ἀντιδράσουν βίαιως στήν χριστουγεννιάτικη κυβερνητική μεταβολή, ή ὁποία τοὺς ὠθοῦσε στὸ περιθώριο, εἴτε τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων, εἴτε τῆς ἐπιχειρηματικῆς ἀναμετρήσεως.

Ἡ ἀντίδρασι τοὺς δὲν ἀπέδωκε παρ' ὅλον ὅτι στήν πράξι εἶρε ἔκουσίους καὶ ἀκουσίους συμμάχους καὶ μέσα στὰ ἴδια τὰ δύο μεγάλα κόμματα ποὺ ἀνέλαβαν νά στηρίξουν τὸ χριστουγεννιάτικο σχήμα. Καὶ ή κυβέρνησι τοῦ κ. Ι. Παρασκευοπούλου παρέκαμψε ή ὑπερπήδησε τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ ἐμπόδια ποὺ τοποθετοῦσαν στὸν δρόμο τῆς οἱ ἀντίπαλοί τῆς. Χωρὶς μὲν θαυμαστή δεξιότητα, συνεκρατεῖτο πάντως στήν έξουσία χάρι σέ κάποια μαγική δύναμι, ποὺ, ὡς φαίνεται, διέθετε — μία δύναμι ὡστόσο ποὺ κάποια στιγμή ἄρχισε νά παρουσιάζῃ συμπτώματα κάμψεως πρὸ τῶν ἄλλων, τῶν φυσικῶν, ἐμποδίων ποὺ ή κυβέρνησι τοῦ κ. Ι. Παρασκευοπούλου ἀρχισε νά συναντᾷ κατὰ τὴν διαδρομή τῆς πρὸς τὸ τέρας. Κι ἀπὸ τὴν στιγμή ἐκείνη καὶ ἐν ὅσα οἱ διάφορες προθεσμίες, ἀλληλοσυγκρουόμενες, ἐπλησίαζαν στήν λήξι τους, ἀρχισε νά πιθανολογῆται μία κυβερνητική μεταβολή. Καὶ διεκδικηται τῆς διαδοχῆς, γιὰ τὴν περίπτωση ποὺ ή κρίσι θά ξεποῦσε προῶτως, παρουσιαζόντο (δίπλα στὸν κ. Π. Κανελλόπουλο ποὺ κατεῖχε τὰ πρωτεία) παράγοντες, οἱ ὁποῖοι ἐκινούνο στὸν χώρο μεταξύ Ε.Κ. καὶ Ε.Ρ.Ε. Κι ἀνάμεσά τους ὁ κ. Σ. Μαρκεζίνης ἐσημείωνε σταθερὴ ἀνοδο στὸ «χρηματιστήριο τῶν πιθανοτήτων», τὴν ἴδια ὥρα ποὺ οἱ «μετοχές» τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. γιὰ τὴν διαδοχή ἐσημείωναν στασιμότητα.

ΑΥΤΑ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος — ζυμώσεις, ἐλιγμοί, ἀνεθοκατεβά-

σματα «μετοχῶν», ἐλπίδες, ἀνησυχίες. Ἀπὸ τὸ ἄλλο (ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ε.Κ.), ή ρευστή προοπτική τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων ἀντιμετωπίζετο μετὰ πάθητικότητα. Ἐν πρώτοις, ὅμως, οἱ ποικίλες φήμες ποὺ ἀρχισαν νά κυκλοφοροῦν περὶ ἐπικείμενης κυβερνητικῆς μεταβολῆς, καὶ περὶ τῶν πιθανῶν σχημάτων τῆς διαδοχῆς εἶχαν προέλθει τὴν Ε.Κ! Ἐπὶ πλέον, στοὺς κόλπους τῆς Ε.Κ. ἀρχισε νά ἀναζωπυρρῆται ή διαμάχη μεταξύ τῶν δύο πτερύγων. Τρίτον: τὸ αἴτημα τῆς ἀμνηστίας γιὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ ΑΣΠΙΔΑ ἔφερε ξαφνικά ἐπὶ τῆς ἰδίας εὐθείας δύο θανασίμους ἕως χθὲς ἀντιπάλους: τοὺς κ.κ. Κ. Μητσοτάκη καὶ Α. Παπανδρέου.

ΟΤΑΝ οἱ φήμες περὶ ἐπικείμενων ἐξελίξεων ἐφθασαν στὸ κατακόρυφο καὶ δταν παραλλήλως ἔνας ἄλλος ἐντυπωσιακὸς «ψίθυρος» ἐτίθετο σέ κυκλοφορία (ὅτι π.χ. ἐπ' εὐκαιρία τῆς 25ης Μαρτίου ἐσχεδιάζετο νά ἀπονειμηθῆ ὁ μεγαλόσταυρος τοῦ Σωτήρος στὸν κ. Γ. Παπανδρέου, ἴσως καὶ στὸν κ. Κ. Καραμανλή), ὁ ΑΣΠΙΔΑ, ή ἀμνηστία καὶ ή ἀπλή ἀναλογική ἦταν τὰ τρία θέματα ποὺ ὠροθετοῦσαν τὸ πλαίσιο τῆς πολιτικῆς ἐπικαιρότητος.

ΟΙ ΤΟΝ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟ ἐντόνου πολέμου νεύρων γιὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ ΑΣΠΙΔΑ ἠσθάνετο καὶ ὁ κ. Κ. Μητσοτάκης.

● **Ο Κ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ** δὲν ἀπέκρυπτε, ἐμμέσως, τὴν ἀνησυχία του μήπως ή Βουλή τελικά ἀποφασίσῃ τὴν ἀρσι τῆς ἀσυλίας του — ὑπωψιάζετο ὅτι καὶ μερικοὶ βουλευταὶ τῆς Ε.Κ. θά ἦταν ἐνδεχόμενο στήν μυστική ψηφοφορία νά ψηφίσουν ἐναντίον του.

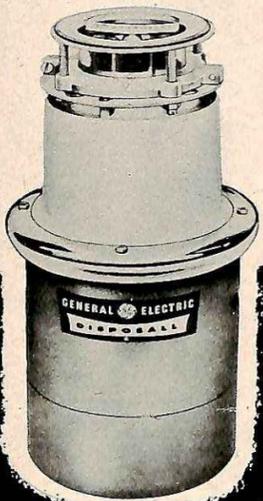
● **Ο ΑΡΧΗΓΟΣ** τῆς Ε.Κ. κ. Γ. Παπανδρέου καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Π. Κανελλόπουλος ἔδειχναν ὅτι θά προτιμοῦσαν νά ἀποφύγουν τὴν ἐκδήλωσι κρίσεως ἐξ ἀφορμῆς τῆς συζητήσεως ποὺ θά ἐγένετο στήν Βουλή ἐπὶ τῆς ἀρσεως τῆς ἀσυλίας. Πρὸς τοῦτο (γιὰ περισσότερη διασφάλισι) ή συζήτησι αὐτή θά ἔπρεπε νά συμπέσῃ μετὰ τὴν τελευταία φάσι τῆς συζητήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου καὶ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν θά ἔπρεπε νά ὑπεισελθῇ στήν οὐσία τῆς ὑποθέσεως ΑΣΠΙΔΑ.

● **ΟΣΟ** γιὰ τὴν ἀπλή ἀναλογική, ἦταν ἤδη ἀπὸ τὴν περασμένη ἑβδομάδα φανερό ὅτι ή τελική τύχη τῆς, ἀσχετῶς τῆς μορφῆς τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων, θά ἐξηρτάτο καὶ ἀπὸ τὴν ὀριστική ἀποσφαίνισι τῶν προθέσεων τοῦ κ. Κ. Καραμανλή. Ὅτι ὁ ἱδρυτὴς τῆς Ε.Ρ.Ε. θά ἐπιστρέψῃ μετὰ τις ἐκλογές στήν Ἑλλάδα θεωρεῖται τώρα πλέον σχεδὸν βέβαιο. Ἄν ἐπρόκειτο, πάντως, νά ἐπιστρέψῃ πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ή ψήφισι τῆς ἀπλής ἀναλογικῆς θά περνούσε σοβαρὴ δοκιμασία. Καὶ τὸ στοιχείο αὐτὸ τῆς ἀβεβαιότητος ἐπιτείνει τὴν ἤδη ὑπάρχουσα ρευστότητα.

Νίκος Μεαζᾶς

Σκουπίδια... Σκουπίδια!!

Ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος γιὰ τὴν ὑγεία σας... Μπορεῖτε τώρα νά ἀπαλλαγῆτε μετὰ τὴν ἀπλή τοποθέτησιν ἐνὸς ἀποθησαυρίου απορριμμάτων.

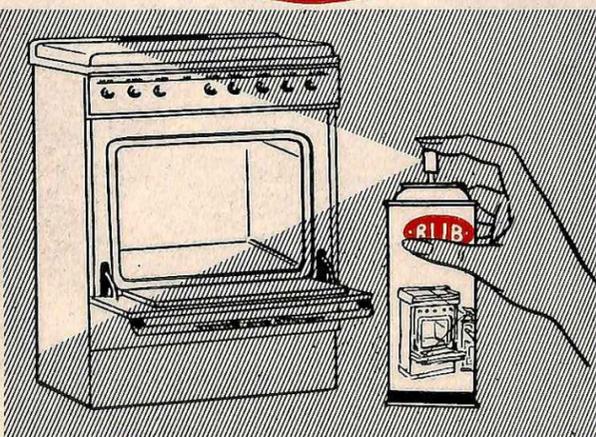
Ὅχι πιά μικρόβια. Ὅχι πιά δυσσομία ἀπὸ οπίτι σας

GENERAL ELECTRIC

Ἐκθεσις: (Πλ. Κλαυθμώνος) ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 καὶ σὲ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΔΩΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΚΑΤΙ ΝΕΟ

ΠΟΛΥ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

ΡΑΜΠ

ΑΓΓΛΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ & ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ Ν. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ & Χ. ΠΑΝΑΓΟΥ Ο.Ε. 4 ΟΔΟΣ ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ - ΑΘΗΝΑΙ • ΤΗΛ. 236.225

ΣΒΕΤΛΑΝΑ ΔΥΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΔΕΜ

Ἦταν τὸ μόνο πλάσμα ποὺ ἀγάπησε ὁ θεοποιημένος πατέρας τῆς, τὸ πιὸ κοντινὸ του πρόσωπο σέ ὄλα τὰ χρόνια τῆς βασιλείας του. Ἐζῆσε στήν κορυφή, μα ἦταν πάντοτε κάτω ἀπὸ τὴν συντριπτική ἐπιβολή τῆς τυραννικῆς ἀνάπης του. Τὸ καίδημένο παιδί, τὸ καμάρι μιᾶς ὀλόκληρης τάξεως πραγμάτων στήν ἀπέραντη χώρα, ποὺ ἦταν γεμάτη μετὰ τὰ ἀγάλματα καὶ τὴν μορφὴ τοῦ πατέρα τῆς. Ἴσως αὐτὰ νά συνέτριψαν τὸν χαρακτήρα τῆς, ἴσως ὅμως νά εἶχε πιστέψῃ ὅτι ἦταν «ή μοναδική καὶ ή πολυαγαπημένη» καὶ νά σωριάστηκε μαζί μετὰ τὰ ἀγάλματα ποὺ θρυμματίστηκαν. Ἡ περίπτωση τῆς Σβετλάνα εἶναι ἕνα μεγάλο ἐρωτηματικό, ἕνα μυστήριο, ἕνα φαινόμενο ποὺ ζητεῖ ἐρμηνεία, ἀλλὰ καὶ ποὺ μπορεῖ νά ἐξηγησῆ πάρα πολλά.

▶ Στις λίγες ημέρες που η Σβετλάνα Σταλίνα είναι μια εκπατρισμένη «κέτις», γνώρισε μεγαλύτερη διεθνή δημοσιότητα από όση είχε γνωρίσει όλα τα χρόνια, που ο φοβερός «πάποτσκά» της εξουσίαζε δια πυρός και σιδήρου τὰ 200 εκατ. τῶν ὑπηκόων του.

Κάθε δικτατορία θεμελιώνεται πάνω σ' ένα γιγάντιο πλέγμα από μυστήρια. Μυστήριο οί προθέσεις της, μυστήριο ή διαχείριση του προϋπολογισμού της, μυστήριο ή λαϊκή βάση που διαθέτει, μυστήριο ο ιδιωτικός βίος τῶν ἱδνόντων της. Τὸ ἄπαμο που ἀκούει στὸ ὄνομα Σβετλάνα Ἰωσήφοβνα Τζουγκασβίλι - Σταλίνα ἐνσαρκώνει ἕνα ἀπὸ τὰ ἀπειράριθμα μυστήρια τῆς σταλινικής δικτατορίας.

Ἐπαιξε, ἄραγε, κανένα πολιτικό ρόλο ἡ Σβετλάνα τὴν ἐποχὴ που ὁ πατερούλης της ἦταν καὶ πατερούλης τῶν διακοσίων πόσων ἑκατομμυρίων συμπατριωτῶν της; Εἰσηγήθηκε τὴν λήψη κάποιας σημαντικῆς ἀποφάσεως; Ζήτησε νὰ χαρίσουν (ἢ νὰ μὴ χαρίσουν) τὴν ζωὴ σὲ κάποιον ἀπὸ τοὺς προχθεσινούς «ἥρωες τῆς Ἐπαναστάσεως» καὶ χθεσινούς «ἔχθρους τοῦ λαοῦ»;

Ἄγνωστο — γιὰ τὴν ὥρα. Τὸ μόνον γνωστὸ εἶναι πῶς κι ἂν ἀκόμη ἡ κόρη τοῦ Ἰωσήφ Βηρσαριόνοβιτς περιωρίσθηκε νὰ κινηθῆ μέσα στὸν δικὸ της μικρὸ κόσμο, στὸ περιθώριο τῶν κρατικῶν ὑποθέσεων, ὡστόσο, θὰ μπορούσε νὰ εἶχε παίξει ρόλο πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ αὐτὸν που ἡ ἴδια ἐπεφύλαξε στὸν ἑαυτὸ της. Γιατὶ ὁ Στάλιν τῆς εἶχε τέτοια ἀδυναμία, τέτοια λατρεία, ὡστε ἀρκετοὶ Δυτικοί, που ἐρέθηκαν τὰ δύσκολα χρόνια στὴν Μόσχα, νὰ τὴν χαρακτηρίζουν ὡς «τὸ μόνον πρόσωπο στὸν κόσμον που διέθετε τὴν δύναμη νὰ μαλακώσῃ τὴν ἀτσαλένια καρδιά τοῦ δικτάτορος».

Ἦταν μόλις τεσσάρων χρόνων ἡ Σβετλάνα, ὅταν ὁ μπαμπᾶς της ἐξαπέλυσε, τὸ 1930, τὴν πρώτη του μεγάλῃ, αἱματηρῇ «ἐκκαθάριση». Δυὸ χρόνια ἀργότερα, ἡ μητέρα της Ναντέζντα Ἰαλληλούγεβα, δεύτερη γυναίκα τοῦ Στάλιν, πῆθανε κάτω ἀπὸ συνθήκες που ἀκόμη σήμερον μένουν μυστηριώδεις: ἄλλοι λένε ὅ-

τι αὐτοκτόνησε, ἄλλοι πῶς τὴν σκότωσε ὁ ἴδιος ὁ Στάλιν, πᾶνω σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς παράφορες ἐκείνες κρίσεις τῆς ὀργῆς του.

Τὰ χρόνια περνοῦσαν, ἡ Σβετλάνα μεγάλωνε κι ὁ μπαμπᾶς της γινόταν ὄλο καὶ τρυφερότερος μαζί της — κι ὄλο ἀγριότερος με τοὺς ὄλους. Τὸ 1936, καθὼς ἡ ἐκκαθάριση τῶν ἀντιπάλων τοῦ σταλινισμοῦ θρῆσκόταν στὸ κορύφωμά της, τὰ ἐκτελεστικά ἀποσπάσματα «δούλευαν» χωρὶς ἀνάπαυλα καὶ τὰ τραῖνα ξεκινούσαν κατὰφορτα γιὰ τὴν Σιβηρία, ὁ ἐμπνευστὴς τοῦ Μεγάλου Τρόμου ἔγραφε στὴν δεκάχρονη κόρη του:

«Τὸν ξέχασες τὸν γερο-μπαμπᾶ σου, καὶ δὲν τοῦ γράφεις πιά. Αὐτό, ἔμω, δὲν εἶναι καλὸ, γιατί ὁ γερο - μπαμπᾶς σου ὑποφέρει...».

Καὶ ἀργότερα, τὸ 1939:

«Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ γράμματά σου! Δὲν σοῦ ἀπάντησα γιατί ἤμουν πολὺ ἀπασχολημένος. Ὁ πάποτσκα (=πατερούλης)».

Βέβαια καὶ ἦταν ἀπασχολημένος, ὁ πάποτσκα. Τοὺς μῆνες ἀκριβῶς ἐκείνους εἶχε πραγματοποιήσει τὸ φοβερὸ λουτρὸ αἵματος στὶς τάξεις τοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ, που ἔμεινε στὴν ἱστορία ὡς «ἐκκαθάριση Τουχατσέφσκυ»...

Βλέποντας κανεὶς τὴν πέννα τοῦ θηρίου νὰ στάζῃ μέλι, ὅταν ἀπευθύνεται στὴν Σβετλάνα, παρατηρώντας καὶ τὴν μοναδικὴ γνωστὴ οἰκογενειακὴ φωτογραφία, ἅπου ὁ μπαμπᾶς εἰκονίζεται νὰ κρατᾷ ψηλὰ στὴν ἀγκυλιά του τὴν (14 χρόνων πιά) κόρη του, δύσκολα ἀντιστέκεται στὸν πειρασμὸ νὰ θυμῆ τὸ κεφάλαιο ἐκεῖνο τῆς ψυχοναλύσεως, ὅπου ὁ Φρόντ μιλάει γιὰ τὶς ἐρωτικὲς προσηλώσεις μεταξὺ ἑτεροφύλων προσώπων μέσα στὴν ἴδια οἰκογένεια. Καί, ἐπίσης, δύσκολα ἀντιστέκεται στὸν πειρασμὸ νὰ παραλληλίσῃ τὸν δεσμὸ Στάλιν-

«Καθόλου δὲν μᾶς ἀνησυχεῖ ἡ καθυστέρηση τῆς μητέρας. Τέτοιος εἶναι ὁ χαρακτήρας της, πάνταν ἀ καθυστερῆ καὶ συχνὰ νὰ ἀλλάζῃ γνώμη», δήλωσαν στοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου λίγες μέρες μετὰ τὴν φυγὴ τῆς Σβετλάνα Σταλίνα τὰ δυὸ παιδιὰ της, ὁ Ἰωσήφ Ἰαλληλούγιεφ, 22 ἐτῶν, καὶ ἡ Κατερίνα Ζντάνοβα, 16 ἐτῶν. Ἡ συνέντευξη δόθηκε στὸ εὐρύχωρο διαμέρισμα — ἀπὸ 5 δωμάτια —, που εἶχε παραχωρηθῆ στὴν κόρη τοῦ τρομεροῦ δικτάτορος στὸ «Κυβερνητικὸ Μέγαρον», τὸν πρῶτο οὐρανοξύστη τῆς σοβιετικῆς πρωτεύουσας, με κατοικίες γιὰ ἀνωτέρους ὑπαλλήλους. Οἱ ἔγγονοι τοῦ Στάλιν πιστεύουν — ὅπως ἐδήλωσαν — ὅτι ἡ μητέρα τους θὰ μείνῃ γιὰ λίγο διάστημα στὴν Ἑλβετία καὶ κατόπιν θὰ ἐπιστρέψῃ στὴν πατρίδα της...

Σβελτάνας με το πάθος ενός παλαιότερου τσάρου Πασών των Ρωσιών για την αδελφή του — του ρομαντικού και ψυχονευρωτικού 'Αλεξάνδρου Α', που κ' εκείνος έγραφε στην μεγάλη δούκισσα Αικατερίνη:

«Είναι απαραίτητο για την ευτυχία μου να σ' αγαπώ, γιατί είσαι το πιο όμορφο πλάσμα που υπήρξε ποτέ σ' αυτόν τον κόσμο... 'Αλίμονο, να μη μπορώ πια να αποθέσω τα τρυφερά φιλιάρια μου στα πόδια σου, όπως τότε, στην κρεβατοκάμαρά σου, στο Τβέρ...».

Πλούσιο ταμπεραμέντο

Όστόσο, η άσφικτική αγάπη του πατέρα της δεν εμπόδιζε την Σβελτάνα να αναπτύξει ελεύθερα και να εκδηλώσει προς διάφορες πλευρές το — πλουσιώτατο — ταμπεραμέντο της. Ήταν μόλις 17 χρόνων όταν έρωτεύθηκε με πάθος κάποιον μηχανικό ονόματι Μορόζωφ και πήγε να αναγγείλη στον Στάλιν ότι επρόκειτο να γίνει γυναίκα του. Ο πατερούλης έδειξε σαν να χτυπήθηκε από κεραυνό, φώναξε, αφρίζοντας, πως αυτό δεν θα γινόταν ποτέ και, επειδή η Σβελτάνα επέμενε, ώρμησε ξαφνικά έναντιόν της και άρχισε να την δέρνει με μανία.

«Ήταν η μοναδική φορά που ο πατέρας μου με χτύπησε, θυμάται σήμερα η Σβελτάνα. 'Αμέσως, όμως, μετά ένοιωσε την ανάγκη να άπολογηθεί και μου είπε: "Για δες, Σβελτάνα, πως μ' έκανες. Με ανάγκασες να σου φερθώ σαν κτήνος και να σε δείρω"».

Δεν του πέρασε, ωστόσο, του πατερούλη. Η Σβελτάνα παντρεύτηκε τον Μορόζωφ — όπως και άλλους τέσσερις μετά από αυτόν (υπάρχει η έκδοχή πως μερικοί από την πεντάδα δεν ήταν σύζυγοι, αλλά μόνον έραστοί της): "Ένα γιό του «δικτάτορας της τέχνης» Ζντάνωφ, ένα γιό του περίφημου αεροναυπηγού 'Ιλλιούσιν, ένα γιό του ύπουρου Λάζαρου Καγκάνοβιτς και, τέλος (;), τον 'Ινδο Μπριγές Σίνγκ, που ο θάνατός του χρησιμοποιήθηκε από την Σβελτάνα σαν πρόσχημα για την δραπέτευσή της στην Δύση. 'Από τους γάμους της, εποχή άφησε εκείνος με τον νεαρό Καγκάνοβιτς, το 1951. Ο Στάλιν είχε διατυπώσει και πάλι αντίρρησης, αλλά τελικά δεν άντεξε να χαλάσει το κατήρι της πολυαγαπημένης του. Και το γομήλιο γλέντι έγινε σύμφωνα με τα πατροπαράδοτα καυκάσια έθιμα (ή ύψη φορούσε άσημνιο λαμέ φόρεμα, κεντημένο με μαργαριτάρια) και κράτησε δυο εβδομάδες. 'Υπολογίζοντας τους ποταμούς της κριμαϊκής σαμπάνιας, που έρρευαν, και όλα τα άλλα έξοδα, οι Δυτικοί ανταποκριτά της Μόσχας άποφάνθηκαν ότι ο γάμος αυτός

της Σβελτάνας δεν πρέπει να στοιχίσει στον μπαμπά της (...) λιγώτερο από 500.000 δολάρια.

Δυο παιδιά υπήρξαν οι καρποί των πολυπληθών δεσμών της Σβελτάνας: 'Ο 'Ιωσήμ Μορόζωφ (έχει το όνομα του παππού του) είναι σήμερα 22 ετών και σπουδάζει Ιατρική στο πανεπιστήμιο της Μόσχας. 'Ενώ η Αικατερίνη Ζντάνωφ μόλις έκλεισε τα 16, και δεν έχει άκμή τελειώσει το γυμνάσιο.

Όστόσο, θα ήταν λάθος να νομισθί πως η Σβελτάνα πέρασε την ζωή της άποκλειστικά και μόνο με έρωτες και γάμους. Το 1942, όταν ο Ούϊσταν Τσάρτσιλ την αντίκρουσε ξαφνικά — εκπληκτος — να ετοιμάζει τραπέζι για το γεύμα, που επρόκειτο να έχη στο Κρεμλίνο με τον άρχηγό του σοβιετικού κράτους, η Σβελτάνα σπούδαζε φιλολογία στο πανεπιστήμιο της Μόσχας. Οι συμφοιτητά της την συμπαθούσαν, παρ' όλο που κάθε πρωί κατέφθανε με μαύρη λιμουζίνα, πράγμα που ύπογράμμιζε την ταξική της διαφοροποίηση μέσα στην «άταξική κοινωνία». Και την συμπάθησαν άκμή περισσότερο όταν, άπαντώντας σ' ένα έρωτηματολόγιο, σημείωσε δίπλα στο «επάγγελμα πατρός» την φράση: 'Επαγγελματίας έπαναστάτης. 'Αραγε, να το σκέφθηκε μόνη της η της το ύπαγόρευσε ο πατερούλης; Αυτό είναι κάτι που άσφαλώς δεν πρόκειται να γίνει ποτέ γνωστό.

Τέλειωσε τις σπουδές της, πήρε πτυχίο ρωσικής λογοτεχίας και άρχισε να εργάζεται, πρώτα σαν καθηγήτρια στην 'Ακαδημία Κοινωνικών 'Επιστημών κι άργότερα σαν μεταφράστρια σ' ένα κρατικό έκδοτικό όικο. Πολύ μικρή υπήρξε η δημοσιότητα γύρω της, όσο ζούσε ο πατέρας της. Και από τότε που εκείνος πέθανε, το 1953, ο πέπλος της λήθης την σκέπασε όλότελα, και κανείς πια δεν άκουσε να γίνεται λόγος γι' αυτή, μέχρι την πρόσφατη άποδρασή της στην Δύση.

Ο τάφος του 'Ινδού

Ήταν η μόνη κόρη του Στάλιν ή Σβελτάνα — και είναι το μόνο παιδί του που βρίσκεται σήμερα στην ζωή. 'Από τους δυο άκμή γιούς, που άπέκτησε ο δικτάτωρ, ο ένας σκοτώθηκε στον πόλεμο, ενώ ο δεύτερος (ό επί πατροκροτορίας «στρατάρχης της άεροπορίας» Βασίλη Στάλιν) πέθανε το 1960, άφου είχε κιόλας εξαφανισθί από το προσκήνιο, λίγον καιρό μετά τον θάνατο του πατέρα του.

Στον έκδοτικό όικο, όπου εργαζόταν, η Σβελτάνα έρωτεύθηκε ένα συνάδελφό της μεταφραστή: τον 'Ινδο Μπριγές Σίνγκ, θείο του Ντινές Σίνγκ, ύπουρου των 'Εξωτερικών της 'Ινδίας και στενού συνεργάτη της 'Ιντίρα

Γκάντι. Σοσιαλδημοκράτης ό άνιψιός — ύπουργός, κομμουνιστής ό θείος — μεταφραστής. Δεν είναι άκριβώς γνωστό αν παντρεύτηκαν ή συνέζησαν, αλλά εκείνο που βεβαιώνουν όσοι τους γνώρισαν στην Μόσχα είναι πως τα τελευταία χρόνια ήταν οι δυο τους άχώριστοι. Γι' αυτό και όταν ο Μπριγές πέθανε (στα 56 χρόνια του), τον περασμένο 'Οκτώβριο, οι σοβιετικές άρχές δεν παραξενεύθηκαν με την αίτηση που ύπέβαλε η Σβελτάνα, ζητώντας να της επιτραπή να ταξιδέψη στην 'Ινδία, για το πατροπαράδοτο σκόρπισμα της τέφρας του στα νερά του Γάγγη.

Παρ' όλα αυτά, η άδεια δεν της παραχωρήθηκε άμέσως. Το όνομά της προκαλούσε άλλεργία στους άντισταλινικούς «ρεβιζιονιστάς» που κυβερνούν σήμερα την Σοβιετική 'Ενωση. Ήταν η Σβελτάνα Σταλίνα το ζωντανό κατόλιπο μιάς ματωμένης ιστορικής σελίδας, που γύρισε και που ή σκοπιμότης άπαιτεί να γίνεται όσο το δυνατόν λιγώτερος λόγος γι' αυτή. Ήταν μιά γυναίκα που, αν και έζησε στο περιθώριο, είχε, όστόσο, δώσει το όνομά της σε άκατομμύρια κορίτσια φανατικών ή έντρομων ύπρκών του Στάλιν, μεταξύ 1930 και 1950 (είχε άκμή δώσει το όνομά της και σ' ένα άραμα της σταλινικής εποχής...). Λένε πως το 1956, όταν ο Κρούτσσεφ κατήγγειλε τον πατέρα της ως ένα από τους μεγαλύτερους δολοφόνους όλων των εποχών, η Σβελτάνα έπαθε δυνατά σάκ, από το όποιο ποτέ δεν συνήλθε έντελώς.

Τελικά, ύστερα από δυο μήνες διαταγμών, της έδωσαν (κατά τα τέλη του περασμένου Δεκεμβρίου) την θεώρηση του διαβατηρίου της για την 'Ινδία. 'Η Σβελτάνα πήγε άθόρυβα στο Νέο Δελχί, επισκέφθηκε την οικογένεια Σίνγκ, έξετέλεσε το θρησκευτικό της καθήκον πάνω στον ύγρο τάφο του 'Ινδού της και, ύστερα, ένα πρωί, γλίστρησε άθόρυβα στον κήπο της αμερικανικής πρεσβείας. «Είμαι η κόρη του Στάλιν», είπε άπλά στον φρουρό πεζοναύτη, που την περιεργαζόταν με την μεγαλύτερη δυσπιστία του κόσμου.

Διεθνής άνησυχία

Από την στιγμή εκείνη, η Σβελτάνα γνώρισε, μέσα σε μερικά 24ωρα, άκατοναπλάσια δημοσιότητα από όση της είχε έπιφυλάξει η ιδιότης της κόρης του Στάλιν στην διάρκεια μιάς 30ετίας. 'Ο 'Αμερικανός πρεσβευτής στο Νέο Δελχί, Τέσσερ Μπόουλς, έπεκονώνησε τηλεφωνικά με την Ούάσιγκτων και άνέφερε στους έμβρόντητους προϊσταμένους του την παράξενη ιστορία, διαβιβάζοντάς τους και την αίτηση παροχής πολιτικού άσύλου στην άπροσδόκητη έπισκέπτρια της πρεσβείας. Τέσσερις ώρες άργότερα, ο δεύτερος γραμματεύς της πρεσβείας, Ράμπερτ

Ραίηλ (πράκτωρ της ΚΥΠ, κατά την άμερικανική έπιθεώρηση «Νιουσουήκ»), έπαιρνε το άεροπλάνο για την Ρώμη, συνοδευόμενος από την «κυρία Σ. 'Αλληλούγεβα».

Στο μεταξύ, η Ούάσιγκτων είχε κυριολεκτικά άναστατάθη κι άναζητούσε φρενιτωδώς μιά όποιαδήποτε ούδέτερη κυβέρνηση που να δεχθί να προσφέρει άσυλο στην Σβελτάνα. 'Αν ή δραπέτευση μιάς τέτοιας προσωπικότητος συνέβαινε μερικά χρόνια νωρίτερα, οι 'Αμερικανοί θα την θεωρούσαν σαν την μεγαλύτερη νίκη τους στον ψυχρό πόλεμο. Τώρα, όμως, που άγωνίζονταν με όλα τα μέσα για την διεθνή ύφεση; Που ύπολόγιζαν στην σοβιετική μεσολάβηση για τον τερματισμό του πολέμου στο Βιετνάμ; Που βρίσκονταν έν ύψει της ύπογραφής μιάς άμερικανοσοβιετικής συμφωνίας για την μη διασπορά των πυρηνικών όπλων; Που είχαν συμφωνήσει προφορικά με τους Ρώσους να μη προχωρήσουν σε πολυάπανους άντιπυραυλικούς έξοπλισμούς; Που — άκμή — έβλεπαν την Μόσχα σαν τον αύριανό σύμμαχο έναντίον του κοινού έχθρου, της Κίνας;

Καθώς το άεροπλάνο έφθανε στην Ρώμη και ο Ράμπερτ Ραίηλ άδηγούσε την Σβελτάνα σε μιά βίλλα των ρωμαϊκών περιχώρων, οι άμερικανικές άρχές κατώρθωσαν ν' άποσπάσουν από την έλβετική κυβέρνηση μιά άδεια για προσωρινή διαμονή της φυγάδος στην 'Ελβετία, ενώ, ταυτόχρονα, 'ίδρωσαν να πείσουν τους (έξαλλους από όργη) Ρώσους ότι η ΚΥΠ τους ήταν έντελώς άμέτοχη στην ιστορία...

Γιατί έφυγε η Σβελτάνα; Μά για να ζήσει την ζωή της, βέβαια, με τον τρόπο που θέλει αυτή. Γνήσια κόρη του 'Ιωσήφ Βηρσαρινόβιτς Στάλιν, κληρονόμησε την άτσάλινη θέληση του πατέρα της και, από την νεαρή της ηλικία, κατάφερε πάντα να πραγματοποιή κάθε της έπιθυμία, άκμή κι όταν αυτή έρχόταν σε σύγκρουση με τις πατρικές έπιθυμίες. 'Αλλωστε, το γεγονός ότι δεν διάτασε να έγκαταλείψη στην Μόσχα τα δυο παιδιά της, ξέροντας πως μάλλον δεν πρόκειται να τα ξαναδεί ποτέ, προσφέρει ένα ζωντανό και χαρακτηριστικό δείγμα του «σταλινικού» χαρακτήρος της.

«Σιχαίνομαι την πολιτική», είχε πει σ' ένα 'Ινδο φίλο της, μερικές μέρες προτού χτυπήσει την πόρτα της άμερικανικής πρεσβείας. Κατημένη πατερούλη, τί θα έλεγες άκούγοντας την πολυαγαπημένη σου μοναχοκόρη να μιλάει έτσι για κείνο που υπήρξε ό μοναδικός σκοπός της ζωής σου... 'Ισως, όμως, και να την διακαίολογούσες: 'Η πολιτική που γνώρισε η Σβελτάνα 'Ιωσήφοβνα Σταλίνα ήταν ποτισμένη με τόσο αίμα, ώστε έχει όλα τα δίκια του κόσμου να την σιχαίνεται.

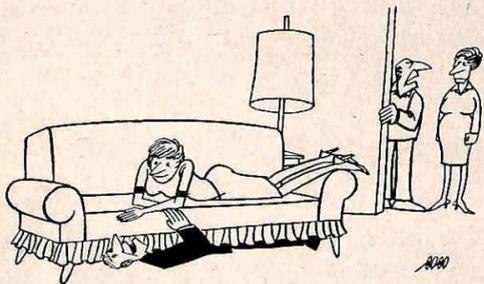

ΚΑΝΑΔΑΣ

Ο Καναδός εκτείνεται επί του άνω ήμισους της Β. 'Αμερικής και καταλαμβάνει χώρον 4 εκατομ. τετρ. μιλίων. Είναι μιά χώρα, ή όποία έχει εύνοθη από την φύσι κατά τρόπον μοναδικόν. Ως έθνος, έχομε προγραμματίσει να έορτάσωμε έντός του 1967 την 'Εκατονταετηρίδα μας, και προσκαλούμε όλόκληρον την άνθρωπότητα, όπως συμμετάσχη εις τας έορταστικάς μας εκδηλώσεις. Κατ' άρχάς, οι πρόγονοί μας ήλθαν εδώ διά ν' άναζητήσουν πλούτον και νέον τρόπον ζωής. Προηγήθησαν οι Γάλλοι και ήκολούθησαν οι Βρεταννοί. 'Ηρχισαν, χωριστά οι μόν από τους δέ, να έξερευνούν και χαρτογραφούν την άπέραντον και άγνωστον αυτήν χώραν. Κατόπιν μιάς συνδιασκέψεως, ήνωσαν τας δυνάμεις των. Αυτό συνέβη πρό έκατόν ετών, την 1ην 'Ιουλίου 1867. Τώρα κατέχομεν από κοινού αυτή την χώρα, ήνωμένοι υπό το φύλλον της σφενδόμνου, σύμβολον του μεγάλου δάσους, το όποιον μαζί εδαμάσωμε. 'Υποδεχόμεθα με τον ίδιον τρόπον όλους όσοι έρχονται εδώ, και έχουν έλθει έκατομμύρια, από πολλάς χώρας, και πολλάς φυλάς. Μας έφεραν εργατικάς χείρας, γνώσεις, πείραν και ιδέας. Μας έβοήθησαν να επεκταθούμε εις όλόκληρον την τεραστίαν αυτήν χώραν, ή όποία έχει τόσοον εύνοθη από ποικιλομόρφους κλιματολογικάς συνθήκας και φυσικάς πηγάς πλούτου. Συνδεόμεθα τώρα με σιδηροδρομικάς γραμμάς, οδικάς άρτηρίας, άεροπορικάς γραμμάς, ύδατίνας οδούς, και έπικοινωνούμε ραδιοφωνικάς τηλεοπτικάς και τηλεφωνικάς. Μας συνδέει έπίσης ή αντίληψις — ή όποία έοχηματίσθη εκ της κοινής προσπάθειας άνδρων και γυναικων διαφόρων φυλών — ότι ή άρμονική συμβίωσις δεν έπιφέρει και την άφομοίωσιν μας. Σήμερον είμεθα είκοσι έκατομμύρια Καναδοί, εκ των όποιων το ήμισον ήλικίας κάτω των 25 ετών. Είμεθα φίλοι και πλοσιόστατοι γείτονες των 'Ηνωμένων Πολιτειών. Αι ρίζαι μας φθάνουν μέχρι των ύπεροπνώνων μπηρικων χωρων, αλλά ή νομιμοφοροσύνη μας είναι άπολύτως συνδεομένη με τον Καναδά. 'Ανήκομεν εις την Κοινοπολιτείαν και είμεθα μέλη του 'Οργανισμού 'Ηνωμένων 'Εθνων, συμμεριζόμενοι τα θάρη του και τας πρόσδοκίας του. 'Ο Καναδός είναι χώρα πλούσιος προικισθεΐσα από την φύσιν — εκτεινομένη εις πλάτος τεσσάρων χιλιάδων μιλίων — πιστεύει εις την ιδέαν της συμμετοχής εις τα αγαθά όλων των λαων, οι όποιοι είναι μέλη της άνθρωπίνης οικογενείας. Είμεθα εύννώμονες πρός το παρελθόν, ένισχυμένοι από την παρούσαν πρόδοον και έμπνευσμένοι από την άμιλλαν, την όποιαν θέσει ένώπιόν μας το μέλλον. 'Ηδη, ο Καναδός κατατάσσεται τρίτος εις την σειράν των χωρων, οι όποιοι εξαπέστειλαν και έθεσαν εις τροχίαν τεχνητόν δορυφόρον. Είναι βέβαιον ότι το 1967 μās εύρίσκει έορτάζοντας πολλά έπιτεύγματα. 'Η 'Εκατονταετηρίς μας θα άποτελέση ένα μεγάλο και λαμπρό φεστιβάλ. Σε κανένα άλλο μέρος τα όπτα δεν θα λάμπουν τόσο ζωηρά και δεν θα συγκεντρωθί τόσοος κόσμος, όσον εις το Μόντρεαλ, όπου μία νέα πόλις, με πολλά ώραία κτίρια, δημιουργείται επί των ήνων του ποταμού 'Αγιου Λαυρεντίου. 'Από τα τέλη 'Απριλίου, μέχρι τα τέλη 'Οκτωβρίου, με την βοήθειαν 70 έθνων, έλπίζομε να καταστήσωμε την ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ μας — EXPO 67 — την μεγαλύτεραν και ώρασιόταραν ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΕΚΘΕΣΙΝ, ή όποία έγινε ποτέ, έναν άληθινόν καθρέφτη των άνθρωπίνων έπιτευγμάτων. Εις όλόκληρον την χώραν, χάριν της 'Εκατονταετηρίδος μας, έτοιμάζομεν εκκλησιας, έπιδειξίς ήκου και φωτός, και χώρους ψυχαγωγίας. Σημαντικά γεγονότα συμβαίνουν εις τον Καναδά δι' όλους... τόσοον δι' ήμās, όσοον και διά σας. 'Ελπίζομεν να έλθετε διά να τα άπολαύσετε.

'Επιτροπή 'Εκατονταετηρίδος, 'Οττάβα, Καναδάς.

ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

«Τί τόν ήθελε τόν μουσικό πράκτορα γιά άσφαλιση...»

★ ΑΠΑΝΤΗΣΗ σε πολλές ερωτήσεις: Ποιός διακόσμησε τὸ ὠραιότατο σπίτι τοῦ κ. καὶ τῆς Κας Ζολώτα, πὸ ἔκανε ἰσὴ ἐντύπωση στὶς τελευταῖες «Εἰκόνες»; Δὲν εἶναι ποῦς, εἶναι π ο ι ἄ... Ἡ Κα Δώρα Ἡλιάσκου, τῆς ὁποίας τὸ ἐξαίρετο γούστο καὶ οἱ ἀσφαλεῖς γνώσεις πιστοποιοῦνται γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ...

★ ΟΧΙ, δὲν νομίζω ὅτι προκύντει θέμα νὰ ξαναπαντρευτῆ ὁ κ. Σταύρος Νιάρχος τὴν Εὐγενία, τὴν τρίτη σύζυγό του, τὴν μητέρα τῶν τεσσάρων παιδιῶν του. Γιατί, τουλάχιστον ἀπὸ ὅσα ἔχουν λεχθῆ καὶ γραφῆ, δὲν διαφαίνεται νὰ ἔχουν πάρει ποτὲ διαζύγιο...

★ 49.730 δεχ. καθαρὸ κέρδος ἀπέδωσε τὸ τσάι - πινακὶ τῆς 13 Δεκεμβρίου τῆς «Μερίμνης Ἀηλίκων». Σημειώνουμε τὸ καλὸ — ἀλλὰ ἀκόμη σπάνιο — παράδειγμα τῆς ἐπισημοῦ ἀναγγελίας τῶν εἰσοδῶν τῶν φιλανθρωπικῶν ἐσθῶν. Οἱ διάφοροι «φιλανθρωπικοὶ» χοροί, τί, ἄραγε, προσέφεραν εἰς τὴν σκοπὸν τῶν;

★ ΑΠΟ τὸ λεύκωμά μου: «Ἄν ἔχης σκοπὸ νὰ προσοκνήσης, προσοκνήσα χαμηλῶν. (Κινεζικὴ παροιμία)

ΚΟΣΜΟ ΠΟΛΥ... ξένους περιηγητάς, τουρίστας ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων, θὰ συναντήσετε αὐτὲς τὶς ἡμέρες... Ἡ ἐξήγησις: Τὸ «δουτικὸν» Πάσχα κέρφει ἐφέτος ἕνα μῆνα ὀλόκληρο πρὶν ἀπὸ τὸ δικὸν μας Πάσχα, δηλαδὴ τὴν Κυριακὴν, στὶς 26 Μαρτίου.

Μεταξύ μας

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑΣ

ΣΤΕΡΕΟ (ΔΟΛΟ) ΦΩΝΙΚΑ...

Ἐἶχα ἀφήσει τὸ θέμα τῆς ἀνευρέσεως ἐνὸς καλοῦ εἰδικοῦ, πού θὰ ἀνελάμβανε μιὰ (μὴ ἐπαγγελματική) στερεοφωνικὴ ἐγκατάσταση... γιὰ τὸν ἀπλοῦστατο λόγῳ ὅτι δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχη κανεὶς πού νὰ συνδυάζη τὰ ἀπαραίτητα προσόντα, νὰ εἶναι δηλαδὴ ἐξηκριθωμένα πεπειραμένος, νὰ εἶναι ἐπαγγελματικὰ κατάρτισμένος καὶ νὰ... ἔχη καιρὸ! Γνωρίζω ἀθηναϊκὸ σπῆτι πού περιμένει τὴν ἐγκατάσταση δυὸ μεγαφῶνων — γιὰ νὰ συμπληρωθῆ τὸ σύνολο τῆς ἐγκαταστάσεως «χάϊ - φάϊ» — ἀπὸ τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1966!..

Ἀπόδειξη τρανὴ αὐτῆς τῆς ἐλλείψεως ἦταν καὶ ἡ συναυλία τοῦ Σταύρου Ξαρχάκου, τῆς περασμένης Πέμπτης, πού ἔπεσε προφανῶς σ' ἕνα ἀπὸ τοὺς πολλοὺς αὐτοδωρισμένους εἰδικούς, καὶ προσέφερε τὰ πιδύ συναχθέντα, βραχνά, νευρικά, ἡμιλιποθύμα, ἀγχώδη μικρόφωνα... Εὐτυχῶς πού ἦταν τὰ ἄλλα ὄργανα τῆς συναυλίας λαμπρά... Ἐκεῖνο τὸ «Στοῦ Ὀθωνος τὰ χρόνια» θὰ ἀντηχήσῃ ὅλο τὸ 1967!..

Συμπέρασμα: Ἀφήστε τὶς φιλόδοξες ἐγκαταστάσεις καὶ ἀγοράστε ἕνα ραδιογραμμῶφωνο γνωστῆς μάρκας!

Χά·ι· - Κά·ι·

Ψάγναμε τ' ἄστρα, μὰ ἄδικα εἶχαμε τὰ μάτια κλειστά.

Σωτήρης Χαραλαμπίδης
μαθητῆς Α' Δυκ.
Ἡλέκτρας 54 - Καλλιθέα

Α' βραβεῖο

Τὸ εὐχαριστῶ;
Κάνεις τὸ δάκρυ χαρὰ!
Τί ἄλλο θέλεις;

Γ. Δ. Κ.
Κων)νου Παλαιολόγου 14
Σπάρτη.

Φίλησα κρῖνο
μύριξε γαρύφαλο
ἔμοιαζε ῥόδο.

Ρόζα Πατ. - Πατήσια

Τὸ φράξο βάλλει,
χειλιόνα, νι' ἐλάτε!
Ἡθ' ἢ ἄνοιξη!

Παντελής Μωραΐτης
Χατζηφραγγῆ 84
Βόλος

Τὸ μονοπάτι
πού ὀδηγεῖ σὸ Θεὸ
εἶν' ὁ θάνατος.

Ἐλένα Γ. Γαγάνη
Πλατεία Ἀμερικῆς 1
Ἀθῆνα 823

Ἀνὸ χεῖρα οἰμίγουν
δυὸ χεῖλη χαμογελοῦν:
συμφιλίωσις.

Ἐλένη Οἰκονόμου
Ἀνδρέου Μεταξῆ 13
Ἀθῆνα 145

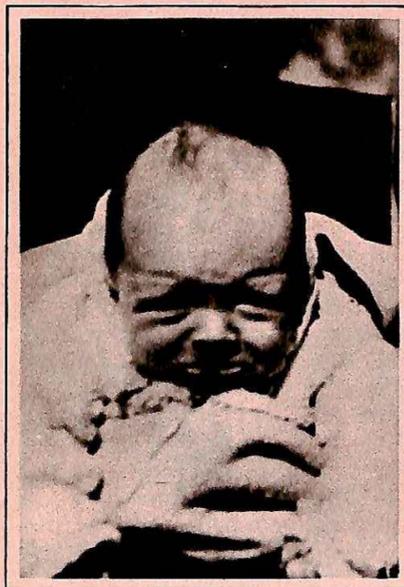
Ἄνετρο ἦταν,
ἐξανθὸ, ἀνηθοτόλιστο,
ὡς ἀγγελιοῦδι!

Σ. Τράγκα
Χάμιλτον 5
Ἀθῆνα

Ὁ Μάρτης ἦθε!
Ἀσπροκόκκινο νῆμα
σὸ χεῖρι βάλε.

Τερατζῆς Ἀσημάκης
σπουδ. Π.Α.Θ.
Χαρ. Τρικοῦπη 5
Θεσσαλονίκη

Ἔνα σπάνιο δείγμα
προσωπικότητος! ▼

Μιὰ μοναδικὴ φωτογραφία του... Εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν ὀνομάσωμε; Ἔνα ποῦρο μόνο λείπει στὸν Οὐίνιστων Τσῶρτσιλ, ἡλικίας ὀλίγων μηνῶν, γιὰ νὰ εἶναι ὅμοιος μὲ τὸν αὐτὸ του, ὀδόντα χρόνια ἀργότερα.

Κοινωνικά... (ΣΤΝΕΧΕΙΑ)

Ἀγαπητὴ μου, Βέρα,

Τὸ θέμα δὲν εἶναι ἂν ὑπάρχη ἐλληνικὴ ἀριστοκρατία ἢ ὄχι, ἀλλὰ τὸ ποῖος φταίει, ἂν σήμερα, ἔπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἀπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν, ὅπως οἱ ἴδια τόσον σωστά σημειώετε, συνεχίζεται ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ περιφρόνησις διὰ τὰ μεγάλα ἐλληνικὰ ὀνόματα, τὰ ὁποῖα δὲν συνδέονται μὲ τὰ δύο Π, τὸν σημερινὸν Πλοῦτον καὶ τὰς πολυπληθεῖς Πρεσβείας τῆς σήμερον, ὅπως προσφῶς ἐγράφατε.

Στὰ λεγόμενά σας περὶ ἀριστοκρατίας, θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω, ὡς πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ἀθηναίων, πού διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτίμῳ Προεδρίῳν τεσσάρων γενεῶν Ἑλλήνων Βασιλέων, ὅτι, βεβαίως, ὅπως σωστά τὸ διαπιστώνετε, στὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπῆρχε ποτὲ ὀργανωμένη ἀριστοκρατία καὶ ὅτι τὸ ἐλληνικὸν κράτος οὐδέποτε ἐχορήγησε εἰς οὐδένα τίτλους εὐγενείας, ἀλλὰ οἱ ὀλίγοι πού ὑπῆρχαν πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου εἶχαν χορηγηθῆ, εἴτε ἀπὸ τοὺς ἐκάστοτε σουλτάνους τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν αἰγλήν τῶν διοριζομένων εἰς μακρινὰς ἐπαρχίας ἐκπροσώπων τοῦ τουρκικοῦ κράτους χριστιανῶν ἐκ Φαναρίου, εἴτε ἀπὸ τοὺς δόγηδες τῆς Βενετίας εἰς ξεχωριστὰς φυσιγγνομίας Ἑλλήνων κατοίκων τῶν Ἰονίων Νήσων διὰ προσφερέσεως ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Βενετιάν (LIBRO D' ORO).

Μάλλον λοιπὸν περὶ ἀρχοντίας, παρά περὶ ἀριστοκρατίας θὰ ἔπρεπε νὰ μιλήσετε σ' ἕνα τόπο, ὅπου οἱ πραγματικοὶ ἀρχόντες ἀπέμειναν σήμερα ἔλαχιστοι. Ὅσον δὲ περὶ τίτλων τοῦ Βυζαντίου, κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην, φαίνεται ὅτι πρόκειται μάλλον περὶ ἐκείσων καὶ ἴσως πρὸς χρῆσιν ἐπισκεπτῆρων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἄλλωστε, ἡ λέξις ἀριστοκρατία εἶναι κενὴ καθὲ κοινωνικοῦ καὶ ἱστορικοῦ περιεχομένου στὴν συνεί-

δησιν τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, διότι δὲν ὑπῆρξε ποτὲ διαχωρισμὸς τάσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ δὲ ἀρχοντία πού θὰ ἐγένετο ἀσφαλῶς δεκτὴ ἀπὸ τὸν ἐλληνικὸν λαόν, ἀναφέρεται εἰς μίαν τάξιν ἀνθρώπων ἢ μάλλον στοὺς ἀπογόνους γνωστῶν παλαιῶν οικογενειῶν, πού ἡ καλὴ τους φήμη καὶ ἡ συμβολὴ τους εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον ἐπὶ σειρὰς γενεῶν, τοὺς ἔχει ἐξασφαλίσαι τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν εὐρυτάτῃ ἔννοια μπορεῖτε νὰ περιλάβετε ὅλες τὶς μεγάλες ἱστορικὰς οικογένειες, εἴτε πρὸ τῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821, καὶ ἰδίως τὶς οικογένειες πού ἐπολέμησαν μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χεῖρι, εἴτε μὲ τὸ πνεῦμα τους πού τόσον δικαίως περιλαμβάνει εἰς τὸ ἔγγραφοῦν τοῦ ὀργανισμοῦ πρόεδρος τοῦ Πατριωτικοῦ Ὁμίλου τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 21, καὶ πού δικαίως εἶχαν περιβάλει τὸν Βασιλέα Ὀθῶνα στὴν πρώτη τότε προστάθεια τῆς συστάσεως Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Καὶ εἶναι λυπηρὸν, τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἐποχῆς μας, ὅτι ἡ σημερινὴ κοινωνία (ἂν μπορῶ νὰ χρησιμοποιήσω αὐτὸν τὸν ὄρο), καταστρέφει μὲ μοναδικὴ ἀπουσία ἱστορικοῦ χάους, γκρεμίζει παλιὰ ἀρχοντικά καὶ ἐξαφανίζει καθὲ εἶδους παραδόσεις, ἀλλὰ καὶ ἀγνοεῖ καὶ σχεδὸν περιφροεῖ ἀνθρώπους, πού, στὸ πρόσφατο παρελθόν οἱ συγγενεῖς των εὐεργέτησαν τὸ ἔθνος. Ὅπως γνωστὴ Ἀθηναία δέσποινα, νύφη μεγάλου εὐεργέτου, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα λόγῳ εὐπρεπείας δὲν ἀναφέρω, φυσικά, πού ὁ Σύλλογος τῶν Ἀθηναίων συνέδραμε ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς ἐπὶ ἔτη, καὶ πολλὰς ἀνάλογες τέτοιες λυπηρὰς περιπτώσεις.

Καὶ διὰ νὰ ἐπανεῖθω εἰς τὸ ἀρχικόν μου ἐρώτημα, εἰς τὸ ὅποιον θὰ εἶ παρακαλέσω νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς εἰλικρινά, καὶ ὄχι μὲ ἀφηρημένον τρόπο, ποῖος ἦ ὁ ποῖος φταίον, κατὰ τὴν γνώμην σου, γιὰ τὴν κατάντια αὐτή;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΚΟΤΖΕΣ

• Εὐχαριστοῦμε τὸν κ. πρόεδρο γιὰ τὰ καλὰ λόγια καὶ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἀλλὰ δὲν ἔ' ἀπαντήσωμε ἀκόμῃ στὴν ἐρώτησή του. Τὴν μεταβιβάζομε πρῶτα στοὺς ἀναγνώστες μας, ὑπὸ τύπον μικρο-διαγωνισμοῦ: «Ποῖος ἢ ποῖοι φταίνε γιὰ

τὴν κατάντια τῆς κοινωνίας μας;» Ἡ σαφεστέρη καί... συντομωτέρη θὰ βραβευθῆ!

Ἀξιότιμη Κυρία (ἢ δεσποινίς Βέρα),
Σχετικὰ μὲ τὴν ἀξιόλογη ἔρευνα γύρω ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ ἀριστοκρατία, σὰς πληροφοροῦ σχετικῶς μὲ τὴν ὀρθογραφία τοῦ οἰκ. ὀνόματος πού ἀναφέρει ὁ «Πατριωτικὸς Ὁμιλος» στὸ γράμμα του (Σουτῆς καὶ ὄχι Σούτσος), τὰ ἔβλεψα:

1. Καὶ τὰ δύο ὀνόματα ἴσχυον. Τοῦτο, ἄλλωστε μπορεῖ νὰ τὸ δῆ κανεὶς σὲ ἀρκετὰς ἐγκυκλοπαίδειες. Ἄλλωστε, πολλὰ μέλη τῆς οικογενείας μου χρησιμοποιοῦν τὸ Σουτῆς, ἐνῶ ἄλλα τὸ Σούτσος. Ἐγὼ προτίμησα τὴν πρώτη μορφή ἐπειδὴ σεβόμαι τὴν παράδοσιν.

2. Ἀρχικὰ ἡ ὀνομασία τῆς οικογενείας ἦταν Δράκος. Κάποιος πρόγονος πῆγε στὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τὸ Σούλι τῆς Ἠπείρου κατὰ τὸν 17ο αἰῶνα (Γούδα παράλληλοι θίοι, θίοι, μετ. διερμηνεύς Σταματιῶδου, Ἡ Κωνσταντινούπολις, Σκαρλάτου Βυζαντίου κ.ά.). Κάποιος ἀπὸ τοὺς πρώτους ἀπογόνους τὸν ἐξετέλει τὸ ὕψηλον λειτουργημα τοῦ διανομέως τῶν ὕδατων στὴν Κωνσταντινούπολιν τῆς ἐποχῆς, δηλαδὴ μὲ ἄλλα λόγια, πῖο ἄλλα, ἦταν νερούλας (τουρκικὰ σουτῆς). Τὸ Σουτῆς σιγά-σιγά ἔγινε Σουτῆς καὶ τὸ Σουτῆς σιγά-σιγά ἀνεκατέστησε τὸ «δαρβαρικό» τζι μὲ τὸ εὐγενέστερο σ. Αὐτὰ βέβαια μὲ τὴν ἐπίδραση τοῦ λογισμοῦ.

Καὶ κάτι γιὰ τὴν «τρομοκρατημένη ἀριστοκρατία», ἀπόγονοι τῶν Κομνηνῶν:

Σὰν ἀπόγονος ἡγεμόνων πού ὑπῆρξαν ἀπόγονοι νερούλαδων, δὲν θὰ μοῦ παρακαλέσω νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς ἀπὸ τὴν ἐπρώτη καπεργάτρια, ἢ ἀπὸ τὸν «πρῶτον χριστῆ» (ἐφ' ὅσον φυσικὰ μ' ἀρέσει ἐνῶ ἔχω τ' ὄνομα, χωρὶς νὰ ἔχω τὴν χάρη).

Ἦραία τῆς τὰ ψάλατε!

ΔΗΜ. ΣΚΑΡΑ. ΣΟΥΤΣΟΣ

• Εὐχαριστοῦμε διπλὰ τὸν κ. Δ. Σούτσο. Καὶ γιὰ τὸ γράμμα του, καὶ γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ τόσο ἐνδιαφέροντος μικροῦ διδύλου «Ἡ ἀριστοκρατία τῶν ἀγωνιστῶν!», τοῦ ὁποίου εἶναι καὶ ὁ συγγραφεὺς.

Τί θά... δοῦμε
αὐριο

Μποῦβαλα ἀπὸ ἀληθινὰ μαλλιά (ἂν εἶναι δυνατόν κομμένα δικὰ σας), περασμένα σὺν κρῶκο ἐνὸς σκουλαριοῦ. Εἶναι ἐφεύρεσις τοῦ Βιντῆλ Σασσοῦν, τοῦ Ἄγγλου «μάγου» κομμωτῆ

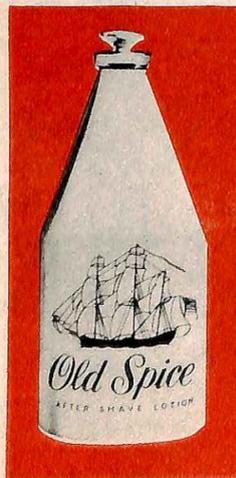
Τσίνορα ζωγραφιστὰ κάτω ἀπὸ τὸ μάτι... Μαῦρο, λεπτὸ κρῶγιόν, καὶ ἄσπρον ἀνάμεσα στὰ τσίνορα. Ἐπιθυνοῦν γι' αὐτὰ ἡ μαννεῖν «Τουίγκαν». Ἐφ' ὅ καὶ βαρτίστηκαν «Τουίγκαν» τὰ κάτω τσίνορα...

Ἀπὸ «καμηλὸν» γιὰ τὴν ἡμέρα, ἀπὸ ἀσημένιο λαμπερὸν γιὰ τὸ βράδυ, τὸ νεὸ ἀνδρῶν ὁ γλέκο, τὸ ὅποιο ἔχει τὰ κομμάτια στὸ πλάι.

Βέρα

Ένας άνδρας όλο ζωντάνια!

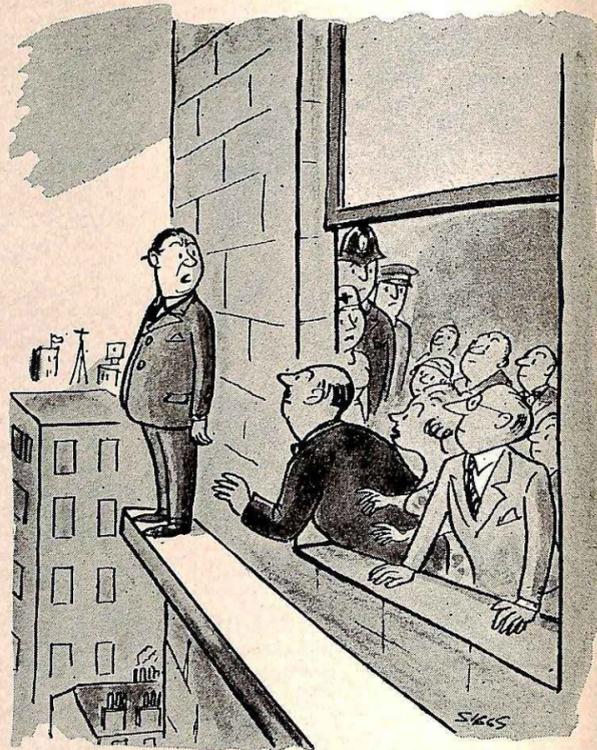

Ή άρρενωπή φρεσκάδα που χαρίζει το Old Spice κάνει τον άνδρα να αισθάνεται...πιό άνδρας. Αυτό άρέσει και στις γυναίκες.

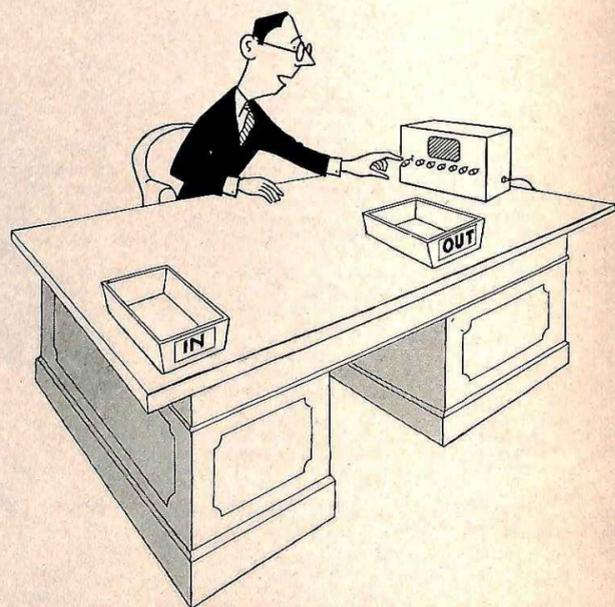
Old Spice

SHULTON-NEW YORK-LONDON-PARIS

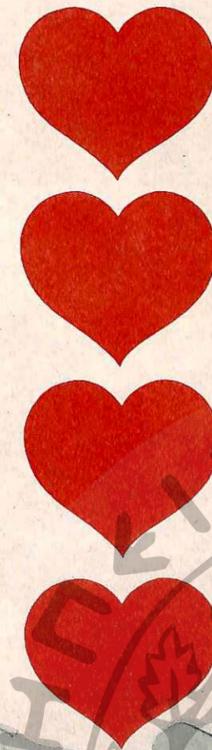
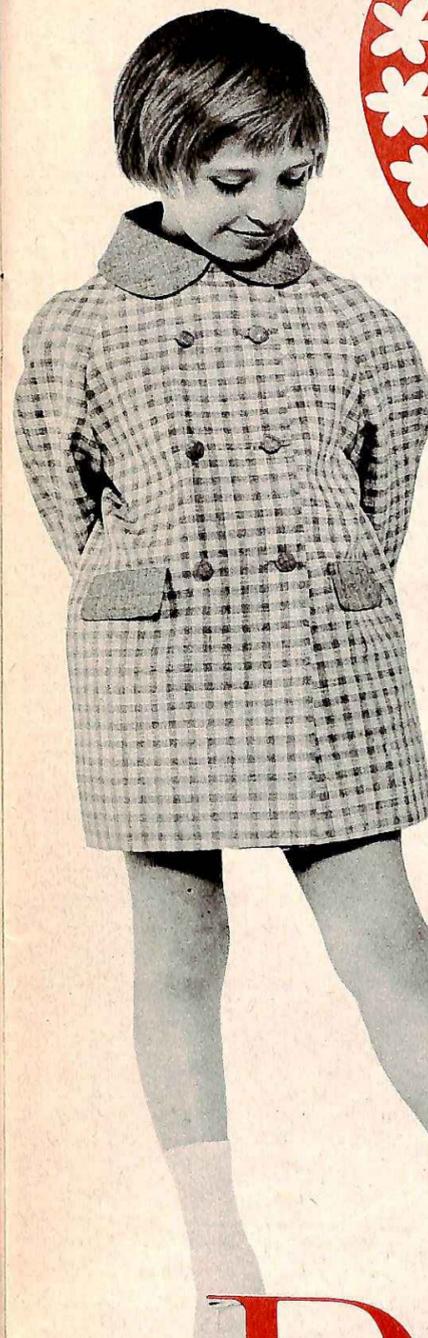
Χιούμορ

«Έ! Καί ποίός έχει μείνει κάτω στο μαγαζί!»

«Παρακαλώ, στείλτε κ ά τ ι ν ά ύπογράψω».

Dacron

και για την κορούλα σας....
ενα φορεμα που δεν τσαλακωνει!

Πάρτε κάτι που θα τό χαρή ολόκληρο τον χρόνο!.. Ένα φορεμάκι DACRON που δέν τσαλακώνει!.. DACRON!.. Πλένεται άφοβα, στεγνώνει γρήγορα, έχει τριπλάσια άντοχή από οποιοδήποτε άλλο ύφασμα!.. DACRON!.. Ξεκουράζει την μητέρα!.. Όμορφαίνει τό παιδί!.. DACRON είναι τό σήμα της DU PONT για την ύφανσιμη πολυεστερική ύλη της ΔΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ «Κ. Γ. ΛΑΖΑΡΑΚΗΣ» Α. Ε. ΥΦΑΣΜΑΤΑ «Γ. Β. ΨΑΡΟΠΟΥΛΟΣ» Α. Ε. ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ **χρόνια**

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ ... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ. **DU PONT**

Ὁ πειρασμὸς καὶ ὁ θορίαμβος

Ἀπὸ τὴν πρώτη ἀνπακοή τοῦ Ἀνθρώπου καὶ ἀπὸ τὸν γαστὴ τοῦ Ἀπηγορευμένου Ἀγύθρου, ποὺ ἡ θνητὴ γέννηση του ἔφερε τὸν Θάνατο στὸν Κόσμο καὶ ὅλη τὴν Συμφωνία, καθὼς χάσαμε τὸν Παράδεισο.
ΓΖΩΝ ΜΙΛΤΩΝ: «Ὁ Χαμένος Παράδεισος»

ΑΠΟ τοὺς κλασικοὺς στίχους μὲ τοὺς ὁποίους ὁ μεγας Ἄγγλος ποιητὴς ἔψαλε τὴν πτώση τοῦ ἀνθρώπου στὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο, εἶναι ἐμπνευσμένο τὸ τελευταῖο χορόδραμα τοῦ Ρολάν Πετί «Ὁ Χαμένος Παράδεισος», ποὺ παρουσιάστηκε στὸ «Κόβεντ Γκάρντεν» τοῦ Λονδίνου. Διὸ μετὰ ἀστέρια τῆς σύγχρονης ὀρχήσεως, ἡ Μάργκατ Φοντέυν καὶ ὁ Ρούντολφ Νουρεγιεφ ἐρμηνεύουν τὴν ἐρωτικὴ ἐκσταση καὶ τὴν μοιραία πτώση τῶν πρωτοπλάστων, ποὺ ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι ἐραστές ὅλου τοῦ κόσμου...

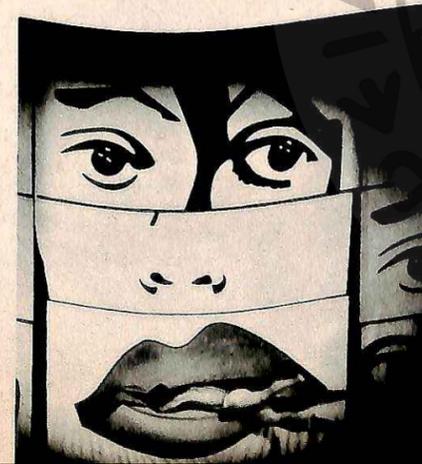
Ένα χορευτικό θαύμα παρουσίασαν

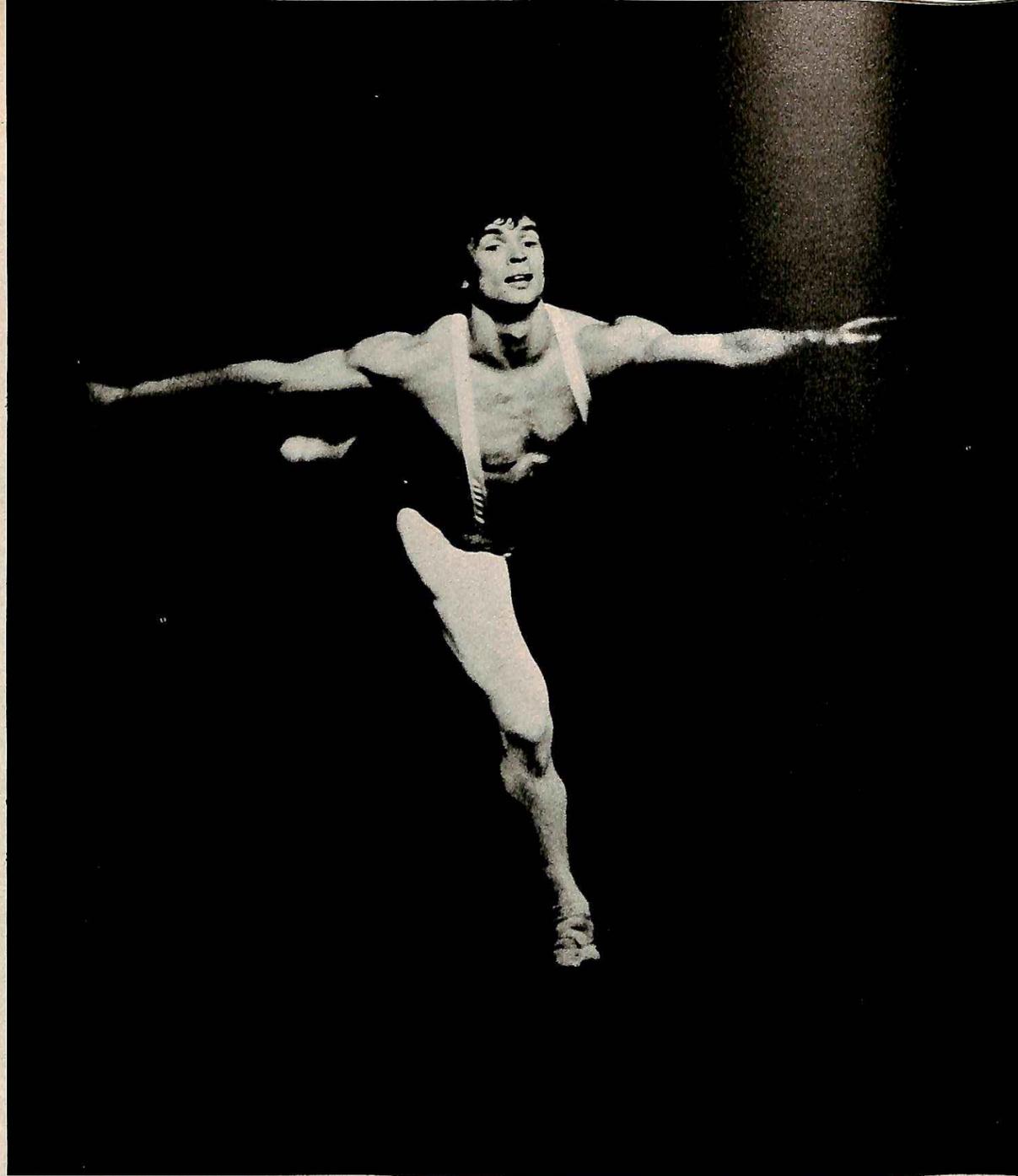
στή σκηνή ο Νουρέγιεφ και η Φοντέϋν

Η ΕΥΑ έμβάλλει σέ πειρασμό, ό Άδάμ περιπίπτει σ' έκσταση (άνω) και στροβιλίζεται γύρω από την θεά τών πόθων του, πού την τριγυρίζουν πέντε νεαροί, σύμβολα τού θανάσιμου πόθου. Μετά την άμαρτία έρχονται οι τύψεις (άριστερά). Τό χορόδραμα τού Ρολάν Πετί, πού παρουσιάστηκε στό Λονδίνο πριν από λίγες εβδομάδες, χρησιμοποιεί ένα εύλωτο συμβολισμό και παρουσιάζει μιá έμπνευσμένη σειρά από όπτικά «σόκ», τά όποία αναπαριστούν τόν Πειρασμό και την Πτώση...

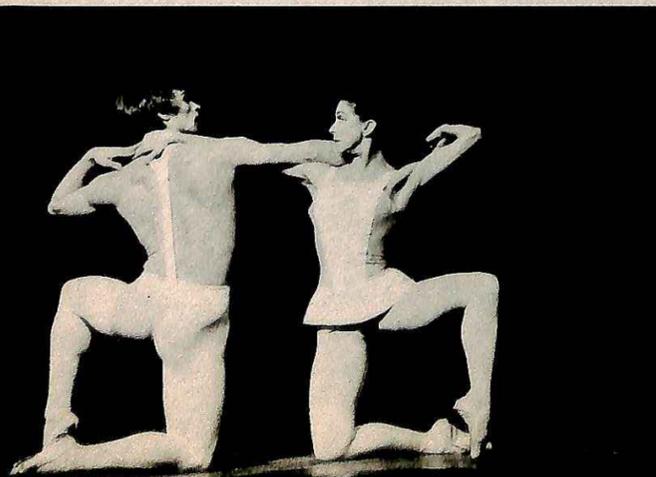
Ο ΑΔΑΜ θριαμβικός κατακτητής (άνω) και ένα ζωντανό πτώμα (άριστερά) μετά την ικανοποίηση τών πόθων του. Η τελευταία αυτή εμφάνιση τού μοναδικού χορευτικού ζεύγους στους ρόλους τού ζεύγους τών πρωτοπλάστων, έγινε με μουσική τού Γάλλου συνθέτη Μάριους Κονσταν και με σκηνογραφία, κοστούμια, τού φημισμένου νεαρού Γάλλου καλλιτέχνη Μαρσιάλ Ράϋς, πού στηρίζει μεγάλο μέρος τής δουλειάς του στό φωτισμό τών σκηνογραφιών του με νέον και στά φωσφορίζοντα χρώματα τών κοστούμιών του...

ΠΑΡΑΔΟΜΕΝΟΙ στὸν στρόβιλο τοῦ πάθους. «"Στὸν Χαμένο Παράδεισο" ἔφεραν στὴ σκηνὴ ἕνα χορευτικὸ θαῦμα», ἔγραψε γιὰ τὴν ἔρμηνεία τοῦ Νουρέγιεφ καὶ τῆς Φοντέυν ἕνας κριτικὸς. Ἐνῶ ὁ Ρολάν Πετί συνώψισε τὸν ἀντίκτυπο ποὺ προκάλεσε τὸ μπαλέτο του μὲ μιὰ φράση του στοὺς «Τάιμς»: «Πιστεύουμε ὅτι στὴν ἐποχὴ μας ὁ παράδεισος εἶναι χαμένος γιὰ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀνθρώπους — καὶ αὐτὴ τὴ σκέψη θέλησε νὰ ἐκφράσῃ τὸ ἔργο» ▼

▲ Ο ΕΡΩΤΑΣ ἀνθίζει στὸν κῆπο τῆς Ἑδέμ (ἄνω καὶ ἀριστερά). Ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς παρουσιάσεως τῆς ἱστορίας τῶν πρωτοπλάστων προκάλεσε εὐμενὴ σχόλια, ἀλλὰ καὶ θίσιες ἐπικρίσεις. Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ πρωτογενὴς συγκίνηση ποὺ δημιουργεῖται ἀπὸ μιὰ σειρά δραματικῶν σκηνῶν, δὲν ἔχει καμμιά θέση στὸ πραγματικὸ μπαλέτο. Ἄλλοι, ὅμως, πάλι, ἀντιτείνουν ὅτι ὁ πυρήνας τῆς μαγείας ποὺ σκορπίζουν ἡ Φοντέυν καὶ ὁ Νουρέγιεφ ἔγκειται ἀκριβῶς σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τίς παραστάσεις. Ποῦ βρίσκεται ἡ ἀλήθεια; Δύσκολο νὰ καθορίσῃ κανεὶς, ὅπως, ἄλλωστε, συμβαίνει τόσο τακτικὰ στὰ καλλιτεχνικῆς φύσεως ζητήματα... ▲

ΘΟΡΥΒΟΣ ΚΑΙ ΗΜΙ-ΥΓΕΙΑ

ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Θά φέρη, άραγε, άποτέλεσμα την φοράν αυτήν ή έκστρατεία εναντίον τών θορύβων, ή όποία έπρογραμματίσθη προσφάτως; Τό εϋχονται όλα τά θύματα των. Άλλ' άμφιβάλλουν. Διότι έπανελημμένως έως τώρα έγιναν σχετικά «έξορμήσεις», χωρίς να βελτιωθή ή κατάσταση. Άντιθέτως, μάλιστα, με κάθε παρερχόμενον έτος έχομεν σταθεράν έπιδεινώσιν. Διότι αύξάνουν συνεχώς αί αίτια και αί πηγαί θορύβων — παντού και πρό πάντων εις τά μεγάλα άστικά κέντρα με την πρωτεύουσάν επί κεφαλής.

Ο θόρυβος είναι τό μοιραϊόν άποτέλεσμα του μηχανικού πολιτισμού τής έποχής μας και τής πρωτοφανούς συγκεντρώσεως μεγάλων όγκων πληθυσμού εις πυκνοκατωκημένας πόλεις. Άποτελεί τό βαρύτερον, ίσως, τίμημα, τό όποϊόν καταβάλλουν οι σύγχρονοι άνθρωποι διά τās «άνέσεις», που τούς έξασφαλίζει ή τεχνική πρόοδος. Και άπασχολεί σοβαρώς, όχι μόνον τās άστυνομικάς άρχάς τών διαφόρων χωρών, αλλά και τούς ίατρούς και τούς κοινωνιολόγους και τούς πολεοδόμους, οι όποιοι όρμώνται από την άπεγνωσμένη διαπίστωσιν ότι είναι άδύνατος ή έξάλειψις του θορύβου, αλλά και από την άισιόδοξον αντίληψιν ότι είναι, τουλάχιστον, δυνατός ό έλεγχός του.

Άπόδειξις τής σημασίας, ή όποία άποδίδεται εις τό πρόβλημα είναι τό γεγονός ότι έχει συσταθή και «Διεθνής Ένωσις κατά του θορύβου» (τής όποίας μετέχουν ή Δυτική Γερμανία, ή Γαλλία, ή Αυστρία, ή Μεγάλη Βρετανία, ή Όλλανδία, αί Ήνωμένα Πολιτεία, ή Ίσπανία, τό Ίσραήλ, ή Άργεντινή, ή Φινλανδία, ή Σουηδία και ή Έλβετία), και ότι ή Ένωσις αυτή συνεκάλεσε τόν Γουλιόν του παρελθόντος έτους εις τό Μπάντεν - Μπάντεν τής Γερμανίας διεθνές συνέδριον διά την καταπολέμησιν του θορύβου, όπου παρέστησαν 450 έν όλω είδικόι, αντιπροσωπεύοντες 22 κράτη.

Σκληρόν πόλεμον κατά του θορύβου —μέχρις ύπερβολής, θα έλεγε κανείς— έκήρυξε με την έναρξιν του έτους ή Γαλλία. Είς έγκυκλίόν του προς όλας τās άστυνομικάς άρχάς ό Γάλλος ύπουργός τής Κοινωνικής Προνοίας ύπενθύμισεν ότι όφείλουν να έφαρμάζου άτέγκτως την κειμένη νομοθεσίαν και να έπιβάλλουν άυστηράς κυρώσεις εναντίον παντός διαταράσσοντος την κοινήν ήσυχίαν — δηλαδή εναντίον τών ύπευθύνων τών έργοστασίων, τά όποία χρησιμοποιούν τās σειρήνας των, εναντίον τών όργανούτων θορυβώδεις διαφημιστικάς παρελάσεις «τσιρκων» ανά τās όδους τών πόλεων, εναντίον τών αυτοκινητιστών που χρησιμοποιούν τά κλάξον άκόμη και εις τούς μεγάλους αυτοκινητοδρόμους, εναντίον τών διευθυντών κέντρων, που διαθέτουν μεγάφωνα κλπ.

Τά είδη τής νέας μάστιγος

Τριών ειδών, βασικώς, είναι αί συνέπειαι τής νέας αυτής μάστιγος, που παρακολουθεί την ανάπτυξιν του υλικού πολιτισμού. Αί άμεσώτεροι είναι οικονομική φύσεως, με την εύρυθτέραν έννοιαν του όρου. Ο περιβαλλόμενος από θορύβους άνθρωπος έχει άτελή ύπνον, δυσχεραίνεται εις τās συνεννοήσεις του με τούς άλλους, δεν κατορθώνει να συγκεντρώσιν την προσοχήν του, όσον πρέπει, και κατέχεται από μόνιμον έκνευρισμόν και άγχος. Όλα αυτά όμως άσκοπών άμεσον αντίκτυπον επί τής άποδόσεώς του ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και ιδιαίτέρως επί τής παραγωγικότητός του.

Υπάρχουν όμως και μονιμώτεροι συνέπειαι του συνεχούς βομβαρδισμού του συγχρόνου ανθρώπου από τούς θορύβους: Αί σαφώς παθολογικάί. Έχει διαπιστωθή κατά τρόπον άναμφισβήτητον ότι οι θόρυβοι, οι πέραν ένός όρίου, που ποικίλλει αναλόγως τών ατόμων, βλάπτουν γενικώτερον την ύγείαν: Προξενούν άμβλυσιν τής άκοής μέχρι κωφώσεως· καρδιοπαθείας· κυκλοφοριακάς ύπερτάσεις· δυσπεψίας· νευρασθειείας· και ψυχοπαθείας άκόμη. Είναι μεγάλη ή συμβολή των εις αυτήν την κατάστασιν τής ήμι-υγείας, εις την όποϊαν εύρίσκονται σήμερα οι περισσότεροι άνθρωποι από τής τετάρτης δεκαετίας τής ηλικίας των.

Τέλος, έχομεν και τās κοινωνικάς συνέπειαι τών θορύβων. Πολλά έγκλήματα διαπράττονται από ανθρώπους με «σπασμένα νεύρα», δηλαδή δυσανάλογως προς την αίτίαν εύερεθίστους. Όπως και πολλοί κλονισμοί τής οικογενειακής άρμονίας, οδηγούντες μέχρι διαζυγίου, όφείλονται εις τόν μόνιμον έκνευρισμόν, από τόν όποϊόν κατέχονται τά άνδρόγυνα, που ζούν εις τās μοντέρνας πολυκατοικίας και άπολαμβάνουν τās «άνέσεις» των. Η άμοιβαία άνοχη και κατανόησις υπό τοιαύτας συνθήκας συμβιώσεως είναι φι-

σικόν να περιορίζεται εις τό ελάχιστον. Υπάρχουν, μάλιστα, κοινωνιολόγοι, οι όποιοι φρονούν ότι και αί κοινωνικά συγκρούσεις, όταν ύποδύονται μορφάς νευρωτικάς, όφείλονται έν μέρει και εις την προσβολήν του νευρικού συστήματος τών ομάδων από τούς συνεχείς βομβαρδισμούς του θορύβου.

Είναι άναρίθμητοι αί πηγαί του θορύβου και πληθύνονται συνεχώς. Μάς περιβάλλουν δε όχι μόνον εις τόν τόπον τής εργασίας — όπου μέχρις άρισμένου σημείου είναι άναπόφευκτοι— αλλά και εις τόν τόπον τής άναπαύσεως: εις την κατοικίαν μας, όπου ύπνίτίζεται ότι άνακτώμεν δυνάμεις. Αί σύγχρονοι πολυκατοικίαί είναι «ήχες», που παράγουν και πολλαπλασιάζουν παντούς θορύβους από όλα τά σημεία (έπάνω, κάτω, δεξιά, άριστερά, εμπρός ή πίσω), προς όλα τά σημεία και καθ' όλας σχεδόν τās ώρας του ήμερουκτίου.

Θά ήμπορούσε κάπως να μετριάσθη τό κακόν αυτό άν κατά την κατασκευήν τών οικοδομών έτηρούντο οι είδικοί έκείνοι κανονισμοί, που ίσχύουν εις όλας τās άλλας χώρας και άποβλέπουν εις την έξασφάλισιν άντιθορυβικής μονώσεως. Τοιούτος κανονισμός έχει έκπονηθή και έδώ από διετίαις υπό μιάς είδικής έπιτροπής, ή όποία συνεστήθη κατόπιν άποφάσεως του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων. Εύρίσκεται όμως εις τά συρτάρια τών μανδρινών του άρμόδιου ύπουργείου, από όπου ούτε τά «έβίντσια του άγγλικού στόλου» ύπάρχει πιθανότης να τόν άνασύρουν...

Μία άλλη πηγή συνεχών θορύβων είναι ώρισμένοι βιοτεχνίαί. Ότι ύπάρχουν άπανθρώπως θορυβώδεις —έκ τής φύσεώς των— βιοτεχνίαί είναι άναμφισβήτητον. Μερικά από αυτάς όμως όταν έγκατεστάθησαν κατέλαβαν χώρον έρημον γύρω, ό όποϊός έκ τών ύστέρων κατωκήθη. Ένώ άλλαι, με διάφορα «μέσα» έπέτυχαν να λάβουν άδειας λειτουργίας εις πυκνοκατωκημένας ήδη κεντρικάς περιοχάς. Αύται πρέπει άπαραιτήτως ν' άπομακρυνθούν. Άλλά και διά τās πρώτας έπιβάλλεται να λειτουργήσιν τό δημοκρατικών κριτήριον τής πλειονοψηφίας. Δεν ήμπορεί ένα σιδεράδικο, αίφνης, να λειτουργή εις περιοχήν έστω και έκ τών ύστέρων πυκνοκατοικηθείσων.

Αί οικοδομικάί εργασίαί άποτελούν επίσης πηγήν μεγάλων θορύβων, τούς όποϊούς έπιτείνει ή θρασείως άναρχική διάθεσις τών περισσοτέρων έκ τών άπασχολουμένων εις αυτάς. Πρέπει να σημειωθή ότι τό ήμισυ σχεδόν τών αυτοαποκαλουμένων «οικοδόμων» (που έχουν έπιτύχει όρους εργασίας και άμοιβής έξωφρενικάς προνομιακούς) είναι τελείως άνειδίκευτοι έργάται, που αισθάνονται ή-δαιτέρων εύχαρίστησιν να έπιτείνουν τούς θορύβους και να παραδιάζου προκλητικώς τās άστυνομικάς διατάξεις περί κοινής ήσυχίας.

Άλλη μία ήλιγγιωδώς πολλαπλασιαζόμενη πηγή έξουθενωτικών θορύβων, καθ' όλον τό είκοσιετηράριον, είναι τά μοτοποδήλατα κλπ. Άνέρχονται εις 100.000 αυτά μόνον εις την περιοχήν τής μείζονος πρωτεύουσας και εύρίσκονται, κατά τό πλείστον, εις χείρας ανθρώπων, οι όποιοι είναι θορυβοχαρείς, μερικοί δε και θορυβομανείς. Πρόκειται περί μεταφορικών μέσων, προσιτών εις τούς πολλούς, χρησίμων (και θανατηφόρων, όσον ούδέν άλλο μεταφορικών μέσων, κατά τās διεθνείς στατιστικάς), τά όποία είναι κατεσκευασμένα να κινούνται όχι θορυβωδώς, αλλά χρησιμοποιούνται συνηθώς από άτομα, που αισθάνονται την άνάγκην να ύπογραμμίσουν την ύπαρξιν των και να τονώσουν τό αυτοσυναίσθημά των διά του θορύβου.

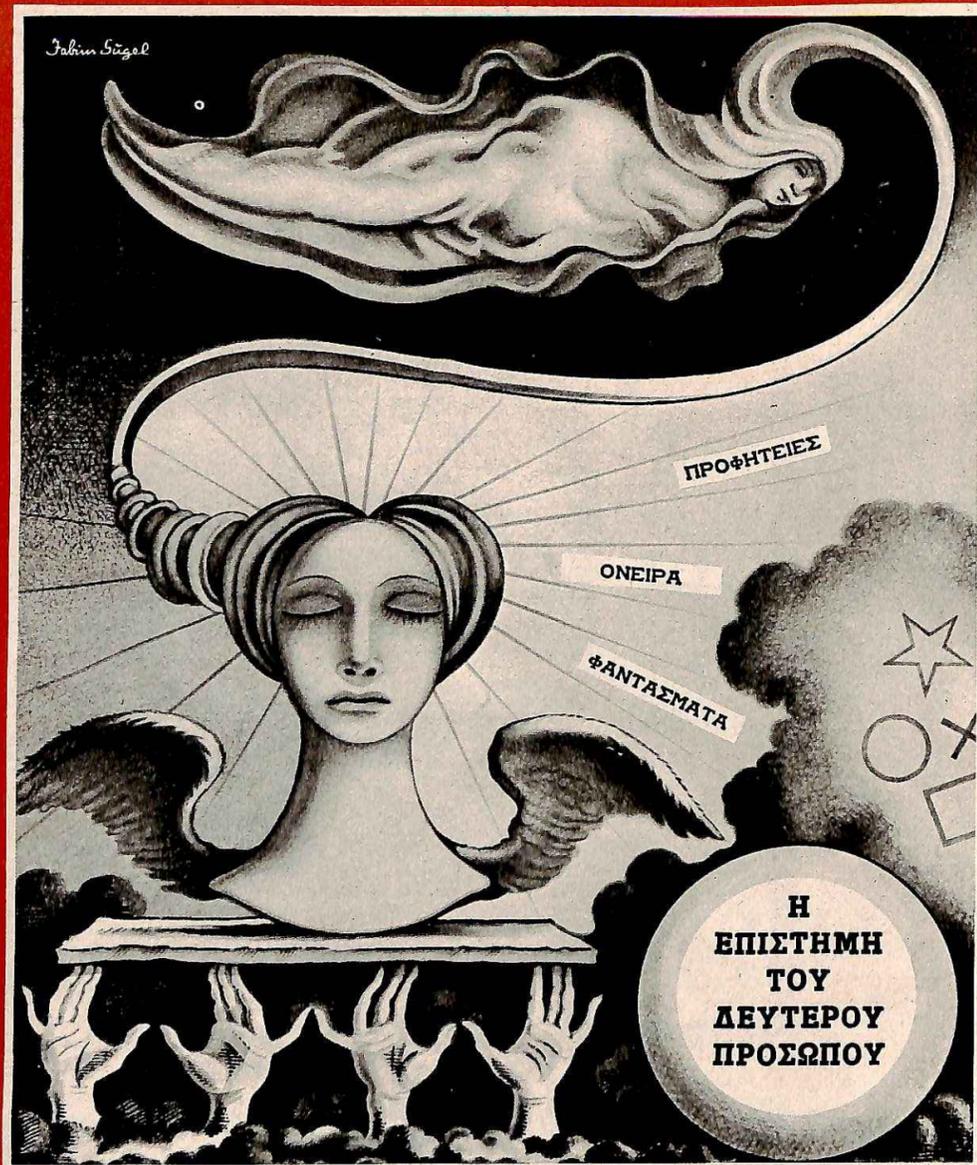
Μόνον άυστηράι κυρώσεις

Αυτοί δεν έπιδέχονται καμμίαν διαπαιδαγώγησιν. Μόνον άυστηράι κυρώσεις είναι δυνατόν να τούς πείσουν ότι δεν χρειάζονται να έπισημαίνου την διέλευσιν των δι' έκτυροσκοπήσεων και ότι κανένας δρόμος δεν είναι δρόμος περιπάτου δι' οίασδήποτε ήπιποδυνάμειας μεταφορικών μέσων. Όπως θα είναι ματαία οίαδήποτε προσπάθεια πειθούς διά τούς άξέστους έκείνους γιωταχηδες (με τό γελοϊόν ύφος κατακτητών του σύμπαντος), οι όποιοι άράζουν εις κάποιο κέντρον, παραγγέλλουν ένα καφέ και θάζουν τό ραδιόφωνον του αυτοκινήτου των εις την διαπασών διά ν' άκούσουν έξ άποστάσεως και ξεπλωμένοι εις τρείς καρέκλες μπουζούκια, ή την λαχανιασμένη περιγραφήν μιάς ποδοσφαιρικής συναντήσεως...

Θ. Παπακωνσταντίου

ολα είναι
ένα κι' ένα

μία εκλεκτή σειρά φίλτρων
ΠΑΠΑΣΤΑΤΟΣ

Οι **ΕΙΚΟΝΕΣ** παρουσιάζουν σήμερα, σε μία πλήρη ανάλυση, με πλήθος συγκεκριμένων περιστατικών, το μεγάλο πάντοτε θέμα του μεταφυσικού κόσμου, κατ' αποκλειστικότητα από το γερμανικό περιοδικό ειδήσεων **DER SPIEGEL**

ΚΕΡΙΝΟ ΟΜΟΙΩΜΑ — ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΑΒΟΛΙΚΑ ΣΥΝΕΡΓΑ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ, ΠΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΕΧΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ..

ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

Σ τόν αιώνα του ατόμου και των ηλεκτρονικών έγκεφάλων, οι μουντές αίθουσες αναμονής των αστρολόγων και των προφητών του κάθε είδους, είναι γεμάτες, σε όλες τις πολιτισμένες χώρες. Ο άνθρωπος που παρασύρεται από το ρεύμα της ψυχρής καθημερινότητας, αισθάνεται την ανάγκη να στηριχθή στο άγνωστο, στο μεταφυσικό, για να δει ότι δεν μπορεί να δει από το παρόν, για να μάθει ότι δεν μπορεί να προβλέψει για

το μέλλον. Άλλα υπάρχουν στην πραγματικότητα άτομα προικισμένα με μεταφυσικές δυνάμεις, που είναι σε θέση να τον βοηθήσουν; Ή όλα είναι απάτη από το ένα μέρος και εύπιστία από το άλλο; Την απάντηση στο ερώτημα αυτό, που απασχολεί πολύ περισσότερους από όσους το ομολογούν, θα βρει ο αναγνώστης στην έρευνα που δημοσιεύουν σήμερα οι «Εικόνες», κατ' αποκλειστικότητα από τη γερμανική επιθεώρηση «Σπήγκελ»

Φτωχοί και πλούσιοι
μορφωμένοι
και άμορφωτοι
δείχνουν
ένδιαφέρον
για το υπερφυσικό

Στις 22 Νοεμβρίου 1963, την ώρα που ο πρόεδρος Κένεντυ περνούσε, με το ανοικτό αυτοκίνητο τους δρόμους του Ντάλλας, η Τζην Ντίξον καθόταν με μία παρέα κυρίες στο εστιατόριο του ξενοδοχείου «Μαϊούφλάουερ», στην Ουάσιγκτων. Δεν είχε καθόλου δρεζή για φαγητό, και μία κυρία την ρώτησε:

—Μά γιατί δεν τρώς κάτι, παιδί μου;
—Είμαι ανήσυχη, απάντησε η Τζην Ντίξον. Κάτι τρομερό θα συμβή σήμερα στον πρόεδρο.

Καί, σε λίγα λεπτά, το ραδιόφωνο μετέδιδε:

«Ο πρόεδρος έπυροβολήθη».
Λίγες εβδομάδες πρωύτερα, η Τζην Ντίξον, γυναίκα ενός κτηματομεσίτη της Ουάσιγκτων, είχε ζητήσει μία φίλη της οικογενείας Κένεντυ και την εξώρκισε να πείσει τον πρόεδρο να ματαιώσει το ταξίδι του στο Ντάλλας:

—Θα τον σκοτώσουν στον δρόμο, τής είπε...

Πριν από όκτω χρόνια, σε μία αίθουσα συναυλιών του Ρίο, μπροστά σε 4.000 θεατές, ο Ίταλος βιολίστας Μουζέλλι δοκίμασε τρεις φορές να άρχιση να παίξει. Σήκωσε το δοξάρι και μετά το κατέβαζε. Στο τέλος είπε από το μικρόφωνο:

—Δεν ξέρω τί συμβαίνει, αλλά μου φαίνεται ότι την στιγμή αυτή τρεις άνδρες προσπαθούν να διαρρήξουν το θησαυροφυλάκιο της μεγαλύτερης τράπεζας του Ρίο.

Σε λίγο, η αστυνομία έπιασε τους τρεις διαρρήκτες επ' αυτοφώρω.

Ο Χάινς Μπέντερ, καθηγητής που πανεπιστημίου του Φράϊμπουργκ (Δυτ. Γερμανία) όρκιζεται για το ακόλουθο γεγονός:

Το ποταμόπλοιο του Όλλανδου Βίλλεμ Γιάνσεν είχε βουλιάξει κοντά στην Άμβερσα, και κανείς δεν ήξερε από που έπαιρνε νερά. Στην Ουτρέχτη έμεινε ο γνωστός του μάντης Γκέραρντ Κρουαζέ. Τον κάλεσε στο τηλέφωνο, κι αυτός, από 111 χιλιάμετρα μακριά, του υπέδειξε το σημείο άκριβως όπου βρισκόταν μια τρύπα στην καρίνα του σκάφους. Ένας δύτης επιβεβαίωσε άμεσα ότι ο Κρουαζέ είχε μαντέψει σωστά.

Ανεξήγητα γεγονότα, καμιά φορά χωρίς μεγάλη σημασία, αλλά συχνά μυστηριώδη, ανησυχητικά, σε άμεση σχεδόν επαφή με τον θάνατο, συνοδεύουν το ανθρώπινο γένος, από τις πρώτες ώρες της ιστορίας του. Η μάρφωση, ο υλισμός, οι σύγχρονες θετικές επιστήμες, το πρακτικό πνεύμα της βιομηχανικής κοινωνίας άφησαν άθικτη την σφαίρα του ψυχολογικού άγνωστου. Σε εποχή όπου το πάλν φαίνεται να είναι δυνατόν να μετρηθεί και να υπολογισθεί, όπου ο άνθρωπος έχει έγκεινός αποδεικνύεται να είναι κάτι σαν μια τέλεια ηλεκτρονική μηχανή, φτωχοί και πλούσιοι, άμόρφωτοι και μορφωμένοι δείχνουν ένδιαφέρον για το «υπερφυσικό», το «παρακανονικό», για την «έκτη αίσθηση» και το «δεύτερο πρόσωπο».

Για τους ποιητές δεν γεννιέται κανένα ζήτημα. Στα έργα του Αϊσχύλου, του Εϋριπίδη και του Σαίξπηρ κάνουν την εμφάνισή τους 14 φαντάσματα, με κύριους ρόλους. Η φιλολογία και η ποίηση είναι γεμάτες από έκδηλως του μαγικού και του μυστηριώδους.

Αλλά ακόμη και άνθρωποι της πρακτικής δράσεως και της ψυχρής σκέψεως άφουγκράζονται καμιά φορά με προσοχή τις φωνές του μυστηριώδους κόσμου. Ο μεγάλος Γερμανός Άλφρεντ Κρούτο φόν Μπόλεν - Χόλμπαχ όμολογεί ότι, παιδιότερα, έπαιρνε μέρος σε πνευματιστικές συνεδριάσεις με τραπέζακια. Ο γενικός διευθυντής του Μπέρτολντ Μπάιτς είπε να του κάνουν ένα ώρα κατόπι, και ένθουσιάζθηκε που τώ βρήκε ακατά 85% σωστό. Ο στρατηγός Βαλλενστάιν και ο Άδολφος Χίτλερ πίστευαν στις μαντείες. Μεγάλοι Γερμανοί επιχειρηματίες συμμεβούλονται άστρολόγους, όπως τόν Χάινς Γκένουιτ στο Άμβούργο και την περίφημη

Ούρσουλα Κάρντος (69 ετών) στο Δυτικό Βερολίνο. Όπως στην Άγγλία, που από παράδοση φαίνεται να έχη ιδιαίτερες φιλίες με τα φαντάσματα, και στην δεσποδαίμονα Άμερική, το ίδιο και στην Δυτική Γερμανία. Υπάρχουν, π.χ., στο Δυτικό Βερολίνο η «Εταιρεία Ψυχοεπιστημονικών Έρευνών» (άπανά από 1.000 συνεδριάσεις... και άπαντήσεις από το υπερπέραν), στο Άμβούργο ο «Έκύκλος Έβε» της Έλίζαμπεθ Βάπτου και ειδικά περιοδικά, με χιλιάδες συνδρομητές, όπως το «Μπούργκ», το «Βελτοπράλε», το «Μενέ - Τεκέλ», το «Μικαάλ, ό Υιός του Θεού» κλπ.

Τό μαγικό και τό «υπεραισθητό» τραβούσαν πάντα όλους τους ανθρώπους, όλων τών εποχών, όλων τών ήπειρων. Βαθιά στο ανθρώπινο ύποσυνείδητο υπάρχει ή σκέψη ότι, πίσω από τόν όρατό κόσμο τών ανθρώπων, τών ζώων, τών φυτών, υπάρχει ακόμη ένας άόρατος κόσμος που, όπως γράφει ό ιστορικός Έγκον Φρήντελ, μοιάζει να είναι «άκόμη δυνατώτερος».

Πάντοτε βρίσκονται οι «έκλεκτοί», που αισθάνονται ότι άποστόλή τους είναι να ανταλλάσσουν μηνύματα με τόν άλλο αυτό κόσμο: Οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, οι όνειροκρίτες της Αιγύπτου, οι ιέρειες Χαίν

Έπι αιώνες
ό μυστικισμός κυριαρχεί
στην έπιστήμη

στους άρχαίους γερμανικούς λαούς, οι μάγοι και οι φετιχ τών νέγκων και τών λαών τών νησιών της Νοτίου Θαλάσσης.

Ένας μαγικός καθρέφτης ώδηγούσε Κινέζους και Ίάπωνες, ό Τζέμινχιντ πληροφορούσε τους Πέρσες για τό μέλλον, παρελθόν και παρόν τών μακρινών τόπων. Στρατηλάτες και βασιλιάδες ύποτάσσονταν στα μαντικά άποφθέγματα, καμιά φορά για μεγάλο κακό τών λαών τους, όπως ό βασιλιάς Κρούσος της Λυδίας, που ώδήγησε τις στρατιές του στην ήττα, άφου κατάλαβε άσχημα τόν διαφορούμενο δελφικό χρησμό.

Όπως παλαιά ή χελώνα «έφερνε γούρι» στο σπίτι, ή ή φωνή της κουκουβάγιας, που «φέρει γρουσουζιά», τό ίδιο στον άτομικό αιώνα κανείς δεν βλέπει με καλό μάτι, και ιδιαίτερα την Παρασκευή, μια μαύρη γάτα να έρχεται από άριστερά. Όπως οι Ρωμαίοι έδλεπαν τό μέλλον στους σπασμούς τών ζώων που θυσιάζαν, τό ίδιο σήμερα ό κόσμος προσπαθεί να δη τό μέλλον στα χαρτιά, στις κρυστάλλινες σφαίρες και στις γραμμές του χεριού.

Έπι αιώνες όλόκληρου, ή μαγεία και ό μυστικισμός κυριαρχούσαν στην έπιστήμη. Οι καθολικιστικοί τύποι θα βοηθούσαν να μεταβδύουν τα κοινά μέταλλα σε χρυσό. Και ό «ζωϊκός μαγνητισμός», όπως τόν καταλάβαινε ό Γερμανός γιατρός του 18ου αιώνας Φράντς Άντον Μέσμερ, έξακολουθεί να είναι άποτελεσματικός στον αιώνα τών αντισυλληπτικών φαρμάκων. Χειροπράκτες, μαγνητοθεραπευταί και ραβδόσκοποι βρίσκουν πρόθυμη πελατεία να τους άκούση, όπως ό Μπρούνο Κράινιγκ, ό θαυματοποιός - γιατρός (πέθανε τό 1959 από καρκίνο), που έδινε στους πελάτες του σφαίρες από κασσί-

τερο, άφου τις έβομβάρδιζε με άκτίνες από υπερφυσική δύναμη.

Η πλειοψηφία τών Γερμανών έξακολουθεί και σήμερα να σέβεται τό υπερφυσικό και τό μαγικό. Σε μια σφυγμομέτρηση του δημοσκοπικού ίνστιτούτου του Άλλεμάνπαχ, δημόσιο από λίγα χρόνια, άπεδείχθη ότι τό 12%, όσων ρωτήθηκαν, είδαν ή άκουσαν κάποιο φάντασμα, κάποτε στην ζωή τους, και τό 17% είπαν ότι θεωρούν πιθανά παρόμοια φαινόμενα, αν και δεν είχαν οι ίδιοι καμιά σχετική προσωπική έμπειρία. Και τό 64% άπάντησαν καταφατικά στην έρώτηση αν συνάντησαν άνθρωπους με «δεύτερο πρόσωπο» ή αν πιστεύουν στην μαντεία και στην μεταβίβαση της σκέψεως.

Στα πνευματιστικά έντυπα έξακολουθούν να γράφονται πολλά για τό «έκτόπλασμα», μια ούσια που μοιάζει με της γυριάς τα μαλλιά, που θγαίνει από την μήτη και τό στόμα τών μέντοιμ και που σ' αυτό ύλοποιούνται οι πεθαμένοι... Η για τις φωνές εκείνες από τό υπερπέραν, πλασμάτων που μιλούν για τρέχοντα πολιτικά γεγονότα, όπως π.χ.: «Πόσο καιρό θα μείνουν άκόμη οι Άμερικανοί στο Βιετνάμ;.. Όχι πάρα πολύ...».

Μυστηριώδεις καρκινογόνες άκτίνες από την Γη τραβάζουν ακόμη εκείνους που πιστεύουν στους μάγους, όπως τό ίδιο γεμίζουν τους πιστούς έλπίδες τα διάφορα μυστηριώδη φάρμακα. Και οι έπαγγελματίες μάντισσες, που βλέπουν τό μέλλον στα χαρτιά, στις γυάλινες σφαίρες και στο κατακάθι του καφέ, κερδίζουν ολοένα περισσότερα, ενώ στην οικονομική έφορία δηλώνουν όσα θέλουν.

Αλλά τό μυστηριώδες άγκαλιάζει και τις άξιοσημείωτες εκείνες συμπτώσεις της καθημερινής ζωής, που στην έπιφάνεια ξεφεύγουν από τους νόμους τών πιθανοτήτων, όπως: Έκείνος που σκέπτεται στο λεωφορείο μια μελωδία, και άκούει ξαφνικά να την σφυρίζη ό πλάιόνς του, ή εκείνος που μαντεύει σωστά από μεγάλη άπόσταση ότι την στιγμή εκείνη πεθαίνει ή σκοτώνεται ένα προσφιλές του πρόσωπο.

Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχη κάποτε στην ζωή του ξαφνιασθή ή άπορήση από παρόμοια γεγονότα, για τα όποια ό Τόμας Μάιν έγραψε ότι είναι «ήλθια φαινόμενα», που όμως «...έπηρεάζουν».

Η σχολική σοφία και ή έπίσημη έπιστήμη δυσπιστούν στα φαινόμενα που κάνουν κανένα να πιστεύη ότι είναι δυνατόν να ύπάρχη ένας «δεύτερος κόσμος». Παρ' όλα αυτά, τις τελευταίες δεκαετίες έχει δημιουργηθή ένας νέος επιστημονικός κλάδος, που έχει θέσει σαν άποστολή του να έξιχνιάση τό άπόκρυφο, να μαντέψη τό μυστηριώδες, να δη σαν φυσικό τό τερατώδες. Η έπιστήμη αυτή είναι ή «παραψυχολογία», που καμιά φορά λέγεται και «όριακή περιοχή της ψυχολογίας». Πάνω από τριάντα αμερικανικά, μεταξύ τών όποιων και τα άμερικανικά Χάρβαρντ και Κολούμπια, έχουν άνοίξει τις πύλες τους στην παραψυχολογία. Οι διασημότεροι αντιπρόσωποι της νέας αυτής έπιστήμης είναι περασμένης ηλικίας: Ο Άμερικανός Τζόζεφ Μπάικλ Ράιν, 71 ετών, όλλοτε βοτανολόγος, ό Άγγλος Σ. Σόουλ, 77 ετών, όλλοτε μαθηματικός, ό Όλλανδός Βίλχελμ Τένχαϊφ, 73 ετών, που έχει σπουδάσει φιλοσοφία, φυσιολογία, έθνολογία και ψυχολογία. Και οι Ρώσοι έπιδίδονται, έδώ και τριάντα χρόνια, σε παραψυχολογικές έρευνες. Από τό 1960, τό πανεπιστήμιο του Λένινγκραντ διαθέτει «ίνστιτούτο έρευνών ψυχικής τηλεπιδράσεως». Στο ίνστιτούτο αυτό εργαζόταν ό παραψυχολόγος Λεωνίδας Βασίλιεφ (πέθανε πέρυσι), που είχε προκαλέσει σε πρόσωπα προκισμένα με ικανότητες μέντοιμ τηλεπαθητικά φαινόμενα ύπνωτισμού, από άπόσταση 1.700 χιλιομέτρων.

Στό πανεπιστήμιο του Φράϊμπουργκ ύπάρχη επίσης έδρα «όριακής ψυχολογίας», με καθηγητή τόν Χάινς Μπέντερ, 60 ετών, που άναφέρει ότι αισθάνεται κανονικός ψυχολόγος κατά 80%.

Μεταφέρουν τήν "Ανοιξι σπίτι σας τά κρετόν ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Βάλτε σπίτι σας ένα κομμάτι άνοιξη, κάτι από τή χάρι της, τήν όροσιά της. Τα άνοιχτά, εύχάριστα χρώματά της. Κι άκόμη, έναν άερα μοντέρνο. Μιά πνοή σύγχρονη. Κάτι από τό γούστο σας και όλα αυτά.

έμπριμέ και μονόχρωμα, ιδεώδη για καλύμματα, ταπεταρίες, κουρτίνες. Σε άφάνταστη ποικιλία χρωμάτων και σχεδίων, για να διαλέξετε αυτά που άρέσουν σε σας περισσότερο, για να διαλέξετε τήν άνοιξη που ταιριάζει σπίτι σας καλύτερα.

Έπισκεφθήτε τή Μόνιμη Έκθεση ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ, ΟΜΗΡΟΥ 8, ΑΘΗΝΑΙ. Θα σας δώσουν όποιαδήποτε πληροφορία ζητήσετε, θα άποκομίσετε φίλιες ιδέες, θα όητε τις έφαρμογές τών κρετόν και όλα τα άλλα είδη της ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ντύνσι, σταλίζει, νοιουσυρβέσι!

ΑΠΑΙΤΗΣΤΕ ΣΤΗΝ ΟΥΓΙΑ ΤΟ ΣΗΜΑ ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΓΓΥΑΤΑΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ

‘Αλλά η παραψυχολογία δεν έχει ακόμη αναγνωρισθεί γενικά σαν σοβαρή επιστήμη. Αντίθετα, μάλιστα, θεωρείται κίνδυνος για την σχετικά μικρής ηλικίας επιστήμη της ψυχολογίας. Ο Γερμανός φιλόσοφος και κοινωνιολόγος Τεοντόρ Άντορνο χαρακτηρίζει την παραψυχολογία «μεταφυσική των ηλιθίων».

Τό δύσκολο στην παραψυχολογία είναι ότι στερείται από τὸ ἕλικό ἐκείνο πού ἔχει θεμελιώσει τις ἄλλες ἐπιστήμες: Τὰ ἀντικείμενα ἢ τὰ φαινόμενα πού εἶναι εὐκόλο νὰ ἐπαναληφθοῦν ἢ ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ συναχθοῦν κανόνες καὶ νὰ ἐπαληθευθοῦν.

Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό, οἱ παραψυχολογοὶ τρέχουν μὲ φλάς καὶ φωτογραφικὲς μηχανὲς ὑπερῶρων ἀκτίνων σὲ σπῖτια «στοιχειωμένων» ἢ σὲ πνευματικὲς συνεδριάσεις, ἢ μελετοῦν ἐκθέσεις γιὰ ὄνειρα πού βγῆκαν ἀληθινά, ἢ παρακολουθοῦν γάτες πού ἀνακαλύπτουν τοὺς κυρίους τους ἀπὸ ἑκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά, ἢ ρίχνουν λεπτὲς χρωστικὲς σκόδες σὲ πόρτες καὶ παράθυρα πού ἔχουν παίξει κάποιον ρόλο σὲ ἀνεξήγητα φαινόμενα, γιὰ νὰ πιάσουν τοὺς ἐνδοχόμενους φαρσέρ ἀπὸ τὰ μουντζουρωμένα χέρια τους. Μαζεύουν τὸ πᾶν, πού κατὰ τὴν γνώμη τους δὲν εἶναι ἀπλή σύμπτωση. Ρωτοῦν ἠθοποιοὺς, νέους καὶ γέροντες, πού φαίνεται νὰ εἶναι προικισμένοι μὲ «δεύτερο πρόσωπο», καὶ τοὺς ἀφήνουν νὰ ἐπιδείξουν τὴν ἰκανότητά τους στὰ χαρτιά, στὰ μαγικά σύμβολα κλπ. Ρωτοῦν γιὰ στοιχεῖα καὶ πεθαμένους πού, μὲ τὰ μέντιουμ ἢ μὲ γραπτὰ μνημόνια, ζητοῦν ἐπαφή μὲ τοὺς ζωντανούς. Καταγράφουν ὅσα λένε οἱ μάντιες καὶ οἱ ἀστρολόγοι, καὶ μετὰ φροντίζουν νὰ ἐξακριβώσουν ἂν ὅσα εἶπαν θὰ γυοῦν ἀληθινά.

Σὰν χρυσοθήρες, παραμερίζουν μὲ τὸ κόσκινο καὶ φροντίζουν νὰ ἐξαφανίσουν ὅτι δὲν λάμπει, κρατώντας μόνο τοὺς λίγους λαμπροὺς κόκκους. Λένε ὅτι τὸ κυνηγητὸ πού κάνουν στὰ σύνορα τοῦ ψυχικοῦ κόσμου εἶναι μεθοδικό. Πολλὰ ἀπὸ ἐκεῖνα πού ἀπασχολοῦν τοὺς πνευματιστὰς καὶ τοὺς προφῆτες τῶν λαϊκῶν πανηγυριῶν, ὅπως οἱ γήϊνες ἀκτίνες, τὸ κατακάθι τοῦ καφέ, οἱ ἵπτάμενοι δίσκοι καὶ τὰ θαυματουργὰ φάρμακα, ἀκόμη ὅμως καὶ ἡ ἀστρολογία δὲν τοὺς ἀπασχολοῦν — ἔτσι λένε —, γιὰ τὴν βρίσκουν κατώτερα γιὰ τὴν ἀξιοπρέπειά τους. Καὶ ὅτι μένει ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, τὸ ταξινόμου.

Ἔτσι, ὑπάρχουν γιὰ τὴν παραψυχολογία τέσσερις κλάδοι ἔρευνῶν. Οἱ τρεῖς πρῶτοι περιλαμβάνονται στὴν ἔννοια: «Ἐξωαισθητική ἀντίληψη». Καὶ εἶναι οἱ κλάδοι αὐτοί:

Ἡ τηλεπάθεια: Μεταβίβαση σκέψεων καὶ ψυχικῶν καταστάσεων ἀπὸ πρόσωπο σὲ πρόσωπο, χωρὶς τὴν βοήθεια τῶν πέντε γνωστῶν αἰσθήσεων. Παράδειγμα: Ὁ Ι. Τομασέφσκυ πού, ὑπὸ τὴν παρακολούθησή τοῦ Ρώσου παραψυχολόγου Βασίλιεφ, ἀποκοίμησε, ἀπὸ τὴν Σεβαστούπολη, μὲ τὴν ἔμμηνη σκέψη του, μιὰ ἀγρότισσα, 24 ἐτῶν, πού βρισκόταν στὸ Λένινγκραντ.

Ἡ μαγία: Ἡ ἰκανότης τοῦ ἀτόμου νὰ «βλέπῃ» ἀντικείμενα ἢ γεγονότα, πού δὲν

εἶναι γνωστὰ ἢ προσιτὰ στὴς κανονικὲς αἰσθήσεις. Παράδειγμα: Ὁ Ἴταλὸς βιολίστας Μουζέλλι, ὅταν «εἶδε» τὴν διάρρηξη πού γίνονταν χιλιόμετρα μακριά.

Ἡ προφητεία: Ἡ γνώση γεγονότων πού δὲν συνέβησαν ἀκόμη καὶ πού δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προβλεφθοῦν μὲ λογικοὺς συνδυασμούς. Παράδειγμα: Ἡ Τζὴν Ντίξον, πού ἔχει προβλέψει τὸν θάνατο τοῦ Κένεντυ ἐβδομάδες πρωύτερα.

Τὸ τέταρτο πεδίο ἔρευνῶν εἶναι ἀκόμη περισσότερο μυστηριώδες:

Ἡ ψυχοκίνηση ἢ τηλεκίνηση: Φυσικὸς ἐπιρροασμὸς τοῦ γύρω κόσμου, χωρὶς φυσικὴ αἰτία, μὲ μόνη κινήτρη δύναμη, τὴς περισσότερες φορές, τὴν ὑποσυνείδητὴ ἐπιθυμία ἢ σκέψη. Παράδειγμα: Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1965, τὸ φαινόμενο τοῦ Χάινριχ Σόλτς, ἐνὸς ὑπαλλήλου ἐμπορικοῦ καταστήματος, 14 ἐτῶν, στὸ Ἀμβούργο, πού μόνη ἡ παρουσία του εἶχε τὴν δύναμη νὰ κάνει διάφορα γυαλικά, φλυτζάνια κλπ., νὰ χτυποῦν στὰ ράφια τους ἢ νὰ πέφτουν στὸ πάτωμα καὶ νὰ σπάζουν. Στὸν ὄρο «ψυχοκίνηση» οἱ παραψυχολογοὶ κατατάσσουν ὅλα τὰ φαινόμενα πού ἀπὸ ἀνέκδοτα φαίνονται αἰνιγματικά στὸν ἄνθρωπο. Ἐνα τέτοιο φαινόμενο εἶναι, π.χ., τὸ ἐπισόδιο πού εἶχε διηγηθῆ ὁ Λούθηρος, σ' ἕνα ἐπιτραπέζιο λόγου του: Μιὰ νύχτα, στὸ δωμάτιό του, στὸ Βάρμπουργκ, ἔπεσε ἕνα τσουβάλι φουτουσκία στὸ κρεβάτι του, χωρὶς νὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν αἰτία. Αὐτοὶ πού γίνονται μάρτυρες τέτοιων φαινομένων ἀνατριχιάζουν ἀπὸ τὸ φόβο τους καὶ τὰ χάνουν, ἀλλὰ οἱ παραψυχολογοὶ ἐθουσιάζονται ὅταν κάπου συμβαίνει κάτι παράξενο, ὅταν φαντάξῃ...

Ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας τῶν φαντασμάτων ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ εἶναι ἡ Ἀγγλία. Ἀκόμη καὶ στὴν ἐκδόσή της τοῦ 1963 ἡ περίφημη γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ἀκριβολογία της Βρετανικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια ἔγραψε τὸ κεφάλαιο «Πνευματισμὸς» ὅτι ὑπάρχουν σοβαρές, ἀπὸ τὴν ἀποδείξεις ὅτι ὑπάρχει κάποιος σύνδεσμος μὲ ἀνθρώπινα πνεύματα, πού ἐπέζησαν τοῦ θανάτου». Καὶ στὰ χρονικά τῆς βρετανικῆς «Ἐταιρίας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν», πού ἀπὸ τὴν ἴδρυσή της, τὸ 1882, ἔχει γεμίσει πάνω ἀπὸ 40 τόμους μὲ ἕλικὸ γιὰ μεταφυσικὰ φαινόμενα, ὑπάρχουν ἀναριθμητὲς ἐκθέσεις καὶ ἀναλύσεις γιὰ στοιχειωμένα σπῖτια. Τὸ 1956 ἡ ἔταιρία (οἱ πρόεδροί της εἶναι πάντοτε προσωπικότητες τῆς βρετανικῆς διανοήσεως) δημοσίευσε μιὰ ἔκθεσή ἀπὸ 180 σελίδες γιὰ τὸ «φοβερότερο σπῖτι τῆς Ἀγγλίας», τὸ πρεσβυτεριοῦ τοῦ Μπόρλεϋ, στὴν κομητεία τοῦ Ἔσσεξ.

Τὸ σπῖτι αὐτὸ εἶναι στοιχειωμένο ἀπὸ τὸ 1900. Τὸ πνεῦμα μιᾶς καλογριάς ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του, μαζί μὲ πέτρες, κλειδιά, νομίσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μερικὰ παιδιῶν ἐποχῶν. Διάφορα ὑγρά μεταβάλλονταν σὲ μελάνη. Διάφορα πράγματα τοῦ σπιτιοῦ «μεταφέρονταν» ἀπὸ δωμάτιο σὲ δωμάτιο, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, ἢ κλονοῦνταν. Τὰ πάμολα καὶ οἱ μεντεσέδες ἔτριζαν. Καὶ τὸ κακὸ αὐτὸ συνεχίζονταν ἀκόμη καὶ τὸ 1944, ἐνῶ τὸ πρεσβυτεριοῦ ἦταν μισογκρεμισμένο καὶ ἔμενε ἄδειο πέντε χρόνια πρωύτερα.

Ἀφοῦ ἀνέκριναν ὅλους τοὺς ζωντὲς μάρτυρες καὶ μελέτησαν ὅλες τὴς ὑπάρχουσες ἐκθέσεις, τρία μέλη τῆς ἔταιρίας κατέληξαν στὸ συμπέρασμα ὅτι στὸ πρεσβυτεριοῦ τοῦ Μπόρλεϋ δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ φαντάσματα καὶ ὅτι ὅλα τὰ φαινόμενα ἢ ἦταν φαντασία τῶν γειτόνων ἢ ἀπάτη.

Ὁ Γερμανὸς παραψυχολόγος Μπέντερ δὲν πιστεύει, ἂν καὶ μὲ ἐπιφύλαξεις, ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπικοινωνία μὲ πνεύματα νεκρῶν. Κατὰ τὴν γνώμη του, ὅλα αὐτὰ τὰ φαινόμενα εἶναι ἄμεσο ἀποτέλεσμα τῶν ψυχοκινητικῶν τάσεων καὶ δυνάμεων τῶν ζωντανῶν.

Ὁ Μπέντερ ἔχει ἐρευνήσει ὡς τώρα πάνω ἀπὸ 15 στοιχειωμένα σπῖτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ σπουδαιότερο εἶναι τὸ σπῖτι τοῦ δημάρχου Νότχαϊτς, στὸ Νόυντορφ, κοντὰ στὴν Καρλσρούη.

Ὁ Μπέντερ παρατηρεῖ ὅτι κάθε φορὰ πού

ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους φαντάσματα, ἢ ταν παρὼν ὁ γιὸς τοῦ δημάρχου, ἠλικίας 13 ἐτῶν, καὶ κατὰ τὴν γνώμη του δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ παιδί αὐτὸ ἦταν ἡ αἰτία ψυχοκινητικῶν φαινομένων. Ἔτσι, π.χ., σὲ μιὰ καὶ μόνη νύχτα, ὅπως ἀναφέρει ὁ βασανισμένος πατέρας:

● Στὴς 21.40': Ἐξεδιδώθηκαν πέντε ἠλεκτρικὲς λάμπες καὶ πετάχτηκαν πέντε λουκάνικα μὲσα σὲ μιὰ κανάτα μὲ κρασί.

● Στὴς 21.50': Ἐκσφενδονίσθη ἀπὸ τὸ κρεβάτι μιὰ θερμοφόρος.

● Στὴς 21.55': Βρέθηκε πάνω στὸ κρεβάτι μιὰ σαπουνιέρα.

● Στὴς 22.05': Ἡ θερμοφόρος ἐκσφενδονίσθη γιὰ δεύτερη φορὰ ἀπὸ τὸ κρεβάτι.

Ἦγότερα ἀπὸ λεπτομερεῖς ἀνακρίσεις καὶ πολλὲς «παραπειστικὲς ἐρωτήσεις», ὁ Μπέντερ κατέληξε στὸ συμπέρασμα πὸς «δὲν ὑπάρχει καμμιά ἀμφιβολία ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ συνείδητὴ ἢ ἀθέλητὴ ἀπάτη». Πάντως, ὅση ὥρα ὁ καθηγητὴς βρισκόταν στὸ σπῖτι τοῦ δημάρχου, δὲν συνέβη ἀπολύτως τίποτε τὸ ἀσυνήθιστο.

Ἡ ἀτυχία αὐτῆ, πού ὡς τώρα εἶχε ὁ Μπέντερ σὲ ὅλες τὴς ἐρευνητικὲς ἀποστολές του, ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα προβλήματα τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Τὰ φαινόμενα, ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμή νὰ διακριθθοῦν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθοῦν κατὰ βούληση. Ἀκόμη καὶ τὸ σπουδαιότερο τηλεκινητικὸ ταλέντο χάνεται, ὅταν θέλῃ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ὑπαρξή του. Αὐτὸ συνέβη καὶ στὴν περίπτωση τοῦ μικροῦ Χάινριχ Σόλτς, ὅταν ὁ Μπέντερ τὸν πῆρε κοντὰ του καὶ προσ

πάθησε νὰ ἀποδείξῃ μὲ κάθε τρόπο τὴς ἰκανότητάς του.

Τὸ ὅτι τὰ φαντάσματα τοῦ κόσμου αὐτοῦ φαίνεται νὰ ἀποφεύγουν τὴν ἔρευνα, δυσχεραστεῖ τοὺς παραψυχολόγους. Ἀλλά, τὸ ἴδιο, οἱ παραψυχολογοὶ αἰσθάνονται ὑπερηφάνεια γιὰ τὸ ὅτι εἶχαν ἐκφράσει σοβαρὲς ἀμφιβολίες σχετικὰ μὲ ἕνα φαινόμενο πού εἶχε, κατὰ τὴς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνος, κάνει μεγάλη ἐντύπωση σὲ προσωπικότητες ὅπως τὸ ζεῦγος Κιουρί, ὁ Γάλλος φιλόσοφος μὲ βραβεῖο Νόμπελ Ἀνρὺ Μπέργκσον, καὶ ὁ Τόμας Μάν. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἀνήκε στὴν κατηγορία τοῦ ἐξορκισμοῦ πνευμάτων καὶ στὴν ὑλοποίηση πεθαμένων μὲ πνευματιστικὰ μέσα.

Ὁ Μπέργκσον καὶ τὸ ζεῦγος Κιουρί εἶχαν παρευρεθῆ σὲ μυστικὲς συνεδριάσεις μιᾶς Ἰταλίδας, περιφήμου μέντιουμ τῆς Ἐουσαπία Παλλαντίνο. Τὸ ρεπερτοριοῦ τῆς ἦταν νὰ παίξῃ μὲ τὸν Τζὼν Κίνγκ, τὸ πνεῦμα δηλαδὴ πού καλοῦσε, πάνω σὲ ἕνα σεντούκι πού ἦταν στημένο πίσω ἀπὸ τὴν καρέκλα τῆς, τρομπέττα (παιγνίδι), ἕνα ταμπούρο καὶ κιθάρα. Ἡ Παλλαντίνο κατάρφερε ἐπίσης νὰ σηκῶν τραπεζάκια, καθὼς καὶ τὴς κουρτίνες τοῦ σεντουκιού. Τέλος, στὴς διάφορες ἐρωτήσεις τῆς γιὰ πεθαμένους, δίνονταν ἀπαντήσεις μὲ κτυπήματα.

Μετὰ τὴν θριαμβευτικὴν σταδιοδρομίαν τῆς

στὴν Εὐρώπη, ἡ Παλλαντίνο ξεσκεπάστηκε σὲ μιὰ «συνεδρίαση» στὴν Ἀμερική, στὴς 18 Δεκεμβρίου 1909, ἀπὸ τὸν Οὐγὸ Μάνστερ-μπαργκ, ψυχολόγο τοῦ Χάρβαρντ.

Ὁ ἐρευνητὴς εἶχε αἰσθανθῆ καλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Τζὼν Κίνγκ, καθὼς τὸν ταμπούρο σὲ τὸ χέρι. Ἀλλὰ τὴν στιγμή ἐκείνη, στὸ μισοσκόταδο, ἀκούστηκε μιὰ φοβερὴ κραυγή. Ἔνας ἀπὸ τοὺς βοηθοὺς τοῦ Μάνστερ-μπαργκ, εἶχε πιάσει γερὰ τὸ πόδι τοῦ μέντιουμ, τὴν ὥρα πού ἐτοιμαζόταν νὰ βῆση σὲ κίνηση τὸ τραπεζάκι πού, σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα, ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ νὰ ἀνασηκῶνεται.

Τὰ ἴδια ἔπαθε, πρὶν ἀπὸ 40 χρόνια, καὶ ἕνας Γερμανὸς μέντιουμ, ὁ ὀδοντοτεχνίτης Βίλλι Σνάιντερ, πού, ὑπὸ τὴν καθοδήγησή καὶ στὸ σπῖτι τοῦ γιατροῦ Ἄλμπερτ φὸν Σρέκ - Νότσιγκ, στὸ Μόναχο, ἔκανε ἐπιδείξεις τῆς ἀποκρυφιστικῆς τέχνης του. Ὁ Τόμας Μάν, πού πῆγε σὲ μιὰ ἀπὸ τὴς συνεδριάσεις αὐτές, περιγράφει «μὲ ἀηδία», πὸς ἔμφανικὰ ἀρχισε «ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ πνεύματος» νὰ χτυπᾶ ἕνα κουδούνι, νὰ ἀναποδογυρίζεται ἕνα καλάθι, νὰ περνᾶ στὸ μισοσκόταδο ἕνα μαντήλι καὶ τέλος... νὰ φαίνεται ἡ σιλουέττα ἐνὸς πνεύματος.

Ὅπως ὁ Σνάιντερ καὶ ἡ Παλλαντίνο, τὸ ἴδιο καὶ ὅλα τὰ μέντιουμ τοῦ 19ου καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνος μας, πού ἔθεταν σὲ κίνηση τραπέζια καὶ μαντήλια, βρέθηκαν ὅτι ἔκαναν ἀπάτες καὶ ἔτσι ἀναγκάστηκαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴς δημόσιες παραστάσεις τους. Καὶ σήμερα τὸ πᾶν περιορίζεται σὲ ψευδοεπιστημονικὲς διαλέξεις γιὰ τὰ μεγάλα μέντιουμ τοῦ παρελθόντος καὶ σὲ προβολὲς φωτογραφιῶν καὶ ταινιῶν ἱπταμένων δίσκων, γιὰ τὴς ὁποῖες δὲν χρειάζεται πολλὸ μυαλὸ γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ κανεὶς ὅτι εἶναι φωτομοντάζ ἢ τρῦκ.

Ἡ προσπάθεια τοῦ ἀποκρυφιστοῦ Χᾶνς Γκάϊσλερ, ἐκδότη τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ ἄλλος κόσμος», νὰ προσφέρῃ κάτι στὴν καμπόλη του, τὸ Γκουτελφίγκεν, κοντὰ στὸ Ἰράιγκουρ, κατέληξε σὲ μιὰ μεγάλη ἀπογοήτευση γιὰ τοὺς Γερμανοὺς φίλους τῶν πνευμάτων. Χωρὶς νὰ λυπάται τὰ ἔξοδα, ὁ Γκάϊσλερ κάλεσε ἀπὸ τὴν Βραζιλία (χώρα πού εἶναι σήμερα ἡ πλουσιότερη τοῦ κόσμου σὲ πνεύματα), τὸ φθινόπωρο τοῦ 1965, τὴν Ντόνα Ἰ-ρις, μαζί μὲ τὸν ἀδελφὸ της καὶ μιὰ διερμη-

Τὰ φαινόμενα τηλεκινήσεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθοῦν κατὰ βούληση

νέα. Ἔτσι, στὴν μεγάλη αἴθουσα τῆς λουτροπόλεως τοῦ Χέρρεναλμπ, στὸν Μέλανα Δρυμό, μαζεύτηκαν ὀκτακόσια ἄτομα, στὰ ὁποῖα εἶχε ἀπαγορευθῆ νὰ ἔχουν μαζί τους φαναράκια τῆς τσέπης, ἀναπτήρες ἢ σπῖρτα.

Ὁ ἀδελφὸς Βιργκίλιο ἔδωσε διαταγή νὰ φωτισθῇ ἡ σκηνὴ μὲ ἀμυδρὸ κόκκινο φῶς καὶ ἀμέσως ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους πνεύματα μὲ πέπλους, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Ἀνάμεσα στοὺς θεατὰς ἦταν καὶ ὁ παραψυχολόγος Μπέντερ, ὀπλισμένος μὲ μιὰ μηχανὴ ὑπερύθρων ἀκτίνων, πού ἐπιτρέπει νὰ βλέπῃ κανεὶς καὶ στὸ σκοτάδι, καὶ ἔτσι εἶδε τὴν Βραζιλιάνα, πού εἶχε κάνει τὴν ἐμφάνισή της στὴν σκηνὴ μὲ δεμένα τὰ χέρια, νὰ λυνεταὶ καὶ νὰ τυλιγεται σὲ πέπλους. Ὅταν ἤθελε νὰ παραστήσῃ τὸν ἄνδρα, φοροῦσε μιὰ γευνειάδα καὶ ἔβαζε στὸ στόμα τῆς κάτι, γιὰ νὰ μοιάζῃ ἀνδρική ἢ φωνὴ τῆς. Λίγο ἀργότερα ἀνακάλυψαν στὴς ἀποσκευὲς τοῦ «Τρίο Βραζιλιάνο» μᾶσκες, μουστάκια, γευνειάδες, σὲ μεγάλη ἀφθονία...

Ἀλλὰ οἱ παραψυχολογοὶ δὲν ἀρκοῦνται στὴν ἐργασία τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀπάτης. Περισσότερο στρέφουν τὴν προσοχή τους στὴν ἐξωαισθητικὴ ἀντίληψη, δηλαδὴ στὴν τηλεπάθεια, στὴν μαντεία καὶ στὴν προφητεία. Δὲν θεωροῦν ὡς ἀποδεδειγμένο τὸ κάθε τι πού ἀναφέρεται στὴς δραστηριότητες

αὐτές. Ἀλλὰ ὁ Βρετανὸς καθηγητὴς τῆς ψυχολογίας Χᾶνς - Γιούργκεν Ἀύσενκ γράφει: «Ἡ θὰ πρέπει νὰ πρόκειται γιὰ μιὰ γιγαντιαία συνωμοσία, στὴν ὁποῖα παίρνουν μέρος τριάντα πανεπιστημιακὰ ἰνστιτούτα ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο, ἢ ὁ ἀμερόληπτος κριτὴς θὰ πρέπει νὰ καταλήξῃ στὸ μόνον λογικὸ συμπέρασμα, ὅτι ὑπάρχει ἕνας μικρὸς ἀριθμὸς ἀτόμων πού, ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλο τῶν ἄλλων ἢ ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμο, ἀποκοτῶν γνώσεις κατὰ τρόπο ἀγνωστο ὡς τώρα γιὰ τὴν ἐπιστήμη».

Διασημότερος στὸν κλάδο τῆς «ἐξωαισθητικῆς ἀντίληψεως» εἶναι ὁ Ἀμερικανὸς Ράιν, καθηγητὴς τῆς παραψυχολογίας στὸ πανεπιστήμιον Ντιούκ, τῆς Βορείου Καρολίνας.

Γιὰ τὴν διακρίβωση παραισθητικῶν ἰκανοτήτων ὁ καθηγητὴς Ράιν ἔχει ἐπινοήσει, ἀκολουθώντας αὐστηρὲς ἐπιστημονικὲς μεθόδους, ἕνα σύστημα χαρτιῶν, πού ἐπὶ δεκαετίες τώρα θεωρεῖται ἐξαιρετικὰ ἀξιόπιστο μέσον.

Τὸ σύστημα αὐτὸ δοκιμάσθηκε τὸ 1933 στὸ φοιτητὴ τῆς θεολογίας Χιούμπερτ Πήρς.

Ὁ Πήρς καὶ ὁ βοηθὸς τοῦ Ράιν, Τζὼν Πράτ, κανόνισαν τὰ ρολόγια τους, πρὶν ἀρχίσῃ τὸ πείραμα, καὶ μετὰ ὁ Πήρς πῆγε στὴ βιβλιοθήκη τοῦ πανεπιστημίου ἀφήνοντας τὸν Πήρς στὸ δωμάτιο τοῦ πού βρισκόταν ἑκατὸ μέτρα μακριά. Τὴν συμφωνημένη ὥρα ὁ Πράτ καθίσε στὸ τραπέζι του καὶ σῆκωσε ἕνα - ἕνα τὰ χαρτιά, χωρὶς νὰ τὰ κοιτάξῃ καὶ μὲ τὴν φιογούρα πρὸς τὰ κάτω. Τὰ ἔβαζε πρῶτα πάνω σ' ἕνα βιβλίο καὶ μετὰ ἀπὸ ἕνα λεπτὸ στὸ σωρὸ μὲ τὴν φιογούρα πάντα πρὸς τὰ κάτω. Στὴ βιβλιοθήκη ὁ Χιούμπερτ Πήρς προσπαθοῦσε νὰ συγκεντρωθῇ στὰ χαρτιά πού τραβοῦσε κάθε λεπτὸ ὁ Πράτ καὶ ἔγραφε σ' ἕνα χαρτί τὴν σειρά τους. Μόνο ἀφοῦ τράβηξε δυὸ τράπουλες, ὁ Πράτ γύρισε τὰ χαρτιά καὶ ἔγραψε κι αὐτὸς τὴν σειρά τους. Ἔτσι τραβήχτηκαν 37 σειρές, συνολικὰ 1850 χαρτιά. Σύμφωνα μὲ τὴς καινικὲς στατιστικὲς δυνατότητες, ὁ Πήρς δὲν θὰ μπορούσε νὰ μαντεύσῃ παρὰ μόνον τὸ ἕνα πέμπτο τῶν χαρτιῶν. Καὶ ὅμως ἀντὶ γιὰ 370 χαρτιά ὁ Πήρς εἶχε μαντεύσει 558 — ἀποτέλεσμα, πού, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Ράιν, δὲν θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ εἶναι τυχαῖο, παρὰ μόνον μιὰ φορὰ στὴς 10 ἑξάκις ἑκατομ.

ΕΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛ. 70

ΟΙ ΘΑΥΜΑΤΟΠΟΙΟΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ ΜΕ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ...

Ἡ Ἀγγλία

ἐξακολουθεῖ πάντα

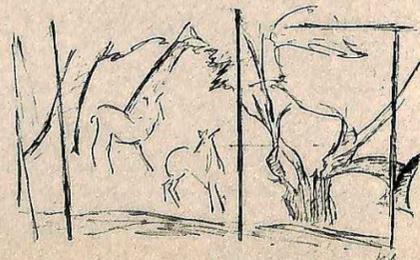
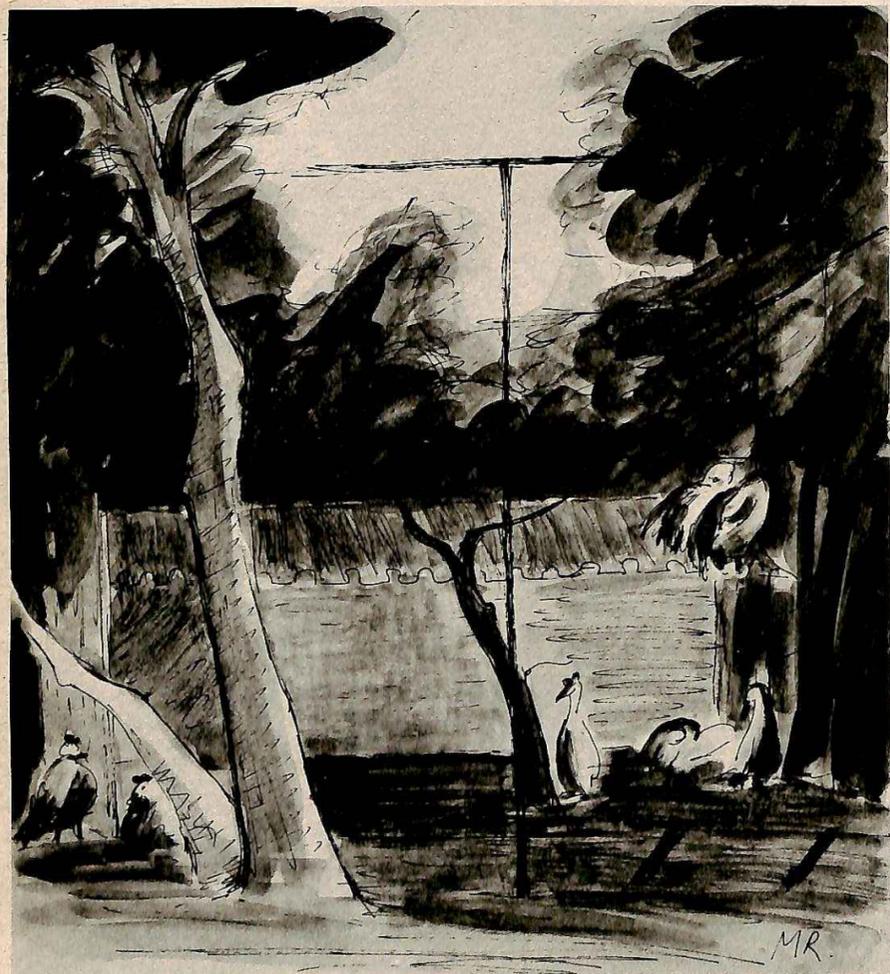
νὰ εἶναι

ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας

τῶν φαντασμάτων

Ἡ 125ῆ ἀνοιξη τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου

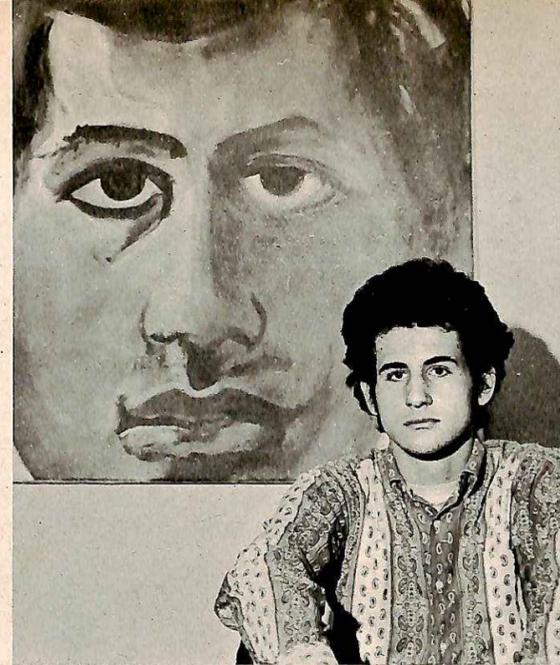
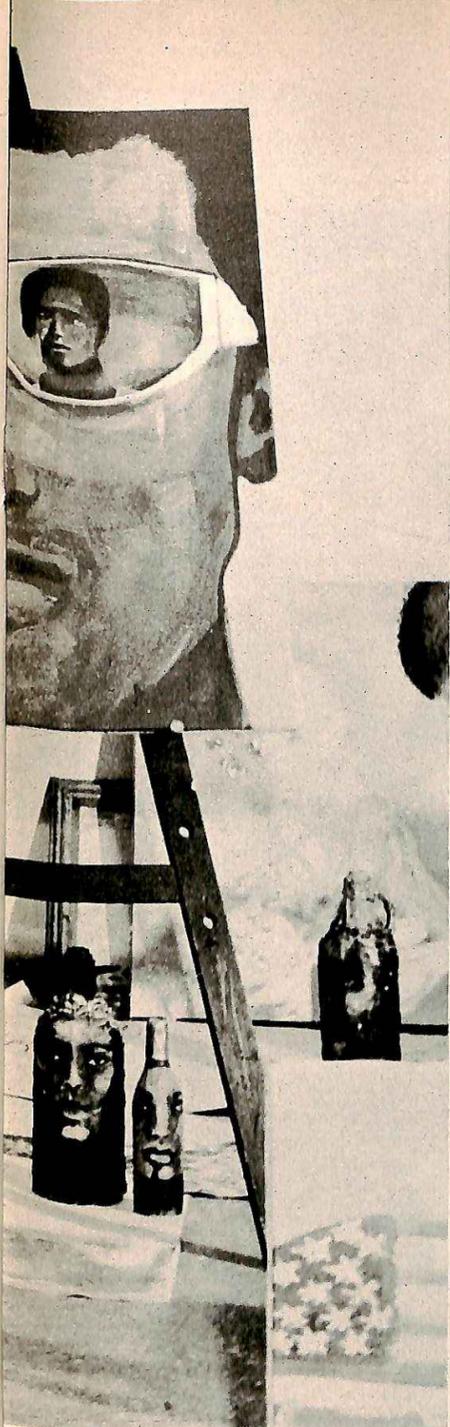

Σχέδια ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

Ἐγχρωμη φωτογραφία Κ. ΠΑΣΧΑΛΙΔΗ

Ἡ ΑΝΟΙΞΗ φώλιασε στὸ μεγάλο περιβόλι τῆς Ἀθήνας. Διωγμένη ἀπὸ παντοῦ, ἀπὸ μιὰ πολιτεία ἄξενη καὶ ξερὴ, κατέφυγε στὶς βαθύσκοιτες φυλλωσιές τοῦ Κήπου. Ἐκεῖ, μπορεῖ ν' ἀνθοφορήσῃ, νὰ εὐωδιάσῃ, νὰ χαρῆ τὸν ἑαυτὸ της. Καὶ πάλι μαζί της χαίρονται τὰ παιδιά, οἱ νεαροὶ κι οἱ ἀπόμαχοι τὸν ξαναγεννημὸ τῆς ζωῆς, ὅταν ἡ φύση βρίσκεται στὴν πιὸ καλὴ, στὴν πιὸ γλυκειὰ τῆς ὥρας. Οἱ ἄλλοι διαβαίνουν ἀδιάφοροι καὶ βιαστικοὶ στὴν ἀσφαλτο, ἔξω ἀπὸ τὸ κιγκλίδωμα, χωρὶς νὰ ξέρουν πόσοι θησαυροὶ κρύβονται λίγα θήματα πιὸ μέσα ἀπὸ τὴν εἴσοδο. Ἐκεῖ βασιλεύει τώρα ἡ ἀνοιξη σὲ χίλιες δυὸ παραλλαγές, μ' ὅλη τὴν πολυμορφία τῶν ἐκδηλώσεων τῆς χαρᾶς, ποὺ ξανάρχεται μὲ χρώματα, μαγεῖα, ἀρώματα καὶ πανηγυρισμοὺς. Στὶς λίμνες καθρεφτίζονται τὰ δειλὰ ἀνοίγματα τῶν μπουμπουκιῶν καὶ στὰ δρομάκια τοῦ σεργιανίζου τὰ θήματα καὶ τὰ ὄνειρά τους τὰ αὐθεντικὰ εἰδύλλια. Οἱ ὑποσχέσεις ἐπαληθεύονται ἀπὸ τὴν ὀρμητικὴ ὀμορφιά, ἀπὸ τὰ λουλουδία, ἀπὸ τὴν γαλήνια ἀγκαλιὰ μιᾶς συρροῆς περιστατικῶν τῆς ζωῆς καὶ ἐπιστροφῆς στὴν αἰώνια νεότητα ποὺ κρύβει ἡ φύση. Δροσερὰ βραχύβια λουλουδία, δίπλα στὴν ἀνθήση τῶν αἰωνοβίων δένδρων ποὺ κατέκτησαν τὸν χρόνο, ἡ θαλερὴ βλάστηση καὶ τὸ μεθυστικὸ ἀρώμα ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Ὁ Ἐθνικὸς Κήπος τὴν ἀνοιξη εἶναι μιὰ γιορτὴ λουλουδιῶν. Στὰ 150 στρέμματά του — τὰ τόσο πολύτιμα καὶ ζωογόνα γιὰ μιὰ ἄδενδρη πολιτεία — ἀπλώνει τὶς χαρὲς τῆς μιᾶς δημιουργίας ποὺ ἐκφράζεται μὲ μυριάδες χρώματα, μὲ τὶς ἀσύλληπτες συνθέσεις τῆς μυρωμένης ἀναπνοῆς, μὲ τὴν γενναϊόδωρη προσφορά. Ὁ Κήπος ἔχει ζωὴ 125 χρόνων καὶ εἶναι τὸ μόνο ἄξιο καταφύγιο ποὺ μπορεῖ νὰ δεχθῆ τὸν ρεμβασμὸ, τὴν ἀμεριμνησία, τὸ δροσερὸ παιδικὸ γέλιο, τὸ καμάρι τῶν λουλουδιῶν γι' αὐτὴ τὴν ζωντανὴ παρουσία τους, κάτω ἀπὸ τὸ διάφανο ἀθηναϊκὸ φῶς.

Το πορτραίτο και το μοντέλο. Ο 'Αμερικανός ζωγράφος, πέρα από τις εξωτερικές ομοιότητες, προσπάθησε να δώσει στην δουλειά του προεκτάσεις ψυχολογικές.

ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ, ΖΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΖΩΓΡΑΦΙΣΕ ΣΤΗ ΜΥΚΟΝΟ, ΕΚΘΕΤΕΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΕΧΕΙ ΓΑΛΛΙΚΟ ΟΝΟΜΑ — ΛΕΓΕΤΑΙ ΣΑΡΛ ΣΑΙΝΤ ΑΜΑΝ Κ' ΕΧΕΙ...

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙ ΠΟΛΛΕΣ ΛΕΙΟΛΟΓΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ.

ΤΟ ΑΤΕΛΙΕ: ΘΑΜΠΩΜΕΝΗ Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΕΝΑ ΜΑΓΙΚΟ ΚΟΣΜΟ ΑΓΝΩΣΤΟ ΚΑΙ ΑΚΑΤΑΝΟΗΤΟ

'Από χορευτή

(ΣΤΙΣ Η.Π.Α.)

ζωγράφος τώρα

(ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ)

Στην άποικία των καλλιτεχνών στην Ελλάδα περιλαμβάνεται από τριετίας ο Σαρλ Σαιν Άμαν — απόγονος του Γάλλου ποιητή του 16ου αιώνα Σαιν Άμάν, ή οικογένεια του οποίου έζησε στην Νέα Όρλεάνη επί 250 χρόνια. Ο ίδιος γεννήθηκε στο Μπιλόρι του Μισισσιππή πριν από 33 ακριβώς χρόνια. Είναι ζωγράφος. «Ζωγράφιζα εικόνες σε όλη μου την ζωή, λέει ο ίδιος. Ήταν το μεγάλο πάθος μου. Έπιασα το μολύβι πριν μάθω να περπατάω, και δεν το άφησα από τότε, μ' όλο που επί δέκα σχεδόν χρόνια εργάστηκα και στο θέατρο.» Ήταν ένας από τους κορυφαίους χορευτές μοντέρνου μπαλέτου των ΗΠΑ και εμφανίστηκε σε κάποια ταινία με την «Μπέ - Μπέ»...

Ο Σαιν Άμαν σπούδασε ζωγραφική στην Σεγκόβια της Ισπανίας, όπου πήγε με υποτροφία του Μωρίς Φρόνκς και ένας από τους πίνακές του κοσμεί σήμερα το Μουσείο της πόλεως. Η πρώτη του ατομική έκθεση έγινε στην Πινακοθήκη Μπόντλεϊ της Νέας Υόρκης και από τότε ακολουθήσαν άλλες τρεις — στην πολιτεία της Νέας Υόρκης, στο Πάλμ Μπίτς και στην Ρώμη. Ήρθε στην Ελλάδα πριν από τρία χρόνια και τα δύο χρόνια από αυτά είχε μία πινακοθήκη στην Μύκονο.

—Το λευκό αυτό νησί είχε την μεγαλύτερη επίδραση στην ζωγραφική μου και στην ζωή μου, λέει. Μέχρι τότε ζωγράφιζα μόνο μινιατούρες, χρησιμοποιώντας μεγεθυντικό φακό και λεπτά πινέλα. Ο μεγαλύτερος από τους πίνακές μου ήταν 20 Χ 30

χιλιοστά, και χρειαζόμουν τρεις μήνες για να τον τελειώσω. Άλλα στη Μύκονο, ή άπεραντοσύνη της θάλασσας, το φως του Αιγαίου και εκείνοι οι ουρανοί... έδωσαν καινούργια έκταση, πραγματική και μεταφορική, στην ζωγραφική μου. Όσο χιλιοειπωμένη κι αν είναι η φράση αυτή, το ελληνικό φως είναι ένα θαύμα. Άλλα, σε τρία χρόνια, συνεχίζει, πούλησα τρεις μόνο πίνακές μου και ένα σκίτσο μου σε Έλληνες. Όλα τα άλλα έργα μου πήγαιναν σε Άγγλους κι Άμερικανούς πελάτες. Αυτό όμως το αντιμεταπίζουν σε μεγαλύτερο βαθμό οι Έλληνες καλλιτέχνες. Σπάνια οι Έλληνες αγοράζει Έλληνα ζωγράφο, αν μπορεί να αγοράσει άλλον. Νομίζω όμως ότι οι Έλληνες φιλότεχνοι πρέπει να φιλοτιμηθούν και να ξεδιούν περισσό-

τερα λεπτά στους δικούς τους καλλιτέχνες. Και υπάρχουν πολλοί, πάρα πολλοί καλοί στην Ελλάδα, όπως ο Τσαρούχης, ο Γιάννης Φαϊτάκης και ο Μόραλης. Άλλα δεν υπάρχει Έθνική Πινακοθήκη για την σύγχρονη ζωγραφική στην Ελλάδα.

Ο Σαιν Άμαν είναι από τους μεγαλύτερους θαυμαστές του Τσαρούχη.

—Κάθε ελληνικό στίτι πρέπει να έχει ένα τουλάχιστον πίνακά του. Αν δέ μπορούν να αγοράσουν πρωτότυπα έργα του, ως κρεμάσουν στους τοίχους αντίγραφα ή ένα καλαντάρι, έστω, με έργα του.

Πέρσι ο Σαιν Άμαν έκλεισε την πινακοθήκη του στην Μύκονο και έφυγε για την Νέα Υόρκη, όπου εξέθεσε την πρόσφατη εργασία του —

τον Σεπτέμβριο του 1966. Η ελληνική επίδραση είναι κατάδηλη στις μπουκαλές της ρετσίνας και στα χαλικά που ζωγράφιζε στις βιτρίνες του Τίφανυ για τον υπεκορατέρ Τζην Μούρ (δίσταμο στις Ηνωμένες Πολιτείες για τις διακοσμήσεις του των μεγαλύτερων καταστημάτων της Νέας Υόρκης και των χριστουγεννιάτικων χορών της Ζακελίν Κένεντυ). Μια από τις ελπίδες του είναι να διακοσμήσει την ελληνική ταβέρνα, που πρόκειται να ανοίξει σύντομα στην Νέα Υόρκη. Έπείστηρε στην Αθήνα και στο μόνιμο στούντιο που διατηρεί στον Λυκαβηττό, τον Οκτώβριο, για να εργασθή για την έκθεση που προετοιμάζει για την άνοιξη στο Παρίσι.

—Πρόθεσή μου, λέει είναι να εργασθώ σε ένα περιβάλλον που δεν

Έχει έπαφή με τον κόσμο στον οποίο πουλιούνται τα έργα μου, μακριά από «πολιτισμένους» της Ευρώπης και της Νέας Υόρκης. Στην Αθήνα δεν έχω καμιά περίπτωση, εκτός από τις παλιές ταινίες με την Γκρέτυ Γκάρμπο.

Γνώρισε την γυναίκα του Τζιλ στη Μύκονο, παντρεύτηκαν στη Ρώμη και επέστρεψαν στη Μύκονο. Άλλα η εργασία της Τζιλ στα Ήνωμένα Έθνη την κρατά στη Ρώμη από την οποία «πετά» στην Αθήνα, όποτε της δίδεται ευκαιρία.

Μεταξύ των πελατών του Σαιν Άμαν περιλαμβάνονται ο γερουσιαστής Ρόμπερτ Κένεντυ, ο Άλφρεντ Γκουέν Βάντερμπιλτ, η Λάινελ Γκίνες, η κόμισσα Άλίσια Παολότσι, ο συνθέτης Τζανκάρλο Μενότι και άλλοι.

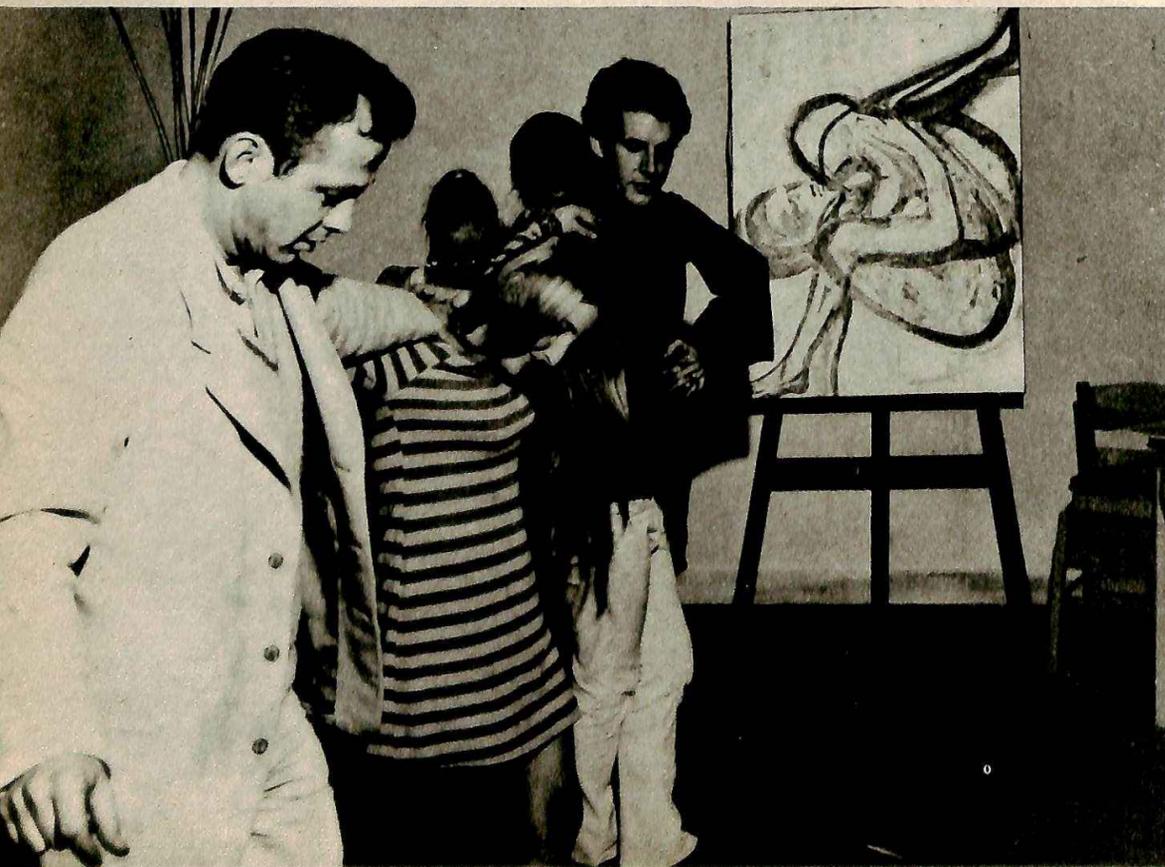
Μελλοντικά του σχέδια: Έχει σχεδιάσει και θέλει να κτίσει ένα σπίτι σε ελληνικό νησί. Φεύγει επίσης για το Παρίσι, για δυο μήνες, στην άριστη δόχη του οποίου πρόκειται να διακοσμήσει ένα τετράωρο σπίτι με 14 δωμάτια για κάποιον βαθύπλουτο Νεοϋρκέζο.

—Πρόκειται να χρησιμοποιήσω σαν θέμα μου την ατμόσφαιρα του Σικάγου του '20, λέει με ένθουσιασμό.

Άλλα μόνιμη και παντοεινή του διαμονή παραμένει η Ελλάδα.

—Πουθενά άλλου στον κόσμο δεν εργάζομαι τόσο καλά και τόσο αποτελεσματικά όσο στην Ελλάδα.

Κείμενο και φωτογραφίες
KARIL GILES

Το εργαστήρι του Αμερικανού καλλιτέχνη είναι πάντοτε πλημμυρισμένο από κόσμο — ξένους, κυρίως — που συνήθως γλεντούν (άριστερά), αλλά ελληνικά χορεύοντας συρτάκι κλπ. Αυτά φυσικά στις ανάπαυλες της δουλειάς γιατί ο Σαιν Άμαν είναι ένας πολυάσχολος άνθρωπος (άνω), που οι εργάσιμες ώρες του μοιράζονται ανάμεσα στην καλλιτεχνική δημιουργία και τα επιχειρηματικά όνειρα.

Κάθε μέρα...κάτι φέρνει ή μαμά!

Μικροί και μεγάλοι δα χαρούν γιατί δυμηδηκάτε νά τους φέρετε μια σοκολάτα. Και διότι προσέξατε νά είναι ION.

Ζητήστε ION
Τών 30 γραμ. με 2 δρχ.
Τών 75 γραμ. με 5 δρχ.

ΜΙΑ ΣΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΑΛΛΟΚΟΤΗ. ΘΑ ΕΛΕΓΕ ΚΑΝΕΙΣ ΟΤΙ Η ΡΙΚΑ ΣΠΟΥΔΑΖΕΙ ΓΙΟΓΚΑ...

Η ΡΙΚΑ ΔΙΑΛΥΝΑ ΠΡΟΧΩΡΕΙ... ΜΕ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ!

ΠΑΝΟΠΛΗ ΣΑΝ ΚΥΝΗΓΟΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΣΕ ΑΦΟΠΛΙΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΣΑΓΗΝΗ ΤΗΣ

Στην σύγχρονη εποχή, μιὰ κοπέλλα είναι ή πρόκληση ή σύμβολο. Σ'πάνια, όπως στην μυθική εποχή ή 'Αφροδίτη μέσα από τους άφρους τών κυμάτων, αναδύεται σήμερα μιὰ κοπέλλα που νά είναι και τά δύο. "Αν συμβή αυτό, τότε ό κόσμος βρίσκεται μπροστά σέ μιὰ νέα θεότητα. Και τέτοια είναι ή Ρίκα Διαλυνά — όπως την παρουσιάζουν τουλάχιστον τά διαφημιστικά έντυπα του Χόλλυγουντ, όπου διαπρέπει ήδη μετά την έντυπωσιακή θητεία της στα στούντιο τής Τσινεσιτά. Και συνεχίζουν τά διαφημιστικά έντυπα:

«"Αν ζούσε στην εποχή του Μενελάου και του Πάριδος, είναι παραπάνω από βέβαιο ότι θά ήταν αυτή ή 'Ωραία 'Ελένη που θά προκαλούσε τόν Τρωϊκό Πόλεμο!». "Ασχετα, πάντως, με τίς

Η ΛΑΣΤΙΧΕΝΙΑ ΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΑΤΡΑΧΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΕ ΤΟ ΤΟΛΜΗΡΟΤΑΤΟ «ΝΤΕΚΟΛΤΕ» ΤΗΣ ΧΑΡΙΖΕΙ ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΜΙΑ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΣΜΟ

τυχόν υπερβολές, γεγονός είναι ότι ή Ρίκα Διαλυνά βρίσκεται τώρα στην αρχή μιὰς νέας σταδιοδρομίας της, στην 'Αμερική.

Η σχετική είδησεογραφία αναφέρει ότι αφού παρέμεινε λίγες μέρες στη Νέα 'Υόρκη για νά συναντήσει την 10άχρονη κορούλα της και τόν σύζυγό της Νίκο Παπαδάκο, ή Ρίκα Διαλυνά ανέχθηκε ήδη στην Καλιφόρνια, όπου θά συναντηθή και θά συζητήσει με διάφορους κινηματογραφικούς παράγοντες του Χόλλυγουντ μελλοντικές εμφανίσεις της στην άμερικανική όθνη.

Στις φωτογραφίες αυτών τών σελίδων, ή Ρίκα έμφανίζεται με τέσσερα διαφορετικά πρόσωπα, από χαρακτηριστικούς ρόλους της σέ διάφορα δοκιμαστικά φίλμ, που τής άνοιξαν τίς πύλες τών χολλυγουντιανών στούντιο.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΗ ΤΩΝ ΠΟΘΩΝ ΚΑΠΟΙΟΥ ΑΔΙΣΤΑΧΤΟΥ. ΙΔΙΟΤΥΠΟ ΤΟ ΣΧΟΙΝΕΝΙΟ ΜΠΙΚΙΝΙ

**ΑΓΝΟ
ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ**

βρίσκεται παντού
όμορφαίνοντας
τά πάντα

**Γλυκά
χρώματα
για σᾶς**

Απολαύστε τὰ πιὸ γλυκὰ χρώματα ποὺ υπάρχουν, ἀπὸ τὰ πιὸ φίνα παστέλ ἕως τὰ πιὸ ζωηρά, στὰ μαλλιά γιὰ πλέξιμο ἀπὸ Ἄγνὸ Παρθένο Μαλλί, τῶν καταστημάτων ΠΑΝΑΓΟΣ. Πλέξτε γρήγορα, εὐκόλα, ὁμορφα μ' αὐτὰ τὰ ζεστά καὶ ἀπαλά μαλλιά γιὰ πλέξιμο καὶ χαρῆτε τὴ γλυκεῖα ζωὴ!

Θὰ τὰ βρῆτε στὸ: ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ, ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 31, Ἀθήναι
ΠΑΝΧΡΩΜ, ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 24, Ἀθήναι
Γ. ΠΑΝΑΓΟΣ & ΣΙΑ, ὁδὸς Βασ. Κωνσταντίνου 37, Πειραιεὺς

WG2

ΞΑΡΧΑΚΟΣ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ

;

Ὁ νεώτερος -μόλις 27 ἐτῶν- ἀπὸ τοὺς τρεῖς δημοφιλέστερους συνθέτες τῆς ἐλαφρᾶς μουσικῆς, κάνει τώρα ἓνα καινούργιο βῆμα στὴν πλούσια ἤδη καλλιτεχνικὴ του σταδιοδρομία, ἀναζητώντας μιὰ διαφορετικὴ ἔκφραση. Τὸ ἐξομολογεῖται στὴν συνομιλία του μὲ τὴν δίδα Λένα Δουκίδου στὶς σελίδες ποὺ ἀκολουθοῦν

Μπορεῖ ἀκόμη νὰ μὴν εἶναι. Δουλεῖει ὅμως μὲ πάθος γιὰ νὰ γίνῃ.

“Ελειψε αρκετό καιρό ο Σταύρος Ξαρχάκος από τον χώρο του ελληνικού τραγουδιού. Τώρα, η επανεμφάνισή του σε μεγάλες «δόσεις» αποζημιώνει για την απουσία του. Η πρώτη του συναυλία, την περασμένη Πέμπτη, στο «Κοτοπούλη», ήταν ένα σωστό μικρό φεστιβάλ ελληνικού τραγουδιού: Δικές του πολυτραγουδημένες συνθέσεις, («Απονη ζωή»), («Τα τραίνα»), («Ο χορός του Σάκαινα»), («Τί έχει και κλαίει τὸ παιδί») κι άλλα. Τρία λαϊκά τραγούδια, που έχουν αφήσει εποχή: η «Συννεφιασμένη Κυριακή» του Τσιτσάνη, («Τὰ ματόκλαδά σου λάμπουν») του Βαμβακάρη, («Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι») του Καρδάρη. Έξη ορχηστρικά κομμάτια του Σταύρου Ξαρχάκου. Καί, τέλος, έξη καινούργια τραγούδια του, σε στίχους Ν. Γκάτσου, που όλα μαζί κυκλοφορούν στον δίσκο («Ένα μεσημέρι»). Όπωςδήποτε, ο νέος δίσκος του Ξαρχάκου δεν χρειάζεται πρόσθετη προβολή. Ήδη, όπως πληροφορούν τις «Είκοσι» τὰ καταστήματα («Αδελφοί Λαμπρόπουλοι»), τὸ («Ένα μεσημέρι») έρχεται πρώτο σε πωλήσεις από όλους τούς δίσκους, ελληνικούς και ξένους, που κυκλοφορούν στην Αθήνα...

Τέσσερις δίσκοι του Ξαρχάκου. Ο τελευταίος με 12 τραγούδια σε στίχους Ν. Γκάτσου έρχεται πρώτος.

Αυτό δεν είναι καθόλου περίεργο για ένα νεαρό συνθέτη, που έχει σπάσει ρεκόρ από τὰ πρώτα κιόλας θήματά του. Από τὰ τραγούδια του, τὸ ένα τουλάχιστον έγινε «μπέστ σέλλερ». Έτσι, ενώ δεν ξεπερνούν ίσως τὰ εικοσιπέντε, τὰ μισά τουλάχιστον είναι επιτυχίες: («Απονη ζωή»), («Στὰ χέρια σου μεγάλωσαν»), («Όνειρο δεμένο»), («Υπομονή»), («Χάθηκε τὸ φεγγάρι»), («Τὰ τραίνα που φύγαν»), («Σαββατόβραδο στην Καισαριανή»), («Τὰ δάκρυά μου είναι καυτά»), («Παλληκαράκι πουλειώσα»), («Ατὸ θυθὸ σ' ἄλλο θυθὸ»), («Βάλε κι ἄλλο πιάτο στὸ τραπέζι...»). Αυτό τὸ γεγονός τῆς νέας του εμφανίσεως παίρνοντας ἀφορμὴ οἱ «Είκοσι», τοῦ ἀφιερώνουν σήμερα τὸ ἐξώφυλλό τους. Καί για νὰ μὴ μείνῃ ἡ ὑποδοχὴ μισή: Για τούς ἀναγνώστες τῶν «Είκοσι» καί τῆς «Μεσημερινῆς», ἡ συναυλία αὐτὴ τοῦ Ξαρχάκου θὰ ἀναμεταδοθῆ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο τὴν πρώτη Κυριακὴ τοῦ Ἀπριλίου.

Είναι σὰ νὰ χτυπᾶς με τὴν γροθιά μαχαίρι», εἶπε ὁ Σταύρος Ξαρχάκος. Τὸν εἶχα ρωτήσει γιατί ἔλυσε ἐκείνη τὴν περίφημη ἀπεργία που εἶχαν κάνει με τὸν Μάνο Χατζιδάκι ἀποσύροντας ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο καί τὰ κέντρα τὰ τραγούδια τους, σ' ἔνδειξη διαμαρτυρίας ἐναντίον τῆς λογοκρισίας.

—Τὸ ὅτι δὲν ἀκούγονταν τὰ τραγούδια τῶν τριῶν ἐμπορικωτέρων συνθετῶν, τοῦ Θεοδωράκη, τοῦ Χατζιδάκι καί τὰ δικά μου, αὐτὸ φαίνεται πὼς δὲν στενοχώρησε πολὺ τούς συναδέλφους, ἀλλὰ οὔτε καί τὸ κοινὸ ἀντέδρασε οὐσιαστικά. Ἄν ἕνας τέτοιος ἀποκλεισμὸς συνθετῶν συνέβαινε στὴν Γαλλία ἢ σὲ μιὰ ἄλλη πολιτισμένη χώρα, εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ γινόταν σάλος. Τί νόημα εἶχε, λοιπόν, νὰ συνεχιστῆ ἡ ἀπεργία;

—Ὅμως, παρ' ὅλο που ἐπανήλθατε ἐδῶ καί ἀρκετοὺς μῆνες, οὔτε ὁ κ. Χατζιδάκις, οὔτε ἐσεῖς δὲν ἀκούγεστε τόσο συχνὰ ὅσο ἄλλοτε. Πιστεύετε ὅτι τελικὰ αὐτὴ ἡ ἀποχὴ σᾶς ἔχει ζημιώσει;

—Νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, ραδιόφωνο δὲν ἀκούω καί τόσο. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι μᾶλλον σὲ τεχνικούς λόγους ὀφείλεται ἡ ἀραιὰ παρουσιάσή μας. Μόλις καταρτιστοῦν τὰ νέα προγράμματα, φαντάζομαι θὰ ἀκουγόμεστε συχνότερα, ὁ κ. Χατζιδάκις κ' ἐγώ. Ὅσο γιὰ τὴν ζημιὰ, τί θέλετε νὰ πῆτε; Καί ὁ Θεοδωράκης καί ὁ Χατζιδάκις ἔχουν προχωρήσει πάρα πολὺ στὴν δουλειὰ τους. Τὴν ἐπιτυχία τὴν μετράτε με τὸ πόσο συχνὰ ἀκούγεται ἕνα ὄνομα ἢ μιὰ μουσική; Ἐμένα τουλάχιστον ἔχει πάψει νὰ με ἀπασχο-

λῆ ἢ τέτοιου εἴδους ἀπήχηση στὸ κοινό. Αὐτὴ ἡ ἀποχὴ με δίδαξε πολλά...

—Καί σεῖς; Πὼς προχωρεῖτε στὴν δουλειὰ σας;

—Ἐγώ...

Δυσκολεύεται νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸν ἑαυτό του. Ἐχει τόσα πολλὰ σχέδια, προγράμματα αὐτὴ τὴν ἐποχὴ. Για ἕνα πράγμα εἶναι σίγουρος. Δὲν θὰ σταθῆ ἐκεῖ που εἶναι τώρα, παρ' ὅλη τὴν ἐπιτυχία του. Θὰ ἀλλάξῃ. Θ' ἀφοσιωθῆ στὴν σοβαρὴ μουσική, θὰ μελετήσῃ ἐντατικά, θὰ κάνῃ κάτι καινούργιο.

Ἦδη, πῆγε στὸ Παρίσι κ' ἔκανε μιὰ ἀρχὴ σὲ νέες σπουδές.

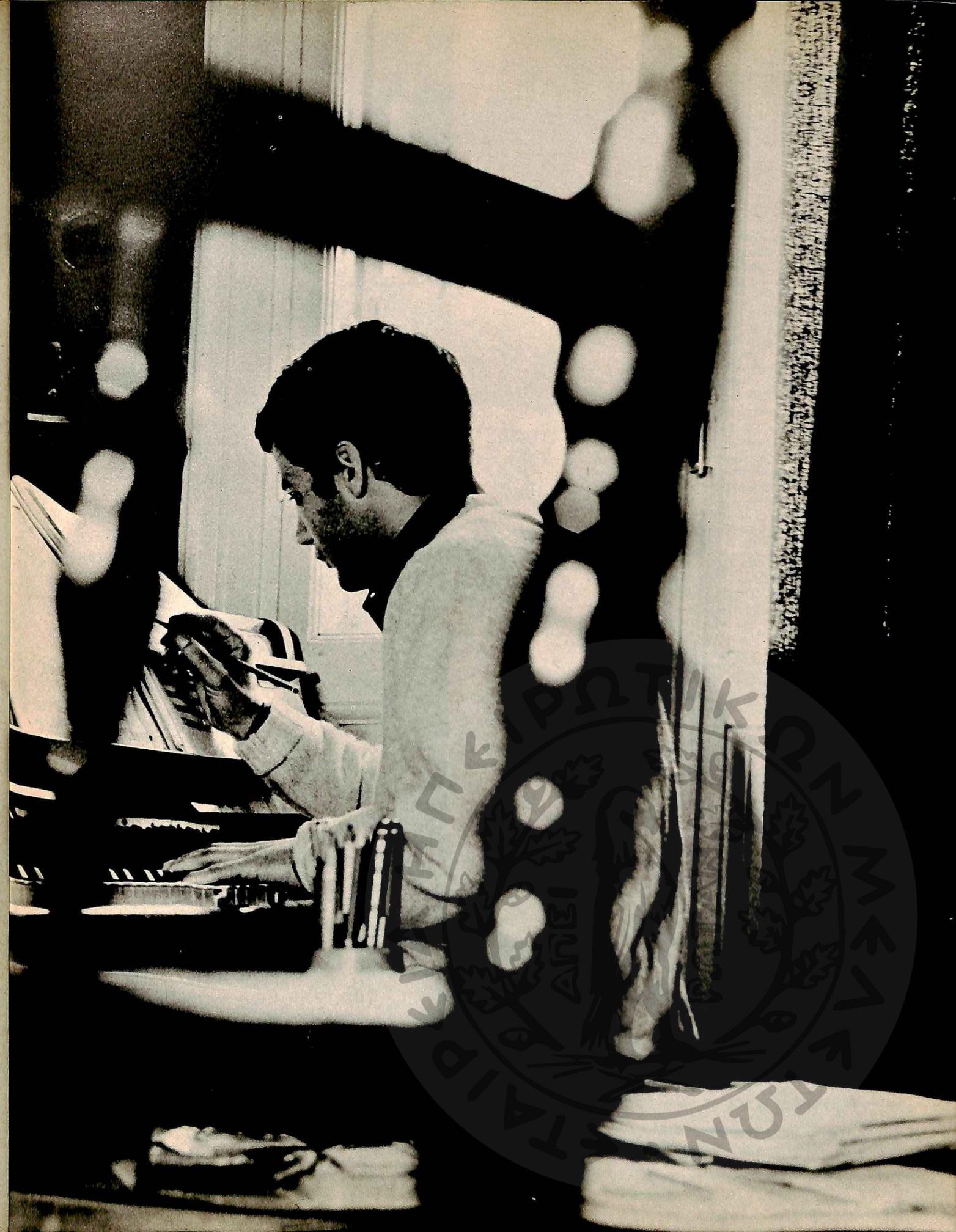
Σὲ πολλοὺς θὰ φανῆ παράξενο, που ὁ Ξαρχάκος δὲν ἀρκεῖται σὲ μιὰ σίγουρη ἐπιτυχία καί ξεκινάει νὰ κατακτήσῃ ἕνα ἄγνωστο. Γιατί, πραγματικά, ἐλάχιστοι νέοι συνθέτες εἶχαν τέτοια ραγδαία ἀνοδο.

Δέθηκε με τὸ λαϊκὸ τραγούδι ἐντελῶς ἀναπάντεχα, ὅταν ὁ Ἀλέξης Δαμιανὸς τοῦ παρήγγειλε τὴν μουσική γιὰ τὰ «Κόκκινα φανάρια». Μέχρι τότε δὲν τοῦ εἶχε ἔρθει στὸ νοῦ νὰ καταπιστῆ με λαϊκὴ μουσική.

—Μά, φυσικά, ἀργὰ ἢ γρήγορα, πάλι θὰ κατέληγα ἐκεῖ. Τὰ λαϊκὰ τραγούδια μιὰς χώρας εἶναι τὰ μόνα γνήσια, τὰ μόνα που μιλοῦν στὴν ψυχὴ τοῦ κόσμου. Τί τραγούδι θὰ σοῦ ἔρθῃ στὰ χεῖλη μπροστὰ σὲ μιὰ μεγάλη στιγμή — ἕνα θάνατο, μιὰ χαρὰ, ἕνα χωρισμό; Ὅχι, φυσικά, τὸ «Βέμ, βέμ, βέμ», ἀλλὰ ἡ «Συννεφιασμένη Κυριακή», τὸ «Ἀντιλαοδὸνε τὰ βουνά», τὸ «Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι».

«Μάτια βουρκωμένα
παραπονεμένα —
δίχως ἀγάπη καί
μόνο κανένας δὲ ζῆ
— μάτια βουρκωμένα
παραπονεμένα —
πάρτε με τώρα νὰ
πάμε στὸν κόσμο
μαζί».

(«Μάτια
βουρκωμένα»)

Μετά τα «Φανάρια» ακολούθησαν βροχή οι επιτυχίες: «Όνειρο δεμένο», «Χάθηκε το φεγγάρι», «Το τραίνο που φύγαν», «Φτωχολογιά», «Τα δάκρυά μου είναι καυτά», «Παλληγκαράκι που λειώσα»...

Ο Σταύρος Ξαρχάκος είναι ένας νεαρός 27 χρόνων, λεπτοκαμωμένος, με «έλληνική κατατομή». Τα μαλλιά του, λίγο σγουρά, είναι κομμένα έτσι, που του δίνουν στυλ Έρμη του Πραξιτέλη, μάλιστα είναι τόσο μελαχροινός, ώστε αυτή η όμοιότης κατανατάει στο τέλος αντίθεση. Έκτος από τα μάτια, που μοιάζουν διαρκώς σαν να ζητούν κάτι, επίμονα, τίποτε άλλο δεν φανερώνει δυναμισμό.

Κι ωστόσο θα πρέπει να άνηκε μάλλον στους δυναμικούς, για να αποφασίσει, σε μια περίοδο που όλα του πάνε καλά, να πάρει έτσι την τύχη στα χέρια του και να την αλλάξει:

—Αποφάσισα να σταματήσω πια με την λαϊκή μουσική. Ό,τι είχα να της δώσω, της το έδωσα. Στην μορφή, δηλαδή, που είχαν ως σήμερα τα τραγούδια μου.

—Δηλαδή, την εγκαταλείπετε;

—Όχι. Μά θα της δώσω άλλη μορφή. Δεν μπορώ να πω από τώρα, βρίσκομαι ακόμα στην αρχή. Ούτε κι αν θα το πετύχω ξέρω. Το drama, όμως, που έχω μέσα μου, είναι για μια μεγαλύτερη, εθνική μουσική. Πιστεύω πως, επεκτείνοντας κανείς τις γνώσεις του, περνώντας μέσα από τα φίλτρα τους την λαϊκή μουσική της πατρίδας, μπορεί να της δώσει νέες διαστάσεις.

—Και για όλα αυτά θα έχετε ένα στρατηγικό σχέδιο...

—Κατ' αρχήν, θα ξαναπάω στο Παρίσι, μόλις μπορέσω. Θα συνεχίσω τις σπουδές μου. 'Αλλά κ' εδώ μελετώ και δουλεύω. Πρωί κι απόγεμα, κάποτε ως αργά. Τα βράδια, συνήθως, μένω μέσα. 'Ακούω μουσική.

Η μουσική είναι ένα πιάνο, κιθάρες, ραδιόφωνα, πικ - όπ, μεγάφωνα και δυσάριστη χιλιάδες δίσκοι, που μπορεί να τους βρή έναν - ένα, με κλειστά μάτια.

—Γι' αυτό διάλεξα να μείνω εδώ, δεν έχω κλάω κανένα.

«Θα ποτίσω μ' ένα
δάκρυ μ' άλμυρό τόν
καιρό — πικρά
καλοκαίρια έμαθα κοντά
σου να περνά — νεκρά
περιστέρια γέμισε ή
αυγή τόν ουρανό. —
Θα γυρίσω λυπημένη
Παναγιά έχε γεια — μη
κλαίς τόν μαράζι μάθε
φυλαχτό να μη κρεμάς
— να λές δεν πειράζει
θάρρη άσπρη μέρα
και για μάς».
(«Άσπρη μέρα
και για μάς»)

ΓΝΩΡΙΜΕΣ ΦΩΝΕΣ

Μένει σ' ένα παλιό, μεγάλο γι' αυτόν σπίτι, στο ψηλότερο σημείο της Νεαπόλεως, κολλητά στον λόφο του Στρέφη, κι από κεί άγναντεύει την γειτονιά, όπου έχει ζήσει σχεδόν όλη την ζωή του. Είναι παράξενα χτισμένο — το κάθε πάτωμα τραβηγμένο πιο μέσα — και οι τζαμαρίες στis σκάλες, στο βάθος οι άθανατοι, ο ήλιος, το κίτρινο παλιό χρώμα, σε μεταφέρουν άπτόμα σε μια πρόσφατη, αλλά τόσο ξεχασμένη, εποχή. Κοιτώντας από την βεράντα την άσπρη, καπνισμένη πόλη, είναι σαν να θλέπης μοντέρνο πίνακα μέσα σε παλιά κορνίζα.

Πιο κάτω είναι το σπίτι της μητέρας, δεξιά, το 5ο, το γυμνάσιό του, το «πιο άτακτο σχολειό», όπως λέει ο ίδιος με καιμάρι. Μέσα στο σπίτι, ακόμα, κάποια παρουσία της γυναίκας του —χώρισαν το 1965—, ζωγραφικοί της

πίνακες, μια μεγάλη φωτογραφία της, ανάμεσα σε μια προτομή του Μπετόβεν, σε φωτογραφίες της Μελίνας, της Έλενας Ναθαναήλ, του Μάνου Χατζιδάκι και σε πολλούς, πάρα πολλούς Ξαρχάκους.

Έκτος από τις προτομές, από τις φωτογραφίες, τόν ίδιο τόν Ξαρχάκο, τούς φίλους, τις φίλες, τούς συνεργάτες που μπαινοβγαίνουν, στο σπίτι αυτό κυριαρχούν και μερικές φωνές, πολύ γνώριμες κι αγαπητές του.

Η φωνή του Κάκοτα, που τραγουδάει στο «Ένα μεσημέρι»:

—Είναι μια πολύ ιδιόρρυθμη φωνή, με έντελως δικό της τύπο. Φυσικά, θέλει άκόμενη πολλή δουλειά, αλλά νομίζω ότι υπόσχεται σπουδαία εξέλιξη...

Της Βίκυ Μοσχολιού:

—Είναι λαμπρή στην έρμηνεία τών λαϊκών τραγουδιών και πιστεύω ότι έχει δυνατότητες να ανεβή άκόμενη περισσότερο.

Του Γρηγόρη Μπιθικώτση:

—Όποιος μιλήσει για λαϊκό τραγούδι, άναγκαστικά θ' άναφερθή και στον Μπιθικώτση. Γιατί ή φωνή του είναι πια συνυφασμένη με την έννοια «λαϊκό έλληνικό τραγούδι». Κι όχι μόνον ή φωνή του, ή ίδια ή προσωπικότητά του, εκείνες οι λαϊκές του σοφίες, ο τρόπος του να μιλά με παραβολές, εξηγώντας στον άλλο με τόση ζωντάνια την σκέψη του. Η φωνή του Μπιθικώτση είναι ένα φαινόμενο. Είναι μια φωνή χωρίς ηλικία. Όσο μεγαλώνει, ή φωνή του άριμάζει περισσότερο, αλλά την νεανικότητά της την διατηρεί όπως ήταν. Όλη αυτή ή δουλειά, που άλλους θα τους είχε σπάσει, δεν τού πήρε τίποτε από την δροσιά του. Μά, επιπλέον, ή γκρίμια του ξεπέρασε τα όρια του λαϊκού τραγουδιού, άπδειξη οι έρμηνείες του στο «Άξιον έστί» και στην «Ρωμιοσύνη» του Θεοδωράκη.

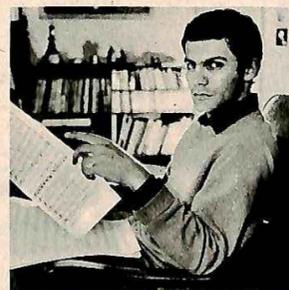
Της Μούσχουρη:

—Είναι μια φωνή μοναδική για το έλληνικό έλαφρό τραγούδι. Φυσικά, τώρα έχει φθάσει σ' ένα επίπεδο πολύ ψηλό, ή φωνή της έχει τεράστια εξέλιξη, μπορεί να τραγουδήσει ό,τιδήποτε. Έχει φθάσει σε μια άπιστευτη άριμότητα. Όμως, αν άνοιξης ένα ραδιόφωνο και την άκούσης ξαφνικά σε μια νέα έπιτυχία της, άθελά σου θυμάσαι, άκούς, την παλιά την Μούσχουρη, την Έλληνίδα...

ΣΧΕΔΙΑ - ΟΝΕΙΡΑ

Και σεις, τόν ρωτώ, προτιμάτε να μείνετε εδώ; Η σκεφθήκατε να μείνετε κ' έξω, άς πούμε στο Παρίσι, αν είχατε καλούς δρους;

—Φυσικά, εδώ προτιμώ. Στο Παρίσι ο καλλιτέχνης δουλεύει σκληρά για να συγκροτηθή, κ' έγώ ποτέ μου δεν είχα μελετήσει έτσι. Όμως κατά τα άλλα... Οι άνθρωποι, θαρρώ, είναι εκεί πολύ πιο μόνοι, οι φίλιές τους δεν είναι τόσο άμεσες, οι οικογενειακοί δεσμοί είναι πιο χαλαροί. Έπειτα, μου έφερνε κατάβλιψη να θλέπω τóσους νέους να γυρίζουν άσκοπα, να μη πιστεύουν σε τίποτε, να μη κάνουν τίποτε, μό-

«Έσθισε τ' άστρο και τόν φεγγάρι — έγιν' ή νύχτα κρυφή λαβωματιά — που είναι τώρα τόν παλληκάρι — σε ποιά λιμάνι ποιά θάλασσα πλατεία. — Έκλεισαν όλες τού κόσμου οι σπράτες — χάθηκε ή ήλιος βασιλέψα τόν φώς — ρωτώ τή νύχτα και τούς διαβάτες — που νάναι ο φίλος που ο άδερφός».

(«Η νύχτα»)

Οι στίχοι τών τραγουδιών είναι τού Ν. Γκάτσου

νο χορό ως τόν πρωί, ναρκωτικά, άληθεια. Έδώ τόν φαινόμενο δεν έχει πάρει τέτοια έκταση.

Να έλπίσωμε ότι υπερβάλλει;

Κ' εδώ; Σας άρέσει;

Διστάζει:

—Πώς να κρίνω; Κ' έγώ εδώ μέσα δεν άνηκω;

—Όμως, μπορείτε να πητε πως αισθάνεσθε, πως ζήτε, πως δουλεύετε σ' αυτό τόν περιβάλλον. Η, άς πούμε, αν ήταν στο χέρι σας να διορθώσετε κάτι, ποιά θα ήταν αυτό;

—Τί να πρωτοδιορθώση κανείς; Τα σκεφτόμουν όλα αυτά ξανά, ταξιδεύοντας με τόν άεροπλάνο. Βλέπεις κάτω πεδιάδες, μ' όμορφη, καταπράσινη γή, και, μόλις φθάσης στην Έλλάδα, όλο πέτρες και χώμα ξερό. Όμως, τί κόσμος ζή εδώ κάτω; Άπό τή μια οι άθρωποι σκάβουν με τάνύχια τους, που λέει ο λόγος, να βγάλουν πατάτες μέσα από τις πέτρες, από την άλλη θριαμβεύει ή καπατσούνη κ' ή προχειρότης. Κανένας σοβαρός προγραμματισμός, όργάνωση έργασίας. Ό,τι έχει γίνει εδώ πέρα, έγινε σε στιγμές έθουσιασμού. Φωνάζομε, χαλάμε τόν κόσμο και, μετά, πάει, τέλειωσε, επανέρχεται ή ίδια άδράνεια. Τώρα, τόν ποιός φταίει ή τί, είναι άλλο θέμα, μεγάλο. Γεγονός, πάντως, είναι ότι όλη αυτή ή άτμόσφαιρα επηρεάζει τόν καθένα μας. Κλείνεσαι μέσα στο σπίτι σου να δουλέψης, μα αυτό τόν κλίμα της άποδιοργανώσεως έρχεται και σε βρίσκει ακόμα και κεί μέσα και σου χαλάει τήν σειρά. Κι ωστόσο οι άθρωποι δεν ξέρω αν είναι πουθενά άλλο τόσο άξιαγάπητοι. Τελικά, ή Έλλάδα ίσως είναι πια καλή μόνο για διακοπές...

—Και, για να διώξωμε τήν μαύρες σκέψεις, πείτε μου: Σ' αυτή τήν χώρα τών διακοπών, έσεις, ποιά ψυχαγωγία προτιμάτε;

—Τήν θάλασσα, φυσικά.

—Τό κότερο;

—Ναι. Και ίστιοπλοία και σκι θαλάσσιο. Έξερτε, λέει ξαφνικά με δική του πρωτοβουλία, για πρώτη φορά δίχως να περιμένη έρώτηση, έχουν πει πολλά και διάφορα για τόν κότερο — και μερικές ανακρίθειες. Μεταξύ άλλων, μια φορά, που μου είχε προτείνει ο Μίκης να πάμε με τάν κότερα στην Έπίδαυρο και δεν πήγα, γιατί έβρηκα άέρα και φοβήθηκα. Έγώ τήν θάλασσα αυτή τήν ξέρω καλά. Μάλιστα, συχνά, ανάμεσα στην Αίγινα και στην Έπίδαυρο, θγαίνομε και κυνηγάμε καρχαρίες.

—Καρχαρίες!

—Ναι, με παραγάδι. Και στην Μύκονο, που είναι πιο δύσκολη θάλασσα, έχω πάει κ' έρθει τόσες φορές μόνος...

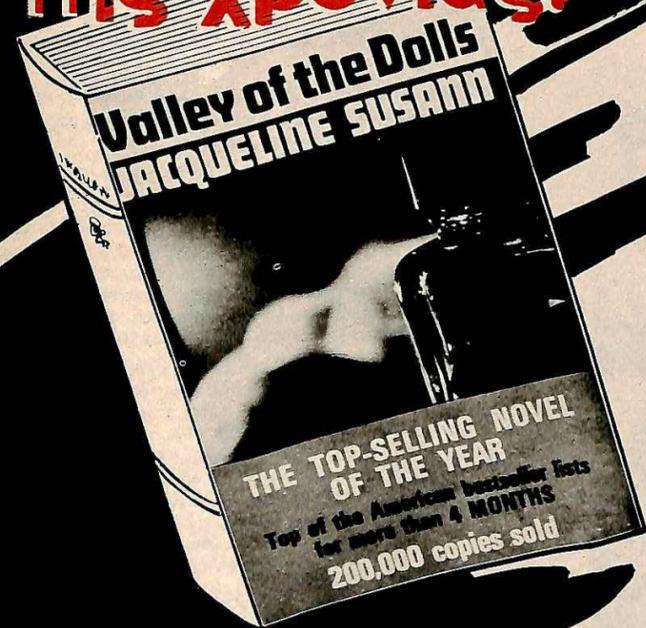
Μ' άλλα λόγια: Πες τού Ξαρχάκου ότι θές, άκόμενη και για τήν μουσική του, αλλά ή του άμφισβητήσης τήν ικανότητά του στο πιάν!

—Τό καλοκαίρι σκοπεύω να κάνω ένα μεγαλύτερο θαλασσινό ταξίδι — μέχρι τόν Άγιο Όρος...

Σχεδια, όνειρα, κέφι για δουλειά. Άνανεωμένος γύρισε ο Ξαρχάκος στην Άθήνα.

Λένα Δουκίδου

**‘Ο ΈΚΔΟΤΙΚΟΣ
δρίαμβος
τῆς Χρονιάς!**

ἡ νοικοκυδὰ μὲ τὶς νοῦκυδες

ΤΗΣ ΖΑΚΕΛΙΝ ΣΟΥΖΑΝ

Ἡ νέα καὶ ὁμορφὴ Ἄννα Γουέλλις ἀφήνει τὴν γενετήριά της Λώρενσβιλ γιὰ νὰ ζήσῃ τὴν ἔντονη ζωὴ τῆς Νέας Ὑόρκης. Προσλαμβάνεται ὡς γραμματεὺς στὸ δικηγορικὸ γραφεῖο «Μπέλλαμυ καὶ Μπέλλουος», ποὺ διαχειρίζεται ὑποθέσεις καλλιτεχνῶν. Γρήγορα ἀποκτὰ δυὸ καλοὺς φίλους: τὴν Νήλυ, ποὺ εἶναι χορευτριά, καὶ τὸν Ἄλλεν Κούπερ, ποὺ σύντομα τῆς ἀποκαλύπτει ὅτι εἶναι ἑκατομμυριῶχος, καὶ τῆς ζητᾷ νὰ τὸν παντρευτῆ. Ἡ Ἄννα ἀρνείται, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐπιμένει ὅτι σιγά-σιγά θὰ τὴν κἀνῃ νὰ τὸν ἀγαπήσῃ. Στὸ μεταξύ ὅμως ἡ Ἄννα ἀρχίζει νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν συνεργάτη τοῦ Χένρυ Μπέλλαμυ, τὸν γοητευτικὸ Λάβιον Μπέρκ, ποὺ τὴν ἐρωτεύεται κι αὐτὸς. Ἡ Ἄννα διακόπτει ἀμέσως μὲ τὸν Ἄλλεν. Στὴν Φιλαδέλφεια, ποὺ πῆγαν νὰ παρακολουθήσουν μιὰ θεατρικὴ παράσταση, ἡ Ἄννα καὶ ὁ Λάβιον ἔχουν μιὰ μικρὴ παρεξήγηση καὶ ἡ Ἄννα ἐπιστρέφει μόνη της στὴν Νέα Ὑόρκη, μὲ τὴν βοήθεια μιᾶς πολὺ ὠραίας ἡθοποιοῦ, τῆς Τζέννιφερ Νόρθ...

γράφημα στὴν μητέρα της διὰ τὴν πῆγαν ἀμέσως. Κατόπιν ζήτησε τὰ ὁρολόγια τῶν τριῶν. Τὸ ἐπόμενο τραῖνο γιὰ τὴν Βοστώνη ἐφνεγε στὶς ἑννέα καὶ μισή. Στοιβαξέ μερικὰ πράγματα μέσα σὲ μιὰ τσάντα. Ἦταν ὀκτώμισι —εἶχε καιρὸ νὰ πᾶ ὡς τὴν Τρόατζα καὶ νὰ ἐξαργυρώσῃ ἕνα τσέκ. Ὅμως, τὸ γραφεῖο δὲν εἶχε ἀνοίξει ἀκόμη, καὶ ἔπρεπε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Χένρυ. Ἔστειλε ἄλλο ἕνα τηλεφωνικὸ τηλεγράφημα:

«ΑΓΑΠΗΤΗ ΧΕΝΡΥ. ΠΡΟΣΠΗΚΣΕ ΜΟΤ ΤΠΘΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΝΑΓΚΑΖΟΤΗ ΝΑ ΦΤΓΩ. ΘΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΩ ΚΑΙ ΘΑ ΣΟΥ ΕΞΗΓΗΣΩ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΑΝΝΑ».

Ἐφνεγε γιὰ τὴν Βοστώνη, χωρὶς νὰ ὑπομνησθῆ ὅτι θὰ μποροῦσαν νὰ παρεξηγηθοῦσαν τὸ τυπικὸ τῆς τηλεγράφου.

Ἡ Ἄννα ἔσπασε τὸ τηλεγράφημα θηλωμένα. — Ἀνάθεμα! — θὰ κλέφτηκε μὲ τὸν Ἄλλεν Κούπερ.

Δὲν εἶπε σὲ κανέναν τίς ὑποψίες του, ὅμως ἔπιασε τὸν ἑαυτοῦ νὰ φέρεται ἀνυπόστατα ψυχρὰ στὴν δεσποινίδα Στάινμπεργκ καὶ σὲ τὸ ὑλοποιεῖο προσωπικὸ. Τὴν Παρασκευὴ, ὅταν μπῆκε σὲ τὸ γραφεῖο καὶ τὴν ὄρηξε στὴ θέση της, τὸ πρόσωπό του φωτισθῆκε ἀπὸ ἐνθουσιασμό καὶ ἐκπληξῆ:

—Γύρισες! φώναξε.
—Εἰδοποιήσα ὅτι θὰ ἐπέστρεφα τὴν Παρασκευὴ.
—Ἐγὼ ἤμουν ἀγούρος διὰ παντρεύτηκες, εἶπε ὁ Χένρυ.
—Ὅτι παντρεύτηκα!

Τὸν κοίταξε κατάπληκτη. Στὸ μεταξύ εἶχε μῆτι ὁ Τζωρτζ Μπέλλουος. Κι αὐτὸς φάνηκε παραξενεμένος ποὺ τὴν εἶδε.

—Ὅτι παντρεύτηκα ἐπανέλαβε. Μὲ ποῖον;

—Ἀπλῶς νόμισα... (Ὁ Χένρυ τὰ εἶχε λίγο χαμένα): Φοβήθηκα μήπως εἶχες κλεφτῆ μὲ τὸν Ἄλλεν.
—Μήπως εἶχα κλεφτῆ; Ἡ θεὸς μου πέθανε. Ἐπρεπε νὰ πάω στὴν Βοστώνη. Τὸ γραφεῖο δὲν ἦταν ἀ-

νοιχτὸ καὶ γι' αὐτὸ σοῦ ἔστειλα τηλεγράφημα. Ποιὸς εἶπε διὰ κλέφτικα;

—Ὁ Χένρυ τὴν ἀγκάλιασε.
—Δὲν πειράζει, ἀρκεῖ ποὺ γύρισες. Εἶμαι τόσο χαρούμενος!

Ἐκεῖνη τὴν στιγμὴ ἐφανίσθηκε ὁ Λάβιον. Μόλις τὴν εἶδε σταμάτησε ἀπότομα. Ὁ Χένρυ τὴν ἀφῆσε καὶ εἶπε μὲ παιδιαστικὴ ἀνακούφιση:

—Ἡ Ἄννα ξανάφηκε, Λάβιον...
—Ναί, τὸ βλέπω.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λάβιον ἦταν ἀδιάφορη.

Ἡ Ἄννα χαμήλωσε τὸ βλέμμα της:

—Σὰς ζητᾷ συγγνώμην ἀν σὰς τρώμαξα ὄλους ἄδικα.

—Πέθανε ἡ θεὰ της, γι' αὐτὸ ἔφυγε, εἶπε περιχαρῆς ὁ Χένρυ. (Ἐστρεφα, προσπαθώντας νὰ πᾶρῃ μιὰ λυπημένη ἐκφραση, πρόσθεσε): Τὰ συλλυπητήριά μου, Ἄννα. (Κατόπιν, γυρνώντας στὸν Λάβιον): Πῆγε στὴν Βοστώνη γιὰ τὴν κηδεῖα, αὐτὸ ἦταν ἔλο!

Ὁ Λάβιον χαμογέλασε καὶ πῆγε σὲ τὸ γραφεῖο του.

—Ἄννα, ἔλα μέσα, εἶπε ὁ Χένρυ. Κάθησε ἐδῶ, θές ἕναν καφέ; Ἐνα γλυκό; Αἰῆση; Ὁ, τιδῆποτε μοῦ ζητήσης θὰ σὲ κἀνω — εἶμαι τόσο εὐτυχεμένος —, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ μοῦ τὸ πῆς.

Τὸ ἑσωτερικὸν τηλέφωνο χτύπησε. Ἡ Ἄννα ἔκουσε τὴν φωνὴ τοῦ Λάβιον: «Χένρυ, μπορεῖς, σὲ παρακαλῶ, νὰ μοῦ στελῆς τὴν Ἄννα μὲ τὸ συμβόλαιό της Νήλυ Ὁ Χάρα;».

Ὁ Χένρυ ἀνοίξε τὴν ντουλάπα μὲ τὰ ντυσιὰ καὶ ἔβγαξε μέσα σὲ μερικὰ χαρτιά:

—Θὰ ἀναλάβουμε τὴν μικρὴ σου φίλη. Δὲν ἔχει ἡμπρεσσάριο καὶ ἔχει μᾶλλον περιορισμένο μέλλον — ἀποκλειστικὰ σὲ θέατρο —, ἀλλὰ τὴν παίρνουμε πρὸς χάριν σου.

Ἐδωσε τὰ χαρτιά στὴν Ἄννα καὶ τῆς εἶδει τὴν πόρτα τοῦ Λάβιον.

Ὁ Λάβιον σπρόκθηκε μόλις μπῆκε ἡ Ἄννα.

—Σοῦ εἶπε, ὑποθέτω, ὁ Χένρυ διὰ νὰ ἀναλάβουμε τὴν Νήλυ. Ἐπιμένει, βλέπεις, — λέει ὅτι θὰ τὴν κἀνῃ νὰ νοιώθῃ σὰν σιὰρ.

Ἡ Ἄννα κρατοῦσε τὰ μάτια της καρφωμένα στὰ χαρτιά:

—Ναί, μοῦ τὸ εἶπε ὁ Χένρυ.

Ἦρθε κοντὰ της καὶ πῆρε τὰ χαρτιά.

—Σοῦ εἶπε μήπως καὶ ὅτι εἶμαι χαμένος ἄνθρωπος αὐτὲς τὶς τέσσαρες τελευταῖες ἡμέρες;

Ἡ Ἄννα τὸν κοίταξε κ' ἐκεῖνος τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του.

—ὦ, Λάβιον...
Σφίχτηκε ἐπάνω του.

—Ἀντιοῦμαι γιὰ τὴν θεὰ σου. Κανεὶς μας δὲν ἤξερε γιὰ τὴν ἐφυγῆς. Ὁ Χένρυ ἔκανε σὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ μὴν ἐπιστρέψῃς ποτέ. Ἀρνήθηκα νὰ πιστέψω ὅτι εἶχες φύγει ἀπὸ τὴν ζωὴ μου. Τὸ ξέρω ὅτι φέρεθῃκε ἄσχημα, Ἄννα, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχα μείνει ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Ἡ Ἄννα εἶναι φίλη σου, καί...
—Ὁχι, ἔκανα μεγάλο λάθος. Ποτέ πᾶ δὲν θὰ βάλω τίποτε μπροστὰ ἀπὸ σένα. Ἡ Ἄννα δὲν τὸ ἄξιζε. Κανεὶς δὲν τὸ ἄξιζε. ὦ, Λάβιον, σ' ἀγαπᾷ τόσο πολὺ!

—Κ' ἐγὼ σ' ἀγαπᾷ, Ἄννα.

—Μ' ἀγαπᾷς; Ἀληθινὰ μ' ἀγαπᾷς, Λάβιον;

Σφίχτηκε στὴν ἀγκαλιά του ἀκόμη περισσότερο. Τὴν φίλησε στὰ μαλλιά.

—Ἀληθινὰ, ἀληθινὰ, εἶπε κοροϊδευτικὰ. Ὅταν ὅμως τὸν κοίταξε, ἡ Ἄννα ἔνοιωσε ὅτι τὸ πιστεύει αὐτὸ ποὺ ἔλεγε. Καὶ γι' ἄλλη μιὰ φορὰ εἶπε στὸν ἑαυτοῦ ὅτι ποτέ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀισθανθῆ τόσο εὐτυχισμένη ὅσο ἦταν αὐτὴ τὴν στιγμὴ.

Πέρασε τὸ Σαββατοκύριακο σὲ διαμέρισμα τοῦ Λάβιον. Ἀνταποκρίθηκε μὲ θέρημν στὸν ἐρωτὰ του. Τὴν δευτέρη νύχτα ἔβγαγε πίσω σὲ μιὰ

ἐξίλημι τρέμοντας καὶ νοιώθοντας ἀδύναμη. Ὁ Λάβιον τὴν κρατοῦσε ἀπαλά καὶ χάρεινε τὰ μαλλιά της.
—ὦ, Λάβιον! Τὸ ἀισθάνθηκα, ἐπιτέλους!

—Γιὰ πρώτη φορὰ, εἶπε ὁ Λάβιον.

—Ἐλα ἀρχίσει νὰ ἀνησυχῶ γιὰ τὸν ἑαυτὸ μου.

—Δὲν ὑπῆρχε λόγος — εἶναι πολὺ σπάνιο ἕνα κορίτσι νὰ ἀισθανθῆ τίποτε ἢ νὰ φθάσῃ σὲ ἔκσταση στὴν ἀρχή.

Φίλησε τὸ πρόσωπό του μὲ πάθος: —Εἶμαι γυναίκα, Λάβιον!

Ἐκεῖνη τὴ νύχτα ἦταν ἐπαθτικὴ στὸν ἐρωτὰ. Ποτέ δὲν εἶχε φαντασθῆ ὅτι τὸ σωματικὸ της πάθος θὰ μπορούσε νὰ συναγωνισθῆ τὰ συναισθηματὰ της. Δὲν ἀγαποῦσε τὸν Λάβιον ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ ἦταν ὁ Λάβιον, ἀλλὰ τὸν ποθοῦσε καὶ τὸ σῶμα της. Ὁ ἐρωτὰς της ἔμοιαζε ἀνικανοποίητος.

Μόνον μιὰ ἐνοχλητικὴ σκέψη ὑπῆρχε, ποὺ χαλοῦσε κάτω τὸ ὑπέροχο αὐτὸ Σαββατοκύριακο. Τὴν Δευτέρα, ἡ Ἄννα θὰ πῆγαινε νὰ καταθέσῃ στὸ δικαστήριό γιὰ τὴν ἀκούρωση τοῦ γάμου τῆς Τζέννιφερ.

—Τὸ ξέρω ὅτι δὲν σοῦ ἀρέσει καθόλου νὰ τὸ κἀνῃς αὐτὸ, Ἄννα, τῆς εἶπε πρὸ ὁ Χένρυ. Ὅμως εἶσαι ἡ μόνη ποὺ μπορῶ νὰ ἐμιαστεύω. Ἡ Τζέννιφερ εἶναι ξένη στὴν Νέα Ὑόρκη. Δὲν ἔχει φίλους. Θὰ γίνῃ καὶ θὰ τελειώσῃ προτοῦ τὸ πάθος εἰδησῇ. Μὴν ἀνησυχῆς γι' αὐτὸ. Νὰ εἶσαι μόνον σὲ γραφεῖο στὶς ἑννέα καὶ μισή. Πρέπει νὰ πάω σὲ δικαστήριό στὶς δέκα καὶ μισή. Ἡ Τζέννιφερ θὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Φιλαδέλφεια γιὰ

τὴν περίστασι. Πρὶν φύγομε ἀπὸ τὸ γραφεῖο θὰ κάνουμε μιὰ πρόβα. Ἐσοῦ ἀπλῶς θὰ πῆς πὸς εἶσαι φίλη τῆς Τζέννιφερ, πὸς ξέρεις ὅτι ἤθελε νὰ κἀνῃ ἐκκλησιαστικὸ γάμο, γιὰ εἶναι καλὴ καθολικὴ, ἐκεῖνος ὅμως τὴν ἀνάγκασε νὰ κἀνῃ μόνον πολιτικὸ, καὶ ὅτι ἤθελε πολλὰ παιδιά, ἐνῶ ἐκεῖνος δὲν ἤθελε κανένα.

Ἡ Ἄννα τὸ σκεπτόταν διαρκῶς. Τὴν τρώαζε ἡ ἰδέα τῆς ψευδορκίας. Ὁ Λάβιον προθυμοποιήθηκε νὰ πείσῃ τὸν Χένρυ νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὸ, ἀλλὰ ἡ Ἄννα ἀποφάσισε σὲ τέλος νὰ τὸ κἀνῃ γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν Τζέννιφερ ποὺ τῆς εἶχε φερθῆ τόσο καλὰ στὴν Φιλαδέλφεια.

—Τότε, ἐν τάξει, ἀν νομίζεις ὅτι ἔτσι θὰ βγάλῃς τὴν ὑποχρέωσι.

Ἡ Ἄννα τὸν κοίταξε.

—Αὐτὴ ἡ ἐκφραση, Λάβιον, εἶναι τόσο τελεσιδικι! Μοιάζει νὰ κόβῃ τὶς σχέσεις σου μὲ ἕναν ἄνθρωπο, λές καὶ εἶναι λογαριασμός ποὺ πληρώθηκε. Θυμᾶμαι ὅταν τὴν εἶπες καὶ σὲ μένα. Ἄν μοῦ ἐκλεινεῖς μιὰ πόρτα κατὰμουτρα, δὲν θὰ εἶχα ἀισθάνθῃ χειρότερα.

—Σὲ σένα, πότε τὸ εἶπα αὐτὸ; —Ὅταν σ' εὐχαρίστησα ποὺ κατὰφερες νὰ μῆτι ἡ Νήλυ στὸ ἔργο. Εἶπες ὅτι ἔτσι ἐξπληρώσες κάτω τὴν ὑποχρέωσι ποὺ εἶχες ἀπέναντί μου, ἐπειδὴ σοῦ ὄριξα αὐτὸ τὸ διαμερίσμα!...

—Ποῦ τώρα εἶναι τὸ δίκαιον; —Τὸν κοίταξε παράξενα.

—Τὸ δικὸν μας τὸ διαμερίσμα;

—Γιατί ὄχι; Ἐκτός ἀν δὲν θέλῃς νὰ ξεκολλήσῃς ἀπὸ κείνο τὸ δωμά-

Εἶδε τὸ τηλεγράφημα νὰ προεξέχῃ κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα. Θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀπὸ τὸν Λάβιον. Τὸ ἀνοίξε βιαστικὰ.

«Ἡ ΘΕΙΑ ΑΜΤ ΠΕΘΑΝΕ ΧΘΕΣ ΒΡΑΔΥ, ΕΝΩ ΚΟΙΜΟΤΑΝ. ΚΗΛΕΙΑ ΘΑ ΓΙΝῆ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ. ΚΑΛΟ ΘΑ ΗΤΑΝ ΑΝ ΜΠΟΡΟῦΣΕΣ ΝΑ ΕΡΘΗΣ. ΜΕ ΑΓΑΠΗ. ΜΗΤΕΡΑ».

Ἐμεινε νὰ κοιτάξῃ τὸ τηλεγράφημα. Πόσο ἦταν χαρακτηριστικὸ τῆς μητέρας της. Ὅχι σὲ παρακαλῶ, ἔλα» ἢ «σ' ἔχω ἀνάγκη», ἀλλὰ «καλὸ θὰ ἦταν...».

Δὲν θὰ πῆγαινε. Ἡ μητέρα της δὲν νοιαζόταν γι' αὐτὴν καὶ κατὰ βάθος δὲν τὴν ἐνδιέφερε ἀν θὰ βρισκόταν ἐκεῖ, μαζί της. Ἀπλῶς θὰ «φαινόταν καλὸ» στὰ μάτια τῆς Λώρενσβιλ. Ἡ Ἄννα, ὅμως, ἀνῆκε ἐδῶ, ἀνῆκε στὸν Λάβιον. Πῆγε σὲ τὸ τηλέφωνο καὶ σχημάτισε αὐτόφωνα τὸν ἀριθμὸ του. Δὲν τὸ σῆμασε παρὸς ἀρῶν χτύπησε πρῶτα τέσσερις φορές. Ἡ φωνὴ του ἦταν νυσταγμένη. Ἡ Ἄννα ἔνοιωσε τὸν θυμὸ νὰ

τὴν πλημμυρίξῃ. Εἶχε περάσει ὅλη τὴν νύχτα μέσα σὲ ἕνα κρύο τραῖνο, ἐνῶ ἐκεῖνος κοιμόταν...

—Ἐμπρός;

Εἶχε ξυπνήσει πᾶ καὶ φαινόταν ἐνενοσιμμένος. Τότε μόνον ἀντιλήφθη ἡ Ἄννα ὅτι κρατοῦσε τὸ ἀκουστικὸ χωρὶς νὰ μιλά.

—Ἐμπρός... ποιὸς εἶναι, ἐπατέλους; ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Λάβιον.

Ἡ Ἄννα φοβήθηκε. Φαινόταν θυμωμένος.

—Ἐδῶ Ἐλισάβετ.

Ἐλισάβετ! Πὸς τῆς εἶχε ἔρθει;

—Ἐλα τώρα, αὐτὰ εἶναι παιδιὰ-στικὰ πράγματα, εἶπε ψυχρὰ ὁ Λάβιον. Ἐλισάβετ, ἀν θές νὰ μιλήσῃς, πῆς κατὶ, ἀλλιῶς θὰ τὸ κλείσω.

Ὁ Λάβιον περίμενε ἕνα λεπτὸ ἀκόμη κ' ἔπειτα ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο μὲ θόρυβο.

Ἐλισάβετ; Ποιὰ ἦταν ἡ Ἐλισάβετ; Ἐαφνικὰ τῆς ἤρθε στὸ νοῦ ὅτι ὁ Λάβιον εἶχε μιὰ ὀλόκληρη ζωὴ γιὰ τὴν ὁποία ἡ ἴδια δὲν ἤξερε τίποτε. Τὸν εἶχε γνωρίσει, ἄλλωστε, ἐδῶ καὶ τέσσερις μόνον ἡμέρες. Θεέ μου! Ἦταν, ἀλήθεια, μονάχα τέσσερις ἡμέρες; Καὶ βέβαια θὰ ὑπῆρχε μιὰ Ἐλισάβετ — ἴσως καὶ πολλὲς Ἐλισάβετ.

Ἐστειλε τηλεφωνικῶς ἕνα τηλε-

ή υοιδάδα με τις υούιδες

τιά σου. Έχουμε άλλωστε μεγάλη ντουλάπα εδώ, και εκτός αυτού, δεν θα περάσει άσχημα μαζί μου.

—'Η Άννα τόν άγκάλιασε:

—'Ω, Λάϊον! Δέν γνωρίζομασε πολόν καιρό, όμως, νομίζω ότι τή ήξερα. Τό ήξερα από τήν πρώτη στιγμή πού σέ είδα, ότι είσαι ό μόνος άντρας πού θά ήθελα ποτέ νά παντρευτώ!

—'Ο Λάϊον τραβήχτηκε πίσω άπλά:

—'Σου ζητώ άπλώς νά ξερθης νά ζήσουμε μαζί. Είναι τό μ ό ν ο πού μπορώ νά ζητήσω γιά τήν ώρα.

—'Η Άννα γύρισε άλλου τό κεφάλι της. 'Η ντροπή της ήταν μεγαλύτερη από τή λύπη της. 'Ο Λάϊον τήν πήρε από τούς ώμους και τήν έκανε νά τόν κοιτάξει.

—'Άννα, πραγματικά σ' αγαπώ.

—'Η Άννα προσπάθησε νά συγκρατήσει τά δάκρυά της:

—'Όταν δύο άνθρωποι αγαπιούνται, παντρεύονται.

—'Όσο αυτό γίνεται στην Δώρενσβιλ — όπου όλα είναι τακτοποιημένα από τήν ώρα πού γεννήτηκαν, και τό μέλλον όλων είναι έξασφαλισμένο.

—'Τό δικό σου τό μέλλον είναι πολύ έξασφαλισμένο. 'Ο Χένρυ σέ θεωρεί σπουδαίο...

—'Δέν είμαι σίγουρος άν θέλω νά μείνω με τόν Χένρυ. Ξαφνικά βλέπω ότι δέν είμαι σίγουρος γιά τίποτε — εκτός από τό ότι δέν θέλω νά κάνω τήν ζωή του Χένρυ. (Φάνηκε σκεπτικός): Βλέπεις, μετά τόν πόλεμο, είχα αποφασίσει νά μήν επιστρέψω στον Χένρυ και στον παλιό τύπο ζωής. 'Όμως, τελικά ήθα πάλι εδώ, και ό ένθουσιασμός του Χένρυ με παρέσυρε. Σχεδόν έχω γλιστρήσει πάλι στα παλιά πρότυπα. Μετά ήρθε εκείνη ή σύζηση πού είχαμε στο «Μπίρμινγκχαμ». Μ' έκανες νά ζωντάνευσω εκείνη τήν ήμέρα — μ' έβαλες σέ σκέψεις. 'Τότερα, ήταν εκείνο τό Σαββατοκύριακο, στο Νιού Κέϊβεν... και ή ύπόθεση της Τέρρυ Κίνγκ. (Κούνησε τό κεφάλι του): Κατόπιν τό φοβερό χτύπημα πού μου έδωσε ή έξαφάνισή σου. 'Αρχισα νά αξιολογώ τά πράγματα προσεκτικά και πήρα τήν άπόφαση. Θά προσπαθήσω νά γράψω, επατέλους, αυτό τό βιβλίο.

—'Αυτό είναι ύπερσοχο, Λάϊον. 'Αλλά πός θά μπορούσε ό γάμος ν' αλλάξει τά πράγματα;

—'Πρόκειται ν' άφήσης τόν Χένρυ; —'Δυστυχώς, δέν μπορώ. Έχω, βέβαια, μερικά χρήματα γιά νά περάσω μερικους μήνες, αλλά θά τό οικονομώ πολύ. Θά μείνω με τόν Χένρυ και παράλληλα θά γράφω... μερικές ώρες τό βράδυ... τό Σαββατοκύριακα... Δέν είναι βέβαια ό ιδανικός τρόπος αυτός, αλλά, δυστυχώς, γιά τήν ώρα, είναι ό μόνος — δέν έχω, βλέπεις, κανένα έξοχικό σπίτι όπου νά πάω και νά γράφω με τήν ήσυχία μου. Και ξέρω καλά τις δυσκολίες πού με περιμένουν. 'Ακόμη κι άν γίνη δεκτό τό βιβλίο μου, ό δρόμος γιά έναν άγνωστο συγγραφέα είναι πολύ μακρύς. Κάνει έξη και όκτώ μήνες νά εκδοθή και πολλές φορές και άν άκόμη τό βιβλίο είναι καλό, ό συγγραφέας θά βάλει πολύ λίγα χρήματα. Τά βιβλία πού γίνονται άμέσως «πικέστ - σέλλερς» είναι σπάνιες έξαιρέσεις. 'Ετσι μου μένουν δύο λύσεις — ή νά εργασθώ με τόν Χένρυ και νά γράφω τις έλεύθερες ώρες μου, ή νά βρω καμιά πλοσία γιά τό πού νά με συντηρή.

—'Δέν είμαι, ούτε γριά, ούτε πλούσια, όμως, έχω μερικά χρήματα, πού θά μπορούσα νά σου προσφέρω, και εκτός αυτού θά συνέχισα νά εργάζομαι.

Πέρασε τό χέρι του μέσα από τά μαλλιά της, πού κυλούσαν μέσα στα δάχτυλά του:

—'Με τόν καταπληκτικό μου πού παίρνεις από τόν Χένρυ και τις δικές μου οικονομίες, πάλι δέν θά μπορούσαμε νά φέρουμε βόλτα αυτό τό διαμέρισμα.

—'Μά, άφοι σου είπα ότι έχω χρήματα. Έχω πέντε χιλιάδες πού μου άφησε ό πατέρας μου, και μόλις τώρα κληρονόμησα και έπτά χιλιάδες από τήν θεία μου. 'Όλα μαζί μάζ κάνουν δώδεκα χιλιάδες, Λάϊον — φθάνουν και περισσεύουν.

—'Ο Λάϊον σφύριξε:

—'Θεέ μου, έχω έχω βρει, λοιπόν, μία πλοσία κληρονομία. (Τήν φίλησε με θέρμη): 'Άννα, μ' έχεις πραγματικά συγκινήσει. 'Ακόμη όμως δέν είμαι σίγουρος άν μ π ο ρ ω νά γράφω. Δέν ξέρω καν άν τό βιβλίο θά είναι καλό. Αυτή εδώ τήν στιγμή, τουλάχιστον καμιά πεντακοσαριά πρόσην στρατιώτες θά πρότεινε νά κάθονται πάνω από γραφομηχανές, γράφοντας ό καθένας τήν δική του έκδοση της Νορμανδίας, της 'Ουινάβας ή τού βομβαρδισμού του Λονδίνου. Και βλοι μας έχουμε από κάτι νά ποιήσε. Αυτό πού έχει σημασία είναι πού θά τό πη πρώτος και πού θά τό πη καλύτερα.

—'Εγώ είμαι βέβαια πός μπορούεις

νά γράψης καλά, επέμεινε ή Άννα. Τό ξέρω.

—'Τότε ξέρεις περισσότερα από μένα κι αυτό είναι θαυμάσιο και πολύ συγκινητικό, και με κάνει νά σ' αγαπώ άκόμη πού πολύ.

—'Λάϊον, όταν τελείωση τό βιβλίο, θά με παντρευτής;

—'Με μεγάλη μου εύχαρίστηση — άν άποδειχθή ότι τό βιβλίο είναι καλό...

—'Η Άννα έμεινε γιά μία στιγμή σιωπηλή, έπειτα είπε:

—'Εσύ, όμως, είπες ότι ένα καλό βιβλίο δέν είναι πάντα έπαρεθές.

—'Δέν είπα όμως ότι μετρώ τά πάντα με τό χρήμα. 'Αν τό βιβλίο είναι καλό, και δεκάρα νά μ' έδω, εγώ θά συνεχίσω νά γράφω. Θά εργασθώ άκόμη σκληρότερα, γιατί, τότε, θά ξέρω ότι είναι κάτι περισσότερο από ένα άπλό όνειρο. Και θά μπορούσαμε νά τά βγάλουμε πέρα.

—'Αν όμως κανείς εκδοτής δέν τό δεχτή, τότε θά ριχτώ με τό μούτρο στην δουλειά του Χένρυ. Θά βγάλω από τήν σόνη τόν παλιό Λάϊον Μπέκκ, και θά φροντίσω νά ανακληρώσω τά χαμένα χρόνια — και δέν νομίζω ότι θά με άγαπάς πιά.

—'Πώς ήταν ό παλιός Λάϊον Μπέκκ;

—'Ο Λάϊον σκέφτηκε γιά μία στιγμή:

—'Δέν έννουσε νά πάη χαμένο ούτε ένα λεπτό. Ναι, νομίζω ότι αυτός θά ήταν ό κατάλληλος χαρακτήρισμός. Ποτέ δέν έκανα ένα βήμα χωρίς προμελετημένο σκοπό. Ούτε έρωτα άκόμη...

—'Η ανάμνηση της τοιγιάς φωνής της 'Ελεν γέμισε τ' αυτιά της Άννας. 'Όποτε ήταν αλήθεια — ό παλιός Λάϊον Μπέκκ δέν θά δίσταζε νά τά φτιάξει με τήν 'Ελεν. Τό είχε σχεδόν παραδεχθή.

—'Τήν πήρε στην άγκαλιά του:

—'Όμως, εκείνος ό Λάϊον Μπέκκ σκοτώθηκε στον πόλεμο, ή ίσως πέθανε εκείνη τήν νύχτα πού ό νεαρός μιλούσε γιά τις ροδακινίες του. 'Αν είναι έτσι — τότε δέν πής χαμένη ή τελευταία του νύχτα.

—'Η Άννα τόν κοιτάξε τρυφερά και είπε:

—'Ποτέ δέν θά μπορούσες νά επιστρέψης στον παλιό σου έαυτό, άφοι μιλάς και σκέπτεσαι έτσι. 'Αν αυτό τό βιβλίο δέν έχη έπιτυχία, θά γράψης άλλο, κι άλλο... 'Ο πραγματικός σου έαυτός είναι τούτος εδώ πού βλέπω εγώ τώρα, και τίποτε δέν θά τόν αλλάξει πιά. 'Αν θές νά μείνης με τόν Χένρυ και νά γράφης συγχρόνως, θά περιμένο. Θά περιμένο κι άν άκόμη χρειασθή νά γράψης δώδεκα βιβλία. 'Αρκεί νά μείνης αυτός πού είσαι τώρα.

—'Δέν ξέρω άν τόν νά είμαι ό πραγματικός μου έαυτός, είναι κανένα τόσο σπουδαίο πράγμα, πάντως είναι καλύτερο από τό νά γίνω σάν τόν Χένρυ Μπέκκ. Και όμως, είχα πάρει εκείνη τήν κατεύθυνση. Θά μπορούσα, μάλιστα, νά γίνω άκόμη πού έπιτυχημένος από τόν Χένρυ, γιατί δέν είμαι τόσο καλός όσο εκείνος. 'Ο Χένρυ είναι άνθρωπος με συνέπηση, βρίσκει καιρό νά κοιτάξει με συμπάθεια τούς άνθρώπους. Έμένα όμως τό μυαλό μου είναι μονόπλευρο. Θά γινώμουν ένας Χένρυ Μπέκκ με γιγαντιαίες διαστάσεις —

δηλαδή, μία καταπληκτική επαγγελματική έπιτυχία, και ένα συντόμιμο στην ιδιωτική μου ζωή.

—'Έννοεις ότι έτσι είναι ό Χένρυ;

—'Ο Χένρυ πάλεψε τριάντα χρόνια γιά νά φθάσει εκεί όπου βρίσκεται τώρα — στην κορυφή, όπως θά έλεγε κανείς. Αυτή όμως είναι συνηθισμένη λέξη. 'Ο Χένρυ προτιμάει νά χρησιμοποιή τον όρο «Έβερεστ». Και εκεί βρίσκεται πράγματι, οικονομικά και επαγγελματικά. Τί γίνεται όμως με τήν ιδιωτική του ζωή; 'Αν ήταν κανείς νά γράφη μία σύντομη βιογραφία του Χένρυ θά άφιείρωνε άρκετές παραγράφους στα κατορθώματά του στον θεατρικό και γενικά στον επαγγελματικό τομέα. Γιά τήν προσωπική του ζωή, μία μόνη γραμμή — άγαμος, ουδείς συγγενής εν ζωή. Με λίγα λόγια δέν έχει άλλη ζωή, εκτός από τήν δουλειά του. 'Ολομόναχος πάνω στην κορυφή του 'Έβερεστ.

—'Μ' αυτά πού λές, ξεχασαί στά λόγια μου, Λάϊον. 'Ο Χένρυ έμεινε έτσι, γιατί άργούσε ν' άποφασίση νά παντρευτή. Αυτό άκριβώς κάνεις και σύ.

—'Όχι, δέν φταίει αυτό, γιατί κι ό γάμος δέν έχει κανένα νόημα επάνω στο 'Έβερεστ. 'Υπάρχουν άνθρωποι σάν τόν Χένρυ, πού παντρεύονται και κάνουν παιδιά και οικογένειες, όμως, ή προσωπική τους ζωή είναι ή ίδια. Στο κάτω - κάτω, ός υποθέσουμε ότι ό Χένρυ ήταν παντρεμένος, με ένα καλό κορίτσι, άσχετο με τό θέατρο. Τώρα τά παιδιά τους θά είχαν μεγαλώσει και θά είχαν κάνει και δικά τους παιδιά. 'Η γυναίκα του θά περνούσε τόν χειμώνα στην Φλωρίδα. Θά είχε πάψει πού πολλού νά παραπονιέται στν Χένρυ ότι τήν παραμελεί, και τώρα πιά θά είχε συνθηθεί νά ζή χωρίς τήν συντροφιά του, πού άλλωστε ποτέ δέν είχε. Θά είχε άρκεστή στά όραία πράγματα, πού ή άφροσύνη του Χένρυ τής προσέφερε — τό μεγάλο σπίτι, τις γοφνες, τόν τρόπο ζωής. 'Υπάρχουν πολλοί σάν τόν Χένρυ πού παντρεύονται, και πού όμως καταλήγουν στην κορυφή όλομόναχοι. Είναι αναγκασμένοι νά είναι μόνοι, γιατί έχουν άποξενώσει όλους όσους βρέθηκαν στο δρόμο τους. Σ' αυτή τήν βρώμικη σκαταλοδομία θυθίζεσαι στον βούρκο, λές ψέματα, κάνεις άπάτες και χρησιμοποιείς όποιαδήποτε άλλη κομπλίνα μπορείς νά διανοηθής, γιά νά φθάσης εκεί όπου είναι ό Χένρυ. Είναι ή φύση της δουλειάς τέτοια. Αυτό εγώ κατηγορώ. 'Όχι τόν Χένρυ προσωπικά, αλλά τό τί αναγκάζεται νά γίνη κανείς, άν μείνη σ' αυτή τήν δουλειά πολόν καιρό.

—'Έμειναν και οι δύο σιωπηλοί γιά λίγα λεπτά. Πρώτος μίλησε ό Λάϊον:

—'Συγχώρησέ με, άν σέ στενοχώρησα μ' αυτά πού είπα.

—'Όχι, καλά έκανες. Τώρα σέ καταλαβαίνω καλύτερα. Μόνο πού άνησυχώ γιά ένα πράγμα.

—'Τήν κοιτάξε με θέρμη:

—'Πού;

—'Π ό τ ε θά με παντρευτής;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΚΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ Ο ΔΙΣΚΟΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ

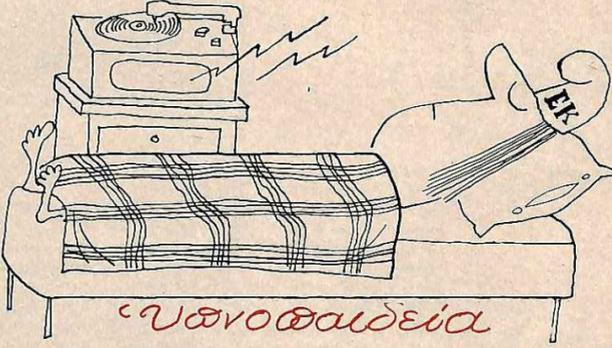

οι κώδυοι ζώι άναμπαλιά

ΖΗΤΩ Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
Ένας όπεροχος δίσκος με τό τραγούδι του ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ και τόν ΥΜΝΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.
Σάξσι: Α. ΑΘΗΝΑΙΟΥ Μουσική: Γ. ΜΑΡΤΠΟΛΑ
Υπόδרכת Πάλης

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

«υανοθαυδεία»

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

As ποιέμε ότι είμαι κάπως παιλαιών άρχών. Νομίζω ότι ένας άντρας πρέπει νά συντηρή τήν γυναίκα του. 'Αν σέ παντρευτώ, θά πέσω με τά μούτρα στην δουλειά του γουαφριου. Θά κάνω ένα σωρό λεπτά, αλλά ό γάμος μας θά είναι άποτυχημένος.

Έδω

αι'

Έυει

Ο «πόλεμος»...

...άρχισε πριν από μερικά χρόνια στο Χόλλυγουντ, όταν ο Ράϊαν Ο' Νήλ και η Λη Τάιηλορ Γιάνγκ συμπρωταγωνιστούσαν στο πολύκροτο «Παίχτον Πλέης» και συνεχίστηκε στην άμμουδιά της νήσου Μάουι, στον Ειρηνικό, όπου ο Ράϊαν και η Λη περνώντας ένα παραδείσιο μήνα του μέλιτος, έπεδότησαν σε άγρια «άμμομαχία» (κάτω). Οι δύο άστέρες παντρεύτηκαν πριν από μερικές ημέρες στη Χονολουλού της Χαβάης, έπειτα από ένα φλογερό ειδύλλιο. Φτάνοντας άμέσως ύστερα στη Μάουι, «έγκατεστάθησαν» στην μαγευτική άμμουδιά Λαχάινα, όπου, βέβαια, εκτός από τις «άμμομαχίες», απήλασαν την θάλασσα, τον τροπικό ήλιο, η — ακόμα και ενώπιον του φωτογραφικού φακού— περιπαθώς ένηγκαλίζοντο (δεξιά). "Αλλωστε, το νησί τους πρόσφερε θαυμάσιες ευκαιρίες για έκδρομες στο έσωτερικό. Σε μία από αυτές έπεσεκέφθησαν το Χαλεακόλα, τον μεγαλύτερο κρατήρα ήφαιστείου του κόσμου, πού, όμως, εύτυχώς, γιά τους δυο νέονυμφους, δεν είναι σε ενεργό κατάσταση...

Η μόδα...

...και οι γαλαζοαίματοι, είναι οι αδυναμίες της Ρωμαίας καλλονής Μαρίζα Βαλέντι (άριστερά). Και για να ικανοποιήσει το πρώτο από τα «χόμπι» της, διάλεξε για μοντέλο την γαλαζοαίματη κόμησα Φιάμπα Λοβατέλλι, που επιδεικνύει το πολύπλοκο κάπως μαγιό, που σχεδίασε η φίλη της. "Όσο για το δεύτερο «χόμπι», η Μαρίζα στάθηκε λιγώτερο τυχερή. Δυό φορές κόντεψε να γίνει πριγκίπισσα, αλλά δεν έγινε — στα 1959, όταν άρραβωνιάστηκε τον πρίγκιπα Άλεσσάντρο Μποργκέζε και στα 1965 όταν άρραβωνιάστηκε τον πρίγκιπα Γουτζάλο ντι Μπορμπόνε. Και οι δύο άρραβώνες όμως μεταιώθηκαν...

● Ο ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ φοράει, από τον καιρό που γεννήθηκε, τ' άποφώρα του μεγαλύτερου αδελφού του. Παίζει με τα παιχνίδια του, κοιμάται στο κρεβάτι του, χρησιμοποιεί τ'ασχολικά του βιβλία. Στο τέλος, θυμώνει και μία μέρα ρωτάει την μητέρα του: —Μαμά, όταν πεθάνει ο Πέτρος θα πρέπει να παντρευτώ και την γυναίκα του;

Ρακέττες...

...και μπάλλες του τένις κεντημένες επιβάλλεται να έχει η περιβολή της κομψής τενίστριας του 1967. Αυτή είναι τουλάχιστον η έπιταγή της σχετικής φειτηνής «κολλεξιόν» του Τέντυ Λίνλινγκ, που έπεδείχθη πριν από λίγες ημέρες στο «Χίλτον» του Λονδίνου. Χαρακτηριστικό των έμπνεύσεων του Άγγλου σχεδιαστού είναι ότι σε όλα τα μοντέλα του χρησιμοποιήθηκε συνθετικό ύφασμα «ντάκρον» και ότι άφησε τους ώμους άκάλυπτους γιά να διευκολύνη περισσότερο τις κινήσεις των χεριών.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

γ < Χονδρός - Λιγνός... ύπ' αριθ. 2, θα κινδυνεύαμε να γίνωμε, αν μάς έβλεπαν να παίζωμε διαρκώς μαζί στάν κινηματογράφο!...», δήλωσε ο Ρίτσαρντ Μπάρτον στην γυναίκα του Λιζ Τάιηλορ, άρνούμενος να γυρίσουν άλλη ταινία οι δυό τους.

γ < Δίδυμα... γιά την Φαμπιόλα; Το έρωτημα γεννιέται έπειτα από την μυστικώτατη έπίσκεψη της βασίλισσας του Βελγίου στον δόκτορα Γκέμζελ. Οι περισσότερες γυναίκες που θεράπευσε ο Σουηδός γυναικολόγος, απέκτησαν δίδυμα, τρίδυμα ή τετράδυμα!

γ < «Η μόδα πεθαίνει νέα!...», έιπε επιγραμματικά η Μισέλ Μοργκάν, όταν την ρώτησαν τί γνώμη έχει γιά την όριστική επικράτηση της μινι - φούστας.

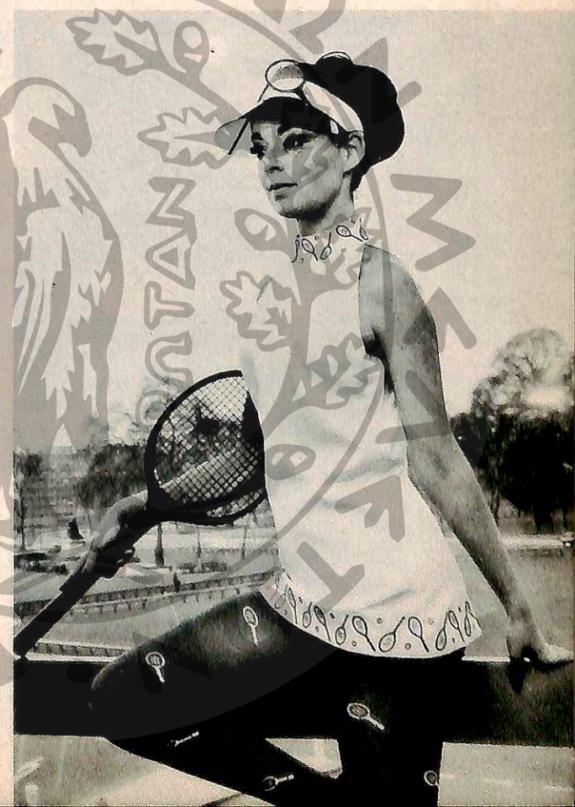
γ < Πυρομανείς... στη γλώσσα των συλλεκτών δεν είναι οι επικίνδυνοι, μανιακοί έμπρησταί, αλλά ήρεμοι, μανιώδεις συλλέκτες παλαιών κουτιών από σπέρτα. Οι μοντέρνοι συλλέκτες άφιερώνουν τώρα την συλλογή τους σε μία ώριμή έποχή. Π. χ. διαλέγουν το έτος 1925 και συγκεντρώνουν νομίσματα,

γραμματόσημα, περιοδικά, δίσκους, ήμερολόγια κλπ.

γ < Άξιο όλο γο... μουσικό ταλέντο έχει επιδειξει ο διάδοχος της Άγγλιας. Έκτός από το βιολοντσέλλο, με το όποιο ασχολείται από πέρυσι, παίζει επίσης έκκλησιαστικό όργανο, βιολί και φλάουτο.

γ < Μία ή θο πο οίος... δεν πρέπει να παντρευεται ποτέ έναν ήθοποιό...», δήλωσε η πριγκίπισσα Ίρα ντε Φύρστεμπεργκ, αποφεύγοντας να δώσει συγκεκριμένη άπάντηση, όταν της ζήτησαν να σχολιάση τις φήμες γιά αισθηματικό της δεσμό με τον ήθοποιό Πήτερ Λάωφοντ, που χώρισε πέρυσι από την Πατρίτσια Κένεντυ, άδελφή του δολοφονημένου προέδρου των Ήνωμένων Πολιτειών.

γ < Δυόμιση... χιλιάδες έκτεθειμένους πίνακες ζωγραφικής και 5.000 άποθηκευμένους περιλαμβάνει στους θησαυρούς του το περίφημο μουσείο του Πράδο, στη Μαδρίτη. Άνάμεσα στ' άριστουργήματα της τέχνης, πού στεγάσει στις 102 αίθουσές του, υπάρχουν και 34 έργα του δικού μας Έλ Γκρέκο.

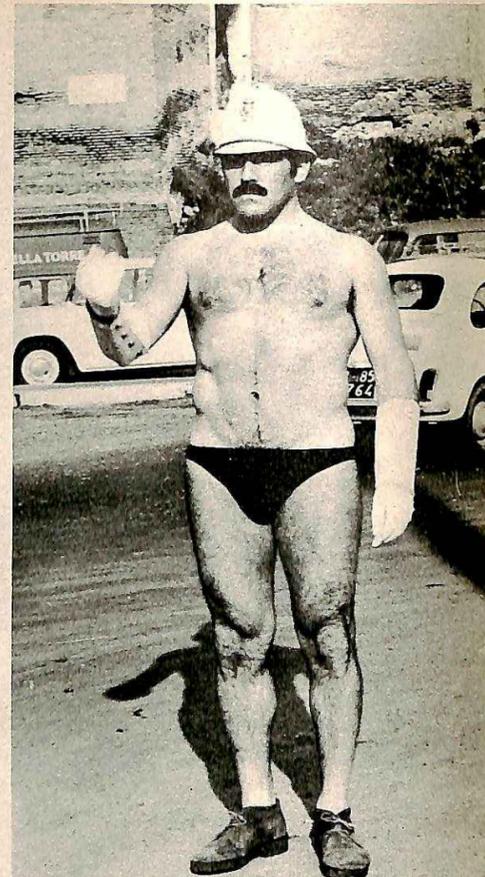

Ἄνθρωπα...

...είναι τὰ σημερινὰ ἔπιπλα, πιστεύει ὁ Ἴταλὸς «μαίτρ» Τζίο Πόντι. Γι' αὐτὸ καὶ ὠργάνωσε στὸ Παρίσι μιὰ ἔκθεση πρὸ «ἀνθρωπινῶν» ἐπιπλῶν, ποὺ ἔχουν σχεδιάσει συμπατριῶτες του. Ὁ καναπές Κασσάτι, ἡ μεγάλη βεντέττα τῆς ἐκθέσεως, ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς χωριστὲς θέσεις, καὶ εἶναι ἐξωπλισμένος μὲ ραδιόφωνο, σταχυοδοχεῖα καὶ ἀναπτύρα. Εἶναι πραγματικὴ ἀπόλαυση νὰ κάθεται

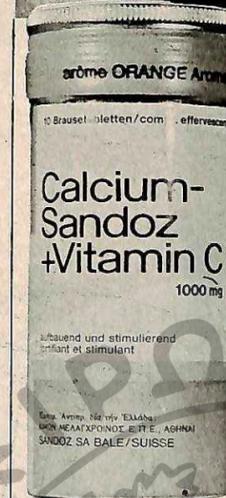
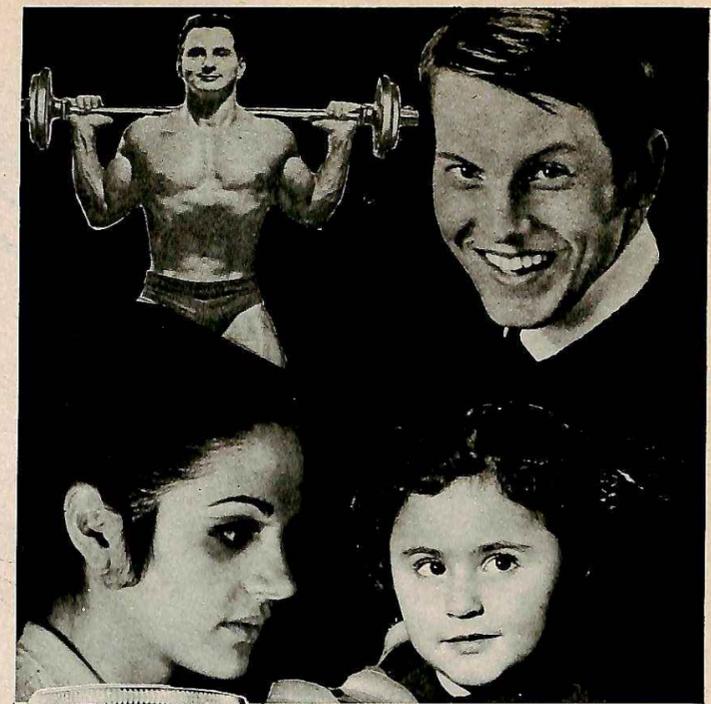
Εὐτυχῶς...

...δὲν σημειώθηκε κανένα τροχαῖο ἀτύχημα ὅταν σὲ κεντρικώτατη λεωφόρο τῆς Ρώμης στάθηκε γιὰ νὰ ρυθμίσει τὴν κυκλοφορία ὁ ἀσυνήθιστος αὐτὸς τροχαῖος. Οἱ αὐτοκίνητοι ἀντιπαρήλθαν μὲ ψυχραιμία καὶ ἔτσι ὁ Μάριο Ἀντόρφ, μὲ τὴν ἡμιδαμαῖα στολή του, μπόρεσε νὰ κρατήσει τὸν ρόλο ποὺ προβλέπει ἡ ταινία «Κυρίες καὶ κυρίες», μιὰς κωμῆδας γιὰ ἄπιστες συζύγους...

● **Η ΚΥΡΙΑ** ζυγίζει 120 κιλά. Ἔτσι ἀποφασίζει νὰ κάνει αὐστηρὴ διαίτα γιὰ νὰ ἐπανέλθῃ σ' ἕνα κανονικὸ βάρος. Γιὰ περισσότερη δεβαιότητα, πηγαίνει σὲ μιὰ εἰδικὴ κλινικὴ. Ὑστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα γράφει στὸν ἄντρα της: —Ἐχασα τὰ μισὰ κιλά. Τί νὰ κάνω τώρα; Κ' ἐκεῖνος τῆς ἀπαντᾷ ἀμέσως: —Ἐξακολούθησε ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀκόμα...

● **Ο ΝΕΑΡΟΣ** θέλει ν' ἀγοράσῃ ἕνα ἀμάξι εὐκαιρίας. Πηγαίνει λοιπὸν στὸν εἰδικό, ποὺ ἔχει ἀκριβῶς μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ τοῦ προσφέρει. —Προσέξτε τὸν ἐξαιρετικὸ χρωματισμὸ, τὴν ποιότητα τῆς ταπετσαρίας, τὴν συσπασίον, τὸ κομψὸ ταμπλό, τὸν ἐξαιρετὸ ὑαλοκαθαριστήρα... —Καὶ ἡ μηχανή; —Ἄν ὁ κύριος δῖνῃ σημασία στὶς λεπτομέρειες...

Γιὰ κάθε ὄργανισμὸ

BITAMINΗ C 1000mg + Calcium Sandoz

ΤΟΝΩΝΕΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΙ

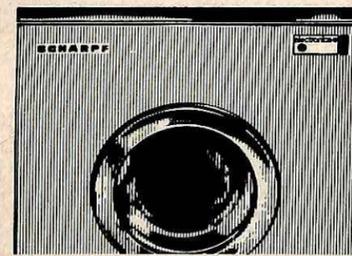
ΚΑΘΕ ΑΝΑΒΡΑΖΟΝ ΔΙΣΚΙΟΝ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΗΝ ΒΙΤΑΜΙΝΗ C 40 ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΩΝ

ἀξίζει ὅσο καὶ ἡ ὑγεία σας

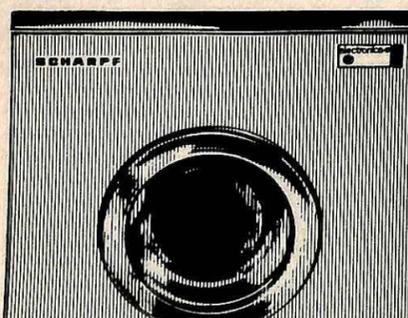

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ SANDOZ S.A. ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

NEO electronica-e

• Ἐγγυᾶται **μεγίστη ἀσφάλεια** διὰ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ συστήματος ἐλέγχου θερμοκρασίας καὶ στάθμης σαπουνάδας.

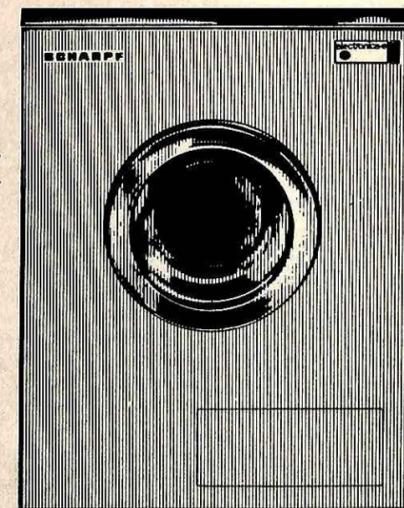
• Προσφέρει 8 ὑπεραυτόματα προγράμματα πλυσίματος. Πλένει καὶ στεγνώνει ἄνετα 5 κιλά ρούχα.

SCHARPF

ΕΝΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ • ΤΩΡΑ 16.500 ΔΡΧ.

SCHARPF

ενας αξιὸς ἠλεκτρονικὸς βοηθὸς τοῦ νοικοκυριοῦ σας!

Δ. Σ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6, ΤΗΛ. 236.442-801.811-15
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 47 ΤΗΛ. 24.078

Η ΜΑΡΙ ΛΑΦΟΡΕ καὶ ὁ Πιέρ Μπρις πρωταγωνιστοῦν στὸ ἔργο τοῦ Ροζέ Μπουσινὸ «Τὸ 13ο καπρίτσιο», ποὺ ἐτοιμάζεται στὸ Παρίσι. Τὸ γύρισμα τοῦ ἔργου εἶχε πολλὲς περιπέτειες καὶ οἱ παραγωγοὶ ἀναγκάστηκαν νὰ ἐπινοήσουν πρωτότυπες λύσεις, ποὺ τελικὰ ἀποδεικνύονται ἐπιτυχημένα σκηνοθετικὰ εὐρήματα.

Αιωνναίοι

◀ ΤΟ «ΠΕΙΡΑΪΚΟ ΘΕΑΤΡΟ» είναι άναμφίβολα ο ελληνικός θίασος με τα περισσότερα ρεκόρ. Ρεκόρ ταξιδιών στο εξωτερικό, και ρεκόρ εμφανίσεων σε θεατρικές σκηνές στα πιο απόμακρα σημεία της ύφης, ή στις όθνες τηλεόρασης (στη φωτογραφία, μιὰ πρόσφατη σχετική λήψη) των πέντε ηπείρων. Τα μέλη του έχουν δεχθῆ συγχαρητήρια ἀπὸ διεθνείς προσωπικότητες καὶ ἔχουν προσκληθῆ στα πιο ἀπλησίαστα μέρη, ἀκόμη καὶ στὸν Λευκὸ Οἶκο. Τώρα, τὸ ἐκλεκτὸ αὐτὸ καλλιτεχνικὸ συγκρότημα πὺ διδάσκει ὁ κ. Δ. Ροντήρης, ζητᾶει κοπέλλες γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ γυναικεῖο χορὸ του. Οἱ ἐνδιαφερόμενες μποροῦν νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ γραφεῖα τοῦ Πειραιϊκοῦ Θεάτρου, ὁδὸς Ἀνθίμου Γαζῆ 9, 1ος ὄρ., τηλ. 235.295, 231.740

ναί

Αιωνναίες

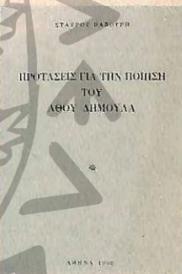
ΤΟ ΔΟΚΙΜΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ἔργο τοῦ Γιώργου Σεφέρη ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τοὺς σημαντικώτερους σταθμοὺς στὰ νεώτερα γράμματά μας. Ὁ ποιητὴς πὺ χάρισε στὴν Ἑλλάδα τὸ πρῶτο Νόμπελ τῆς ἀνοιξὲ καὶ ἓνα νέο κεφάλαιο στὸν πνευματικὸ μας πολιτισμὸ προσφέροντας μετὰ τὶς «Δοκιμές» του κείμενα ὑποδειγματικὰ γιὰ τὸν βαθὺ στοχασμὸ τους καὶ γιὰ τὴν ἀριότητα τῆς μορφῆς τους. Τώρα ὁ «Γαλαξίας» παρουσιάζει μιὰ «Ἐκλογὴ ἀπὸ τὶς Δοκιμές» (Ἀθῆνα 1966, σελίδες 192, δρχ. 20), ὅπου ἔχουν περιληφθῆ 13 ἀπὸ τὰ πιο χαρακτηριστικὰ κριτικὰ δοκίμια τοῦ Σεφέρη. Κοντὰ στὶς γνωστὲς ἐργασίες του γιὰ τὸν Κάλβο, τὸν Μακρυγιάννη, τὸν Παλαμᾶ, τὸν Σικελιανὸ, τὸν Ἐλιοτ, γιὰ πρῶτῃ φορὰ ἔχουν περιληφθῆ στὸν τόμο αὐτὸ καὶ δύο ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ ἀνεκδοτὸ Ἡμερολόγιο τοῦ Σεφέρη, τὸ ἓνα ἀπὸ τὴν γνωριμία του μετὰ τὸν Ἐλιοτ, καὶ τὸ δεύτερο

(μετὰ τὸν τίτλο «Ὁ ἄλλος κόσμος») ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη πὺ ἔκανε στὰ 1950 στὴν γενέτειρά του πόλη, τὴν Σμύρνη, γιὰ νὰ δρεθῆ σ' ἓνα ἀγνωστο χωρὸ ἔπειτα ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τῆς Ἰωνικῆς πρωτεύουσας.

Ὁ ΦΡΕΝΤΥ Γερμανὸς δὲν χρειάζεται, βέβαια, ἰδιαιτέρῃ παρουσίαση στοὺς ἀναγνώστες τῶν «Εἰκόνων». Χρόνια τώρα ἀπολαμβάνουν τὸ πηγαῖο καὶ ἰδιότυπο χιούμορ του, τὴν λεπτὴ παρατηρητικότητά του, τὶς δροσερὲς ἀπόψεις του στὰ κείμενά του, πὺ ἔχουν τὸ ἀντικατάστατο προσὸν τῆς ζωντανίας καὶ τῆς ἀμεσότητας. Τώρα, ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ, μετὰ τὸ «Μὲ συγχωρεῖτε, λάθος!», πὺ γνώρισε τεράστια ἐπιτυχία μετὰ τρεῖς ἐκδόσεις, παρουσιάζει τὸ δεύτερο βιβλίο του, «Τὸ δις ἐξαμαρτείν...» («Γαλαξίας», Ἀθῆνα, 1967, σελ. 191, δρχ. 20). Εἶναι μιὰ νέα ἐπιλογὴ χρονολογη-

μάτων ἀπὸ τὴν «Μεσημβρινή» καὶ τῆς «Εἰκόνες». Πενήντα διαφορετικὰ θέματα ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ἐπικαιρότητα, πὺ ἡ παρατηρητικότης καὶ τὸ ταλάντο τοῦ συγγραφέως τὰ ἐπεκτείνει μέσα στὸν χρόνο καὶ τοὺς ἐξασφαλίζει μιὰ μονιμώτερη ζωὴ. Ὁπως καὶ τὸ πρῶτο βιβλίο τοῦ Γερμανοῦ, εἶσι καὶ τὸ «Δις ἐξαμαρτείν...» εἶναι εἰκονογραφημένο ἀπὸ τὸν Γιάννη Κυριακόπουλο.

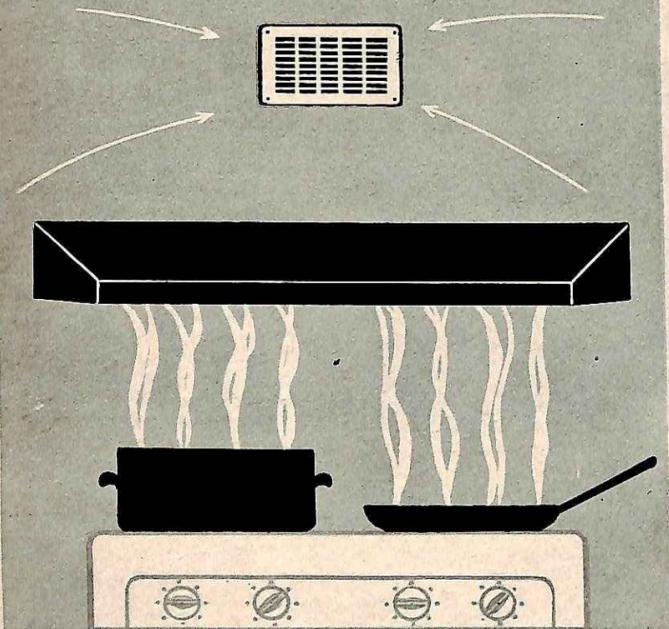
ΕΝΑΣ νεώτερος ποιητὴς μελετᾶ τὴν ποίηση ἓνος ὀμηλικοῦ ὁμοτέχνου του. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι καὶ τόσο συνηθισμένο στὰ γράμματά μας. Ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Σταύρου Βαβούρη, πὺ παρουσίασε τελευταία μετὰ τὸν τίτλο «Ἐπιτάφιος γιὰ τὴν ποίηση τοῦ Ἄθου Δημοῦλα» (Ἀθῆνα 1966, σελ. 43) μιὰ ἀξιοπρόσδεχτῃ κριτικὴ μελέτῃ γιὰ τὸ μέχρι σήμερα ἔργο τοῦ ποιητῆ τοῦ «Περὶ μνήμης».

Trade-Wind

ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΣΥΓΚΡΙΤΩΣ ΑΝΩΤΕΡΟΙ

ΟΙ ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΗΡΕΣ

Trade-Wind

ΥΠΕΡΕΧΟΥΝ ΟΛΩΝ

- Διπλάσιος άναρροφητικής ικανότητας των συνήθων, άναρροφούν 750 κυβικά μέτρα άερος τήν ώρα.
- Μέ μηχανήμα φυγοκεντρικού τύπου με διπλές τουρμπίνες - και όχι άπλά πτερύγια - και με διπλά στόμια άναρροφήσεως έξαερίζουν άμέσως όλον τόν χώρον τής κουζίνας.
- Έχουν άφθαρτα μεταλλικά φίλτρα και φούσκα (HOOD) άπό άνοξειδωτο χάλυβα, τελείως άμετάβλητη.

Προσφέρονται σε ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΥΠΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΣΕΩΝ για τις άνάγκες κάθε κουζίνας.

ΔΩΡΕΑΝ ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ: Γ. Π. ΓΟΥΝΑΡΑΣ Α.Ε.

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΚΑΡΥΤΣΗ 1 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 235.552 - 223.185

Άγοράζοντες ποιότητα έξυπηρετείτε τó συμφέρον σας

ΤΟΥ ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΕΦΕΤΟΣ ό χρόνος μάς επιφύλασσει δυό ρωσικές επέτειους. Και οι δυό άφορούν μία επανάσταση: 'Η πρώτη είναι τή 50 χρόνια άπό τήν ρωσική επανάσταση. 'Η δεύτερη είναι τή 10 χρόνια άπό τήν δημοσίευση τού «Δόκτωρος Ζιθάγκο». 'Ηταν μία επανάσταση στα ρωσικά γράμματα - μολοντί τó έργο δέν κυκλοφόρησε ποτέ στην γλώσσα πού γράφτηκε. 'Ηταν άκόμη πολύ νωρίς για τήν Ρωσία. «Θά έπρεπε νά περιμένη», είχαν πεί μερικοί τότε για τόν συγγραφέα.

ΠΑΣΤΕΡΝΑΚ

Άλλά, αν περιμένε, ίσως νά ήταν πολύ άργά για τόν Πάστερνακ. 'Η ύγεία του ήταν κλονισμένη, δέν είχε τίποτε νά τόν κρατή στην ζωή. Τίποτε έκτός άπό τήν έλπίδα νά σταθί σ' ένα ψηλό σκαλοπάτι και νά πή στους Ρώσους τó τελευταίο τραγούδι του.

Τό τραγούδι αυτό δέν ήταν ποίημα, όπως τά προηγούμενα έργα του. 'Ηταν μία κραυγή: «'Ο δόκτωρ Ζιθάγκο». Μία κραυγή 700 σελίδων, πού θά μπορούσε νά συγκριθί με τόν «Άποχαιρετισμό στα όπλα» τού Χεμινγκουαί. Και στα δυό τó θέμα είναι ή φυγή - άπό τόν πόλεμο, άπό τήν επανάσταση, άπό τήν μοίρα...

Οι δυό ιστορίες συνέβησαν τήν ίδια περίπου έποχή και άκολουθούν τήν ίδια παράλληλη πορεία ως τó τέλος. Οι τέσσερις έραστές κερδίζουν τήν μάχη. Με κοινό φόντο τó χιόνι, ό Χεμινγκουαί και ό Πάστερνακ ζωγραφίζουν μία ιστορία πού θά ήταν πολύ γλυκερή αν δέν ήταν τόσο ανθρώπινη. Τό ότι στο τέλος χωρίζουν ή πεθαίνουν δέν έχει τόση σημασία, όση σημασία έχει τó ότι φεύγουν με τήν γεύση τής νίκης, πού φαίνεται καθαρά σε κάποια λόγια τού Ζιθάγκο:

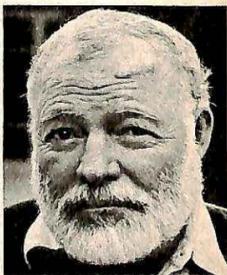
Είναι ή στιγμή πού στο φίλμ οι παρτιζάνοι πολυβολούν τούς Ρώσους ευέλπιδες. "Ενας νέος Ρώσος ξεψυκά κάτω άπό τó άπαθές βλέμμα τού κομμισάριου, πού άντιμετωπίζει τó γεγονός όπως θά άντιμετώπιζε μία θάλαρη στο έλκνηρό του ή μία χαλασμένη βρύση.

Και ό Ζιθάγκο τόν ρωτά -όχι τόσο με όργη, όσο με άπορία: «Πές μου, άνθρωπε, έρωτεύθηκες ποτέ σου;».

Ό Ζιθάγκο είχε τήν τύχη νά αγαπήσει. Αυτό μόνο έχει για κείνον σημασία. Έχει σημασία άκόμη και μέσα στην καρδιά τής στέππας. Άκόμη και μέσα στην καρδιά τού άνεμοστρόβιλου, «πού άρπαζε μονομιάς τήν στέψη όλης τής Ρωσίας».

ΟΥΤΕ ό Χεμινγκουαί, ούτε ό Πάστερνακ έζησαν για νά δούν τά έργα τους στην όθόνη. Πάντως, ό δεύτερος ήταν τυχερότερος: Είχε τήν τύχη νά βρεθί για τόν ρόλο τής Λάρα ή Τζούλι Κρίστι, μία Λάρα εκ κατασκευής, πού είναι τόσο πολύ Λάρα όσο πολύ Ρέτ Μπάτλερ ήταν τó 1940 ό Κλάρκ Γκάιμπλ ή όσο πολύ Λάρρενς ήταν τó 1965 ό Πίτερ Ο' Τούλ.

'Η επανάσταση δέν ήταν ποτέ υπερήφανη για τόν Μπόρις Πάστερνακ, αλλά, κατά θόθος, ούτε ή Άμερική ήταν ιδιαίτε-

ΧΕΜΙΝΓΟΥΑΙ

ρως υπερήφανη για τόν Έρνεστ Χεμινγκουαί: 'Ο συγγραφέας τού «Άποχαιρετισμού» άντικει περισσότερο στην άπέναντι άκτή τού Άτλαντικού. Και οι δυό πέθαναν κυκλωμένοι άπό τήν μοναξιά τους. 'Ο ένας δέχθηκε τó Νόμπελ, αλλά κάποια στιγμή άρνήθηκε νά ζή. 'Ο άλλος άρνήθηκε τó Νόμπελ, αλλά συνέχισε νά ζή - ως τήν στιγμή πού ό ταχυδρόμος χτύπησε τήν πόρτα...

Και οι δυό όμως έφυγαν άπό τόν κόσμο αυτό νικητές: "Όπως έ Ζιθάγκο, όπως ή Λάρα...

Η GRUNDIG ΠΡΟΗΓΕΙΤΑΙ

K&O 2167

Μόνον οι τηλεοράσεις
GRUNDIG
είναι έφοδιασμένες
μέ **ΜΟΝΟΜΑΤ**.

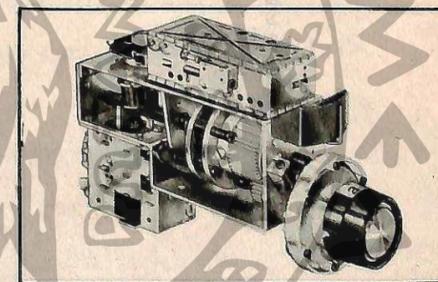
Τί είναι τó ΜΟΝΟΜΑΤ; "Ενας μικρός ηλεκτρονικός έγκέφαλος πού αυτόμάτως, επιλέγει τά κανάλια, νετάρει τήν εικόνα και φιλτράρει τόν ήχο. Με τó ΜΟΝΟΜΑΤ ή εικόνα παραμένει σταθερή, διαυγής και δέν κουράζει τά μάτια. Τό ΜΟΝΟΜΑΤ έξασφαλίζει, επίσης, ήχο ύψηλης πιστότητας.

Τηλεόρασι δέν αγοράζετε κάθε μέρα. Γι' αυτό προσέξτε τί δά πάρετε.

Σκεφθήτε τά πλεονεκτήματα πού σας προσφέρει ή GRUNDIG: τήν αυτόματη έπιλογή καναλιών, τήν τέλεια ποιότητα εικόνας και ήχου, τήν ύπευθυνότητα έγκαταστάσεως και συντηρήσεως. Μελετήστε τήν άψογή και πολυτελή κατασκευή τών μοντέλων GRUNDIG 1967... Και έμπιστευθήτε στο παγκόσμιο κύρος τής GRUNDIG.

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΚΟΥΝ ΚΑΙ ΒΛΕΠΟΥΝ ΜΕ GRUNDIG

ΟΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ GRUNDIG ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΣΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ GRUNDIG.

ΜΟΝΟΜΑΤ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ GRUNDIG

GRUNDIG

Για πρώτη
φορά στην
Ελλάδα!

Ένας ηλεκτρονικός εγκέφαλος της IBM εργάζεται από ημέρες για τις **EIKONES**

Για πρώτη φορά στα χρονικά του ελληνικού τύπου, ένας ηλεκτρονικός διερευνητής παίρνει μέρος στην μελέτη και ανάλυση ενός θέματος:

- Που θα έπρεπε από χρόνια να έχη απασχολήσει όλα χωρίς εξαίρεση τα ελληνικά κόμματα.
- Που ενδιαφέρει τον κάθε Έλληνα — τώρα μάλιστα ακόμη περισσότερο, γιατί βρίσκουμε στις παραμονές εκλογών.

Το ιερό αυτό τέρας, που κάνει χιλιάδες πράξεις το δευτερόλεπτο, «μασάει» και επεξεργάζεται για τις **EIKONES** και τους αναγνώστες τους, τα αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών του 1958 και του 1961 και του 1963 και του 1964. Με ένα κεντρικό θέμα:

Τι ρόλο παίζει η γυναίκα στις ελλαδικές

Και άρχισε να μας δίνει μια καταπληκτική εικόνα — την πιο καταπληκτική ανάλυση των εκλογών που έχει ποτέ δοθεί στον τόπο μας. Γιατί δεν στηρίζεται σε γνώμες, αλλά σε άψευδη στοιχεία, σε αριθμούς, που κανείς δεν μπορεί να άμφισβητήσει.

—Θέλετε να μάθετε ποιά θα ήταν η σύνθεση των τελευταίων τεσσάρων Βουλών:

- "Αν έψήφισαν μόνο γυναίκες; • "Αν έψήφισαν μόνο άνδρες;

—Θέλετε να μάθετε πώς ψηφίζουν οι άνδρες και πώς οι γυναίκες:

- Στα αστικά κέντρα; • Στα χωριά;

Θα βρήτε την απάντηση στις **EIKONES** της επομένης εβδομάδος.

—Θέλετε να μάθετε ποιά κόμματα προτιμούν τα δύο φύλα, στο Κολωνάκι ή στο Παγκράτι και τους Άμπελοκήπους ή στο κέντρο του Πειραιά;

Θα βρήτε την απάντηση στις **EIKONES** της επομένης εβδομάδος.

—Θέλετε να μάθετε ποιούς υποψηφίους προτιμούν και «σταυρώνουν» οι γυναίκες και ποιούς οι άνδρες;

Θα βρήτε την απάντηση στις **EIKONES** της επομένης εβδομάδος.

Για να σας δώσει αυτή την ανάλυση, το περιοδικό δεν λογάρισε έξοδα.

Γιατί η ανάλυση αυτή αποτελεί μια προσφορά από τις **EIKONES** προς τον ελληνικό λαό, που θα του επιτρέψει καλύτερα να κατανοήσει τι γίνεται γύρω του.

Έκδοση: δύο τεύχος της επομένης εβδομάδος

ΚΑΤ' ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

ΤΟ «ΤΡΙΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ»

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ, ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΑΡΑΣΥΡΕΙ ΤΟΝ ΨΥΧΡΑΙΜΟ ΠΟΥΑΡΟ, ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΑΤΑΓΩΓΙΑ, ΟΠΟΥ ΚΡΥΒΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ, ΩΣ ΤΙΣ ΑΝΤΙΚΑΜΑΡΕΣ ΤΩΝ ΨΥΧΙΑΤΡΩΝ, ΟΠΟΥ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΞΑΝΑΒΡΟΥΝ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

«Είτε... ότι θέλει να σας δει, γιατί... νομίζει ότι έχει διαπράξει ένα έγκλημα...»
"Ο Πουαρό απόρησε:
«Νομίζει; Δεν ξέρει;»»

«Η επισκέπτριά του ήταν γύρω στα είκοσι. Μακριά, ανατάστατα, ξανθά μαλλιά... Πελάγια πράσινα μάτια, ντυμένη με την στολή της γενεάς της. Μαύρες μπότες, σινη φούστα, χονδρό, φαρδύ πουλόβερ "Ο Πουαρό είχε σαν πρώτη αντίδραση την διάθεση να την χάσει σε ένα μαντίο...»

«"Υποπτοι τύποι... Στενά πέτσινα παντελόνια, θελούδινο γιλέκο και μακριά, κατασρά, καστανά μαλλιά, που του έπεφταν έως τους ώμους... "Εμοιαζε εξωτικός, επικίνδυνος και ύφρατος...»

Εκθέσεις πάντοτε αντιφατικές

Ακόμη σπουδαιότερες θεωρούν οι παραψυχολόγοι τις ικανότητες του μάντη της Ουτρέχτης Γκέραρντ Κρουαζέ, που από χρόνια τώρα είναι διάσημος «μαγνητιστής» και καλείται συχνά από την αστυνομία να βοηθήσει στην εξιχνίαση μυστηριωδών εγκλημάτων.

Σαν «μαγνητιστής» δέχεται την ημέρα 80 - 100 άρρωστους και τους θεραπεύει θέτοντας απλά τα χέρια του στο μέρος που έχουν την πάθηση. Από κάθε άρρωστο παίρνει γύρω στις 40 δραχμές. Αλλά ο Κρουαζέ είναι γνωστότερος για τις μαντικές ικανότητές του. Όπως λέει ο ίδιος δεν έχει άποτυχίες, παρά μόνο 20 έως 30 τοίς εκατό. Όταν ήταν έξη χρόνων παιδί παρά λίγο να πνιγεί. Έτσι, μία από τις ικανότητές του είναι να ανακαλύπτει από μακριά τα πτώματα πνιγμένων παιδιών. Ως τώρα έχει ανακαλύψει 400 χαμένα παιδιά, νεκρά ή ζωντανά. Για την εργασία του αυτή δεν ζητά χρήματα. Η δανδική αστυνομία, πάντως, δηλώνει ότι «δεν δέχεται καμιά συνεργασία με "παραγνώστες"». Δεν είχε επίσης καμιά επιτυχία ή συνεργασία του Κρουαζέ με το αμερικανικό Έφ Μπι Αϊ το 1964. Τον είχαν καλέσει να βοηθήσει στην ανακάλυψη τριών ατόμων, γνωστών από την δράση τους για την Ισπολιτεία των νέγων, που είχαν εξαφανισθεί στην πολιτεία του Μισισσιππή. Ο Κρουαζέ αποδίδει την άποψή του στην μεγάλη πίεση. «Ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών είχε δείξει ζωηρό ενδιαφέρον για την υπόθεση αυτή και το Έφ Μπι Αϊ με έπιεξε πολύ».

Πριν από λίγα χρόνια ο Κρουαζέ έκαμε την εμφάνισή του από τον σταθμό τηλεόρασης της Στουτγάρδης στο λεγόμενο πείραμα της καρτέλας, που από εκπροσώπους της επίσημης ψυχολογίας, όπως ο καθηγητής από το Άμβουργο, Πέτερ Χοφσταίτερ, θεωρείται ως άσφαλές μέσο ανακάλυψης των απειθαριών.

Στο στούντιο κάθισαν σε αριθμημένες καρτέλες δεκαέξι καλεσμένοι, όλοι δημοσιογράφοι. Και ο Κρουαζέ άρχισε να λέει, αφού συγκεντρώθηκε στον αριθμό ένα.

● Βλέπω μία εφημερίδα. Έχει αυτός καμιά σχέση με εφημερίδα, που στον πόλεμο δεν ήταν από τις φιλογερμανικές; Μόνο αργότερα ξεσκέπασαν τον αριθμό της καρτέλας, όπου καθόταν το άτομο για το οποίο μιλούσε ο Κρουαζέ. Κατά την διάρκεια της έκπομπής ο καλεσμένος δημοσιογράφος είπε ότι οι «μαντείες» του δεν αξίζουν σπουδαία πράγματα. Εκτός από το επάγγελμα, όλα τα άλλα που είχε πει ήταν πολύ άφρημένα. Για τον λόγο αυτό η μαντεία του θεωρήθηκε άποτυχη.

Μετά όμως ανέλαβε την υπόθεση η επιστημονική παραψυχολογία. Όπως γράφει ο καθηγητής Μπέντερ, αφού τελείωσε η εκπομπή του τηλεφώνησε ένας υπάλληλος του σταθμού και του είπε ότι η μαντεία μπορεί να είναι σωστή. Ο δημοσιογράφος υπηρετούσε κατά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο στο τμήμα προπαγάνδας του γαλλικού στρατού και δεν ήθελε να το έμολογηση αυτό από την τηλεόραση. Αργότερα ο καθηγητής της φιλοσοφίας στο πανεπιστήμιο του Μονάχου και παραψυχολόγος Άντον Νουχόουλερ έγραψε σε ένα βιβλίο ότι ο δημοσιογράφος ήταν «ένας κύριος με γερμανική υπηκοότητα, που κατά τον τελευταίο πόλεμο έγραφε για λογαριασμό ξένης δυνάμεως αντιγερμανικά και αντιχιτλερικά άρθρα».

Οι διαφορές αυτές δείχνουν με πόση επιφύλαξη πρέπει να δέχεται κανείς τα γραφόμενα της παραψυχολογίας. Το ίδιο είναι άβεβαιο τί ακριβώς ελέγχθη από την Τζην Ντίξον την ημέρα που σκότωσαν τον πρόεδρο Κένεντυ.

Η Τζην έχει ακόμη προφητεύσει τον θά-

νατο του Ρούσβελτ και την εκλογική ήττα του Ρούσβελτ μετά το 1945. Αλλά είπε και ότι θα γίνει πόλεμος το 1958, και σε καμιά περίπτωση οι παραψυχολόγοι δεν μπόρεσαν να στηριχθούν σε μαγνητοταινίες ή σε σημειώσεις που πάρθηκαν την στιγμή του χρησμού, δηλαδή πρό των γεγονότων, αλλά στην μεταγενέστερη βιογραφία της Τζην Ντίξον, που κυκλοφόρησε στην Αμερική με τον τίτλο: «Το δώρο της προφητείας — η μοναδική Τζην Ντίξον».

Την αλήθεια της προφητείας του Κρουαζέ για την τρύπα στο ποταμόπλοιο έβεβαίωσε ένας γνωστός του και γενικά ο μύθος και η αλήθεια είναι πράγματα που ανακατεμένα στις παρόμοιες υποθέσεις.

Τον τελευταίο καιρό οι παραψυχολόγοι αρχίζουν να αρχειοθετούν όνειρα και προφητείες με σκοπό την επαλήθευση όταν θα έλθει ο καιρός. Αλλά, ποτέ δεν θα μπορέσει κανείς να πει, αν ο περίφημος Χανούσεν που έβρασε στο Βερολίνο πριν σαράντα χρόνια, ήταν τσαρλατάνος ή προφήτης. Και δεν υπάρχει τίποτε που να θεβαιώνει την παράδοση, ότι ο Άβρααμ Λίνκολν είχε όνειρευθεί την δολοφονία μια νύχτα πριν.

Και η κατακραυγή κατά των παραψυχολόγων έχει αυξηθεί από το περασμένο καλοκαίρι, όταν μαθεύτηκε ότι ακόμη και το σπουδαιότερο πείραμά του, η χαρτομαντεία, δεν είναι στεγανοποιημένο κατά της απάτης.

Ιδιαίτερα για το πείραμα του Ράιν, ο Άγγλος καθηγητής Σ. Χάνσελ γράφει ότι «οι διάφορες εκθέσεις για το πείραμα είναι αντιφατικές και παραλείπουν σημαντικές λεπτομέρειες» και ότι το «κατόρθωμα» του φοιτητού της θεολογίας είναι δυνατόν να είναι άποτέλεσμα απάτης.

Ο καθηγητής Χάνσελ επανέλαβε το πείραμα μ' ένα αντίδοιο βοηθό του Ράιν. Χωρίς να τον δη κανείς πλησίασε στο δωμάτιο του βοηθού, που βρισκόταν κι αυτό έκαστο μέτρα μακριά, και από μια χαραμάδα της πόρτας παρακολούθησε τα χαρτιά. Έτσι, από τα 25 χαρτιά μάντεψε σωστά τα 22 και ο βοηθός του Ράιν δεν υπαπτεύθηκε τίποτε, ώσπου ο Χάνσελ του απέκλυσε την απάτη.

Η μελέτη στην οποία ο Χάνσελ κλονίζει το αξιόπιστο τριών ακόμη γνωστών πειραμάτων, υπενόμισσε το κύρος της επιστήμης του άποκρύφου. Αλλά στο βιβλίο είναι επίσης φανερό το δилημμα των κριτικών της παραψυχολογίας. Μπορούν να άποδείξουν το άναξιόπιστο άρισμένων πειραμάτων και υποθέσεων της παραψυχολογίας, άσο άμως οι επίσημες επιστήμες δεν μπορούν να διεισδύσουν σε εύρύτατες περιοχές της ανθρώπινης ψυχής, το άπερφυσικό ή άντικανονικό θά δικειδική τά δικαιώματά του.

Τά τελευταία χρόνια οι παραψυχολόγοι βρήκαν άπροσδόκητη άποστήριξη από άλλους άπιστημονικούς κλάδους, που τά πειρά-

Η μετάδοση των προκαταλήψεων

Εγκεφαλικός ραδιοσταθμός...

μάτα των δεν ήταν προωρισμένα για την διερεύνηση μεταφυσικών φαινομένων.

Πολύ παράξενα άποτελέσματα έπέτυχε π.χ. ο καθηγητής της ψυχολογίας στο πανεπιστήμιο της Βορείου Ντακόιας, Ρόμπερτ Ρόζενταλ, όταν δοκίμασε να έξεταξη με πειράματα κατά πόσο οι άνθρωποι παρασύρονται άπο προκαταλήψεις στις κρίσεις τους για τούς συνανθρώπους τους.

Στά άτομα που χρησιμοποίησε ο Ρόζενταλ για τά πειράματά του, έδειξε φωτογραφίες άλλων προσώπων άγνωστων τους, με έντολη να σημειώσουν σαν μοναδικό σχόλιο τις λέξεις «πετυχημένος στην ζωή», ή «άποτυχημένος», άφου θά έβλεπαν στην πραγματικότητα τούς εικονιζόμενους και δεν θ' άκουγαν από τά χείλη τους παρά μία κλημέρα. Άπο τó άποτέλεσμα του πειράματος άπεδείχθη ότι ο καθηγητής είχε μπορέσει να μεταβιβάσει, πιθανώς με την τηλεπάθεια, άρισμένες προκαταλήψεις.

Ένα ακόμη έκπληκτικότερο πείραμα άπιστημονικής μεταξύ ανθρώπων έγινε πριν δυό χρόνια στην Ιατρική σχολή της Φιλαδέλφειας.

Οι όφθαλμίατροι Τόμας Ντουαίην και Τόμας Μπένερτ ήθελαν να έξακριβώσουν κατά πόσο είναι όμοιοι οι καμπύλες των ρευμάτων του έγκεφάλου δυό ταυτοσήμων διδύμων (παιδιά που προέρχονται από ένα άδριο). Και σε δυό από τά 16 ζεύγη διδύμων που έξήτησαν είδαν ότι όταν τó ένα άπο τά διδυμάκια έκλεινε τά μάτια του, πράγμα που προκαλεί τά λεγόμενα κύματα Άλφα στην εικόνα των ρευμάτων του έγκεφάλου, τó έγκεφαλογράφημα τού άλλου διδύμου, που βρισκόταν σε άλλο δωμάτιο έξη μέτρα μακριά, έδειχνε τά ίδια κύματα — Άλφα.

Οι παρατηρήσεις των όφθαλμιάτρων ξανάφεραν στο προσκήνιο την υπόθεση που άποστηρίζεται, τόσο άπο τούς μη ειδικούς, άσο και άπο τούς παραψυχολόγους, ότι η τηλεπάθεια και άλλα μεταφυσικά φαινόμενα έχουν την πηγή τους σ' ένα είδος έγκεφαλικού ραδιοσταθμού, που έκπέμπει μυστηριώδη κύματα.

Στην επαλήθευση της υποθέσεως αυτής άφιέρωσε περισσότερο χρόνο άπο κάθε άλλον ο σοβιετικός παραψυχολόγος Λεωνίδας Βασίλιεφ. Τά πειράματα προκλήσεως ύπνου άπο μεγάλες άποστάσεις τά δικαιολόγησε άρχικά με την ύπαρξη άγνωστων ηλεκτρομαγνητικών κύματων, που άποτελούν τούς φορείς των σχετικών διαταγών. Αλλά μία άπλη άντιδοκιμή άποδεικνύει τó άστήρικτο της θεωρίας αυτής. Τά πρόσωπα έπαιρναν τις διαταγές άκόμη και όταν βρισκόταν κλεισμένα σε θαλάμους με μολυβένια τοιχώματα, που, όπως

είναι άποδεδειγμένο, είναι άδιεπέραστα άπο τά ηλεκτρομαγνητικά κύματα. Κ' έτσι ο Βασίλιεφ άναγκάστηκε άργότερα να δηλώσει: «Οι έλπίδες που είχαν στηριχθεί στην ύπόθεση των ηλεκτρομαγνητικών κύματων δεν εκπληρώθηκαν».

Οι φυσικοί επιστήμονες ήταν, άστόσο, σύμφωνοι ότι δεν μπορούσε κανείς να περιμένη την ανακάλυψη άγνωστων κύματων για την έξήγηση των ψυχικών φαινομένων. Τό 1947 ο Πασκουάλ Γιορντάν, καθηγητής της φυσικής στο Άμβουργο, έγραφε ότι οι παραψυχολόγοι πρέπει να παραιτηθούν άπο την προσπάθεια να στηρίξουν τις θεωρίες των στη φυσική επιστήμη και προσέθετε: «Δεν υπάρχουν άγνωστες άκτινοβολίες».

Αλλά οι έρευνητά του άποκρύφου δεν άπογοητεύονται και έπισπούν, έπιστρατεύοντας την φαντασία τους, όλοένα καινούργιες θεωρίες. Μία άπο τις θεωρίες αυτές είναι ότι ο άνθρωπος διαθέτει και έκτη αίσθηση εκτός άπο τήν όραση, την άκοη, την όσφρηση, την γεύση και τήν άφή, αν και δεν μπορεί άκόμη να έντοπισθή τó όργανο - δέκτης. Οι ζωολόγοι π.χ. έχουν ανακαλύψει ότι τά φίδια έχουν την αίσθηση του υπερύθρου φωτός, ότι οι μέλισσες διατηρούν την αίσθηση του πρσανατολισμού με την βοήθεια του ήλιου και όταν ο ούρανός είναι συννεφιασμένος, ότι οι τερμίτες και τά πουλιά είναι ευαίσθητα στο μαγνητισμό, ότι τά λαβράκια του Νείλου έχουν αντί για όραση ένα δέκτη ηλεκτρικών κύματων.

Δεν φαίνεται όμως πάντα άναγκαίο να προσπαθή κανείς να ανακαλύψει άγνωστα αισθητικά όργανα για να έξήγησει τις μεταφυσικές ικανότητες προσώπων, που έχουν έξασσηψη έπαγγελματικά.

Ένα άπο τά κυριότερα νούμερα του γερμανικού ίπποδρομίου Κρόνε, είναι τó «Κόρα, τó θαύμα της σκέψης». Η Κα Κόρα, «ή κυρία που τά έξεει όλα», είναι στην πραγματικότητα ή κόμησσο Γκούντρον φόν Χάσλιγκεν, που μαζί με τον άδριο της Έωακειμ Γκέρτ φόν Χάσλιγκεν έκανε πειράματα μεταβιβάσεως σκέψης.

Σε κάθε παράσταση, ή Κα Κόρα έλεγε με παρουσιαστικό ύπνωτισμένης, τά άντικείμενα που οι θεατά είδαν στον άδριο της, χωρίς να τά βλέπει αυτή, σε άποστάσεις τριάντα και πλέον μέτρα. Μία φορά έβωσαν τον άδριο της ένα χαρτί με γραμμένο τοπωνύμιο Κορνβεστχάιμ και μετά ένα λεπτό ή Κα Κόρα τó είχε μαντέψει.

Οι παραψυχολόγοι δεν μπορούσαν να άρνηθούν άπο την Κα Κόρα άρισμένες έξωαισθητικές ικανότητες. Παρ' όλα αυτά, όπως άποδείχτηκε άργότερα, τó νουέτο είχε άναπτύξει μία γλώσσα με νοήματα, τόσο άνεπαίσθητα, που δεν μπορούσε να τά άντιληφθή κανένας θεατής.

Με άλλα λόγια οι παραψυχολόγοι είχαν ανακαλύψει για μία άκόμη φορά τó μαγικό και τó μεταφυσικό εκεί που δεν ύπαρχει άλλο άπο ένα τρύκ. Αυτό όφειλεται στον ζήλο τους να ανακαλύψουν «φαινόμενα», πράγματα που τούς κάνει στο τέλος άφελείς και δεισιδαίμονες. Και δεν είναι μόνο αυτό.

Οι σύγχρονοι θετικοί επιστήμονες άκούουν με φρίκη τούς συναδέλφους τους των παραψυχικών έδρών να μιλούν για μία βασική έννοια της παραψυχολογίας που έπενθησε ο Ράιν, για τόν «παράγοντα Ψ».

Τό «Ψ» είναι μία έννοια τόσο άκαθόριστη, όσο και ένα ξεπλυμένο στοιχείο παλαιού σπιτιού. Είναι ή πεμπτουσία του έξωαισθητού, που ξεχωρίζει, πάνω άπο τούς κοινούς θνητούς, όλους όσοι παρουσιάζονται προικισμένοι με μεταφυσικές ικανότητες. Είναι ή αίφνidia έμπνευση που είδοποιεί τόν μάντη γά τó ύποτιθέμενο μέρος, όπου βρίσκεται τó νεκρό παιδί, ή για τόν έπικείμενο

θάνατο του προέδρου, είναι ή «όραση», που βλέπει να χαρτιά μέσα άπο τούς τοίχους, είναι ή δύναμη που ρίχνει άπο μακριά τά φλυτζάνια άπο τά ράφια.

Αλλά τó «Ψ» έχει και τις παραξενιές του. Είναι άσύλληπτο, δεν μετριέται, δεν δοκιμάζεται, δεν έχει... λόγο.

Και, πραγματικά, τó αίνιγματικό αυτό χάρισμα:

● Έμφανίζεται συχνά μόνο σε άρισμένους περιόδους της ζωής των προικισμένων.

● Δεν λειτουργεί παρά μόνο όταν ύπαρξη ίσχυρο κίνητρο, όταν δηλαδή τó προικισμένο άτομο επιθυμεί σταθερά στο ύποσυνείδητό του την έπιτυχία.

● Μόνον όταν ύπαρξη καλός διευθύνου του πειράματος. Η ένέργεια «Ψ» δηλαδή δεν μπορεί να προκληθή άπο τόν άποιονδήποτε άδέξιο.

● Μόνον όταν ή άτμόσφαιρα του πειράματος είναι χαλαρή και συμπαθής (όπως στην περίπτωση του καθηγητού Ράιν) ή ιδιαίτερα βαρεία (όπως στην περίπτωση του καθηγητού Μπέντερ).

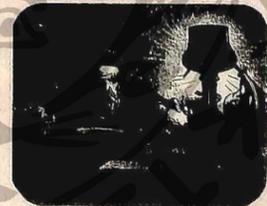
Έτσι τó «Ψ» έξαφανίζεται, όταν ο μικρός Σόρ θέλη να έπιδείξει στην τηλεόραση τις τηλεκιμητικές ικανότητές του, ή όταν ο Κρουαζέ πιέζεται άπο τούς πράκτορες του Έφ - Μπι - Αϊ. Τό ίδιο χάθηκαν για πάντα οι ικανότητες του φοιτητού της θεολογίας, να διαβάξη άπο μακριά τά χαρτιά, όταν ο καθηγητής Ράιν πήρε μία δυσάρεστη έπιστολή.

Για τούς λόγους αυτούς, τó «Ψ» σπανίζει έξαιρετικά στα ίνοτιπούτα έκείνα που ψάχνουν να ανακαλύψουν μεταφυσικά ταλέντα. Και, για παράδειγμα, άπο τά άμερικανικά πανεπιστήμια:

Στο πανεπιστήμιο του Πρίνστον ύπεβλήθησαν 132 άτομα σε 25.064 δοκιμές, στο πανεπιστήμιο Κολγκαίητ 30 άτομα σε 30 χιλιάδες δοκιμές, στο πανεπιστήμιο των Μεθοδιστών του Τέξας πάνω άπο 100 άτομα σε 75.600 δοκιμές, στο πανεπιστήμιο Μπράουν (Νέα Υόρκη) έννεά άτομα σε 41.250 δοκιμές, στο πανεπιστήμιο Τζών Χόπκινς άγνωστος αριθμός άτάμων σε 127.500 δοκιμές.

Άποτέλεσμα: Ρώτε σε μία περίπτωση δεν προέκυψαν στοιχεία ότι υπάρχουν άποιονδήποτε είδους μεταφυσικές ικανότητες.

Παρ' όλα αυτά, να μη περιμένη κανείς ότι θά σταματήσουν οι θρόλοι για πρόσωπα προικισμένα με μεταφυσικά χαρίσματα. Μία άπο τις άνεξηγητες ιδιότητες του ανθρώπου είναι να πιστεύη τó άπίστευτο, τó άπερφυσικό, να μην άρκηται σε ό,τι του προσφέρουν οι αισθήσεις του...

Πίστη στο... άπίστευτο

ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

'Ανδόσπαρτος Γολγοθάς...

Μετά το δλοκαύτωμα της 'Ιωάννας ντ' "Αρκ, η Κατερίνα ντ'ε Μπραζέ και ο 'Αρνά ντ'ε Μονσαλβύ κατορθώνουν να διαφύγουν από τον διαπνιγμού θάνατο που τους έχουν καταδικάσει οι "Αγγλοι στην Ρουέννη και να αποδράσουν με μια βάρκα, με τον σκοπό να καταφύγουν και πάλι κοντά στον φίλο του 'Αρνά, τον Λά "Ιρ. "Εχοντας ξεκαθαρίσει τελικά όλες τις παρεξηγήσεις που τους χώριζαν, οι δυο έρασαται παραδίδονται δλοκληρωτικά στον έρωτά τους. "Όταν, όμως, ο 'Αρνά, αφήνοντας την Κατερίνα στην βάρκα, πηγαίνει να βρῆ μερικά τρόφιμα, που θα τους χρειασθούν για να φθάσουν μέχρι το Λουβιέ, όπου βρίσκεται ο Λά "Ιρ, εξαφανίζεται. 'Η Κατερίνα, συντριμμένη, φθάνει με μύριους κόπους, σ' αυτή την πόλη, για να ζητήσει την βοήθεια του φίλου τους...

Μέ λίγα λόγια, η Κατερίνα διηγήθηκε τις τελευταίες μέρες της παραμονής τους στη Ρουέννη, την άποληρα άπαγωγής της 'Ιωάννας, την σάλλησή τους και την φιλίαση τους στο κάστρο της Ρουέννης, το πέταγμα τους στο ποτάμι και, τέλος, πώς το θάρρος του Ζάν Σόν τους είχε άπηγήθηκε άκομη την φυγή μέσα στην νύχτα, επάνω σε μια βάρκα, το ξύπνημα της και την ανεξήγητη εξαφάνιση του 'Αρνά.

—Πουθενά δεν θάρρα έχνος του, ούτε καν σ' αυτό το λεηλατημένο σπίτι. Είναι σαν να διαλύθηκε ξαφνικά στην άνωσφαιρα.

—"Ένας Μονσαλβύ δεν εξαφανίζεται ξαφνικά στην άνωσφαιρα, σαν καπνός, έγρωξε ο Λά "Ιρ. "Αν είχε πεθάνει, θα βρισκατε το πτώμα του... και, άλλωστε, δεν πέθανε. Τό νοιώθω, συμπέλωσε, χτυπώντας το στήθος του με μια τεράστια γροθιά γαντοφορεμένη με αίθερο.

—Γιατί; είπε η Κατερίνα, κάπως ξινισμένα. Δεν θα σάς πστενα τόσο εύδισητο, άρχοντά μου.

—"Ο 'Αρνά είναι συμπολεμιστής μου, άπάντησε ο πολέμαρχος, όχι χωρίς μεγαλοπρέπεια. "Αν δεν άνώσαινε πιά κάτω από τον οθρανό μας, ύπάρχει κάτι μέσα μου που θα μου το έλεγε. Τό ίδιο και για τον Σαντράν. "Ο Μονσαλβύ είναι ζωντανός, μπορώ να δοκιμασω γι' αυτό.

—"Θέλετε να πητε, σ' αυτή την περίπτωση, πώς με έγκατέλειψε ψυχρά; Πώς έφυγε με την θέλησή του;

—"Η ύπομνη του Λά "Ιρ είχε βαστάξει πολύ, μέχρι εκείνη την στιγμή. Τό πρόσωπό του κοκκίνισε, ένω συγχρόνως ο βίαιος χαρακτήρας του κυριαρχούσε και πάλι.

—"Ηλίθια είστε ή έχετε κανένα άλλο βλάφημο; Ποιος είπε πώς σάς έγκατέλειψε; Είναι ύποπτης, στενοκέφαλη γαλοπούλα! Δεν θα έγκατέλειπε μια γυναίκα μόνη, σε μια λεηλατημένη ύπαιθερο, που την διατρέχουν οι έχθροι. Κάτι του συνέβη, αυτό είναι βέβαιο! Πρέπει να βρούμε τί. Αυτό θα κάνω άμέσως. "Όσο για σάς, άντι να στένεσθε εκεί σαν κοίτσουρα...

Μια ράθυμη και ψυχρή φωνή, που ερχόταν από τό βάθος της αίθουσής, διέκοψε τον όργισμένο μονόλογο του πολέμαρχου:

—Μήπως ξεγυάτε κάποις πώς μιλάτε σε μια άρχόντισσα, άρχοντά ντ'ε

Βινιόλ; Τί γλώσσα, μα την άλήθεια! "Ο καινούργιοφερμένος είχε παράξενη εμφάνιση, που άφειλόταν λιγότερο στην πολυτέλεια του ντυσίματος του, τό όποιο, όστόσο, ήταν άσυνήθιστο στο πολεμικό περιβάλλον, και περισσότερο στο πρόσωπό του. "Ένα κοντό γενάκι, μπλε από την πολύ μαυρίλα, περιέβαλλε στενά ένα πρόσωπο με ευγενικά χαρακτηριστικά, αλλά κατάγλωμο, σχεδόν κείριο χρώμα, και που θα ήταν άμορφο χωρίς την σκληρή ρυτίδα του αισθησιακού στόματος και χωρίς την ψυχρή λάμψη μιας κατάμνησης ματιάς. Τά μάτια του προσώπου αυτού δεν άνοιγόλειναν, πράγμα που τους χάριζε μια άνησυχητική άμνησια, και η Κατερίνα άνατριχίασε κάτω από τό βάρος τους. Είχε άναγνωρίσει άμέσως τον καινούργιοφερμένο. "Ηταν ο Ζιλ ντ'ε Ραί, στρατάρχη της Γαλλίας, από την έποχή της βασιλικής στέψης. "Ηταν ο άνηστος που μια νύχτα είχε δοκιμάσει να σκαρφαλώσει στο παραθύρο της, στην "Ορλεάνη, και που μ' αυτόν είχε χτυπηθή ο 'Αρνά. "Απήνησε με μια κίνηση του κεφαλιού στην βαθεία ύπόκληση που της άπηθύνη και που έκανε να σερβιθούν στην σκόνη τα φαροδομικά του, από χρυσοκέντητο βιολετί μετάξι.

—"Ο άρχοντας ντ'ε Βινιόλ έχει όλες τις δικαιολογίες του κόσμου, είπε γλυκά. "Έχω τόσο λίγο την εμφάνιση άρχόντισσας, έτσι όπως είμαι ντυμένη! Μάλλον με χωριάτισσα ή πρόσφυγα μοιάζω.

—"Η άφιξη του Ζιλ ντ'ε Ραί είχε κόψει τον θυμό του Λά "Ιρ.

—Παρασύρθηκε, γκρίνιαξε. Συγχωρήστε με, κυρία Κατερίνα. Δεν θέλησα να σάς προσβάλω. Βλέπετε, άγαπάω τον Μονσαλβύ, σαν να ήταν παιδί μου.

—"Λοιπόν, φώναξε παθιασμένα η Κατερίνα, βοηθήστε με να τον ξαναβρω. Στείλτε να τόν άναζητήσουν, να τόν σώσουν ίσως...

—Τί συνέβη στον γεναίο Μονσαλβύ; όήτησε με άδιαφορία ο Ζιλ ντ'ε Ραί, χωρίς να άφήση από τά μάτια του την Κατερίνα, που ή έπίμνη αυτής ματιάς άρχιζε να την στενοχωρή.

—"Ο Λά "Ιρ ύποχερώθηκε να άπάντηση στο ερώτημα και να κατατοπίση τον μεγάλο άρχοντα για τό δράμα της Ρουέννης, καθώς και για την εξαφάνιση του 'Αρνά. "Όπως είχε κάνει πριν από λίγο η Κατερίνα, ο Λά "Ιρ άφήγηθηκε την δίση της 'Ιωάννας ντ' "Αρκ, την καταδίχη της για μαγεία από τό έκκλησιαστικό δικαστήριο του επίσκοπου Κοσσόν, που

ήταν πουλημένος στον κόμητα Οιδόρου και στον καρδινάριο του Οδίνισσετο, και, τέλος, τον θάνατό της στην πυρά. Τό έκανε με δυσαρέσκεια, γιατί καμιά φίλια δεν έδενε τους δυο άνδρες. "Ο Λά "Ιρ ήταν πολύ πιο μεγάλος από τον Ζιλ ντ'ε Ραί, αλλά, όπως άπ' όλα, μια άξέπεραστη άντιπάθεια τον άπομάκρυνε από τον μεγαλύτερη 'Ανδραγαυό. Φυλαγόταν, από ένστικτο, από τον έξάδελφο αυτόν του ύπουλου Λά Τρεμούιγ, στον όποιο δεν συγχωρούσε την φανερά άνεξήγητη άδράνεια του Καρόλου του Του να άφήση να σκοτώσουν την Παρθένα. "Ο πολέμαρχος άπέδιδε την άδιαφορία αυτή στις κακές συμβουλές και στην έηλεια του Ζωρς ντ'ε Λά Τρεμούιγ, και σ' αυτό δεν έγγελιόταν.

—"Όστε έτσι, ή 'Ιωάννα πέθανε! είπε Ζοφερά ο Ζιλ ντ'ε Ραί. Αυτή που την λογαριάσαμε σαν άγγελό, δεν ήταν, στο κάτω - κάτω, παρά μια κοπέλα όπως όλες οι άλλες! Την έκαψαν σαν μάγισσα και, χωρίς άμφιβολία, ήταν μάγισσα! Δεν θα μάς καταραστή, άραγε, ο Θεός, που άκολούθησαμε αυτή την κακή βουκό;

Ενώ μιλούσε, τό πρόσωπό του μεταβαλλόταν, και η Κατερίνα, κατάπληκτη, μπόρεσε να διη τον φόβο να χαράζεται επάνω του λίγο - λίγο: ένα φόβο βεσιδαίμονα και άποχανωτικό, διδύμο άδελφό του φόβου που είχε διακρίνει τό πρόσωπο του Φιλίππου της Βουργουνδίας μπροστά στην Κομπιέννη, όταν του είχε ζητήσει να άπελευθερώσει την 'Ιωάννα: Τόν φόβο του κολασμού, τον άρχαιο τρόμο από τον Σατανά και τον μάγο, τον δούλο του! "Ο μεγάλος άρχοντας, ο άφοβος πολεμιστής εξαφανιζόταν με μιάς, άφηνοντας όλοτελα γινυό τον άνησπο, να άντιμετωπίση τον παλαιό προγονικό φόβο, που ερχόταν από τά βάθη των αιώνων, την άγανία του άκατανόητου, που είχε γεννηθή από τά χρώματα των παλαιών δασών, όπου ζούσαν οι Δρυίδες, κάτω από την αιώνια φούερα των βαρβάρων, ματωμένων θεών.

—"Όστόσο, ο Λά "Ιρ, με τά μάτια μισκλειστά, είχε άκούσει τον Ζιλ ντ'ε Ραί με μια όρηη που άναγάζει από στιγμή σε στιγμή. Πήδη προφθάση να επέμβη η Κατερίνα, έξοπισσε: —Μάγισσα; "Η 'Ιωάννα; Και σε

ποιόν άλλο, εκτός από αυτόν τον κολασμένο κολιάνθρωπο τον Λά Τρεμούιγ, θα τό κάνετε να τό πιστήψη αυτό, άρχοντά Ζιλ; Είστε, λοιπόν, τόσο λίγο χριστιανός, ώστε να σάς άρχη μια κρίση του έχθρου, ενός διεφθαρμένου επίσκοπου, για να άλλαξετε τον τρόπο σας τό οκπέτασαι;

—"Οι άνησποι της 'Εκκλησίας δεν μπορούν να κάνουν λάθος, άπήνησε ο Ραί με άχρωμη φωνή.

—"Εσείς τό λέτε αυτό! Πάντως, συγκρατήστε τά λόγια μου αυτά, άρχοντά μου στρατάρχη; μη επαναλάβετε ποτέ —με άκούστε;— ποτέ αυτό που είπατε. Είδη άλλως, βρίζομαι στον Θεό, ο Λά "Ιρ, πώς θα σάς κάνω να καταπλητε τά λόγια σας μ' αυτό.

Και ο Λά "Ιρ, τρελλός από θυμό, τραβήσε κιάλας τό έξφος του. "Η Κατερίνα είδε τά μάτια του άρχοντα ντ'ε Ραί να κοκκινίζουν από θυμό.

Είχε νοιώσει πάντα κοντά του μια δυσφορία, από ένστικτο, αλλά τώρα ή άντιπάθειά της επεβεβαιωνόταν. Αυτό που είχε τοιμάσει να πῆ για την 'Ιωάννα την έπαναστατισμό τόσο, όσο και ή εύκολια με την όποία ο ντ'ε Ραί είχε πάρει τό μέρος του έκκλησιαστικού δικαστηρίου. Πώς ο Ζιλ ντ'ε Ραί μπορούσε να ξεχάσει την πολεμική συναδελφούνη με την Παρθένα και τους λαμπερούς άγώνες που τούς ένωσαν, όταν την ακολουθούσαν; Τό χέρι του, που έτεμε, πήγε πρὸς την ζώνη του, όπου κρεμόταν ένα στιλέτο. Τά ρουθούνια του ήταν αφημένα και είχαν μελανισθεί από την όρηη. Τόν άκουσαν να τρέξη τά δόντια:

—Πρώτιστα είναι; Δεν δέχομαι σφάλση από κανένα!.. χωρίς να ζητήσω τον λόγο.

Αργά, χωρίς να τον άφήση από τά μάτια του, ο Λά "Ιρ ξανάβαλε τό έξφος στην θήκη, σηκώνοντας τους βαρείς ώμους του:

—"Όχι! Μία άπλή προειδοποίηση, που θα μπορέσετε να μεταβίβασετε, αν θέλετε, στον έξάδελφό σας Λά Τρεμούιγ, που πάντα θέλησε τον χαμό της Παρθένας. Γά μένα, όπως και για πολλούς άλλους, άρχοντά μου, ή 'Ιωάννα ήλθε από τον Θεό! Αυτός θέλησε να την καλέσει, όπως, άλλωστε, από ένα άλλο Γολγοθά, κάλεσε τον Γιό Του. "Ο άρχοντας 'Η-

σους είχε έλθει να σώση τους άνησπους, και οι άνησποι δεν τον άνεγγνώσισαν... ύπος αυτοί έδω δεν άναγνωρίζουν την Παρθένα. "Εγώ όμως την πιστεύω... ναι, πιστεύω σ' αυτήν!

Μία έκφραση πίστεις είχε άπλωθή στο βασανισμένο πρόσωπο του πολεμάρχη και ή ματιά του πήγαινε να άναζητήση, στην ήλιαχτίδα που έπεφτε από ένα παράθυρο, την έκτυφλωτική άνατανάκλαση μιας άστραφτερής αναούπλιας. Αυτό, όμως, βάσταξε μόνο μια σύντομη στιγμή. Τό επόμενο δευτερόλεπτο, ο Λά "Ιρ κατέβασε την γροθιά του στο τραπέζι και άποτελείωνε την φράση του:

—... Και άπαγορεύω σε όποιονδήποτε να πῆ τό αντίθετο!

—"Ισως, ο Ζιλ ντ'ε Ραί έτοιμαζόταν να πῆ κάτι, αλλά ή πόση της αίθουσής χτύπησε στον τοίχο μ' ένα ξερό κρότο, σπρωγμένη από ένα ρομαλέο χέρι. "Η Σάρα, ξεχτένιστη, είχε πῆ σαν σίφουρας, με ένα στρατιώτη λαχανισμένο να την κινυγή, και, μισοκλείνοντας ή μισοελάοντας, έπεφτε στην άγκαλιά της Κατερίνας:

—Μικρούλα μου... μικρούλα μου! "Εσύ είσαι... Είναι άλήθεια πώς είσαι αύ... πώς γινυσε;

Τά μάτια της τριγύνας, που είχε όπιαστικά μεγαλώσει την Κατερίνα, έλαμπαν σαν άστέρια. Χρυσαυτά δάχρυα πλημμυρίζαν τά μάγουλά της, ενώ έσφιγγε την νέα γυναίκα στο πλοίο στήθος της, σκεπάζοντας τό πρόσωπό της με φίλια και σταματώντας μόνο για να την κοιτάξει και να βεβαιωθεί πώς ήταν πραγματικά αυτή. Παρασημένη από την συγκίνηση ή Κατερίνα έλαμψε κι αυτή, και ήταν άδύνατο να ξεχωρίση κανείς κάτι τό λογικό στα λόγια των δυο γυναικών. "Ο Λά "Ιρ, πάντως, γρήγορα βαρέθηκε την σκηνή. "Η στενωπια φωνή του βρόντηξε και τις έκανε να άναπνήσουν:

—Φύλακον πιά τό σολιασμάτα! "Εχετε καρό γι' αυτά! Γυρίστε στο μοναστήρι, με την δημοσιότητα σας, άρχόντισσα Κατερίνα! "Εγώ έχω κάτι καλύτερο να κάνω.

—"Αμέσως ή Κατερίνα άποσπάθηκε από την άγκαλιά της Σάρας, με τά μάτια λαμπερά από έλπίδα:

—Πάτε να βοηθητε τον 'Αρνά;

—Και βέβαια. "Εξηγήστε μου πού ακριβώς βρίσκεται αυτό τό άγρόκτημα, όπου σταματήσατε, και παρακαλέστε τον Θεό να βοθητε γι' αυτό. Αν δεν βρω τίποτε... τότε θα πρέπει να προσευχηθήτε για κείνον που θα μου πείσουν στα χέρια!

"Η Κατερίνα έξηγήθηκε όσο μπορούσε καλύτερα, σκαλλώντας την μνήμη της για να βρη όσο τό δυνατόν περισσότερες λεπτομέρειες, που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τον πολεμάρχη. "Όταν τέλειωσε, αυτός άκείθηκε σε ένα σύντομο «εύχαριστώ», πήρε την περιεφραλία του και την στερέωσε στο κεφάλι του με ένα χτύπημα της γροθιάς του και τόσο ξαηρά, σαν τό βαρύ σιδερένιο περιβλήμα του να ήταν ένα μεταξωτό ρούχο, και, εν συνεχεία, καταράχισε στην άλλη, κάνοντας τόσο θόρυβο, όσον θα έκανε μια από τις μεγάλες καμπάνες της μπροσολέως. "Η Κατερίνα τον άκούσε που ούρλιαζε:

—Πστεύσατε όλοι σας!

Μία σάλληγα ήρθε. Λίγα λεπτά άργότερα, ο θόλος του οίκου άνησπύθησε, σαν βροντή, τον θόρυβο που έκανε ή βαθεία έη των στρατιωτών, που καλλάζοντας κατευθυνόταν πρὸς την πόλη της πόλεως.

"Όταν ξαναγύρισε ή σιωπή, ο Ζιλ ντ'ε Ραί, που μέχρι τότε είχε μείνει έντελώς άκίνητος, πλάσιασε την Κατερίνα και ύποκλήθηκε:

—Να σάς συνοδεύσω, όράτα μου κυρία, μέχρι τό μοναστήρι;

"Η Κατερίνα κίνησε τό κεφάλι, χωρίς να τον κοιτάξει, και πήγε να πῆση την Σάρα από τό μοναστήρι:

—"Ευχαριστώ πολύ, άρχοντά μου, αλλά προτιμώ να γυρίσω μόνο με την Σάρα. "Εχουμε να μιλήσουμε.

Η βραδιά έπεσε χωρίς να έχει γυρίσει ο Λά "Ιρ, και ή Κατερίνα, άναστατωμένη από άγωνία, παρέμεινε έη ώρες στο πύλο σημείο του καπιταναίου των Βερναρδίνων, πεντώνοντας την ματιά της, όσο έμενε στον οθρανό λίγο φως, για να άνακαλύψη την σκόνη μιας ύλης καθυλάρηθων.

—Δεν θα γυρίσουν άπόψε, της είπε ή Σάρα, όταν τό τρέξιμο των όγκυκαδών πάλων της πόλεως, που τις έκλειναν καθώς οι βιγλάτορες άνιγγέλλαν πώς νύχτωσε, έφτασε μέχρις αυτές. Θα έκανε καλύτερα να πάει να βαλώσασ. Είναι τόσο κουρασμένη...

"Η νέα γυναίκα της έξοριξε μια ματιά ύποκλήτικη, που πέρασε πέρα για πέρα τό ρομαλέο κομμάτι της πιστής ύποκλήτικης.

—Είμαι κουρασμένη, αλλά δεν θα μπορέσω να κοιμηθώ. Λοιπόν, τί το όφελος;
—Τί το όφελος; Επαναστάτησε ή Σάρα. Μά για να ξεκουραστής! Πήγαινε τουλάχιστον να ξαπλώσεις. Ξέρεις καλά πως, αν ο άρχοντας Λά...

Πραγματικά, για να της κάνει το χατίρι, μετά από μια τελευταία ματιά προς την καμένη βιάνθη, που η νύχτα έκρυβε τις πληγές της κάτω από τον παχύ μαύρο μανδύα της, η Κατερίνα απέφυγε να δηλητηριάσει με το κελλάι, όπου κατοικούσε πριν από την τρελή περιπέτειά της στην Ρουέννη.

Η Σάρα την έγδυσε, την ξάπλωσε, την σκέπασε σαν μωρό και, έπειτα, τυλίγοντας προσεχικά τα ρούχα που μόλις είχε βγάλει η Κατερίνα, ακούμπησε την άσπρη λινή σκούφια σ' ένα ξύλινο κεφάλι, φτιαγμένο γι' αυτό το σκοπό, και ανήγγειλε με απότομο ύφος:

—Ο άρχοντας ντε Ραι ήρθε λίγο πριν από τον έσπερινό να μείνει νέα σου. Η ηγουμένη Μαρι - Μισσατρής με είδωποίησε, και είπα ότι κοιμόσουν. Η Αγία ηγουμένη δεν θα μπορούσε να πη φέματα, αλλά εγώ μπορώ κλάψα... και δεν μου άρσειε διάλογο ή μούρη αυτού του ανδρόπου!

—Καλά έκανες...

Η Σάρα ακούμπησε ένα φιλή γεμάτο άφροσύνη στο μέτωπο της Κατερίνας και άποσώθηκε, πατώντας στις όφρες των ποδιών, ενώ έκλεινε την πόρτα πίσω της. Η Κατερίνα έμεινε μόνη στο μικρό δωμάτιο, που στους τοίχους του ή τρεμάμενη φλόγα του χειρός έφτιαχνε φευγαλέες σκιές. Όλο της τό είναι ήταν συγκινητικό να ξαπλωθεί, στην έσωτερική σιωπή, τον μακρινό θρόνο μιας πορτοκαλίνας ομάδας. Λίγο - λίγο, όμως, οι ανάγκες του ξαντιλιμένου οργανισμού της επικράτησαν, και κανονικά την άνησχη και τον πόνο της, και, ύστερα από τόσο μακριές ώρες άγρυπνιας, την ώρα που οι μοναχές άφηναν το σάλιο τους στρώμα για να ψύχουν τον δρόμο στο παρεκκλήσι, η Κατερίνα άποκοιμήθηκε.

Ο ύπνος, όμως, δεν της έφερε την ειρήνη. Στο βάθος του άσπιδόπου της ξαναβρήκε άπειραχτες τις όφρες τρούμου και χαράς των τελευταίων ημερών. Σε ένα τρομερό καλεϊδοσκόπιο, είδε ξανά την θρωπερή τριπτά της φιλιακής της, όπου άναβαν, μονομας, οι τεράστιες φλόγες της πυρής. Έπειτα ήταν το πέσινο σακάκι, όπου ήβελαν να την οίξουν μαύροι άνθρωποι. Αύτη την φορά, όμως, ήταν μόνη. Η σιλουέτα του Άρνό, που την είδε γι' λόγο, διελύθη στην σκιά, παρά τις φωνές της, παρά τις προσπάθειες που έκανε για να τον φθάσει, να τον άγκαλιάσει... Τα χέρια των δημίον έπεσαν επάνω της και, στο όνειρό της, προσπάθησε να φωνάξει, να καλέσει εκείνον που άτεργα άπομακρονόταν από αυτήν. Τα χέρια της, όμως, ήταν δεμένα και μια άκατανίκητη δύναμη την άνάγκασε να σκάνη χέμιο, προς τον άνοιχτό σάκκο, που μεγάλωνε, μεγάλωνε σε σημείο ώστε να φθάσει τις διαστάσεις μιας γλωσσίδας σφραγυγας, όπου βυθίζόταν. Ήθελε να φωνάξει, αλλά η φωνή της δεν ήταν παρά μια άδύναμη πνοή, κάπως γελοία, και ο τρούμος παρέλυσε τα μέλη της. Ένοιωσε πως έπεφτε σ' ένα τεράστιο κενό και, ξαφνικά, με μια μεγάλη κραυγή, έψαχνε, βουτηγμένη στον ιδρώτα. Η Σάρα, με την νυχτιλιά και κρατώντας ένα κερδί στο χέρι, έσκυβε επάνω της και την τράνταζε, με το ένα χέρι άκουσιμμένο στον ώμο της:

—Άναιρεύσου... Ένα κακό όνειρο... Σε άκουσα να φωνάζεις...

—Ναι... Ό! Σάρα, ήταν τρομερό. Είχα...

—Μη λές τίποτε! Είναι περιττό τα λόγια να ξαναφέρουν τις εικόνες που σε τρώμαξαν. Θα άποκοιμηθής ξανά, και εγώ θα μείνω κοντά σου. Τα καλά όνειρα δεν θα ξαναρθουν πιά.

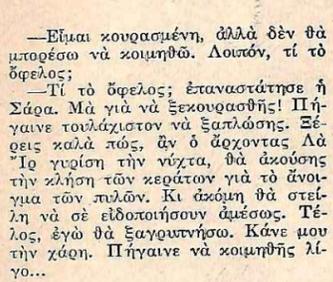
—Θά πρέπει, γι' αυτό, να ξαναβρω τον Άρνό, είπε η Κατερίνα, έτοιμη να κλάψει. Είδ' άλλως... είδ' άλλως, δεν θα με άρξουν ποτέ πιά. Η νύχτα τέλειωσε χωρίς άλλο έπεισόδιο. Η μέρα ήρθε ξανά, χωρίς ο Λά Ίο και οι άνδρες του να έχουν γυρίσει στο Λουβί. Η άνωτομνησία έτρωγε την Κατερίνα, που συγχρόνως έκανε, όσο περνούσαν οι ώρες, τις έλπίδες της.

—Αν είχε συναντήσει τον Άρνό, θα είχε γυρίσει κλάψα.

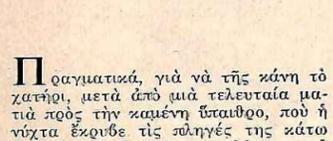
—Δεν είναι βέβαια, έλεγε η Σάρα, για να την ήσυχάζει. Η έσωτερική άποσπασμένη από τον παρθένο μακρύτερα από ό, τι θα ήθελε. Όμως, παρά τα καθησυχαστικά λόγια και τις ενθαρρύνσεις της Σάρας, σάπηνκε άδύνατο να άποσπασουν την Κατερίνα από το κωματώδες. Έως θα έμενε όλη την νύχτα αυτή την φορά, αν, την ώρα που ο ήλιος βυθίζεται πίσω από τον προσώπο μακαρισμό των χωραφιών, δεν είχε ύψωθεί ένα σύννεφο σκόνης προς τον δρόμο της δόσεως. Σε λίγο, οι κοκκινωτές άνταύγειες, που άποσπασσαν οι τελευταίες σάπτες του ήλιου από τις πανοπλίες, φάνηκαν μέσα από τα σύννεφα της σκόνης. Όταν μπόρεσε να διακρίνει την μαύρη σημαία με το άσημένο κλέμα, η Κατερίνα κατακάλυψε την άπότομη σκιά, που κατέβαινε σε σάλιμαρο από το κωματώδες.

—Νά το! Γυρίζουν! φώναξε, χωρίς να λογαριάζει την αγιότητα του χώρου.

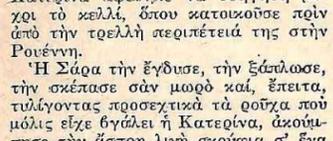
Πέρασε σαν σφαίρα κάτω από την μύτη της ηγουμένης Μαρι - Μισσατρής, που τα είχε χαμένα, σκούνηξε την θυροφύλα και ξαναβρέθηκε έξω, τρέχοντας το κατηγορητικό σόκακι προς την πύλη της πόλεως, με τις φούστες άνασπρωμένες με τα δύο χέρια, για να τρέξει πιο γρήγορα, και την Σάρα πίσω της.

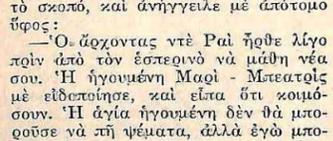
140

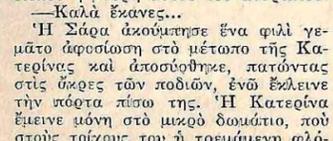
141

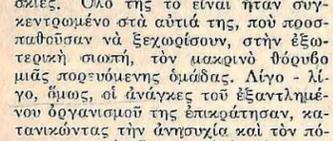
142

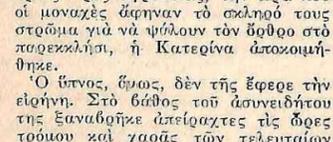
143

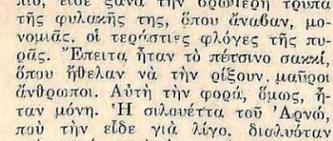
144

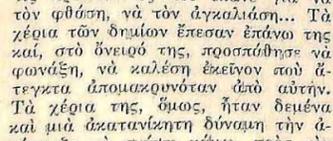
145

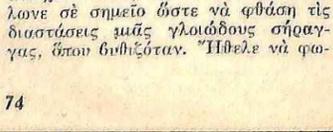
146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

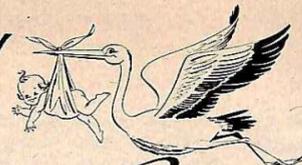
233

234

235

236

Γιάντς μέγιστες μητέρες

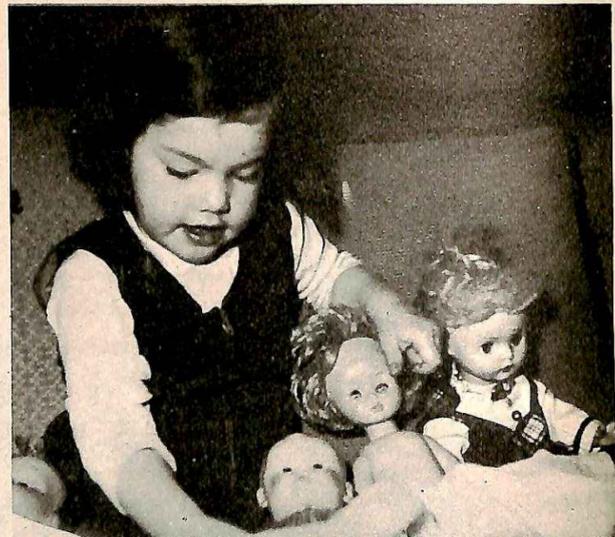
Κάνετε εύκολη την δύσκολη περίοδο της εγκυμοσύνης με τα απαραίτητα είδη από τα Καταστήματα ΛΑΪΤ ΦΛΕΞ-ΦΟΡΜ Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Συνιστώνται από όλους τους ειδικούς ιατρούς.

Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Ο ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΣΩΡΡΟΧΑ ΕΡΜΟΥ 50 - ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 227.804 233.109 - ΑΘΗΝΑΙ

Άμεσως μετά τον τοκετό τηλεφωνήσατέ μας στο 227.804 να σας αποστείλωμε τον ειδικό κορσέ φορμαρίσματος και τὸ σουτιέν δηλασμού.

«Η ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΣ»
'Αποστολεύς: Θ. Παπαγιάννη

Φωτογραφικό ἄλμπουμ

«ΤΟ ΚΟΡΑΕΛΑΚΙ ΜΟΥ»
'Αποστολεύς: Η. Περίνη, Πειραιεύς

Η Ζωή μας

Ἡ ὁδὸν ἡ τοῦ Ἀττικοῦ Ἀτόμου

- ♦ Δὲν ὑπάρχει μειονότης στὸν ἑλληνικὸ χῶρο, ποὺ νὰ μὴν προσιατεύεται, σὺντὰ καὶ εἰς ἄλλο τοῦ συνόλου.
- ♦ Παράδειγμα: Ἡ προσίαση τῶν ἀδελφῶν, ποὺ ἀποτελοῦν ἓνα σαφέστατο καὶ συνεχὴ δημόσιο κίνδυνο. Καὶ ὅμως καὶ γι' αὐτοὺς ἄκομα ἔχουν ἰδρυτὴ ἐπιχειρητὰ διαβιώσεως ὑπὸ συνθήκες καλύτερες ἀπὸ ἐκεῖνες σὲς ὁποῖες τείνουν εἴτε ἀπὸ ἀνάγκη, εἴτε ἀπὸ ροπή φυλετικῆς.
- ♦ Οἱ ἐργάτες (φυσικά, καὶ δίκαια) ἀπολαμβάνουν τὸ μέγιστον τῆς κρατικῆς προσίας.
- ♦ Οἱ ἀγρότες ἔχουν τεράστιες διασφαλίσεις τὲς ὁποῖες καὶ πάλι σὺντὰ ἐπωμίζεται τὸ ἀσικὸ σύνολο, χωρὶς νὰ ἔχη κὰν τὸ δικαίωμα νὰ μετέχη καὶ σὲς χαρὲς τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς (ποὺ δὲν εἶναι λίγες!).
- ♦ Ὁ λ ε ς οἱ μειονότητες, λοιπόν, προσιατεύονται, ἐκτὸς ἀπὸ μία: τὸ Ἀττικὸ Ἄτομο.
- ♦ Ἀπὸ τί συνίσταται αὐτὴ ἡ μειονότης;
- ♦ Ἀπὸ ἄτομα μὲ μιὰ ὀριζομένη ἀσικὴ προϊστορία, (ἄσχετα ἀπὸ καταγωγή, ἢ κοινωνικὴ προέλευση), ποὺ ἐπέλεξαν (εἴτε ἀπὸ ἰδιοσυγκρασία, εἴτε ἀπὸ μιὰ συγκυρία περιστατικῶν) σὰν τόπο διαβιώσεως τὸν χῶρο τῆς Ἀττικῆς.
- ♦ Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουν συνήθως ἐπαγγέλματα κάποιας πνευματικῆς ὑφῆς, μὲ ὀριζομένα προαιτούμενα: Μιὰ ἡρεμὴ χῶρον, μιὰ καθαρή ἀτμόσφαιρα, ἔλλειψη θορύβων καὶ συνεχῶς ἐκνευρισμοῦ, καὶ ἕναν δικαίωρο ὕπνο.
- ♦ Ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν ὄσων δουλεύουν πνευματικὰ ἐργάζονται τὴν νύχτα. Ἄρα, θὰ ἤθελε νὰ ἀναπαυτῆ τὴν ἡμέρα, ἢ καὶ νὰ κοιμητῆ μιὰ δλόκληρη μέρα ἂν ἔχη ἐργαστῆ μιὰ δλόκληρη νύχτα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν εἶναι ἐκκεντρικοί, οὔτε τρελλοί. Εἶναι ἐ ς ο μ ε ν ο ι !..
- ♦ Ἄν, σὲς ὄνομα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἀξιοπροεπείας, μιὰ ὄραία ἡμέρα ἐνέσκηπτε μιὰ μηχανοκίνητη ψάλαξ καὶ μετατόπιζε ἀπὸ τὸ τοπίο τῶν Μυκητῶν ἓνα τουροχωρὶ, τὸ ὁποῖο δείχνει, ἄλλωστε, μιὰ ὄβριτικὴ περιφρόνηση πρὸς τὸν χῶρο ποὺ εἶχε τὸ μέγιστο προνόμιο νὰ ἐποικήση, θὰ ξεσηκωνόταν ἐπανόσταση.
- ♦ Ὅταν ὅμως οἱ μηχανοκίνητες φάλαγγες μιᾶς ἄλλης τυραννικῆς πλειοψηφίας (τὰ λεωφορεῖα) εἰσβάλλουν κἀδε μέρα σὲς χῶρο διαβιώσεως τῶν πολιτῶν, δὲν ὑπάρχει κανένας μηχανισμὸς ἀμύνης τοῦ πολίτου.
- ♦ Καὶ ὅμως, ὁ Ἀττικὸς πολίτης δὲν εἶναι ἀπλῶς «Ἀθηναῖος».
- ♦ Στὰ ἐπιχώρια δικαιώματά του περιλαμβάνεται τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολαύσεως τοῦ περιβάλλοντος χῶρου — δάση, ἀγροί, θάλασσα, οὐρανός. Ὅσα ἔστω δικαιώνουν τὸν μόχθο ποὺ καταβάλλει γιὰ νὰ δελτιώσῃ τὴν σιάνθη ζωῆς τοῦ συνόλου καὶ νὰ δαιωνίσῃ τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων.
- ♦ Ποῖός τὸν προσιατεύει αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο; Κανείς!
- ♦ Ποῖός τὸν λαμβάνει ὑπ' ὄψη; Κανείς!
- ♦ Ποῖός τοῦ ζητᾶ εἶσω συγγνώμη γιὰ τὴν ταλαιπωρία ποὺ ὑφίσταται;
- ♦ Τὸ Ἀττικὸ Ἄτομο ἔχει τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα νὰ ἀπολαμβάνῃ ἀνετόχλητα τὰ ἀγαθὰ τῆς πολιτικῆς του κληρονομίας. Οἱ χῶροι τῆς πνευματικῆς του δομῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαταράσσονται ἀπὸ οἰανδήποτε παρέμβασή σὲς δικαιοματικὴ αὐτῆ ἀπόλυτη ἡρεμία σκέψεως καὶ ζωῆς.
- ♦ Τὴν εὐδύνῃ γιὰ τὴν διάσπαση αὐτῆς τῆς ἀκεραιότητος, καὶ τὴν κατὰμνηση τῆς ἀλκῆς δλοκλήρου σχεδὸν τοῦ ἀσικοῦ μας πνευματικοῦ δυναμικοῦ, φέρουν οἱ «ἐκἀσποτε κυβερνήσεις». Ἀλλὰ οἱ ἐκἀσποτε κυβερνήσεις ἐρχονται καὶ παρέρχονται, γι' αὐτὸ τὴν εὐδύνῃ τὴν φέρει τὸ κράτος διὰ τῶν ἐντεταλμένων μονίμων ὑπαλλήλων του. Ὁ ἐντεταλμένος ὑπάλληλος τοῦ κράτους, ὁ ἀρμόδιος γιὰ τὴν σωστὴ ροή τῆς ζωῆς καὶ τὴν σωστὴ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων, εἶναι ὁ νομάρχης.
- ♦ Εἶναι ἀσύλληπτο!
- ♦ Ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι νομοὶ τῆς Ἑλλάδος ἔχουν ἓνα προνόμιο: Τὴν ὑπαρξὴ ἐνὸς δογάνου ἀρμοδίου γιὰ τὴν σωστὴ ἐφαρμογὴ τῆς νομοθεσίας καὶ τὴν καθημερινὴ ἀντιμετώπιση τῶν δημοσίων ἀναγκῶν.
- ♦ Μὰ ὁ μεγαλύτερος νομὸς τοῦ κράτους, ὁ νομὸς ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὑπόδειγμα γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους νομοὺς, παραμένει ἀκέφαλος καὶ εὐρίσκειται σὲς ἔλεος τῆς ἀσυνδοσίας καὶ τῆς ἐπιτελεστικῆς ἀλλοφροσύνης τῶν ὑπουργικῶν ὑπαλλήλων. Τὶ δουλεῖ ἔχουν τὰ ὑπουργεῖα νὰ ἐπεμβαίνουν ἄμεσα σὲς ἰδιωτικὴ ζωὴ τοῦ πολίτου; Ὁ εὐνοχισμὸς τοῦ νομαρχιακοῦ θεσμοῦ σὲς νομὸ τῆς Ἀττικῆς εἶναι ἓνα ἐγκλημα.
- ♦ Ἀλλὰ εἶναι, ἄραγε, τὸ μόνο;

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΗ ΦΘΟΡΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Αισθάνεσθε κουρασμένη, πλάδαρη, βαριά;
Γίνετε μέλος τοῦ **EL - EM**
Εἶναι τὸ πρῶτο σὲς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ σύστημα τῆς μοντέρνας ἐνδύγανης γυμναστικῆς.
Καὶ τὸ πρόσωπό σας; εἶναι ταλαιπωρημένο, στεγνὸ, χωρὶς ζωή;
Τὸ θαυμάσιο Beauty Salon τοῦ **EL - EM** καὶ τὰ καλλυντικά μὲ τὴν παγκόσμια ἀκτινοβολία, τῆς Helena Rubinstein, θὰ σας προσφέρουν ἓνα ὑπέροχο καινούργιο πρόσωπο.

Μην ἀφῆσετε τὰ χρόνια νὰ σας παραμορφώσουν

ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ & ΔΙΣΦΗΤΙΚΗΣ
EL - EM
ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ : ἀπὸ 8 π.μ. - 9 π.μ.
ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΕΤΑΡΤΗ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Κυρίες)
ΤΡΙΤΗ - ΠΕΜΠΤΗ - ΣΑΒΒΑΤΟ (Κύριοι)
ΓΕΛΩΝΟΣ 9 - ΤΗΛ. 662.960 (ὀπισθεν Ἀμερ. Πρεσβείας)
Ἄνετο Παρκάρισμα

ἔχετε πιτυρίδα; πάρτε Σέμπιξ.

Ἄν ὄλα τὰ σαμποῦν σας ἀπογοήτευσαν
Ἄν ἀκόμη δὲν σας ἄφησε ἡ πιτυρίδα
Ἄν τὰ μαλλιά σας ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι θαμπὰ καὶ εὐθραυστα...
... δοκιμάστε τὸ μόνο φαρμακευτικὸ σαμποῦν **SEBBIX**.
Τὸ σαμποῦν **SEBBIX** τὸ συνιστοῦν ὄλοι οἱ γιατροὶ σὲς ὄλον τὸ κόσμο.

Γιὰ ὄλα τὰ μαλλιά Σαμποῦν

sebbix

δίνει ὑγεία κί ὁμορφιά.

ΤΟ ΝΕΟ VELOSOLEX

- 4 ΝΕΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ:**
1. ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΤΡΑΒΗΓΜΑ
 2. ΦΡΕΝΑ ΙΣΧΥΡΑ (ΤΑΜΠΟΥΡΟ)
 3. ΣΕΛΛΑ ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΗ & ΣΤΕΡΕΑ
 4. ΝΕΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΡΑΜΜΗ
- ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΝ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΟΝ ΜΕΣΟΝ
- ΤΑ ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΑ ΒΕΛΟΣΟΛΕΞ ΠΛΩΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
- ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ: Ι. ΓΑΪΤΑΝΟΣ & ΣΙΑ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΑΙΩΝ 18 - ΤΗΛ. 810-880

Πόσο συχνά γυαλίζετε τ' άσημικά σας;

Πιθανότατα τ' άσημικά που χρησιμοποιείτε συχνότερα τ' άσημικά σας γυαλίζετε μία φορά περίπου κάθε δύο εβδομάδες. Τώρα όμως είναι άρκετο μία φορά στους 3 μήνες...!

Το Long Term κρατά τ' άσημικά σας λαμπερά 7 φορές περισσότερο.

Άκόμη κάτι παραπάνω το Long Term περιβάλλει τ' άσημικά σας με μία άορατη προστατευτική άσπιδα που έμποδιζει τις κηλίδες και το θάμπωμα.

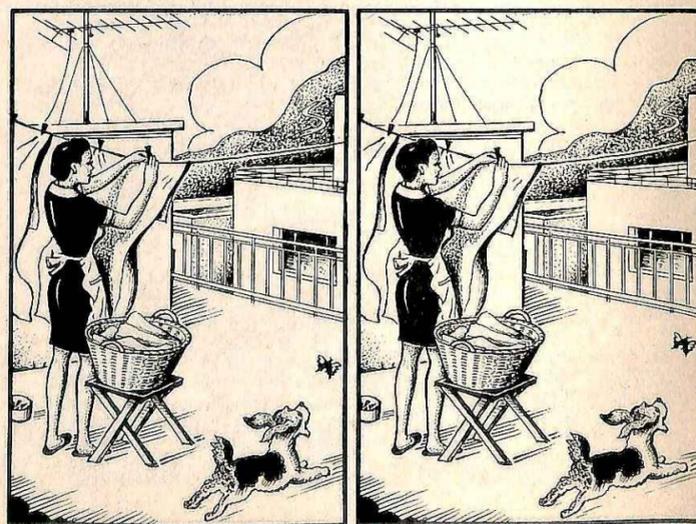
Goddard's Long Term
Cleans, Polishes and Protects

GEN. ANT/ΠΟΣ: ΝΙΚΟΣ Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΙΝΔΑΡΟΥ 7, ΤΗΛ. 635.130

ΧΙΩΝΩΡ

«Εχωριστούς λογαριασμούς, παρακαλώ!»

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσος διαφέρει από το πρώτο σε 7 σημεία. Μπορείτε να τ' άρητε;

Οι λύσεις στην σελ. 80

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Σ' αυτά υπηρετεί ή μεγάλη πλειοψηφία των ναυτικών μας.
- Με την Σίβηριον την χαρίζει ένα κανάλι τριών μιλίων περίπου πλάτους (γεν.) — Μιάς των μεγαλύτερων επιχειρήσεων πετρελαιοειδών τ' ασίγναστα άρχικά (άγγλ.).
- Όγκωδες και πλατύ πλοίο του ναυτικού των άρχαίων ως επί το πολύ φορτηγόν (γεν.) — Άπαντά σε κλήσεις του 100...
- Ο πορβμέυς, σε μία άπό τις διάφορες όνομασίες του, έναρθρας.
- Τριγωνικό σχήματος ίστίον — Το πολύ κάνει πολύ κακό (άντιστρόφως).
- Παραλιακόν προάστιον του Πειραιώς (άντιστρ.) — Όταν δεν λειτουργή, τ' αυτοκίνητον άκίνητοποιείται.
- Αυτήν και ύδωρ έζητησεν ο Δαρείος άπό τους Έλληνας — Ο δεύτερος, κατά σειράν μεγέθους, πλανήτης του ήλιακού πλανητικού συστήματος — Στη μέση κομμένη φάρα...
- Την θαλασσίαν αύραν ύπονοει — Αίτιολ. σύνδεσμος της άρχαίας (άντιστρ.).
- Εκκλησιαστικά σύμβολα — Η ασφάλεια του βασιλέως... στο σκάκι.
- Είς αυτήν μετεμορφώθη, κατά την μυθολογίαν μας, ο Τίταν Σκευεύς, ύπό της μητρός του Γης, δια να σωθή άπό την καταδίωξιν του Διός (αιτ.) — Άγγελιαφόρον και άνιχνευτικόν σκάφος είς τους έκ δρωϊάνων συγκροτημένους βυζαντινούς στόλους.
- Όργανισμός που θα έπρεπε να ενδιαφέρεται πολύ περισσότερο δια τ' έελτίωσιν του άκτοπλοϊκού μας στόλου (άρχικά) — Είς μίαν των πυραμίδων της Σακκάσας της Αιγύπτου ύπάρχουν χιλιάδες μωμιών του ιερού αυτού πουλιού των άρχαίων Αιγυπτίων, έναρθρας.
- Το λιμάνι φιλοξενεί συχνά τ' άκότερα των διεθνών μεγιστάνων του πλούτου — Το άποτέλεσμα του άγώνος Παναθηναϊκού - ΑΕΚ, του 10ου Προπό — Πρό ενός ρήματος άποτελεί την έβδόμη έντολήν.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Ναυτικόν είναι τ' ό μολα — Πλε-

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

όμενον με μηχανή έσωτερικής καύσεως, έν συντήρησι.

- Ένδοιαστικόν έπίρρημα...
- Την εικόνα του την έχει είς περίοπτον θέσιν κάθε σκάφος έλληνικό (γεν. δημοτ.) — Με τις διάφορες ύπηρεσίες του έπικοινωνούν διαρκώς οι ναυτικοί μας (άρχ.).
- Σήμα που ύποδηλοι τόν προσεχή άσπλοιν πλοίου, έναρθρας.
- Είναι ή Έλβετία... σε όλους τους πολέμους (δημοτ.) — Περισπάται πρό βραχέος.
- Πλέγμα εκ δούρλων, φάβα, έναρθρας (ίδιωματ.).
- Χωρίζεται άπό του Όλύμπου δια τ' ης κοιλάδος των Τερπιών (αιτ.).
- Πρό τ' όσων άκριδώς έτών εγεννήθη ο Έρρίκος Χάινε — Καί φατούρα τ' ό λένε (δημοτ.).
- Πρώτον συνθετικόν πολλών πειραϊκών τοπωνυμιών — Άναφορ. άντανυμία (άρα.) — Άν δεν είναι ψηλός, τόν λέμε πούντα στο ναυτικό (αιτ. δημ.).
- Άόριστος άντανυμία, άντιστρόφως (άρα.) — Στρίψωμα, μιμηπίλι.
- Αυτό έρχεται τις περισσότερες φορές στα άποτέλεσματα άγώνων του Προπό — Σπανίως μεμφόμεθα αυτών... ως τόν κύριον αίτιον τρικυμιών — Άρχή συνήματος... στα λυκόπουλα.
- Έτσι όνομάζεται ο μεταξύ δύο καταστραμάτων χώρος.

ZIGK ZAGK

Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού έποικίου, άλλα και δραστηριοποιήσιν είναι να έπιτύχη κανείς όσο τ' δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχίσετε λοιπόν από όποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε άπό τ' ό τετράγωνο αυτό σε όποιαδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τ' λέξι, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τ' άγράμματα που μεταχειρισθήκατε. Φάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε ως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

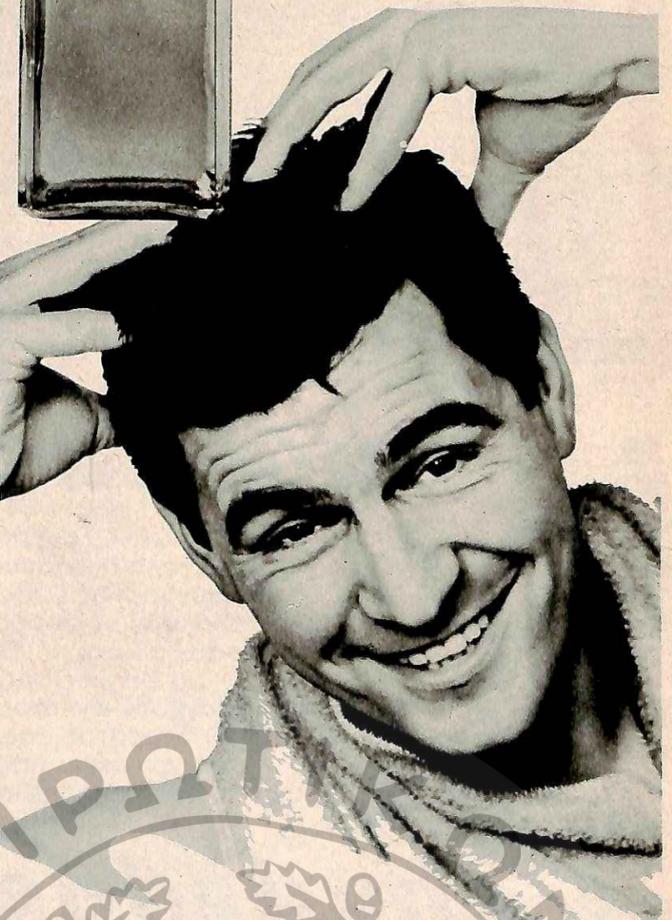
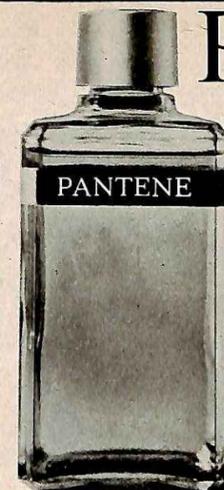
Ε	Θ	Α	Τ	Α	Λ
Γ	Ρ	Κ	Ρ	Η	Η
Σ	Ο	Π	Α	Ν	Ψ
Μ	Σ	Ι	Κ	Ι	Ε
Ρ	Κ	Τ	Ν	Α	Σ
Α	Ο	Σ	Ο	Ρ	Τ

Και ούτω καθ' έξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα τ' ό σύνολο των βαθμών που μετρήσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

PANTENE

ή βιταμίνη των μαλλιών

3 λεπτά την ήμέρα μασάζ με PANTENE είναι άρκετά για να έχετε μαλλιά υγιή σ' όλη σας τ' ή ζωή.

Τ' ό πρώτ' μετά τ' ζύμημα, τ' ό μαλλιά είναι άκατάστατα. Μόνον ή χτένα και ή βούρτσα, συχνά, δεν μπορούν να τ' ό στρώσουν.

Άλλοτε τ' ό έβρεχαν με σέκο νερό, που τ' ό έκανε θαμπά και ευθραυστά, με κίνδυνο να τ' ό χάσουν. Σήμερα, ένα καθημερινό μασάζ με PANTENE τρέφει τ' ό μαλλιά από τ' ό ρίζα τους και τ' ό βοηθεύ στην άνάπτυξή τους.

Γιατί τ' ό PANTENE είναι ή μόνη λοσιόν στον κόσμο, που περιέχει PANTYL, τ' ό νέα βιταμινούχο ούσια της HOFFMAN LA ROCHE.

Τ' ό PANTYL άπορροφάται ταχέως από τ' ό τριχωτόν δέρμα τ' ό κεφαλής, φθάνει ως τις ρίζες των μαλλιών, τις τονώνει και τους δίνει νέα δύναμη.

PANTENE

Ό,τι καλύτερο ύπάρχει για τ' όν τόνωση, τ' όν υγεία και τ' όν όμορφιά των μαλλιών.

ΛΑΕΚΤΩΡ

δέκα χρόνια νεώτερη με Μπάντεντας!

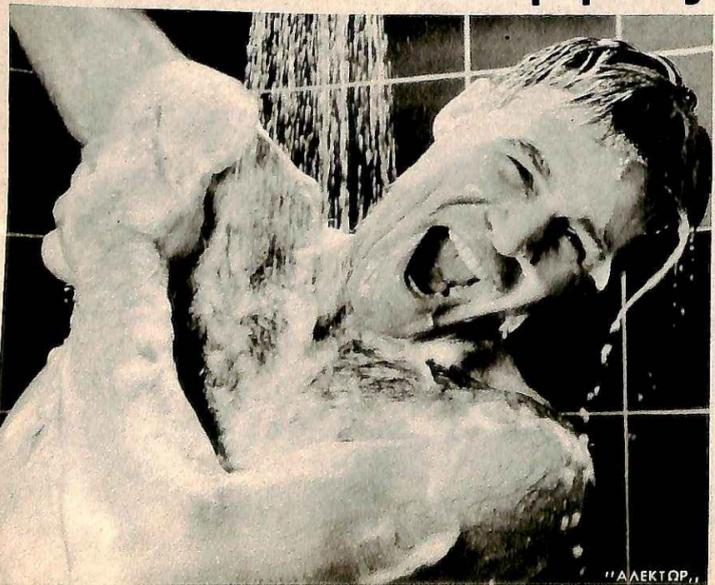

badedas

συμπυκνωμένο αφρώδες λουτρό
— μία μεγάλη απόλαυσι
της σύγχρονης ζωής.
Ο πλούσιος αφρός
του badedas απομακρύνει
τις έννοιες σας,
τονώνει κάθε κύτταρο
του δέρματος σας,
κάνει το σώμα σας
να λάμψη από υγεία.

badedas

άνανεώνει τον δυναμισμό σας.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Από 21)3 έως 20)4): Τα άστρα είναι εννοικά σε β,τι ευχρηστές. Πρέπει όμως να βάλετε κάποιο πρόγραμμα, κυρίως στον αθλητικό τομέα. 'Η επαγγελματική σας ζωή δεν σας συγκινεί πιά. Κάνετε μια αλλαγή. Εθνική ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 21. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ ('Από 21)4 έως 20)5): Τα πράγματα ακολουθούν την πορεία τους είτε το θέλετε είτε όχι. Θα περάσει πολύς καιρός για να αντιληφθείτε ότι η κατάσταση εξελίσσεται προς όφελός σας. Στις 17ρωτα: Μεταμορφωτική. Εθνική ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 8. Χρώμα: Μώβ.

ΔΙΔΥΜΟΙ ('Από 21)5 έως 21)6): Προσπαθήστε να συνεννοηθείτε με το περιβάλλον σας δείχνοντας λίγη καλή θέληση και περισσότερη διπλωματία. Όσοι δ κήσος δεν είναι φίλοι σας. Στην εργασία σας: Ρουτίνα, μονοτονία. Εθνική ημέρα: Κυριακή, αριθμός 13. Χρώμα: Πράσινο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22)6 έως 22)7): Τα άστρα δεν είναι τόσο εννοικά. 'Ο Άρης σας επιφυλάσσει δυσάρεστες εκπλήξεις αν επιμένετε να θέσετε σε εφαρμογή τα σχέδιά σας αυτή την εβδομάδα. Διασκεδάστε περισσότερο. Εθνική ημέρα: Τρίτη, αριθμός 107. Χρώμα: Πορτοκί.

ΛΕΩΝ ('Από 23)7 έως 22)8): Με τις αποφάσεις που θα πάρετε θα δημιουργήσετε νέες προοπτικές για ένα καλύτερο μέλλον. Τα οικονομικά σας θα σημειώσουν αισθητή βελτίωση. Τα διαβήματά σας θα πετύχουν. Εθνική ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 12. Χρώμα: Κίτρινο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)8 έως 23)9): Τα πράγματα δεν είναι και τόσο διαλάδσο επιφανειακά αφήνουν να φαίνονται. Μην αφήνετε τους άλλους να σκέπτονται και να απορροφούν για σας. Δεχθείτε μια φιλική πρόκληση. Εθνική ημέρα: Σάββατο, αριθμός 31. Χρώμα: Τυρκουάζ.

ΖΥΓΟΣ ('Από 23)9 έως 22)10): 'Ο μελαγχολικός σας χαρακτήρας και η εσφαλμένη αντίληψη β,τι δεν σας καταλαβαίνουν διότι γύρω σας, σάς δημιουργούν άχωδη προβλήματα, με τα οποία βασανίζεσθε συνεχώς. 'Εκδρομή. Εθνική ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 74. Χρώμα: 'Ασπρένο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)10 έως 22)11): 'Αν οίξετε λίγο νερό στο κρασί σας, πολλά πράγματα μπορείτε να κατορθώσετε. 'Ο εγωισμός, η ανυπακομία, και η προσήλωση σε καθιερωμένες άγες και κανόνες είναι ελάττωμα. Εθνική ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 93. Χρώμα: Θαλασσί.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11 έως 21)12): Μην ελάτετε ότι θα αλλάξει ή θα διορθωθεί τίποτε από την ιδιαιτεμένη κατάσταση. Προσπαθήστε να δημιουργήσετε καινούργιες προοπτικές. Έχετε και την δύναμη και τα προσόντα. Εθνική ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 15. Χρώμα: Μπλέ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22)12 έως 19)1): 'Η 'Αφροδίτη σας δίνει γοητεία και σας κάνει να διακρίνετε στις κοινωνικές ανααστροφές σας. Μην παραλείπετε την αλληλογραφία σας. Εθνούνται τα τυχερά παιχνίδια. Εθνική ημέρα: Κυριακή, αριθμός 28. Χρώμα: Καφέ όλέ.

ΤΑΥΡΟΣ ('Από 20)11 έως 18)2): Τα άστρα εννοούν κυρίως τον επαγγελματικό τομέα. 'Η πρόταση που θα σας κάνουν μπορεί να αποδειχθεί απορροστική για την περαιτέρω εξέλιξη σας. Μην την απορρίψετε. Άδωο. Εθνική ημέρα: Τρίτη, αριθμός 103. Χρώμα: Κόκκινο βαθύ.

ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19)2 έως 20)3): 'Οσοι θησαν τα πράγματα δεν έχετε και πολλά περιθώρια ελιγμών. 'Ο Έρμης σας δημιουργεί πάντα προβλήματα. Προσπαθήστε να ξαναβγείτε από την άρνηση. Αθληματική συνάντηση. Εθνική ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 95. Χρώμα: Χαίριτο.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΔΕΧΤΗΣ, ΡΙΠ, ΟΤΙ Ο ΣΕΝΙΟΡ ΣΚΟΡΠΙΟΝ ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΠΕΤΕΘΗ ΣΤΟ ΠΟΡΤΟ ΜΟΡΟ

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΣΟ-ΜΑΙ ΤΖΟΥ-ΛΙΑ

ΗΤΑΝ ΤΟΣΗ ΗΣΥΧΙΑ ΟΣΤΕ Ο ΑΣΥΡΜΑΤΙΣΤΗΣ ΜΑΣ Θ'ΑΠΟΚΟΙΜΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΕΧΑΣΕ ΤΟ ΠΛΟΙΟ

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΔΕΝ ΔΥΣΚΟΛΕΥΤΗΚΕ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ. ΠΡΟΣΕΛΑΒΕ ΑΛΛΟΝ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΠΡΕΙ

ΑΛΛΑΞΕ ΡΟΥΧΑ ΑΛΛΑ ΤΟΝ ΓΝΩΡΙΣΟ. ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΡΕΛΛΑ ΠΟΥ ΕΣΤΕΙΝΕ ΤΑ ΜΟΡΣ

ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΣ. ΤΟΝ ΛΕΝΕ ΜΠΑΓΚ ΠΕΡΡΙΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΔΕΝ ΓΕΛΑΣΣΕ ΚΑΤΙ ΣΥΛΛΟΓΙΖΟΜΑΙ

ΟΧΙ ΠΙΑ ΓΚΡΙΖΑ ΜΑΛΛΙΑ
Youthair
ένα καινούργιο θαυματουργό
πρόσόν της MAJESTIC DRUG CO.
INC. N.Y. που λυνει το πρόβλη
μα των γκριζων μαλλιων
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ — ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΔΑΜΗΣ
ΤΗΛ. 534.396 — ΑΘΗΝΑΙ

ΛΥΣΕΙΣ

- ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1. ΠΟΝΤΟΠΟΡΑ. 2. ΙΟΥ — ΣΟΚΟΝΥ (ΣΤΑΝΤΑΡ Ο'ΙΛ ΚΟΜΠΑΝΥ ΟΦ ΝΙΟΥ ΥΟΡΚ). 3. ΟΛΚΑΔΟΣ — Α.Π. 4. Ο «ΠΕΡΑΤΗΣ». 5. ΛΑΤΙΝΙ — ΦΑ.Ι' (ΙΑΦ). 6. ΠΕΡΑΜΑ (ΑΜΑΡΕΠ) — ΜΟΤΕΡ. 7. ΓΗ — ΚΡΟΝΟΣ — ΡΑ (ΦΟ...ΡΑ). 8. ΜΠΑΤΗΣ — ΓΑΡ (ΡΑΓ). 9. ΑΩ — ΡΟΚΕ. 10. ΣΥΚΗΝ — ΓΛΑΕΑ. 11. Ε.Ο.Τ. — Η «ΙΒΙΣ». 12. ΚΑΝΝΑΙ — Ο - Ο — ΟΥ.
- ΚΑΘΕΤΩΣ:
1. ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ — Π)Κ' (ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΤΟΝ). 2. ΜΗΠΩΣ. 3. ΝΙΚΟΛΑ — Υ.Ε.Ν. (ΥΠ. ΕΜΠ. ΝΑΥΤΙΑ.). 4. ΤΟ «ΑΠΑΡΚΤΙΚΟΝ». 5. ΟΥΔΕΤΕΡΗ — ΗΤΑ. 6. Ο «ΡΙΠΟΣ». 7. ΟΣΣΑΝ. 8. ΡΟ' = 170 (1967—170=1797) — ΤΙΜΟΛΟΓΙΟ. 9. ΑΚΤΗ — ΟΣ — ΚΑΒΟ. 10. ΤΙΣ (ΣΙΤ) — ΡΕΛΙ. 11. ΕΝΑ — ΑΕΡΑ — ΕΣΟ. 12. ΥΠΟΦΡΑΓΜΑ.
- Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΚΙΤΟ — ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ — ΨΕΣ — ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΣ, σύνολον 49 βαθιών.
- Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σαν: ΤΡΑΙΝΑ — ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΦΕΩΣ — ΟΡΣΙΝΑΙ — ΡΑΚΙΝΑΣ κλπ.
1. Τα μαλλιά της γυναίκας διαφέρουν.
 2. 'Η φούστα της είναι πιο κοντή.
 3. Το σεντόνι που απλώνει είναι πιο μακρύ στο πίσω μέρος.
 4. Τα πόδια του σκαμιού είναι ενωμένα αντίστροφως.
 5. 'Η πεταλούδα πετά πιο ψηλά.
 6. Στο άνω δεξιό μέρος της κεραίας της τηλεόρασης λείπει ο ακρινός αντανακλαστήρ.
 7. 'Η κορυφή του βουνού διαφέρει.

Ένας μοντέρνος πειρατής, ο Σενιόρ Σκόρπιον, ληλαίνεται την Καραϊβική, την θάλασσα όπου έδρασαν άλλοτε οι πιο διάβητοι κουρσάροι. Θύματά του είναι τα ιδιωτικά σκάφη των πλουσίων, τα οποία σταματά και διαρπάζει. 'Ο Σενιόρ Σκόρπιον έρχεται στην Ν. 'Τόκη για να γενοστοποίηση την λεία του... επιχειρεί να θέσει εκτός μάχης τον Κίρμπυ, που είναι στα ίχνη του

ΘΣΤΕ Ο ΜΠΑΓΚ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΕΟΣ ΑΣΥΡΜΑΤΙΣΤΗΣ ΜΑΣ. ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΑΥΤΟ

ΜΗ ΜΟΥ ΠΗΣ, ΡΙΠ, ΟΤΙ ΜΠΡΙΣΤΗΚΕΣ ΚΙΝΔΥΝΟ

ΔΙΑΒΑΣΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ ΟΤΙ ΚΑΤΙ ΦΟΒΑΣΑΙ. ΕΣΕΙΣ ΟΙ ΝΤΕΡΕΚΤΙΒ ΠΙΝΕΣΤΕ ΠΟΤΕ ΠΟΤΕ ΓΕΛΟΙΟ!

ΣΕ ΛΙΓΟ ΘΑ ΚΟΥΣΟΥ ΜΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΠΑΓΚ, ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

ΟΡΑΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕΣ, ΣΑΜΠΑ

ΘΑ ΕΛΘΩ ΜΑΖΙ ΣΟΥ ΟΤΑΝ ΕΠΙΤΕΘΗΤΕ ΣΤΟ 'ΣΙ-ΡΟΚΟ', ΣΥΜΦΩΝΟΙΣ

ΜΗΝ ΑΡΧΙΣΗΣ ΤΑ ΙΔΙΑ, ΣΑΜΠΑ

ΕΠΑΙΞΕΣ ΤΟ ΡΟΛΟ ΣΟΥ ΚΑΙ... ΣΠΑ! Ο ΜΠΑΓΚ!

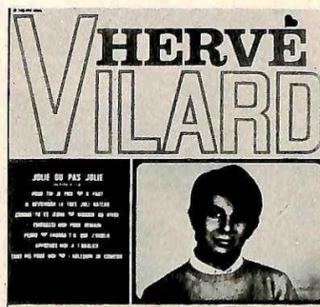

ΚΑΤΙ ΑΝΑΠΟΔΟ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ... ΑΛΛΑ ΤΙ ΜΠΟΡΕ ΝΑ ΚΑΝΩ?

ΔΙΣΚΟΙ

♦ ΤΡΙΟ ΟΣΚΑΡ ΠΗΤΕΡΣΟΝ (Βέρβ VLP 9086). Έπι κεφαλής ζωηρού «κόμπο» (Μπίτς: Ρέυ Μπράιαν, Ρυθμός: Έντ Θήγκλεν), ο πιανίστας Όσκαρ Πήτερσον μεταβάλλει τον «μέλανα» ζαυό σε «λευκό». Έν τούτοις, άπευθύνεται σε ανθρώπους που δέν είναι καθόλου έθισμένοι στην άρχαία σπαρτιατική άρτίσφαιρα. Με διατονικούς άυτοσχεδιασμούς άλλοτε κυματοειδείς, άλλοτε λιγνιστικούς — ύφους «Ροκοκό» — ο Πήτερσον παίζει με την ίδια θέρμη και τεχνική συνθέσεις του Μαντσίβι, Χιομπίμ, Γκέτς.

♦ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΒΕ ΒΙΛΛΑΡ. Με δύο διαφορετικές όρχηστρες ο γνωστός άφηγητής τραγουδιών άποδίδει με ρομαντισμό και άπορρόφηση δώδεκα έν συνόλω γαλλικές μελωδίες — δικές του και μή. Πρόκειται για τόν δεύτερο κατά σειρά LP δίσκο (Μέρκιουρι 125510 MD), που περιέχει τόν πασίγνωστο ΜΟΥΡΙΡ ΟΥ ΒΙΒΡΕ, τόν πρωτότυπο «Άρλεκίνος τής κωμωδίας», τόν μονότονο «FOUR TOI, JE PRIE» — γραμμένο άπό τόν Τζ. Χαλλινταίη για νά άποδοθή ειδικώς άπό τόν Έρ. Βιλλάρ.

♦ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ-ΕΠΙΤΥΧΙΩΝ (Φίλιπς 630137PL). Τό άλμπουμ 33 στροφών περιέχει άνθολογία δώδεκα γνωστών Χιτς (άπό δίσκους 45 στροφών), διαφόρων συγκροτημάτων. Μεταξύ τους ύπάρχουν σπάνια διαμάντια: Τζόννυ Χαλλινταίη (Τό μαύρο είναι μαύρο), Νέα όρχήστρα Βωντεβίλλ (Ό καθεδρικός ναός τού Γουίντσέστερ). Τό μουσικό άποτέλεσμα, έν τούτοις, σπανίως παρέχει στιγμές «κατεργασμένων» συγκινήσεων.

♦ ΦΡ. ΣΙΝΑΤΡΑ: ΔΑΤΣ ΔΑΪΦ (ΡΙΠΡΑΪΖ ΡΟ 304). Προσπαθώντας νά βρή τόν έαυτό τού ο Σινάτρα άποδίδεται σε νέο τραγουδιστικό άγώνα σ' αυτό τόν δίσκο. Τραγουδά ποιητικά και πειρατικά. Με δηρτικό κόντρα γιέ - γιέ ύφος δοκιμάζει διαφορετικά στίλ και ρυθμούς. Σε ένορχηστρώσεις Έρνι Φρήμαν (Στρέιντζερς έν δέ νάιτ) — που σε στιγμές τά χαμηλά τού χάλκινα θυμίζουν τόν ταυρομάχο που δέν προχωρεί — ο Φράνκ Σινάτρα άποδίδει τόν «Άμμος και θάλασσα», τήν «Γουίντσέστερ Καθήντραλ», τήν μελωδία άπό τες «Όμπρέλλες τού Χερδούργου» — I WILL WAIT FOR EVER, άνακατεύει τόν «πάνω - κάτω» και τόν «μέσα - έξω» τής μουσικής. Συμπέρασμα: Οι μελωδίες γιέ - γιέ (δίχως γιέ - γιέ), δέν είναι μόνον για KIDS.

♦ ΛΑΤΙΝΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ. Με νοσταλγία, ρομαντισμό και «ακαλαίσθητες» ένορχηστρώσεις, ο Νόρρι Πάραμο διευθύνει τήν όρχήστρα τού άποδίδοντας σειρά γνωστών μελωδιών τού λατινοαμερικανικού ρεπερτορίου (Ρήγκαλ — Ε.Μ.Ι. 1027). Ό δίσκος (33 στροφών) παρουσιάζει τόν άκόλυθο άρνητικό πλεονέκτημα: μετατρέπει σε εύχάριστο τόν «πλημτικό» μέρος τής όρχήστρας όταν τοποθετηθή σε 45 στροφές.

♦ Ο ΜΩΡΙΣ ΡΑΒΕΛ ΠΑΙΖΕΙ ΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ. Ό Γάλλος Μωρίς Ραβέλ είναι σήμερα γνωστός σαν έμπειρος ένορχηστρωτής. Η φήμη τού ως πιανίστας είναι άνύπαρκτη. Έν τούτοις σε ήλικία 16 ετών (1891) είχε κερδίσει τόν πρώτο θραβείο πιάνου τού Έθνικού Ώδειου Παρισίων. Κατευθύνθηκε προς τούς τομείς τής συνθέσεως κατά τόν 1904 όταν πρωτοπαίχθηκε τόν Κουαρτέτο Έγγόρδων σε φά μείζονα. Στόν ιστορικό αυτό δίσκο («Έβερρεστ X 912) ο ίδιος ο Ραβέλ έρμηνεύει δικές τού συνθέσεις που έχει μεταγράψει και για όρχήστρα: Τό μνημείο τού Κουπερέν, Ολιμμένα πουλιά, Κουλάς με τες καρμπάνες.

♦ ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ: Α. Β. ΜΠΕΤΟΒΕΝ. Μετά τήν έκδοση τών «Συμφωνιών» τού Μπετόβεν σ' ένα άλμπουμ (7 δίσκοι) — «Εικόνες» τεύχος 586 — πρόσφατα πραγματοποιήθηκε ή ξεχωριστή έκδοση εκάστου τών έπτά αυτών δίσκων (Τριανόν-Πατέ-Μαρκόνι). Κατασκευασμένοι έν Έλλάδι, περιβάλλονται άπό έγχρωμο έξώφυλλο — γαλλικής προελεύσεως. Με τήν Όρχήστρα Συναυλιών τού Ώδειου Παρισίων υπό διεύθυνση Κάρλ Σουρίχτ.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ!

Ήλθε ή άνοιξη κι ή φύση άναζωογονείται! Ήλθε ή άνοιξη και ή γαρνταρόμπα άπαιτεί κι αυτή ν' άναζωογονηθή! Θέλει ένα φρέσκο, άνοιξιάτικο ταγιεράκι, ένα φόρεμα, ένα μαντό σε μόντέρνο χροματισμό και σχέδιο. Για όλα αυτά, έλάτε σε μäs! Θα βρήτε τά ωραιότερα ύφάσματα τών καλύτερων Έλληνικών και ξένων έργοστασιών!

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Διαλέγουν πριν από σäs-για σäs!

Οι Σουηδοί
λένε Färskhet

Ἐμείς
λέμε δροσιά

Καὶ σὲ ὅλο τὸν κόσμο λένε
KOLYNOS
SUPERWHITE

Ἡ δροσιστική γεύση τῆς KOLYNOS SUPERWHITE κρύβει μιὰ τριπλὴ ὠφέλεια:

1. Ἀποτελεσματικὴ προστασία ἀπὸ τὴν τερηδόνα.
2. Λευκὰ καὶ λαμπερὰ δόντια.
3. Δροσερὴ ἀναπνοὴ γιὰ πολλὲς, πολλὲς ὥρες.

Ζητήστε τὴν ὀδοντόκρεμα ποὺ προτιμοῦν ἑκατομμύρια οἰκογένειες σ' ὅλο τὸν κόσμο.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
WHITEHALL
LABORATORIES
U. S. A.

KOLYNOS SUPERWHITE - Τὸ μυστικὸ τῆς εἶναι στὴ γεύση!

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ Κ. ΚΑΡΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ - Ι. ΠΕΠΠΑΣ Ο.Ε.
ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ Ο. ΠΕΡΒΟΛΑΡΑΚΗ - Β. ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗ